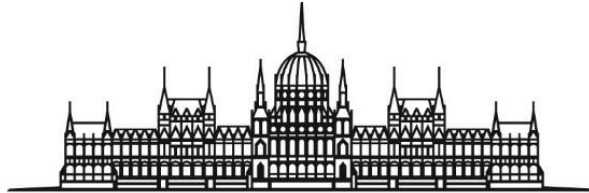

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Aradszki András, Hiszékeny Dezső,
Mihálffy Béla, dr. Vadai Ágnes*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	9517

Napirend előtti felszólalások:

Bakos Bernadett (LMP).....	9517
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9518
Tordai Bence (Párbeszéd).....	9520
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	9522
Toroczkai László (Mi Hazánk).....	9523
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	9525
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	9527
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9529
Komjáthi Imre (MSZP).....	9530
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	9532
Bedő Dávid (Momentum).....	9533
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9535
Gy. Németh Erzsébet (DK).....	9537
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	9539
Dr. Latorcai János (KDNP).....	9540
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9541
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz).....	9543
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9544

További napirenden kívüli felszólalók ismertetése:

Dr. Vadai Ágnes jegyző.....	9546
------------------------------------	------

Kérdések

Gy. Németh Erzsébet (DK) - a pénzügyminiszternek - „Ki mit emel?” címmel.....	9547
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9547
Fekete-Győr András (Momentum) - a területfejlesztési miniszternek - „Mikor érkeznek meg az EU-s pénzek Magyarországra?” címmel.....	9548
Dr. Latorcai Csaba , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9549
Hiszékeny Dezső (MSZP) - a belügyminiszternek - „Mit tesz a kormány a demenciával küzdő betegekért?” címmel.....	9550
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9550
Dr. Brenner Koloman (Jobbik) - az építési és közlekedési miniszternek - „Miért tekint luxus-ként a jelenlegi fideszes kormány az autózásra?” címmel.....	9551
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	9552
Szabadi István (Mi Hazánk) - a belügyminiszternek - „Miért akarják lehúzni az autósokat?” címmel.....	9553
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9554
Tordai Bence (Párbeszéd) - a belügyminiszternek - „Mit tesz a kormány a tanárhány csökkenése érdekében?” címmel.....	9555
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9555
Bakos Bernadett (LMP) - az építési és közlekedési miniszternek - „Meggzületett-e már a kormány döntése a Közlekedési Múzeumról?” címmel.....	9556
Lánszki Regő Balázs építési és közlekedési minisztériumi államtitkár.....	9557
Demeter Zoltán (Fidesz) - az energiaügyi miniszternek - „Milyen intézkedések várhatók a hazai lakossági PB-gázzal kapcsolatban?” címmel.....	9558
Steiner Attila energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	9559
Dr. Seszták Miklós (KDNP) - a gazdaságfejlesztési miniszternek - „Hogyan segítik a mindennapi megélhetést az élelmiszerárakkal kapcsolatos kormányzati intézkedések?” címmel.....	9560
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9560

Barkóczy Balázs (DK) - a belügyminiszternek - „Komolyan gondolják, miniszter úr?” címmel.....	9561
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	9562
Ander Balázs (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Lesznek-e elég 'bátorak' beismerni, hogy a hamis statisztikákkal arcul csapták a magyar pedagógustársadalmat?” címmel	9563
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	9564
Dócs Dávid (Mi Hazánk) - a nemzetpolitikaért, nemzetiségpolitikaért, egyházpolitikaért és egyház-diplomáciaért felelős miniszternek - „Hogyan garantálják, hogy többgyermekes családoknak ne kelljen jogtalanul milliókat visszafizetniük?” címmel	9565
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	9566
Csárdi Antal (LMP) - a belügyminiszternek - „Meddig asszisztál a Belügyminisztérium?” címmel	9567
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	9568
Ovádi Péter (Fidesz) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mikortól élvezheti az utazóközönség a megújult veszprémi vasútállomást?” címmel	9568
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9569
Varga Zoltán (DK) - a gazdaságfejlesztési miniszternek - „Akkumulátorgyártó nagyhatalom vagy Európa rozsdáövezete?” címmel	9570
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	9571
Balassa Péter (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Mikor lesz hazánkban is európai szintű családátámogatási rendszer?” címmel	9572
Vitályos Eszter kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	9573
Kanász-Nagy Máté (LMP) - a belügyminiszternek - „Maximálják-e a magánegészségügyi diagnosztikai szolgáltatások elszabaduló árait?” címmel.....	9574
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	9574
Gréczy Zsolt (DK) - a kultúraért és innovációért felelős miniszternek - „Miért nem a független színházakat támogatják a Corvin-lánc palota árából?” címmel.....	9575
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9576
Bencze János (Jobbik) - az agrárminiszternek - „Mi lesz a magyar gazdálkodókkal?” címmel.....	9577
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	9578
Ügyrendi felszólalás:	
Gréczy Zsolt (DK).....	9578
Azonnali kérdések és válaszok órája	
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	9579
Sebián-Petrovszki László (DK) - az építési és közlekedési miniszternek - „Mit lép?” címmel.....	9579
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9580
Viszónválasz:	
Sebián-Petrovszki László (DK).....	9581
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9581
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	9582
Tóth Endre (Momentum) - az építési és közlekedési miniszternek - „Kérem, válaszoljon, Miniszter Úr!” címmel.....	9582
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9583
Viszónválasz:	
Tóth Endre (Momentum).....	9584
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9584

Dr. Hiller István (MSZP) - a kultúráért és innovációért felelős miniszternek - „Hányan? Hova? Miért? A felvételi jelentkezésekről” címmel.....	9584
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	9585
Viszonzválasz:	
Dr. Hiller István (MSZP).....	9586
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár.....	9586
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	9587
Dudás Róbert (Jobbik) - a gazdaságfejlesztési miniszternek - „Mikor kívánják lehetővé tenni, hogy a magyar emberek a SZÉP kártyát arra használhassák fel, amire szükségük van?” címmel	9587
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	9588
Viszonzválasz:	
Dudás Róbert (Jobbik)	9588
Dr. Fónagy János gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	9589
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	9589
Dócs Dávid (Mi Hazánk) - az agrárminiszternek - „Aktuális közügyek” címmel	9590
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	9590
Viszonzválasz:	
Dócs Dávid (Mi Hazánk)	9591
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	9591
Szabó Rebeka (Párbeszéd) - az építési és közlekedési miniszternek - „Miért nem akadályozzák meg a Balaton-part lebetonozását?” címmel	9592
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9593
Viszonzválasz:	
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	9594
Ágh Péter építési és közlekedési minisztériumi államtitkár	9594
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	9595
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a belügyminiszternek - „Milyen munkát végeztek el és milyen döntéseket készítettek elő a vízgazdálkodással kapcsolatban?” címmel.....	9595
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9596
Viszonzválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	9597
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár	9598
Dunai Mónika (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Elfogadható a főpolgármester háborúval kapcsolatos kijelentése?” címmel	9598
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	9599
Viszonzválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz).....	9600
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	9600
Nacsa Lórin c (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Megakadályozza-e a Kormány Magyarország rezsicsökkentési vívmányainak eltörlését?” címmel	9601
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	9602
Viszonzválasz:	
Nacsa Lórin c (KDNP)	9603
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára	9603
A magyar munkavállalók bérrendezéséről címmel benyújtott politikai vita	9604
A politikai vita menetének ismertetése:	
Mihálffy Béla jegyző.....	9604
Az egyes időkeretek ismertetése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	9605
Dr. Czomba Sándor gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár	9605
Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a napirendi pont előadója	9610
Dr. Lukács László György (Jobbik), a napirendi pont előadója	9615

Felszólalók:

Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9617
Kálmán Olga , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9621
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9624
Lócsei Lajos , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	9627
Komjáthi Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9629
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9632
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	9633
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	9636
Varga Ferenc (független).....	9639
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9642
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	9646
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	9647
Szabó Zsolt (Fidesz).....	9648
Dr. Dávid Ferenc (DK).....	9650
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	9653
Gyöngyösi Márton európai parlamenti képviselő.....	9655
Witzmann Mihály (Fidesz).....	9656
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	9659
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	9661
Kanász-Nagy Máté (LMP).....	9663
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9664
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	9669
Kálmán Olga (DK).....	9670
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	9670
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9671
Gelencsér Attila (Fidesz).....	9672
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár.....	9674
Bencze János (Jobbik).....	9677
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9677
Barkóczy Balázs (DK).....	9680
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	9681
F. Kovács Sándor (Fidesz).....	9682
Ander Balázs (Jobbik).....	9684
Balassa Péter (Jobbik).....	9685
Sas Zoltán (Jobbik).....	9685
Dudás Róbert (Jobbik).....	9686
Dr. Fónagy János (Fidesz).....	9687
Dr. Lukács László György (Jobbik) előadói válasza.....	9688
Dr. Czomba Sándor gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9689
Napirend utáni felszólalások:	
Jakab Péter (független).....	9694
Barkóczy Balázs (DK).....	9695
Varga Zoltán (DK).....	9697
Ráczné Földi Judit (DK).....	9699
Bencze János (Jobbik).....	9701
Sas Zoltán (Jobbik).....	9702
Az ülés bezárása	9704

Az ülésen jelen voltak:

DR. LATORCAI CSABA JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENEC belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, STEINER ATTILA államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, LÁNSZKI REGŐ BALÁZS államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
23. ülésnapja

2023. május 30-án, kedden

(11.02 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: dr. Aradszki András és dr. Vadai Ágnes)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 23. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Vadai Ágnes és Aradszki András jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bakos Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A napokban futótűzként terjedt el az a hír, hogy mindössze 28 ember jelentkezett első helyen kémiantárnak. Ez jól mutatja, hogy milyen súlyos összeomlás zajlik a színpalak mögött; néhány év múlva ott fogunk tartani, hogy egyszerűen nem lesz, aki tanítson. Ez már nem rémisztgetés, ez nem jövődőlés, ez tény; márpedig minőségi oktatás nélkül nincs versenyképes ország, pont azért, ami most történik: ez nem felzárkózás, hanem drámai leszakadás, a másodrangú ország státuszának betonba öntése.

Ahhoz, hogy ezt a problémát megoldjuk, érdemes megérteni, hogy hogyan jutottunk idáig. Nem az történt ugyanis, hogy a világ megváltozott, és a mai fiatalokat már nem vonzza a pedagógusi pálya. A magyar fiatalok továbbra is racionális döntéseket hoznak: ez azt jelenti, hogy olyan képzést szeretnének kapni, ami garantálja a megélhetésüket.

Csakhogy az önök kormánya az elmúlt 13 évben mindennap azért dolgozott, hogy a tanári pálya ne legyen ilyen, sőt lehetőleg a közalkalmazotti státusz se legyen ilyen, mert most ugyan a pedagógusokról beszélünk, de akár a szociális vagy az egészségügyi dolgozókról is beszélhetnénk.

Ma 200 ezer forintot kap egy kezdő pedagógus, amikor ennek a duplájáért bárki elmehet árufeltöltőnek egy üzletlánchoz; és ez nem azt jelenti, hogy az árufeltöltő fizetésével van baj. De miért is kap ennyit egy pedagógus? Nem azért, mert Magyarország egy szegény ország, és nem is azért, mert egyszerűen nem folyik be elég adóbevétel a költségvetésbe. Azért keresnek ennyit, mert a kormány így döntött; azért keresnek ennyit, mert ez egy szélsőséges neoliberális kormány, aki számára a tőke érdeke mindig is előrébb való volt a saját alkalmazottjainál vagy úgy általában a magyar emberekénél.

Magyarországon azért nincs pénz a pedagógusok béremelésére, mert a kormány politikája egyetlen

mondatban összefoglalható: minél jobban érzi itt magát a nagytőke, annál jobb lesz Magyarországon. És ezért írták át a nagyvállalatok igényeinek megfelelően a munka törvénykönyvét, ami most már nem a dolgozót védi, hanem a nagyvállalatokat. Ezért számolták fel mind a munkavédelmi, mind a természetvédelmi intézményrendszert, ami mára nem megakadályozza a jogsértéseket, hanem asszisztál hozzájuk. És ezért ment bele a kormány egy lefelé tartó adóversenybe, aminek az az eredménye, hogy az OECD-államok közül ma itt kell ezeknek a nagyvállalatoknak a legkevesebb adót befizetniük.

De azt látjuk, hogy a tőkének még ez sem volt elég. Most éppen az akkumulátorgyarmatosítás keretében látjuk azt, hogy még nekünk kell százmilliárdokat fizetni azért, hogy idehosszák a szennyező üzemeiket, élethetlenné tegyék a lakókörnyezetünket.

És ezért tartunk ott, hogy az elmúlt 13 évben évről évre le kellett építeni az állami szolgáltatások minőségét. Ezért nincs pénz a pedagógusok fizetésére: azért, mert a kormány a nagyvállalatokat finanszírozza a befizetett adókból. Csak egy hír az elmúlt napokból: a Mercedes Magyarországon 40 milliárd forintos profitra tett szert, amiből gyakorlatilag nem kell majd adót fizetnie. Mindeközben csak a tavalyi évben 15 milliárd forint állami támogatást kapott, aminek így pontosan az az eredménye, hogy nagyjából duplázni tudta a profitját. Az Audi immár több mint 2000 milliárd forint profitot vitt ki az országból. A CATL majdnem 400 milliárd forint állami támogatást kap, közben nekünk pedig az jut, hogy a mi generációnk gyerekeit már nem lesz, aki kémiára vagy fizikára tanítsa.

A Fidesz neoliberális politikája megbukott. Ha egy országban nincs tanár, de minden városában a földből nőnek ki a szennyező üzemek, az nem nagyhalom, azt úgy hívják, hogy: gyarmat, méghozzá a globális nagytőke gyarmata. Az is egyértelmű, hogy a kormány soha nem fogja belátni, hogy az elmúlt tíz évben rossz úton járt. Hiába fogynak el a tanárok, az orvosok, a szociális dolgozók, hiába omlik össze a szociális rendszer, hiába nem lesz már sem mentő, sem tömegközlekedés, ez a tévedésük csapdája.

A zsákutcából csak a magyar emberek tudják kihozni az országot. Ennek az első lépése, hogy ki mondjuk: nem szeretnénk, hogy Magyarország akkumulátorgyarmattá váljon; nem szeretnénk, hogyha a nagytőke érdekében felélnék az erőforrásainkat; és ki mondjuk végre, hogy a profit soha nem előzheti az embert. Köszönöm figyelmüket. *(Taps az LMP és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Több

témát érintett, először is az oktatás ügyére szeretnék reagálni. Minden ellenkező állításuk ellenére abban vagyunk érdekeltek, hogy a tanárok megbecsülést, a magyar diákok pedig versenyképes tudást kapjanak. Ezt többféle módon szeretnénk elérni; ennek egyik eszköze a béremelés. A béremelések ügyében valójában sokkal kisebb a vita köztünk, mint azt gondolnák, mert azt is mondhatnám, hogy teljes egyetértés van abban, hogy ezeket a béreket emelni kell.

Ezt az elkötelezettségünket egyébként az is mutatja, hogy először a pedagógusok számára indult meg életpályamodell, még a jobboldali kormányzás megindulását követően; ez 50 százalékos volt. Idén januárban is volt emelés, viszont ha ön azt mondja erre, hogy még nem elégséges, akkor én ezzel egyetértek, további béremelésekre van szükség.

Ezért nem mindegy, hogy mikor érkeznek már meg az uniós pénzek. Ön ezen mosolyoghat, de attól még az a helyzet, hogy ha ezek a pénzek megérkeznek, akkor úgy néz ki az emelési pálya, hogy 2024-ben további 25 százalékos emelés jöhet, miután egyébként visszamenőlegesen még az ideai emelés is magasabb tud majd lenni, 2025-ben pedig egy 29 százalékos emelés következhet, ami azt jelenti, hogy 2025-re, ami azért már mégiscsak egy belátható időn belül van, az átlagos pedagógusbérek elérhetik a 770 ezer forintot. Azért az nagyon nem ugyanaz a szint, mint ami akár csak pár évvel ezelőtt volt vagy akár most is. Ezt szeretnénk elérni, és valójában ebben sokkal nagyobb az egyetértés, mint ön azt gondolná. Másfelől, hogyha megnézi a fejlesztési csapásirányokat, akkor az elmúlt években az egyik legnagyobb intézmény-, iskolafejlesztési program valósult meg Magyarországon. Itt sem értünk a munka végére, de elindultunk egy olyan úton, amelyet folytatni szeretnénk.

Megújult az alaptanterv is, és mindeközben folyamatosan vizsgálni kell annak lehetőségét, hogy a digitális eszközöket hogyan lehet hatékonyan a minőségi oktatás szolgálatába állítani. Itt is folyamatosak az eszközbeszerzések, és hogy ha csak egyetleneket, akkor például a népszámlálás során használt táblagépeket - itt több tízezer táblagépről van szó - javarészt oktatási intézmények kapták meg.

Zajlik egy párbeszéd az új életpályatörvény ügyében is. Ebben többek között olyanok vannak, miszerint növekedne a szabadnapok száma. Azt gondolom, hogy ebben is egyet tudunk érteni. Lehetővé tenné ez az előterjesztés, hogy aki többletfeladatot vállal, az pluszjuttatást is kaphasson; ez is egy olyan dolog, amiben szerintem egyetértés körvonalazódik. És nem utolsósorban ez a törvényjavaslat a további béremelések jogi kereteit is megteremtené.

Ön pár éve képviselő, de nem tudom nem felhívni arra a figyelmet, hogy amikor az önök szövetsége korábban kormányzott, akkor nem arról ment a vita, hogy hogyan lehet növelni a béreket, hanem csökkentették a béreket; akkor nem bővítették a pedagógusi életpályát, hanem utcára tettek tízezreket. Azért az nagyon nem ugyanaz! És nem felújították az

iskolákat, hanem megszüntették az oktatást, tudja, képviselő asszony, hogy hány helyen? Közel 400 helyen, 381 helyen, azért az nagy különbség!

Ami a beruházások kérdését illeti: az akkumulátorgyárak ügyében annyit szeretnék csak elmondani, erről már volt szó, hogy a kérdés most az, hogy hol lesznek Európában autógyártási kapacitások, mert hogyha egyszer megszületett a döntés Brüsszelben arról, hogy 2035 után már csak e-járművet lehet forgalomba hozni, akkor az azt jelenti, hogy az egész autógyártás innentől kezdve az e-mobilitáson, illetve az elektromos járművek gyártásán alapul.

(11.10)

És innen adódik a kérdés, hogy Magyarország ebben részt tud-e venni, hogy meglesznek-e azok a gyártókapacitásaink vagy akár nagyobbak lesznek-e, amelyek az elmúlt években kiépültek. Több százezer magyar ember megélhetése a tét, és önök, amikor erről beszélünk, nem adnak választ arra, hogy ugyan hol kellene ezeknek a magyar embereknek utána dolgozniuk.

Ami egyébként általában véve a beruházási politikáját illeti a kormánynak, azért a számok magukért beszélnek. A mostani nehéz időszakban is sikerült elérni, hogy a beruházások rekordot döntöttek Magyarországon, és mindezt úgy, hogy a munkanélküliséget a kormányzás kezdetéhez képest 12 százalékról 4 százalék alá sikerült letornáznia, és az nem megy beruházási politika nélkül. Tehát amikor önök a beruházási politikát támadják, akkor ezt a munkahelyteremtő politikát is támadják.

Ha lehet még két javaslatom ebben az ügyben, illetve egyre maradt időm: ha valóban érdekli önöket, hogy legyenek versenyképes munkahelyek Magyarországon vagy legyenek pedagógusbér-emelések, akkor ne akadályozzák, hogy megkapjuk az uniós forrásokat. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Nemcsak azért fogok ma napirend előtt a végrehajtási maffia áldozatairól, a fideszes végrehajtói maffiáról beszélni, mert ma délután ötkor a Fővárosi Törvényszék előtt tüntetést tartunk a végrehajtási maffia áldozataiért az igazságszolgáltatás érdekében, hanem azért is, mert ez az egyik leordítóbb igazságtalanság abban a rezsimben, amit Orbán Viktor bűntársaival felépített az elmúlt bő 13 évben. Hiszen itt arról van szó, hogy politikai és személyes profitérdekektől vezérelve a legnagyobb bajban lévőkön nyereszkeskednek

ennek a maffiának az áldozatai (*sic!*): a bajba jutott adósok tönkretétele árán húznak hatalmas profitokat, és építik ki a politikai hálózatukat a fideszesek.

Hiszen miről szól a végrehajtói maffia? Kiszervezték ezeknek a meglehetősen embertelen eljárásoknak a végrehajtását olyan magáncégekhez, amelyeknek a vezetőit, a kedvezményezettjeit, a végrehajtókat pedig politikai alapon válogatják ki. Most már bírósági tanúvallomások vannak az Igazságügyi Minisztérium korábbi vagy jelenlegi dolgozóitól, hogy fideszes politikusok azok, akik intézik a végrehajtói kinevezéseket. Pontosan tudjuk, hogy Schadl György nemcsak Völnerrel volt kapcsolatban, hanem Rogán Antal embere, és jó miniszter asszonyhoz is bejárása volt - itt Varga Juditot kell érteni alatta. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez a politika zsákmányává vált, ahogy a 2010-es évek elején a trafikmaffia, most a végrehajtói maffia ügyei láttak napvilágot, és ugyanúgy a fideszes képviselők a saját hűbértokuknak tartják a választókerületüket, és az ottani zsiros falatokat kiosztják a haverjaiknak, nemcsak a trafikokat, hanem a végrehajtói pozíciókat, és ki tudja, hogy még mi minden mást is.

Ennek az az eredménye, hogy olyan szabályozást hoznak a másik oldalon, ami a legkevésbé sem az adósok, de még csak nem is a végrehajtást kérők érdekeit szolgálja, hanem kizárólag a végrehajtók érdekeit szolgálja ki a fideszes törvény, és ez az, aminek a megváltoztatásáért küzdenünk kell, ez az, ami az adósok és akár a végrehajtást kérők, de az egész magyar jogállamiság szempontjából is egy égető probléma, egy olyan seb a magyar jogállamiság testén, amely már üszkösödni kezd lassan. Sorsok tíz- és százazreit tették tönkre a szabálytalan vagy éppen a hatályos szabályozást kihasználó végrehajtók és végrehajtások az elmúlt években, miközben gennyésre keresték magukat. A tíz legnagyobb végrehajtó cég négymilliárdos profitot zsebel be éves szinten, és nyilván ez az, amin megosztozik aztán a fideszes gazdáival.

A végrehajtási törvény ezek sebből vérzik, a Párbeszéd-Zöldek ezért adott be ezzel kapcsolatban még tavaly ősszel egy alkotmánybírósági beadványt, amelyben annak egyes részeit támadtuk. Ezért próbál Jámbor András és Berki Sándor eseti bizottságot felállíttatni, hogy vizsgáljuk azokat az ügyeket, amelyek az eddigiekben történtek az adósok rovására, amelyek emberi életbe és emberi sorsokba kerültek ezerszámra. Ezért tüntetünk ma este a Fővárosi Törvényszék előtt, a Markó utcában, mert nem akarjuk annyiban hagyni, hogy az áldozatok egyszerűen mindenféle védelem nélkül maradnak, és tönkreteszik politikai segédlettel a sorsukat.

Nem néhány emberről van szó, 900 ezer végrehajtási ügy van jelenleg is folyamatban, a családtagokkal együtt több millió érintettje van annak, hogy önök milyen embertelen, milyen átláthatatlan és mennyire a jogállamisággal és az alapvető tisztességgel szembemenő törvényhozási és végrehajtási gyakorlatot alakítottak ki.

A Párbeszéd-Zöldek az egyik legordítóbb társadalmi igazságtalanság orvoslására tesz kísérletet,

amikor az eddigi felháborító esetek kivizsgálására tett kísérletek után most azt próbáljuk megmutatni, hogy milyen lenne egy tisztességes, átlátható, emberséges végrehajtási törvény; hogyan kellene ezt a fideszes, luxusprofitot bezsebelő maffiát felszámolni; hogyan kellene állami kézbe visszavenni a végrehajtások rendszerét; hogyan kellene egy, az adósok által is kereshető, követhető, átlátható elektronikus rendszert felépíteni; hogyan kellene kárpótolni mindazokat, akiket az elmúlt években tönkretettek.

Tudjuk, hogy ebben önökre nem igazán számíthatunk, viszont számíthatunk az áldozatokra, a szolidáris magyar emberekre, mindenkire, aki az alapvető emberi jóérzés által vezéreltetve nyilvánít véleményt ebben az ügyben; őket várjuk este ötkor a Fővárosi Törvényszék előtt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha jól értem, akkor önök a bíróság ellen kívánnak tüntetni. *(Tordai Bence: Előtt!)* Ezt helytelennek tartom *(Tordai Bence: Előtt!)*, az Igazságügyi Minisztérium képviselőjeként elítélem, hogy önök a bíróság ellen akarnak tüntetni, bírói ítéletek ellen akarnak tüntetni.

A Fővárosi Törvényszék nyilván a rá vonatkozó törvényes eljárások szerint hozta meg az ítéleteit. A Fővárosi Törvényszék és minden bíróság ítélete ellen van helye jogorvoslatnak. És ha már ön is ezzel vezette be a felszólalását, akkor tegyük világossá, hogy a bírósági végrehajtás magántartozások végrehajtásáról szól, hiszen az állami követeléseket a NAV, az adóhatóság hajtja be, a magántartozások pedig bírósági útra tartoznak. A bírósági végrehajtás alapja egy végrehajtható okirat, mégpedig vagy a bíróság jogerős ítélete, vagy egy közokiratban vállalt kötelezettség, tehát minden esetben, amikor a bírósági végrehajtó eljár, akkor vagy ítélet alapján, vagy közjegyzői okirat alapján jár el. Ezt nagyon fontos tisztázni, hogy egyáltalán mi a kiindulópontja egy bírósági végrehajtásnak. Természetesen a bírósági végrehajtók felelőssége abban áll, hogy ezt az ítéletet vagy ezt a közokiratot, vagy az ebben a közokiratban foglalt tartozást törvényesen hajtsák végre, de nem ők hozták ezeket a döntéseket. Tehát nem a bírósági végrehajtót kell azért hibáztatni, mert valaki tartozik, hanem a bíróság hozta ezeket az ítéleteket, vagy - ahogy mondtam - maga az adós vállalta közokiratban.

(11.20)

Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, politikai felelőtlenség, ha a végrehajtás mint az igazságszolgáltatás része ellen kívánnak szót emelni; felelőtlenség,

mert végrehajtás nélkül nincs igazságszolgáltatás. A bírósági végrehajtás lezárja a bírósági eljárást. Szükségszerű a bírósági végrehajtás abban az esetben, ha önként nem teljesítenek az adókat. S mire eljutunk oda, hogy egyáltalán a bírósági végrehajtó kényszerít alkalmaz, addig még számos jogorvoslat, végrehajtási kifogás vagy végrehajtási per is van az adós kezében, ezek a lehetőségek rendelkezésére állnak, és ha mindegyik jogorvoslat eredménytelen volt, csak akkor kerül sor bírósági végrehajtásra.

Nagy politikai felelőtlenség azt állítani, hogy ha majd megváltozik a bírósági végrehajtás szervezete, akkor nem kell az adósnak fizetnie. Nagyon kérem, tegyék világossá, hogy az adósságot akkor is meg kell fizetni, ha a NAV fogja behajtani, ha egy önálló bírósági végrehajtó vagy bármilyen végrehajtási szervezet fogja behajtani. A bírósági ítéleten alapuló tartozás, a bírósági ítélet végrehajtása kötelező. Érdekes, hogy más esetben, például amikor az ellenzék sérelmezi egy ítélet végrehajtásának az elmaradását, akkor nem ennyire megengedők a bírósági végrehajtással szemben. Önök maguk is szoktak bírósági végrehajtóhoz fordulni és végrehajtatni ítéleteket, és ez így is van jól, mert - ahogy mondtam - ez szükséges ahhoz, hogy a bírósági végrehajtás megtörténjen.

Ami pedig a bírósági végrehajtás szervezetének a felügyeletét illeti: 2021. október 1-je óta az Országgyűlés döntése értelmében a végrehajtási törvény 230. §-a alapján a végrehajtási szervezet felügyeletét a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága látja el. Ez azt jelenti, hogy a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága látja el magát a végrehajtókkal szembeni fegyelmi ügyekben hozzájuk forduló panaszosok ügyeit, ha nem tartozik bírósági útra ez a kifogás. A végrehajtási szervezet felügyeletét, például a Végrehajtói Kar közgyűlését is a végrehajtási szervezet felügyelő hatóság látja el. Például a legutolsó tisztújításukon részt vett maga a hatóság elnöke és fel is szólalt, és a hatóság ellenőrzi a végrehajtási szervezet törvényes működését, s magukat a végrehajtói kinevezéseket is ugyanez a hatóság ellenőrzi, és ugyanez a hatóság dönt ezekben a kérdésekben.

2021. október 1-je óta ez a hatályos szabályozás, ezt a kormányon számonkérni enyhén szólva is tudatlanságot jelent. Nem ismeri azokat a törvényeket, amelyeket itt az Országgyűlésben elfogadtunk. Minden egyes állítását visszautasítom! Ahogy elmondtam, a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága látja el a végrehajtók felügyeletét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczka László frakcióvezető úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

TOROCZKA LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Na, akkor majd én elmagyarázom a jelen

lévő képviselőknek itt a parlamentben, miért egyértelmű, hogy a kormány, tehát a Fidesz, ugyanúgy, mint ahogy 2010 előtt a balliberális pártok, kézi vezéréssel irányítják ezt a végrehajtó maffiát, hozzá csatlakozott közjegyzőkkel, hatósági emberekkel és természetesen a politikusokkal, akik ezt az egészet irányítják. Már 2015-ben is, amikor Schabl Györgyöt kinevezték, akkor éppen csak, ha jól emlékszem, egy szavazattal sikerült kinevezni, s már akkor egyértelmű volt, hogy ez a felsőbb akarat. A végrehajtók ezt nagyon szépen elmondják, mert vannak, akiknek ez akkor nagyon nem tetszett. Ma már rácsok mögött ül, nagyon helyesen, remélhetőleg hosszú évekre börtönbe kerül Schabl György, ennek a maffiahálózatnak az egyik vezetője.

Csak arról nem esett itt szó, az előbb Tordai Bence sem említette - nyilván még tanulják ezt a témát -, hogy ki lett az új elnöke a Magyar Bírósági Végrehajtói Karnak. Az a dr. Lupkovics Beáta, akit tavaly, tehát 2022 nyarán neveztek ki végrehajtónak. Ő korábban nem volt végrehajtó, korábban a gyámhivatalnál dolgozott, aztán a miskolci fideszes polgármester mellett volt jegyző. S vajon 2022 nyarán mi történhetett, miért gondolta hirtelen azt Lupkovics Beáta, hogy ő végrehajtó szeretne lenni? Aztán egy évvel később vajon megvolt-e a kellő szakmai tapasztalata? Őt választották meg a Végrehajtói Kar elnökének Schabl György helyére.

Ez két nagyon súlyos problémát vet föl. Az egyik az, hogy vajon legitim volt-e a kinevezése, hiszen a mi álláspontunk szerint jogszerűtlenül neveztek ki új végrehajtókat, miközben Schabl György már előzetes letartóztatásban ült. Szerintünk az őt helyettesítő Lukács Tamás alelnök előtt illegitim volt már eleve az esküvétel, ezért nem jósolok hosszú szakmai utat a Végrehajtói Kar élén Lupkovics Beátának.

A másik nagyon súlyos probléma, amit fölvet az ő végrehajtóvá való kinevezése, az az, hogy vajon nem eleve ezzel a szándékkal lett-e ő végrehajtó, hogy aztán beültessék Schabl György helyére, mert nyilvánvaló, hogy Schabl Györgynek komoly politikai kapcsolatai voltak, és több szállal kötődött a Fideszhez. Ugyanis akkor, amikor Lupkovics Beátát kinevezték - aki ráadásul nemcsak a fideszes polgármester mellett volt jegyző, hanem tudomásom szerint az igazságügy-miniszter asszony évfolyamtársa volt a Miskolci Egyetem Jogi Karán -, akkor azt is nyilvánvalóan lehetett tudni, hogy ő lesz a kinevezett elnök, azért, mert kiszivárgott egy olyan levél, amit mi hoztunk először nyilvánosságra dr. Fiszter Zsuzsa szakértőnk segítségével. Később tagadták, hogy ez a levél egyáltalán valós volt, de aztán kiderült, hogy igen, valós volt ez a levél, hiszen pontról pontra azt az öt személyt választották meg a Végrehajtói Kar élére, akik ebben a levélben szerepeltek, és ez a levél egyértelművé tette, hogy ez egy kormányzati akarat, felsőbb nyomásra ezt az elnökséget kell kinevezni.

Egyszerűen fölfoghatatlan számomra - miközben nyilvánvaló, hogy ez a végrehajtó maffia, ez a rendszer ezer szállal kötődik a politikához 13 éve, de tovább

megyek, 30 éve, a kilencvenes évek óta így építették ki az előző kormányok is -, miért nem érti meg a kormány és miért söpri le a mi benyújtott kezdeményéseinket például a nonprofit rendszerré való átalakításról. Majd most meglátjuk, hogyan viszonyul ahhoz a javaslatunkhoz, amit már szintén benyújtottam, ami arról szól, hogy ne közjegyzők futószalagon, érdemi vizsgálat nélkül állíthassanak ki okiratot, ami alapján végrehajtások indulhatnak, hanem a bíróság újra vizsgálja meg, hogy a végrehajtók vagy bárki, aki ebben a folyamatban részt vesz, egyáltalán betartja-e a jogszabályokat, és mondjuk, ne elévült tartozásokat akarjanak végrehajtani. Tehát nem értem, hogy a kormány - amely látja, hogy ráégett ez az ügy, ahogy azt már többször elmondtam, és az egész ország foglalkozik ezzel a maffiahálózattal - ahelyett, hogy a közbizalomba vetett hitet próbálná meg visszaállítani, most egy nyilvánvalóan a kormányhoz több szálon kötődő olyan elnökséget választ, amely megválasztásának a ténye, illetve a felsőbb nyomás, akarat ténye egy korábbi levélből már kiszivárgott.

Ezek után nagyon nehéz azt mondani, hogy nem kézi vezérlésű ez a rendszer, és nem húz hasznot a Fidesz - ugyanúgy, mint korábban a balliberális pártok - abból, hogy magyarok százezreinek az életét tönkreteszik, hogy megengedik azt, hogy profitorientált módon működjön a végrehajtási rendszer, hogy 600 millió forintokat vigyenek haza ezek a végrehajtók. Ezek után a közbizalom helyreállítása helyett a kormány most azt a látszatot kelti és egyértelmű üzenetet küldi a magyaroknak, hogy nem akar változtatni ezen a rendszeren, továbbra is haszonélvezője akar lenni ennek a rendszernek, amely magyarokat öngyilkosságba hajszolt, magyarok százezreit pedig elűldözte Magyarországról. S nagyon kérem, hogy ne mellébeszéljenek, hanem végre számolják föl ezt a maffiahálózatot. Köszönöm. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Frakcióvezető úr, ön valóban csatlakozott Tordai Bence mondataihoz, de ez nem változtat azon a tényen, hogy mindez egy összeesküvés-elmélet, amit most előadott. Ez semmi más, ez egy összeesküvés-elmélet.

Ahogy az előbb is utaltam rá, senki nem azért kerül bírósági végrehajtási eljárás alá, mert véletlenül kiszemelték őt a végrehajtók. Nem! Azért kerül mindenki a bírósági végrehajtás hatálya alá, mert önként nem teljesítette a jogerős bírósági ítéletet vagy a közokiratban vállalt köteleességét. Tehát ez a kiindulópont, hogy vajon hogyan kerül valaki a bírósági végrehajtók kezébe, ahogyan ön fogalmazott. Úgy kerül, hogy van egy végrehajtható okirat, és ettől független a végrehajtási szervezet kérdése.

A végrehajtási szervezet kérdésében - megint csak ezt tudom mondani - felelőtlenség azt állítani, különösen az adósok irányába felelőtlenség azt állítani, hogy ha majd más lesz a végrehajtási szervezet, akkor nem kell a tartozást megfizetni. De meg kell fizetni a tartozást! Akkor is meg kell fizetni, ha nonprofit lesz a végrehajtás, és akkor is meg kell fizetni, ha profitédekelt cégek hajtják végre. Ilyen egyébként az adóvégrehajtás. A NAV-os végrehajtás egy nonprofit végrehajtás. Hát, kérdezzenek már meg valakit, hogy vajon barátságosabb-e az adóvégrehajtás, mint a bírósági végrehajtás. Szerintem nincs közöttük különbség, azért nincs, mert mind a kettő jogerős, érvényes tartozásokat hajt be.

(11.30)

Tisztelt Képviselő Úr! Ami a végrehajtási szervezet, a végrehajtói kar tisztújítását illeti, először is szeretném leszögezni, hogy alapvetően azt, hogy a végrehajtói kar új elnökséget választott, azt itt, ebben az Országgyűlésben egy éven keresztül mindenki követelte, ezt az új elnökséget. Emlékszem rá, hogy számonkérték a kormányon, az Igazságügyi Minisztériumon, hogy miért nem avatkozik már be, miért nem távolítják el a végrehajtói kar büntetőeljárás alá került elnökét. Lemondott az elnökség, a végrehajtók tisztújítást hajtottak végre. 160 szavazattal - egyébként 170-ből 160 szavazattal - választották meg a mostani tisztségviselőket. Csak nem gondolja komolyan, hogy 160 végrehajtónak, mindenkinek én egyesével vagy az igazságügy-miniszter egyesével megmondta, hogy hogyan kell szavazni? Ez egy gyermekes, ócska kis mese. Tehát akárki től kapták ezt a levelet, világos, hogy ez egy hamis levél volt, valaki, aki tudott arról, hogy kik a jelöltek, belekeverte a kormányt ebbe az egész ügybe.

Tisztelt Ház! Teljesen világos, hogy a végrehajtók maguk választották meg az elnökségüket, és valóban egy olyan végrehajtót választottak meg, akit nemrégiben neveztek ki végrehajtónak. És ezzel mi a baj? Legalább nem kötődik ahhoz az előző társasághoz, amely miatt az egész eljárás indult. *(Derűltség a Jobbik soraiban.)* Tehát ennek a végrehajtónak valóban nincs semmi kötődése az előző, büntetőeljárás alatt álló személyekhez. Egyrészt. Másrészt pedig, ha már megválasztották az új elnökséget, akkor szerintem mindannyiunk nevében jó munkát kéne kívánnunk nekik, azt kellene kérnünk tőlük, hogy tisztítsák meg a végrehajtói szervezetet, és valóban a fegyelmet, az empátiát és - úgy, ahogyan a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságának elnöke elmondta - a zéró toleranciát kérjük számon a végrehajtókon. Szerintem ez mindannyiunk érdeke.

Tisztelt Képviselő Úr! Arra kérem önt, hogy egyrészt ne keltsen olyan látszatot, hogy ha majd megváltozik a végrehajtás szervezete, akkor az adósoknak nem kell megfizetniük a tartozást; akinek tartozása van, az sajnos nem tud mást tenni. Tud egyébként jogorvoslással élni, tud egyébként részletfizetést kérni,

számos könnyítést, például a kormány által bevezetett adósságrendezési eljárást, tehát a magáncsőd-eljárást is igénybe tudja venni, de ez nem jelenti azt, hogy nem kell megfizetni a tartozást. Az új végrehajtói tisztségviselők pedig, bízunk benne, hogy valóban, ahogy mondják, az új seprő jól seper, reméljük, hogy így fognak dolgozni, és higgye el, hogy semmi köze az igazságügy-miniszternek, akinek húsz évvel ezelőtt volt évfolyamtársa ez az adott végrehajtó, semmi köze ahhoz, hogy kit választottak meg a végrehajtók elnökének. Ha a végrehajtók így döntöttek, akkor nyilván megvolt ennek a magyarázata.

Tisztelt Ház! Én arra kérem vagy arra intem önöket, hogy a bírósági végrehajtást ne támadják. Magára a bírósági végrehajtásra szükség van, a bírósági végrehajtás nélkül nincs jogállam, nincs igazságszolgáltatás. (Dr. Brenner Koloman közbeszól.) Természetesen azt a végrehajtót, aki törvénytelenül jár el, felelősségre kell vonni fegyelmi vagy büntetőeljárás útján, de maga a végrehajtás szükséges, nem tudunk mást kitalálni, évszázadok, sőt évezredek óta a bírósági végrehajtás az, ami a nem fizető adóssokat rákényszeríti arra, hogy a tartozásukat rendezzék. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mikor lesz a magyar munkavállaló az első?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vagyunk néhányan az országban, akiket kérdésekkel tölt el az, hogy Ander Balázs barátom körzetében, egy négyezer fős településen hogyan kerülhet elő négyszáz filippínó vendégmunkás, Somogyországban, egy olyan országrészben, ahol a zsákfalvakban munkaképes korú, mégis inaktív lakosság azért igen nagy számban megtalálható.

Nem tartjuk a világ természetes rendjének és folyásának azt, hogy a harmadik világból tízezerrel, százezerrel hoznak, importálnak ide szervezett módon munkavállalókat, ezenközben magyarok a magasabb fizetés reményében és a rossz munkakörülmények, az alacsony bérszínvonal miatt kényszerből távoznak százezerrel külföldre. Ezenközben Vietnámból, Mongóliából, a Fülöp-szigetektől és Indonéziából igen nagy számú munkáskéz jelent meg, és ha lehet hinni a kormányzati jóslatoknak, én egyébként egyetértek azzal, hogy hosszú távon 500 ezer munkáskéz akár hiányozhat is, de ha elhisszük a kormánynak, és folytatjuk azt a cselekvési vonalat, ami most kirajzolódik a tetteiből, akkor jellemzően és nagyságrendekkel növelve a vendégmunkások számát ő külföldről akarja pótolni a hiányzó munkásokat.

Nemcsak én, de mondjuk, egy gazdaságfejlesztési miniszter és egy MNB-vezető is azt mondta, hogy inkább az aktivitási rátához lehetne nyúlni, megnézni azt, hogy az itthon lévő munkaképes korú,

de egyébként inaktív polgároknak hogyan lehet segíteni ingyenes átképzésekkel, egyéb módon. De addig is: vannak itt olyan adóforintokból finanszírozott támogatások, amelyeket jellemzően multicégek kapnak, mégpedig olyanok, amelyek nagyon nagy számban, tehát a munkaerőpiaci arányuknál magasabb számban és arányban alkalmaznak vendégmunkásokat.

A Jobbik-Konzervatívok követelése egyértelmű: magyar adófizetők forintjaiból csak olyan munkahelyek fenntartását, létesítését támogassuk, ahol magyar ember, magyar család tudja egyébként ellátni gyermekeit és menedzselni a mindennapi kiadásokat, tehát ne vendégmunkások munkahelyét finanszírozzák a magyar adófizetők! Ez szerintem egy nagyon egyértelmű elvárás.

A magyar kvóta című javaslatunk pontosan erről szól, az a lényege, hogy ne zárjunk ki, ne takarítsunk ki senkit a piacról, de a magyar adófizetők pénzéből vissza nem térítendő támogatást csak az a cég kaphasson, amelyik vállalja, hogy legalább 90 százalékban EGT-n belüli, tehát tipikusan magyar munkavállalókat alkalmaz. Egyértelmű tehát a kérdés, hogy a kormány nyitott-e ezen szándékunk irányába, illetve ezt a vissza nem térítendő támogatásokra szánt több száz milliárdos tömeget kinyitná-e a magyar kis és közepes méretű vállalkozások előtt is, hiszen a legtöbb munkahelyet ők tartják fenn, ők hurcolják a hátukon a nemzetgazdaságot.

Nyilván idekapcsolódó javaslatunk az is, hogy munkáltató, munkaadó csak akkor gondolkodhasson bármilyen vendégmunkás felvételén, ha nemcsak azt bizonyítja, hogy nem talált magyart, de azt is igazolja, hogy a meglévő munkaereje közül senkit nem lehetett átképezni az adott feladatra. Ez még egy pajzs a magyar munkavállalók előtt azzal az elképesztő folyamattal szemben, amely kirajzolódni látszik.

Harmadsorban pedig azt szeretnénk megtudakolni a kormánytól, hogy nyitott-e azon szándékunkra, hogy az inflációs pluszbevétele terhére a magyar munkakeresők számára indítsunk ingyenes átképzési programokat. Tehát nézzük meg, hogy ki akar vendégmunkást felvenni, nézzük meg, hogy mik azok a munkakörök, vizsgáljuk meg, hogy a százezernyi magyar inaktív közül van-e olyan, akit ingyenesen át lehet képezni az adott munkakörre; már eggyel kevesebb vendégmunkást kell a világ túlsó feléről idehívni.

Ezen hármas pajzsunk nem tökéletes, de nagyon erős védelmi rendszert tudna szavatolni minden magyar munkavállaló számára. Azért mondom, hogy nem tökéletes, mert hosszú távon csak egy béruniós koncepció, egy, a normális béreket szolgáló koncepció teheti teljessé a védelmet, hogy kényszerből senkinek ne kelljen kivándorolnia ebből az országból, hogy aki akar, a szülőföldjén tudjon boldogulni, hogy a vágyott gyermekek és a valóban megszületett gyermekek közötti szám csökkenjen, tehát minden vágyott gyermek megszülethessen, ha a szülők szándéka erre mutat. Összességében ez nem megy máshogy, mint tisztességes bérszínvonallal, úgy, hogy legalább közelítsünk az

európai átlaghoz, ez viszont nem megy feltétlenül vendégmunkások tömege mellett, akik jellemzően le-törhetik a magyar béreket és rosszabb munkakörülményeket kényszeríthetnek a még itt lévő magyar munkavállalókra.

Összességében tehát a hármas pajzsunk mellett az is érdekel bennünket, hogy milyen bérkiegyenlítési koncepcióval rendelkezik legalább fejben a kormányzat, mert a tettek terén ebből nem sokat láttunk. Nyilván el fogják mondani azt, hogy nominálisan a bérek itt is nőttek, ahogy egyébként minden környező országban és egész Európában, de azt is látjuk, hogy ha megvizsgáljuk a környező országok bérszínvonalának a növekedését, nem sikerült közelítenünk, bizonyos országoktól távolodtunk is, és ez az igazi sorstratégia, mert célunk csak egyetlen lehet: a szülőföldön való boldogulás szavatolása minden magyar állampolgár számára, ehhez viszont a munkavállalókat védő hármas pajzsunk belül normális bérekre és normális jövőképre van szükség. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kíván válaszolni. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nézzük először azt, ami-ben, egyetértünk - remélem. Gondolom, ön sem vitatja, hogy 2010-et követően egy nagyon jelentős és érzékelhető foglalkoztatáspolitikai fordulat következett be, hiszen 2010 előtt és 2010-ben egy 13 százalékos meghaladó munkanélküliséggel vettük át a terület irányítását, ma a munkanélküliség 3,7-3,8 százalékos, tehát mindenképpen 4 százalékos alatt van, ami a nemzetközi szokványok szerint gyakorlatilag teljes foglalkoztatásnak minősül. Ma, tehát 2023-ban ott tartunk - és, gondolom, ön ezt sem vitatja -, hogy a gazdasági fejlődés a Covid, a háború és mindezek mellett és ellenére évek óta egy változó intenzitású, de egyenletes trendet mutató, egyenletes fejlődési trendet mutató gazdasági fejlődés korszakát éljük, amely ezt a foglalkoztatási helyzetet alapvetően megváltoztatta.

(11.40)

Ma - és ez az ön napirend előtti felszólalásából ki-tűnt - a munkanélküliség fenyegető réme helyett a munkaerőhiány problémájával kell egy fejlődő gazdaság feltételeit, a munkaerő, az élők munká feltételeit biztosítani. Kétségtelen, hogy ez is egy feladat, ez is egy sürgető feladat, de az egész társadalomra nézve egy lényegesen kedvezőbb feladat, mint a munkanélküliség réme.

A kérdés az - és ez az elmúlt napokban, hetekben többször is felmerült itt, a parlamentben -, hogy ezt a foglalkoztatási igényt, amit ön is, ha jól emlékszem, az előbbi hozzászólásában egyébként velünk azonosan

2030-ig körülbelül mintegy 500 ezer főben jelölt meg, ez egy prognosztizált szám, de nagyságrendileg úgy gondolom, hogy mindkettőnk számára elfogadható, miből biztosítjuk. Az első - és ebben semmiféle vita nincs közöttünk -, hogy elsősorban és alapvetően a magyarországi magyar munkaerőnek kell a munkalehetőséget biztosítani.

A kérdés az, hogy az a létszám, ami ma jelenleg az országban rendelkezésre áll, mennyire képes ezt az igényt kielégíteni. Különböző felmérések szerint egyébként jellemzően az ország három térségében, Északkelet-Magyarországon, valamennyire a Duna-Tisza közén és Dél-Magyarországon van olyan potenciális munkaerő-tartalék, amely ön által is helyesen mondottan képzéssel, átképzéssel, meg kell mondjam, hogy alapképzéssel, tehát nemcsak szakmai képzéssel, hanem alapképzéssel, az alap intellektuális fel-tételek biztosításával oldható meg. Van természetesen más forrás is, a nők, asszonyok szelesebb körbe való bevonása, a 40 év utáni nyugdíjba vonulási lehetőség számos női munkaerőt is biztosít erre a célra, lehetőséget ad az örömdetesesen kitolódó életkor-növekedés kapcsán az idősek bevonása ebbe.

Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, és kérem, hogy ebben ne keltsünk olyan hangulatot, amely ezt az egyébként örömdetes trendet - hogy mondjam - kicsor-bítja vagy megváltoztatja. Ez az arányokról szól. Ön a vendégmunkásoknál több százezer emberről beszél. Ma Magyarországon 4,7 millió foglalkoztatott mellett - ez az utolsó szám - talán 82-83 ezer vendégmunkás van. Egy. Ne felejtjük el - és ezt kérem, legalább itt, a magyar parlamentben tekintsük egy pozitív elem-nek -, hogy ennek a nyolcvan-egynéhányezer vendégmunkásnak a jelentős része a környező országokból, többnyire háborús, megengedem, van, aki gazdasági, de túlnyomórészt háborús kényszer miatt Magyarországra átjövő magyar nemzetiségű munkavállalókból áll. Nem akarok számot mondani, nincs erre nézve pontos kimutatás, de mindenképpen egy jelentős szám.

Kérem, hogy ezt a téma megítélésénél szíveskedjen figyelembe venni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Komjáthi Imre képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KOMJÁTHI IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem egy sokak számára talán meglepő állítással: Mészáros Lőrinc nem gázszerező. Igaz, az volt valaha, és biztos ma is ki tudna cserélni egy strangot a pincétől a tetőtérig, de már hosszú ideje nem gázszerező, hanem tehetős kormánypárti oligarcha. Olyan dúsgazdag ember, aki-nek egyetlen háborúval és válságokkal terhelt év alatt 180 milliárd forinttal, vagyis 38 százalékkal nőtt a va-gyona.

Nem olyan szakember, akit mondjuk, egy konvektor cseréjére hívunk, és ez baj, nem pusztán azért, amit helyette csinált, hanem azért, mert egyre fogytak a magyar szakemberek. Nem tudom, tudták-e, de az összes magyar gázszerelő azonnal el tudna helyezkedni Európa valamelyik nyugati államában a hazai fizetése többszöröséért. És azt tudták-e, hogy a zömük nemcsak azért nem kezd kivándorlásba, mert nincs más jobb dolga, hanem azért, mert néhány év múlva nyugdíjba fog vonulni? Azt pedig senki nem tudja, hogy mit fogunk utána csinálni. Aki ma próbál kazánt vagy épp nyílászárót cseréltetni, burkolót vagy villanyszerelőt találni, az is bajban van. Hosszú hónapokra előre be van táblázva, aki még itthon és ilyen szakmában dolgozik. Félreértés ne essék, nem azt kérem számon a kormányon, hogy miért nincs háromszor annyi szakember az aranyoldalokban vagy a helyi kisokosban, hanem azt, hogy mit műveltek önök az elmúlt 13 évben a szakképzéssel.

Hogyan történhet meg az, hogy magyar szakmunkások építik és karbantartják Európa gazdagabb országait, itthon meg sorra zárnak be a műhelyek? Orbán Viktor pár hete a Szakma Sztár Fesztiválon igen rózsás képet festett a szakképzés általuk megújított rendszeréről. A valóság sokkal sötétebb: 16 évre leszállították a tankötelezettség korhatárát, a duális képzés keretében komplett szakmai tudás helyett gyakran gyerekmunka folyik a gyakorlati helyeken, és még mindig azzal csábítják Magyarországra a külföldi tőkét, hogy itt nem kell megfizetni a szakmunkást.

Önök kiszolgáltatott inasokat akarnak legyártani sokoldalú szakemberek kiképzése helyett. Nem csoda, hogy ez keveseknek vonzó, és bárhogy erőlködnek, nem tudnak tömegeket áttolni a gimnáziumi képzésből a szakképzés felé, holott nekem - az előéletemmel talán elhiszik, a Szocialista Párt nevében is mondom - az egyik legfontosabb és legsürgetőbb feladat, hogy újra sikeres magyar szakképzés működjön itthon, olyan, ami nem minisztériumok között kódorogva, elhanyagoltan próbál túlélni.

Mi az MSZP-ben olyan szakképzést támogatunk, amelyben a diák érdeke nem tűnik el a rövid távú kapitalista megrendelői igények mögött. Egységes és ellenőrzött körülmények kellenek a külső gyakorlati helyeken, és szakmai továbbképzésre és felsőoktatási továbblépésre egyaránt esélyt adó elméleti oktatás az iskolában. Kell az érintett ágazati szakszervezetek aktív részvétele az oktatás kereteinek meghatározásában és már a középiskolások bevonása a munkavállalói érdekképviselet világába, munkajogi oktatással is. Kell stratégia a frissen végzett szakemberek itthon tartására, életpályák tervezésére.

Amikor erről a témáról beszélek, időről időre legyintés, ásítás a válasz politikusok és tanácsadók részéről. Aztán ugyanezek az emberek kérdezetnek sürgetve, hogy tudok-e valakit, aki leszígezné a házukat. Tudok: fél év múlva és Svájcban. Ez nagyon is hétköznapi, húsba vágó ügy.

Ha pedig azt kérdezik, hogy mi a teendő Mészáros Lőrinnel, erre is van javaslatom: luxusvagyonadó. Abban az országban, ahol 25 százalék körüli az infláció, romokban a forint, dolgozói szegénység pusztít, ott az ország leggazdagabb emberétől nem azt várjuk, hogy vízmelegítőt bütyköljön, hanem azt, hogy adózza le a mérhetetlen luxusát. Igen, fizessenek a gazdagok, fizessenek a Garancsik, a Tiborcok, a Rogánok és az egész meggazdagodott fideszes siserehad, pontosabban szólva: adjanak vissza valamennyit a pénzünkől, az adófizetők pénzéből, és azt költjük a jövő gázszerelőire. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Vitályos Eszter államtitkár asszony kíván válaszolni.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Bárcsak ezeket a nagy szavakat akkor is tetten érhattük volna, amikor önök kormányoztak. Akkor ugyanis a képzési szerkezet nagyban növelte a lemorzsolódást a szakképzésben. Az állam által elismert szakképesítéseket tartalmazó országos képzési jegyzék nehezen volt átlátható, rengeteg volt az átfedés, olyan dolgokat csináltak meg, ami szakmailag igencsak kifogásolható volt a szakképzés területén, széttagolt volt a szabályozás, nehezen átláthatóan, nehezen kezelhetően voltak megtalálhatók, felderíthetők a képzési dokumentumok, túlbonyolítottak és nehezen végrehajthatók voltak a szakmai vizsgák is.

(11.50)

Sem a képző iskolák, sem pedig a tanulók nem voltak érdekeltek abban, hogy a helyi munkaerőpiac igényeinek megfelelő szakképesítéseket tanítsák, vagy azt tanulják. Éppen ezen változtattunk, amikor is hozzákezdünk a kormányzáshoz. Egy nagyon komoly szakképzési reform indult ki, ami abban is teljesen más utat követ; önök a képzési kínálatot annak idején, tulajdonképpen azt lehet mondani, hogy a megszokásokra alapították, nem alakult ki keresletvezérelt képzési szerkezet. Mi ezen is változtattunk a hazai szakképzési rendszer megreformálásakor.

Kiemelt feladatnak tekintjük a tudásalapú gazdaság megteremtését, Magyarország versenyképességének javítását, és abban gondolkodunk, hogy a fenn tartható gazdasági növekedés egyik alapfeltétele éppen a képzett, a társadalmi változásokhoz és a munkaerőpiaci kihívásokhoz is alkalmazkodni képes munkaerő.

Ahogy említettem, 2020-ban ezen gondolatok mentén kezdtünk hozzá és kezdtük meg az átfogó szakképzési rendszer átalakítását. A bevezetés óta eltelt időszak, képviselő úr felszólalásával ellentétben, egyértelműen azt mutatja, hogy a változások a szakképzési

terület minden érintettje számára pozitívak. A vállalatok ezt mondják, a tanulók, az oktatók, a szülők mind-mind pozitív hozadékról tudnak beszámolni. A szakképzési rendszer egyszerűsödött, átláthatóvá és átjárhatóvá vált. Az új szakképzési rendszerben ingyenesen biztosítjuk az első két szakmát és a felnőttek továbbképzésében az első szakképesítés megszerzését is.

Ami a béremeléseket illeti - ezzel is próbált érvelni, hogy miért is nem vonzó a szakképzés a munkaerőpiacon -, 2020 nyarán jelentős, átlagosan 30 százalékos béremelést biztosítottunk az állami fenntartású szakképzési intézményekben dolgozó 32 ezer szakembernek. A szakképzésben 2023-tól a köznevelési béremelési lépésekhez igazodóan megvalósul a szakképzésben dolgozó oktatók bérének differenciált emelése is. Januártól egységesen 10 százalékkal, majd májustól visszamenőleg átlagosan további 5 százalékkal nő a szakképzésben dolgozó oktatók bére. Ez összességében az oktatás területén újabb 15 százalékos bérfejlesztést jelent, amely, azt gondoljuk, megalapozza azt, hogy ők is további színvonalas szakmai munkavégzést gyakoroljanak.

Ösztöndíjak és pályakezdési juttatás. A 2020-21-es tanévben közel 8 milliárd forintot fordítottunk az új tanulói juttatásokra. A 2021-22-es tanévben már több mint 112 ezer tanuló kapott ösztöndíjat közel 14,5 milliárd forint összegben. A felfutó rendszernek köszönhetően a 2022-23-as tanévben már mintegy 140 ezer tanuló részesült ösztöndíjban. Létrehoztuk az Apáczai-ösztöndíjprogramot, amely 2022-től tanévenként kerül kiírásra, és tanulmányi eredménytől függően 16 ezer és 34 ezer forint/hó közötti havi támogatást jelenthet.

Azt gondolom, hogy jogosan mondják azt a szakképzési területen foglalkoztatók és az ott elhelyezkedők, hogy igenis egy folyamatos intézményhálózati megújításra van szükség, nagyon gyorsan kell reagálni arra, amit a munkaerőpiac elvár. Én azt gondolom, hogy a szakképzés most, jelenleg ezen az irányon van, ezt mutatja a múlt héten elfogadott szakképzési törvény módosítása is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bedő Dávid képviselő úr, a Momentum frakcióvezető-helyettese: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. A mai nap önök benyújtották a 2024-es költségvetést. Még épp időben, alig van hátra pár hónap az évből, egyértelmű a gazdasági környezet, kiszámítható már most a jövő év és annak költségvetési számai. Tudom, hogy önök nem mindig értik az iróniát *(Dömötör Csaba: Ó! - Felzúdulás a kormánypartok soraiban.)*, ezért most hadd tegyem egyértelművé, hogy ez most az volt.

Amit maguk évek óta a költségvetés-tervezés kapcsán csinálnak, az egy vicc. Komolytalan fércmunka, amely kizárólag arra jó, hogy a laikusokat ámítsák a számaikkal. Nevezzük nevén a dolgokat! Ez a költségvetés is, ahogyan az előző, egy kamuköltségvetés: túlzóan optimista becslések, betarthatatlan számok, átláthatatlan folyamat. Eljártsszák ugyanazt, mint 2023-ban: benyújtják az év első felében, majd belátják, hogy tarthatatlan, amit kitaláltak, utána jön az újratervezés meg a rendeleti úton való módosítás.

A 2023-as költségvetést több mint 90-szer módosították. 4 százalékos növekedéssel számoltak idénre, amelyet aztán módosítani kellett 1,5 százalékra. 15 százalékos inflációval számol a 2023-as költségvetés, miközben az első négy hónapban rendre 24 százalékos feletti az infláció. Az idei költségvetési hiány-cél 80 százalékat elértük már áprilisban.

Persze, ezek a tavalyi baklövésnek nem állítják meg magukat abban, hogy idén ismét elkövessék. Ismét 4 százalékos növekedéssel számolnak, annak ellenére, hogy több mérvadó nemzetközi szervezet ennél jóval alacsonyabb növekedést számol. 6 százalékos inflációval számolnak 2024-re, de elnézve eddigi válság- és inflációkezelésüket, már az is csoda lesz, ha egy számjegyű lesz az infláció jövőre. Nehéz komolyan venni egy olyan kormányt, amelynek legfontosabb tervdokumentuma ekkora kamu.

Az már egyértelmű mindenki számára, hogy nem remekelnek költségvetés-tervezésben, és a válságkezelés sem az erősségük. De azzal nem vádolhatjuk önöket, hogy ne tudnák hatékonyan kommunikálni a hazugságaikat. A 2024-es költségvetés bemutatásánál sem halasztották el a lehetőséget, hogy elmondják, az Európa-rekorder magyar infláció nem a maguk hibája. Hibás az Európai Unió, hibás a brüsszeli szankciós politika, hibás a háború, mindenki hibás, csak a magyar kormány nem.

Ezzel szemben, aki látja a valóságot, az tudja, hogy a rekordmagas magyar áremelkedésnek nem külső, hanem főleg belső okai vannak: a választás előtti kampánycélú osztogatásból következő kereslet felpörgése, az ellátási zavarokhoz vezető, szocializmust idéző ársapkák, a forintgyengítő monetáris politika, majd az ezeket bármiféle átgondoltság nélkül megoldani hivatott adóemelések. Az Európa-bajnok infláció az egész magyar társadalmat és gazdaságot sújtja, amiben az Orbán-kormány felelőssége elsődleges.

A valódi költségvetési tervezés hiánya azért is fájó, mert olyan súlyos problémák sújtják az országot, mint az oktatási válság. Egy normális országban pedig az éves költségvetés-tervezésnek a legsúlyosabb válságban lévő területek finanszírozásáról, helyrehozásáról kellene szólnia. Arról, hogy legalább jövőre ne ázzanak be az iskolák országszerte, arról, hogy legalább jövőre legyen végre pénz kretára és szivacsra, arról, hogy legalább jövőre megkapják a méltó bérüket a pedagógusok *(Rétvári Bence: Ti akadályoztatok!)*, s leginkább arról, hogy ne hagyja itt az országot

a magyar diákság egyre nagyobb hányada. Ha hagyják elveszni a magyar oktatást, ha a diákság egyre nagyobb hányadát üldözik külföldre, ha a pedagógusok egyre nagyobb hányadát üldözik el a szakmájukból, akkor egy egész generációt fogunk elveszteni. Ezekről szól valójában egy állam költségvetése, nem papírra vetett számokról, hanem életekről, sorsokról, a nemzet jövőjéről.

Ezért lett volna szerencsés, ha a bosszútörvény és a diákok könnygázozása helyett olyan költségvetést dolgoznak ki, amely megakadályozza az oktatás összeomlását. Hiszen mind tudjuk, lenne pénz a pedagógusokra, lenne pénz az iskolák felújítására, ha igazán akarnák. Sajnos, egyre inkább úgy tűnik, hogy maguk érdekeltek az oktatás szétverésében, és szándékosan üldözik el a diákságot külföldre. A diákok és a tanárok ezt nem fogják hagyni, ahogy mi sem.

Kamuköltségvetés és kormányzati fércmunka helyett tehát egyértelmű, hogy mire van szükség: kiszámíthatóságra, tervezhetőségre, átláthatóságra az oktatásban és úgy általában a költségvetésben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is engedjen meg egy megjegyzést: nem tudom, miért érez késztetést arra, hogy visszacsempéssze az egykor volt SZDSZ lenézően nyegle stílusát ide az Országgyűlésbe, lelke rajta. Ettől függetlenül fontosnak tartom, hogy a jövő évi költségvetésről beszéljünk, arról, hogy mi is ennek a költségvetésnek a célja.

Ez egy védelmi költségvetés, azért védelmi, mert rendkívüli időket élünk, háborús helyzetet. Nem vagyunk ennek a háborúnak hadviselő felei, bár vannak Magyarországon, akik ezt szeretnék.

(12.00)

Egy ilyen helyzetben nem mindegy, hogy hova tesszük a súlyokat. A három legfontosabb súly: a munkahelyek védelme, a rezszi védelme, illetve a honvédelem.

A munkahelyek védelme azért fontos, mert ebben az új gazdasági helyzetben egyáltalán nem tekinthetjük magától értetődőnek azt, hogy sikerül megvédeni egész Európában azokat a munkahelyeket, amelyek létrejöttek. Szeretnénk megvédeni azt, hogy lehoztuk 12 százalékról 4 százalék alá a munkanélküliek arányát.

A rezszi védelme azért fontos, mert miközben önök folyamatosan támadják az árkorlátozásokat, ön is erre utalt az előbb, mi fontosnak tartjuk, hogy legyen árkorlátozás többet között az energia területén is. Ez havi szinten 181 ezer forintos támogatást jelent átlagosan minden magyar családnak.

A honvédelemről meg csak annyit, hogy ha önök, az önök szövetségesei folytatták volna a kormányzást 2010 után, akkor nemhogy nem tudnánk fegyvert küldeni most, nem is akarunk, de nem lenne mit küldeni, annyira legatyásították a honvédséget. Ezért is kell megerősíteni a honvédelmet, miközben békét akarunk, képesnek kell lennünk megvédeni magunkat.

És szerintem nagy szó az, hogy a gazdasági növekedés így is tetten érhető Magyarországon, és nem kell a recesszió rémével szembenéznünk.

Ami az oktatás kérdését illeti, szeretném önnek felhívni a figyelmét arra, hogy 3334 milliárddal számol a kormány oktatási kérdésekre a költségvetésben, ami 629 milliárddal magasabb a 2023-as számnál. Tehát az ön állításával szemben nem kevesebbet, hanem többet fogunk oktatásra költeni. És ha önnek az a kérdése, hogy ez az összeg mennyivel nagyobb a 2010-es számnál, akkor 2000 milliárd forint a különbség, ennyivel költött többet ez a kormány oktatási ügyekre.

Arra is szeretnék reagálni, hogy miközben ön most egyedüliként felszólalt, a párttársai tartottak egy sajtótájékoztatót ezekben a percekben, ahol is, kapaszkodjanak meg, arra tettek javaslatot, hogy Brüsszel támasszon további feltételeket annak érdekében, hogy megérkezzenek Magyarországra a pénzek. Mindezt egy olyan területen, ahol az Európai Uniónak nincs jogköre, mert az oktatási ügyekben az Európai Uniónak nincs jogköre. Tehát most már nem arról van szó, hogy a színpalak mögött súgnak a Magyarország elleni, az uniós pénzek elleni kampányban, hanem nyíltan felvállalják, hogy jogköröket vennének el hazánktól, és újabb és újabb feltételeket támasztanának.

Elfogadtunk itt a Házban 17 törvénymódosítást az ősszel. Önök azt nem támogatták - mi támogattuk. Ez lett volna a feltétele annak, hogy akkor érkezhessenek a pénzek. Nem érkeztek. Elfogadtuk az igazságügyi törvények módosítását, ahogy javasolták. Nem érkeztek meg a pénzek. Módosítottuk a felsőoktatási szabályozást. Nem érkeztek meg a pénzek.

Ha érdekelné Brüsszelben őket a pedagógusok helyzete, akkor érkeznének a pénzek, mert ők is nagyon jól tudják, mert részt vettek az egyeztetéseken, hogy ezekkel is lehetne a pedagógusbéreket emelni közel 800 ezer forintra 2025-ig. *(Barkóczy Balázs: Azt nektek kellene emelni a költségvetésből!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Nem azért nem küldik ezeket a pénzeket, mert a kormány vagy az Országgyűlés nem módosít bizonyos törvényeket, hanem azért nem küldik ezeket, mert nem adjuk be a derekunkat a háborús ügyekben. És ha ezt kétségbe vonnák, akkor nézzék meg, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság hangadója hogyan nyilatkozott. A miniszterelnök azt mondta, hogy ne legyen háború, ez a mi álláspontunk. Erre ő azt mondta, hogy akkor nincs uniós pénz. És az európai biztosok, az Európai Bizottság tagjai is úgy nyilatkoztak, hogy többet kell elővenni Magyarországot a háborús álláspontja miatt.

Szóval, úgy állunk, tisztelt képviselő úr, hogy hónapok óta megy a nyomásgyakorlás nyilatkozatok formájában, európai parlamenti elítélő nyilatkozatok formájában, a beruházásokkal való zsarolások formájában. Legutóbb azt is belevetették, hogy a magyar uniós elnökségi jogköröket elvonnák tőlünk, és változatlanul visszatartják az uniós pénzeket. Erre jön a Momentum, és mit javasol? Hogy legyenek újabb feltételek Magyarországgal szemben. Sokadjára teszem fel a kérdést: kiket képviselnek önök? Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, DK-képviselőcsoport: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A múlt hét végén robbant a botrány, hogy nem lesz idén évközi nyugdíjmelés. Banai Péter államháztartásért felelős államtitkár azt írta a Nyugdíjas Szervezetek Egyeztető Tanácsának, hogy azért nem lesz évközi nyugdíjmelés, mert a KSH adatai ezt nem indokolják. Hiába folytatódta az orbáni infláció miatti ár-emelések, hiába vitte el a drágulás már a 13. havi nyugdíjat is, a mindezért felelős kormány széttárja a karjait, és azt kéri a nyugdíjasoktól, hogy várjanak novemberig, akkor majd a kormány nagy kegyesen utólag visszaad nekik valamit abból a pénzből, ami már most is járna az időseknek, de Orbán Viktor szerint nála jobb helyen van.

Nem új gyakorlat ez, a kormány ezt teszi a nyugdíjasokkal évek óta: szándékosan alultervezi az inflációt, hogy kevesebb nyugdíjat kelljen kifizetnie, mint ami egyébként járna, majd hónapokkal később, az év végén a homlokára csap, hogy hát, a magyar nyugdíjak nem őrizték meg az értéküket, minő véletlen, nagyobb volt az orbáni infláció a tervezettnél, ezért utólag fizeti ki a különbözetet nyugdíjkorrekció formájában. Addig pedig azt a pénzt, ami már év közben is megilletné a nyugdíjasokat, a kormány szabadon használja, mintha az övé lenne. Ezt csinálják évek óta.

Önök a magyar nyugdíjasokkal hiteleztetik az államháztartást anélkül, hogy megkérdeznék őket, akarnak-e kölcsönadni ennek a kormánynak. Ez a világon az egyetlen olyan hitel, aminek az odaadásáról nem a hitelező dönt, hanem az, aki felveszi vagy jelen esetben inkább elveszi a hitelt, azaz önök.

A nyugdíjasoknak szemmel láthatóan semmilyen beleszólásuk nincs abba, hogy mikor kapják meg a pénzüket, amiért megdolgoztak. Ez itt a kulcs, képviselőtársaim. Ez nem valami jutalom, ez nem valami kegy, amit a jószágos vezető gyakorol az idősek felett. Nem! Ez olyan pénz, amiért ezek az emberek végigdolgozták és végigadózták az életüket ebben az országban.

Ez olyan pénz, ami mögött tisztességben megőszült emberek élete munkája áll, évtizedeken át tartó korán keléssel, végeláthatatlan, szívós munkával, sokak esetében egy fél évszázadnyi mókuserékkel. Amikor önök nem akarnak év közben nyugdíjkorrekciót fizetni, akkor a magyarok millióinak 40-50 évnyi munkáját veszik semmibe.

Ha figyelembe vesszük azt a 1,5 százalékot is, amivel még tavalyról és tavalyelőtről tartoznak a nyugdíjasoknak, és a január óta felhalmozódott tartozásukat is, akkor ma egy átlagnyugdíjat kapó idősnek összesen nagyjából 84 ezer forinttal tartozik ez a kormány. Még egyszer mondom: 84 ezer forinttal, hogy mindenki megértse. Ez nekik nagyon is sok pénz, miközben a tavalyi évben Mészáros Lőrinc 15 másodperc alatt keresett ennyit. Önök ezt a pénzt sajnálják a nyugdíjasoktól. Nem kell hát azon csodálkozni, hogy miért nincs a munkának becsülete, ha önöknek 15 másodpernyi lopás többet ér, mint 50 évnyi becsületes munka.

Az egészben pedig az a legfelháborítóbb, hogy ezt mind éppen az áremelések kormánya teszi a magyar nyugdíjasokkal. Önök nem emelnek bért, önök nem emelnek nyugdíjat, önök nem emelnek szociális juttatásokat. Önök csak árakat emelnek. Önök eresztették rá Európa legnagyobb inflációját, az orbáni inflációt a magyar nyugdíjasokra. Önök miatt kerül ezer forintba egy kiló kenyér, 4-5 ezer forintba egy kiló trappista sajt vagy több mint ezer forintba tízezer *(sic!)* darab tojás. Ez az önök úgynevezett kormányzásának az ára, ezt fizetjük meg az Európa-bajnok orbáni inflációval. Az orbáni inflációval önök két év alatt megduplázták az élelmiszerek árait a KSH szerint.

Ennyit arról, hogy az államháztartásért felelős államtitkárunk a KSH-ra hivatkozva nem tartja indokoltnak a nyugdíjmelést. Önök az árakat emelik, a nyugdíjakat pedig alacsonyán tartják, sőt még azt sem fizetik ki, ami jár.

Az egyetlen szerencse, hogy ma már senki sem mondhatja, hogy ennek az embertelen rendszernek ne lenne alternatívája. Dobrev Klára éppen azért állította fel az árnyékkormányt, hogy megmutassa, lehetne máshogy is, az árak helyett lehetne a béreket és a nyugdíjakat emelni. Ennek részeként dolgozta ki az árnyékkormány a negyedévente automatikusan járó nyugdíjkorrekciót is.

Amikor az önök kormánya már csak egy rossz emlék lesz, akkor a nyugdíjasok negyedévente meg fogják kapni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ez lesz a minimum, az ezen felüli nyugdíjmelések alapja. Muszáj, hogy egy életen át végigdolgozott tisztességes munka után normális idős korban járjon a nyugdíjasoknak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó.

(12.10)

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is, meg kell hogy védjem Banai államtitkár-kollégámat, mert nem azt írta és nem azt mondta, amit ön itt állít. Ön elolvasta a Népszavát és abból készítette a felszólalását (*Derültség.*); el kellett volna olvasni Banai államtitkár úr levelét, amely a következőképpen szól: „Amennyiben azonban az évközi adatok alapján azt állapítjuk meg, hogy a 2023-ra becsülnél magasabb lenne az éves várható általános, illetve nyugdíjas-infláció mértéke, januártól visszamenőleg nyugdíjkorrekciót hajtunk végre.” (*Gy. Németh Erzsébet: Mikor? Mikor?*) Igen, nyugdíjkorrekciót hajtunk végre, mint ahogy azt tettük az elmúlt 12 évben.

Tehát az az állítás, hogy a kollégám a levelében - amelyet az Nyugdíjas Szervezetek Egyeztető Tanácsának írt - azt állította volna, hogy ebben az évben év közben, akár november előtt ne lehetne nyugdíjkorrekciót fizetni a nyugdíjasoknak, ez egyszerűen nem igaz, hazugság, lóditás. De hát, ugye, nem áll ez önöktől messze; tudjuk, az elnökük, a vezérük, a főnökük elmondta, hogy amikor kormányoztak, akkor semmi mást nem tettek reggeltől estig - vagy estétől reggelig? -, mint hogy nem mondtak igazat. (*Gy. Németh Erzsébet: Ez már szánalmas, államtitkár úr! 13 év eltelt! 13 éve önök vannak kormányon! - Az elnök csenget.*) De hogy ön ellenzékben, árnyékminiszterként is lényegében valótlan állításokat mond a parlamentben, szerintem ezt nem lenne szabad, és esetleg ez is okoz hitelességi problémát a baloldalon.

Ön nagyon jól tudhatja, hogy a Fidesz-KDNP-kormány megbecsüli a nyugdíjasokat; megbecsüli, nem úgy, mint ahogy önök azt tették nyolcéves, elég hosszú kormányzásuk alatt. Egy dologban biztosan különbözik a jelenlegi Fidesz-KDNP-kormány és az akkori Gyurcsány-kormány politikája, amelynek ön támogatója volt (*Gréczy Zsolt: Meg Banai államtitkár úr is!*), hogy önök nem ígérték a nyugdíjasoknak semmit, de azt be is tartották. A Fidesz-KDNP-kormány viszont azt ígérte, hogy meg fogja védeni a nyugdíjak értékét, és ezt minden évben meg is teszi. Sőt, amikor a gazdaság teljesítménye ezt megengedi, akkor egyszeri kiegészítésekkel - mintegy a gazdaságból való részesedés-ként - a nyugdíjasok többlet nyugdíjakat is kapnak. Megtette ezt a Fidesz-KDNP-kormány úgy, hogy a nyugdíjakat minden évben az infláció fölött emelte, ennek eredménye, hogy a 2017. évi 97 ezer forintos átlag nyugdíj 2023. áprilisára már 209 ezer forintra növekedett. Megvédte az elmúlt évben, amikor háromszori: év eleji, illetve kétszeri évközi nyugdíjemelést tett a kormány 2,5 millió nyugdíjas részére; és meg fogja tenni most, 2023-ban is: az év elején 15 százalékos nyugdíjemelésben részesültek a nyugdíjasok.

Szólnunk kell arról is, hogy az, hogy önök elvetették a 13. havi nyugdíjat - mert amikor gazdasági válságban volt Európa, a világ és Magyarország is, akkor

önök abban látták a megoldást, hogy a nyugdíjasoktól elvegyék a 13. havi nyugdíjat -, nos, a Fidesz-KDNP-kormány nem így látja a válságban a megoldást, hogy a családokat, a nyugdíjasokat, a munkavállalókat meg kell szorítani, el kell venni tőlük, hanem igenis adni kell. Adni kell, hogy könnyebb legyen a válságot túlélni, ezért minden nyugdíjas megkapta a 13. havi nyugdíját 2022-ben és 2023-ban, és a benyújtott 2024. évi költségvetés is tartalmazza, hogy 2024-ben is megkapják a nyugdíjasok a plusz egyhavi nyugdíjat.

Tisztelt Képviselő Asszony! Én azt gondolnám, hogy önnek mint vágyakozó miniszternek (*Derültség a kormánypartok soraiban.*) inkább tanulmányozni kellene a Fidesz nyugdíjpolitikáját (*Gy. Németh Erzsébet: Azt biztos nem!*), és ha egyszer hatalomba kerülnek - amit én remélek, hogy nem történik meg -, inkább ugyanazt kellene tenni, azt kellene másolni, nem pedig kritizálni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport, az Országgyűlés alelnöke: „Mit üzen Csíksomlyó?” címmel. Alelnök úr, öné a szó.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Jézus a mennybemenetele előtt megígérte tanítványainak, hogy elküldi számukra az erőt adó, vigasztaló Szentléleket. A keresztény világ a minap ünnepelte pünkösödöt, a Szentlélek kiáradását. A Jézus feltámadása utáni ötvenedik napon az apostolokat eltöltötte a Szentlélek, és a világ minden népét megszólítva kezdtek hirdetni az evangéliumot.

Ezt a hívó szót hallották meg őseink is Szent István királyunk idején, és ugyanez a hívó szó vezeti a katolikus magyarokat és székelyeket 1567 óta Csíksomlyóra, a csíksomlyói Szűz Máriához. Ahogy azt egyik kiadványukban a Csíksomlyón szolgáló ferences atyák írják: „Mert itt találja meg a zarándok küzdelmes életének vigaszát, reményét és támaszát. Úgy jön ide, mint a bajba jutott, aggódó, féltő gyermek az édesanyjához.”

Alig pár napja ismét egy nagy templommá alakult és teljesen megtelt zarándokokkal a Kis- és a Nagysomlyó-hegyek közötti nyeregrész, jelezve az egyház élő valóságát. Ezt a több százszáz zarándoktömeget tisztelte meg jelenlétével Novák Katalin köztársasági elnök asszony és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke is személyes zarándoklatukkal.

Csík, Gyergyó és Kászón népe 456 éve a katolikus hit védelme érdekében ragadott fegyvert. Most Urbán Erik atya, a nyolcszáz éves ferences rend erdélyi provinciálisja, a búcsú szónoka arra hívta fel a figyelmet, hogy ma is veszélyben van a világ, és a mai világnak is nagy szüksége van olyan fegyvertelen próféták bizonyosságára, akik figyelmeztetnek a háború kegyetlenségére és embertelenségére.

Csiksomlyó, tisztelt képviselőtársaim, minden évben üzen, erőt és reményt ad évszázadok óta az ott fohászolóknak. Ezért vált a világ magyarsága számára a csiksomlyói kegyhely a hit és a megmaradás üzenetének egyik legfontosabb spirituális központjává, oltalmazójává és továbbörökítőjévé mindannak, ami nemzeti öntudatunkat meghatározza.

A nemzet alapja a család, a szeretet és az élet közössége, jövője pedig a felelősséggel vállalt és nevelt gyermek. A felelős neveléshez hozzátartozik az értékek átadása és annak megtanítása, hogy egy történelmileg kialakult, tartós közösség tagjai vagyunk, melyet közös nyelv, terület, ezeréves értékek, jellegzetes kultúrában megnyilvánuló sajátosságok éltetnek. És ez a jellegzetes kultúra a magyarság életében nem választható el a kereszténységtől, mely értékrendjével példát mutat, békére, szeretetre, összefogásra hív. Napjaink fogyasztói társadalma, valamint a nyugati világ ideológusai tagadják és meghaladottnak tartják ezeket az értékeket. De mi, magyarok sohasem feledhetjük, hogy minden minket sújtó katasztrófa, idegen hatalmi pusztítás, vérbe fojtott szabadságharcunk és forradalmunk ellenére az ezekhez az értékekhez való ragaszkodásunknak köszönhetően tudtunk csak újra és újra megmaradni.

Mára a világban már-már megoldhatatlannak látszó problémák halmozódtak fel: járványok, gazdasági, érték- és erkölcsi válság sújt bennünket; keleti szomszédságunkban több mint egy éve szörnyűséges háború dúl; és nagy bölcsesség és önmérséklet kell ahhoz, hogy tőlünk délebbre pedig ne boruljon ismét lángba a Balkán.

(12.20)

Ebben a helyzetben különösen szükségünk van hitünk megerősítésére és azokra a hit által összefont erős közösségekre, melyek évszázadokon át megmaradásunk zálogát jelentették. Ez kell hogy reményt adjon jövőbeli megmaradásunkra is, ahogy azt Urbán Erik atya a szombati búcsún fogalmazta, mert a remény, tisztelt képviselőtársaim, nem azt jelenti, hogy a dolgok bizonyosan jobbra fordulnak, hanem sokkal inkább azt, hogy ha döntően elkötelezzük magunkat a jó ügy mellett, akkor az Isten is megsegít.

Tegyünk, hát, így mi is mindannyian, és Csiksomlyó üzenete nyomán szolgáljuk teljes elkötelezettséggel a magyar nemzet megmaradásának és egységének ügyét! Köszönöm, elnök úr, a figyelmet. *(Taps a kormánypartii oldalán.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Alelnök Úr! Először is köszönöm elsősorban a katolikus hívek nevében, akik ott lehettek a

zarándoklaton és ott lehettek Csiksomlyón, de köszönöm az összmagyarság ünnepét együtt töltők nevében is, hogy szólt és megemlékezett erről a csodálatos nagy ünnepről. Köszönöm természetesen az erdélyi gyulafehérvári főegyházmegyének, a ferences testvéreknek is azt a szervezést, amely ilyen csodássá és széppé tette ezt a néhány napot és ezt a néhány órás ünnepet fent, a nyeregben. Így fogalmazott valóban Urbán Erik ferences atya: a Kis- és Nagysomlyó közötti nyereg egy nagy templommá alakult.

Tisztelt Országgyűlés! Erik atya nemcsak feladatot szabott meg beszédében, hanem eddig zavaros vagy kiforgatott gondolatokat, szavakat helyre tett, mondjuk így: a definíciókat pontosította. Ahogy ön is idézte, többek között a következőket mondta: tudnunk kell különbséget tenni a szükséglet és a szenvedély között, kívánság és sóvárság között -nevezzük ezt bölcsességek; meg kell tanulunk értékelni azokat, akik a köz és a közjó szolgálatában állnak és tesznek érte, embertársaikat szolgálják - nevezük ezt megbecsülésnek; meg kell tanulunk odafigyelni az ajándékba kapott földre, tisztelni és védeni az életet, Istent helyezni a középpontba - nevezük ezt tudatosságnak. De ahogy ön is említette: van olyan, hogy fegyvertelen próféták bizonyosságára is szükség van, és akik figyelmeztetnek a háború embertelenségére - nevezük ezt a békének, illetve a béke tudatosságának. Meg kell tanulunk, hogy egy férfi és egy nő együttese, mely a legkisebb társadalmi sejt, az egyház, a nemzet és a társadalom élete szempontjából pedig alapvető intézmény, a szeretet és az élet közössége, ahogy ön is idézte, a gyermekek egyszerre remények és kihívások, ahol az együtt töltött idővel, gondoskodó szeretettel odafigyelnek egymásra, nevezük ezt családnak. Bölcsesség, megbecsülés, türelem, tudatosság, emberség, testvériség, béke, család, nemzet és egyház - ezek voltak a fő üzenetek.

Feltette a kérdést Erik atya, hogy mindezt hogyan. Kőlcsey szavaival fogalmazva: „Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, mondhatnám, nem tehet sokat: egyesített erőknél pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges. Mit ér egy csepp víz? De milliomonként egyesült cseppek megdöböntő erőt fejtenek ki.” Máshol pedig így folytatta az összefogás erejét és a személyes felelősség fontosságát, Martin Luther King szavaival élve: „Ha nem lehetsz fenyő a hegygerincen, légy bokor a völgyben, de légy a legjobb kis bokor a kis patak partján. Legyetek bokrok, ha nem lehetnek fák. Ha nem lehetnek főutak, legyetek ösvények. Ha nem lehetnek Nap, legyetek csillagok!”

Tisztelt Országgyűlés! Én a köszönetemet szeretném kifejezni a sok százezer zarándokknak, Felvidékről, Kárpátaljáról, Erdélyből, Partiumból, Székelyföldről, akár Csángóföldről érkezetteknek, de ugyanígy Délvidékről, Magyarországról és a diaszpóra magyarságából, akár Dél-Amerikából érkezett fiataloknak is. Köszönöm a keresztaljiaknak. Azt is köszönöm, hogy milyen rendezett volt a zarándoklat. Román újságok arról beszéltek, arról írtak, hogy tisztaság, rend és örömteli ünnep van.

Ne arra figyeljünk oda, miről háborogtak, hogyan forgatták ki Novák Katalin köztársasági elnök asszony szavait, és arra se figyeljünk, hogy adott esetben Gréczy képviselő úr hogy fintorgott az ön beszéde alatt! Sokkal inkább a megbecsülést nézzük (*Gréczy Zsolt: Meg sem szólaltam!*), a lehetőséget abban a tekintetben, hogy megköszönjük a román hatóságoknak, rendőröknek, csendőröknek és tűzoltóknak azt a segítő és támogató munkát, amivel megint csak emelték ennek az ünnepnek a fényét.

Köszönjük a sok százezer önkéntesnek és a segítségét a háttérben dolgozóknak. Keresztalja fogadása, csángó misék, mind-mind emelték az ünnepet. Ezt szeretném egész Erdély népének, Székelyföldnek, és természetesen most önnek is megköszönni. (*Taps a kormánypárti oldalon.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Példátlan lépésre szánta el magát a korrupt baloldali brüsszeli elit, újabb támadásként egy olyan hazug határozatot kívánnak elfogadni, amelyben meg akarják akadályozni, hogy Magyarország ellássa 2024 júniusától az Európai Unió Tanácsa soros elnöki feladatait. A baloldal ismét minden határon túlmegy, mi azonban nem engedünk a nyomásgyakorlásnak.

A brüsszeli parlament baloldali csoportja ismét büntetni akarja Magyarországot. Ránk akarják erőltetni a migránsokat, meg akarják szüntetni a családvédelmi intézkedéseinket, legutóbb pedig a rezsi-támogatásra mondták azt, hogy felesleges és vissza kell vonni. Most ismét egy drasztikus támadásra készülnek, amihez semmilyen jogalapjuk nincs, és a tervezet ismét a brüsszeli baloldal által képviselt kettős mércét igazolja. A készülő szöveg hemzseg a durva hazugságoktól, és többek között arra szólítja fel az Európai Bizottságot, hogy ne fizesse ki a Magyarországnak járó uniós pénzeket.

Az előterjesztők között ott van az a magyargyűlölő Daniel Freund is, aki már többször hazug módon támadta hazánkat, és egyértelműen kifejezte a Magyarországot megillető uniós források megakasztása kapcsán, hogy annak oka a magyar békepárti politika. Értjük, innen fúj a szél. Nem tetszik nekik, hogy Magyarország békét szeretne, és egy újabb lépésként így akarnak belekényszeríteni minket a háborúba. Egyre erősebb nyomást gyakorolnak ránk, hogy adjuk fel a békepárti álláspontunkat, és céljuk az, hogy álljunk be a háborúpártiak sorába. Mi azonban kitartunk békepárti álláspontunk mellett, továbbra is az azonnali tűzszünetet és a béketárgyalások mielőbbi megkezdését szorgalmazzuk, mert a háború emberéleteket követel, amiket csak ilyen úton lehet megvédeni.

Tisztelt Ház! Freund mellett azonban egy magyar, egy momentumos képviselő, Cseh Katalin nevét is olvashatjuk az előterjesztők között. Erre már azért nehezebb szavakat találni, mert ez tényleg mindennek a legalja. Hogy képzelet az egy állítása szerint a demokráciában és európai értékekben hívó politikus, hogy a saját választóit, a saját nemzetét ilyen módon elárulja?! Talán nem világosították fel róla, hogy Magyarország az Unió teljes jogú tagja, a soros elnökség kérdését pedig éppen az Európai Unióról szóló lisszaboni szerződés rendezi? Persze, a képviselő asszonynak eddig is fontosabb volt a saját pénztárcája, mint a nemzet érdeke, amit a korrupciós botránya is megerősít. A jövőre nézve azt javaslom, hogy ilyenkor inkább maradjon csendben, mint hogy ismételten harminc ezüstpénzért kiárassza a hazáját. Felháborító, hogy miközben a dollárbaloldal Magyarországon a pedagógusok béremeléséért tüntet, aközben Brüsszelben azon dolgozik, hogy a magyar emberek ne kapják meg a nekik járó forrásokat és így a pedagógusok se a béremelést.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország egyszer már betöltötte a tanácsi elnökséget és remekül állt helyt, a jól sikerült magyar elnökségről mindenki elismerően nyilatkozott. Ez 2024-ben is így lesz, bármennyire is fúrnak minket a baloldalon. Az előkészítés jól halad, és olyan fontos, a bevándorláspártiak számára nem kívánatos témákat is napirendre kívánunk venni, mint az európai demográfiai kihívások.

(12.30)

A migráció helyett a családpolitikára fókuszálunk, és szorgalmazzuk az őshonos európai nemzeti kisebbségek védelmét is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem fogjuk hagyni, hogy elvegyék ezt a lehetőséget Magyarországtól. Az elnöki pozícióról, az Európai Unió korábban egyhangú határozatban döntött, ebben a kérdésben az Európai Parlamentnek nem osztottak lapot.

Továbbra sem engedjük, hogy a baloldal zsarolja Magyarországot, akik pedig még az európai uniós szerződéseket is megkerülve a magyar érdekek ellen munkálkodnak, azok mélységesen szégyelljék magukat! Ismételten üzenjük, hogy kitartunk a nemzeti érdeket képviselő békepárti álláspontunk mellett, és nem engedjük, hogy a dollárbaloldal és európai elvtársaik belesodorják Magyarországot a háborúba. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót elnök úr. Ha ezt az európai parlamenti tervezetet nézzük, akkor könnyen kialakul bennünk egy érzés, miszerint nem telik

el olyan hét az Európai Parlamentben, ahol ne foglalkoznának Magyarországgal, miközben nagy, meghatározó kérdésekkel nem foglalkoznak. Nem foglalkoznak azzal, hogy egyébként javarészt az ő döntéseiknek köszönhetően Európa a szankciók miatt csak sokkal magasabb áron tudja beszerezni a szükséges energiát.

Ennek következményeként a '80-as évek óta nem látott szinten van az infláció szerte Európában, ennek következményeként Európa versenyképessége óriási hátrányt szenved el, lehet, hogy tartósan, ennek köszönhetően munkahelyek kerülnek veszélybe szerte Európában, és még sorolhatnám. Ezek olyan kérdések, amelyekkel az Európai Parlament nem foglalkozik, foglalkozik viszont rendszeresen Magyarországgal. Ezért, ha a két Magyarország-nyüstölés között lenne egy kis érkezésük, egy kis idejük, energiájuk, akkor jó lenne, ha a gazdasági kérdésekkel is foglalkoznának.

Ami a magyar elnökséggel kapcsolatos javaslatokat illeti, jó lenne belemenni a részletekbe, de mindenki tudja, hogy itt valójában nem a magyar elnökség részleteiről van szó, hanem ez egy újabb eszköz a Magyarországot érintő nyomásgyakorlásra. Láttunk már határozatokat, lejárató cikkeket, a beruházások lebegtetését vagy az azokkal való zsarolást, és leginkább látjuk az uniós források visszatartását. Tehát amiről képviselő úr beszélt, az nem egy új dolog, hanem egy új eszköz a sok létező mellé. De miért is? Azért, mert el akarják érni, hogy hazánk megváltoztassa az álláspontját, leginkább a háború ügyében.

És itt is elmondom, még egyszer elmondom, aki nem hiszi, nézze meg a költségvetési ellenőrző bizottság hangadóját, aki világosan azt mondta, hogy ha az az álláspontunk, hogy nincs, ne legyen háború, akkor márpedig nincs Magyarországnak uniós pénz. Világos beszéd és botrányos!

Nos, ami még a háborús ügyeket illeti, szeretnék még egy dologra reagálni. Örülök is, hogy Tordai képviselő úr visszajött a padsorokba. A főpolgármester meglepő, bár bizonyos szempontból nem is annyira meglepő nyilatkozatot tett a napokban. Karácsony Gergely álláspontja szerint Magyarország háborúban áll Oroszországgal. Nos, nem egy izgulásból fakadó baki ez, nem egy elszólás, mert az újságíró visszakérdésére is megerősítette, hogy szerinte háborúban állunk. A teljes képhez hozzátartozik az, hogy nem ez az első eset. Emlékszünk arra, hogy Karácsony Gergelyék hány és hány alkalommal követelték, hogy küldjünk fegyvereket a hadszíntérre. Tordai képviselő úr ezt azzal is kiegészítette, hogy rendes ország küld fegyvereket. Csak halkán teszem hozzá, hogy ha 2010-ben nem lett volna kormányváltás, akkor nem lenne mit küldenünk, mert annyira legyengítették a honvédséget, a tüzéséget, a légierőt, száz alatt volt az önkéntesek száma például. *(Közbeszólások a DK padsorokban.)*

Ennek a kormánynak kellett visszaerősíteni a honvédséget, hogy miközben békét akarunk, így is képesek legyünk megvédeni magunkat. *(Gy. Németh*

Erzsébet: És sikerült 13 év alatt?) Arra is emlékszünk, hogy hogyan kampányoltak azokért a szankciókért, amelyek egy éve gúzsba kötik az egész európai gazdaságot. Azzal érveltek mellette, hogy meg kell fizetnünk a tanulópenzt. Micsoda érzéketlenség! Mintha nem fizettük volna meg a tanulópenzt már annyiszor a történelmünk során! Arra is emlékszünk, hogy amikor itt, a Házban kellett egy határozatról, egy békepárti határozatról szavazni, akkor nem támogatták.

Szóval akár részleteiben nézzük, akár egészében, akár közelről, akár távolról, amit a baloldal képvisel, az egy veretes, háborúpárti álláspont. És nincs egy mákszemnyi baloldali párt - régi vagy új -, amelyik kilógna ebből a sorból. Egyetlenegy nem tudok mondani, tisztelt képviselő hölgyek és urak.

Most nem tudjuk, hogy Karácsony Gergely hogyan állna helyt egy valódi háborús helyzetben. Van véleményünk róla. De ennél is fontosabb, hogy azt hiszem, háborús kampányolás helyett Budapesten is lenne épp elég tennivalója. Mert a köztisztaságért, a jobb közlekedésért vagy az élhetőbb városért indított harcban bizony vesztesre áll. Úgyhogy mindenkinek jobb lenne, ha Karácsony Gergely a háborús propaganda helyett inkább Budapestet vezetné, elkezdene vezetni.

Mindenesetre egy éve kivirágzott formájában látjuk annak következményét, hogy a baloldal milliárdszámra kapott külföldről pénzeket. Karácsony Gergely mozgalma például félmilliárdot. Sokféle ügyet képviselnek így, csak azt nem, amit a magyarok tavaly megüzentek. Ők békét és biztonságot akarnak. Szóval változatlanul az a helyzet, hogy az ég kék, a dollár zöld, a baloldal háborúpárti, a magyarok békét szeretnének, és ezt ma egyedül sajnos csak a kormánypártok képviselik.

Nem, nem állunk hadban, és ha rajtunk múlik, akkor nem is fogunk. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm államtitkár úr válaszát. A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Vadai Ágnes jegyző asszonyt, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**. Jegyző Asszony!

DR. VADAI ÁGNES jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dudás Róbert, Jobbik; Ovádi Péter, Fidesz; Jakab Péter független; Barkóczy Balázs, Demokratikus Koalíció; Varga Zoltán, Demokratikus Koalíció; Ráczné Földi Judit, Demokratikus Koalíció; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Bence János, Jobbik; Sas Zoltán, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most, 12 óra 36 perckor kezdjük a **kérdések** tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Gy. Németh Erzsébet, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Ki mit emel?**” címmel. A kérdés

megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Nagy Márton István gazdaságfejlesztési minisztert bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő asszony.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha egyszer megérhetném, hogy miniszter úr - akár Varga miniszter úr, akár Nagy Márton miniszter úr - válaszolna itt egy feltett kérdésre, azt nagyon-nagyon jó néven venném, de örömmel várom államtitkár úr válaszát is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Havi 30 ezer forintot vesz ki az átlagkeresetű ember zsebéből az orbáni infláció, az idei januári nettó átlagkereset ennyivel ér kevesebbet, mint a 12 hónappal korábbi. Jól látszik, az Európa-bajnok magyar infláció igazi hungarikum. Az átlagosnál alacsonyabb jövedelműek helyzete azonban sokkal rosszabb. Az alsó jövedelmi ötödbe tartozó kétmillió ember átlagos havi jövedelme alig haladta meg a 71 ezer forintot 2021-ben, miközben a nagyon szűkös megélhetéshez is több pénz kell ennél.

Ennél frissebb adatot a KSH nem közöl, de ezzel számolva a kép még szebb is a valóságnál. 2022-ben ugyanis a helyzetük tovább romlott, hiszen ők csekély jövedelmük lényegesen nagyobb hányadát kénytelenek költeni élelmiszerre, rezsire, gyógyszerre. Az előzőeknél valamivel jobb helyzetben lévő kétmillió embernek a szűkös megélhetéshez pontosan annyi pénzre van szüksége, mint amennyi az átlagjövedelme. Idetartozik az a mintegy 300 ezer nyugdíjas is, akinek nyugdíja tavaly nem haladta meg a 100 ezer forintot.

Államtitkár Úr! Hadd kérjem meg, kíméljen meg a hazugságaitól! Az infláció az Európai Unióban harmadakkora, mint nálunk, az euróövezetben pedig még alacsonyabb. Ez orbáni infláció, mert önök, régi szokásuk szerint úgy döntöttek, hogy a legszegényebbekre hárítják az önök által összehozott gazdasági csőd terheit. Ezzel szemben a Dobrev Klára vezette árnyékkormány azért dolgozik, hogy letörjék az orbáni inflációt, és ne az árak, hanem a bérek és a nyugdíjak emelkedjenek.

Arra válaszoljon, államtitkár úr, miért kell négy-millió magyarnak szűkölködni... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony.

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Sőt, ezek felénk-harmadának kimondottan nyomorognia. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, aki a kérdésre válaszol.

(12.40)

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt

Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Sajnálom, de emlékeztetnem kell önt arra, hogy a baloldal, melynek ön akkor is és most is tagja, 2010 előtt elvett az emberektől egyhavi nyugdíjat és egyhavi munkabért. Ezzel szemben a kormány mindenki számára elvárható életkörülmények megteremtésén dolgozik, melyet elsősorban a foglalkoztatás, a tartós munkaerőpiaci integráció és a rezsicsökkentés révén lát lehetségesnek.

A kormányzat eddig törekvéseinek helyességét visszaigazolja az Eurostat számai is, a járvány kitöréséig 2010-hez viszonyítva 1,4 millió fővel kevesebb volt Magyarországon a szegénység kockázatának kitettek száma, arányuk a korábbi 31,5 százalékról 17,5 százalékra csökkent, és ezzel az uniós átlag alá mérséklődött. A mélyszegénységben élők aránya pedig 2010 óta a harmadára esett vissza.

A háború és a szankciók okozta magas infláció ellen két új intézkedés is született, melyek célja, hogy megvédje a családokat és a nyugdíjasokat. Június 1-jétől elindul a kötelező akciózás, július 1-jétől pedig az online árfigyelő rendszer.

Az átlagbérek folyamatosan növekedtek Magyarországon, a bruttó átlagkereset emelkedése 2010-től 2022-ig elérte a 155 százalékot, míg a nettó átlagkeresetek a családi kedvezmények beszámítása nélkül is 159 százalékkal, azok figyelembevételével 168 százalékkal növekedtek. A reálkeresetek emelkedése is jelentősebb volt, a szocialista-liberális kormányok idején a bruttó átlagkeresetek mindössze 65 százalékkal, a reálkeresetek így csak 13,8 százalékkal növekedtek, és akkor a családi kedvezmény nem létezett. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Fekete-Győr András, a Momentum képviselője, kérdést kíván feltenni a területfejlesztési miniszternek: „**Mikor érkeznek meg az EU-s pénzek Magyarországra?**” címmel. Öné a szó.

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum): Kérdéseimet Navracsics Tibor uniós pénzek hazahozataláért felelős miniszternek címezem, aki volt annyira bátor, hogy maga helyett az államtitkárát küldte be, de akkor csináljuk így.

Tehát a miniszter úr, Navracsics Tibor tavaly júniusban azt ígérte, hogy a tavalyi év második felében meg fognak érkezni az uniós pénzek Magyarországra. Júliusban, tavaly júliusban azt mondta, hogy ősszel, tehát tavaly ősszel érkeznek meg a pénzek. Majd beköszöntött az ősz, ekkor a miniszter úr arról beszélt, hogy az idei év első negyedében láthatjuk ezeket a pénzeket. '22 decemberében még mindig nem érkezett egyetlenegy eurócent sem Magyarországra, ekkor Navracsics Tibor azt állította, hogy idén áprilisban vagy májusban kaphatunk majd pénzt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Május 30-a van ma, uniós pénz viszont még mindig nincs.

Eközben a tárgyalásokért felelős miniszter részt vett a magyar-cseh testvérvárosok találkozóján, a veszprémi Gizella-napokon, ellátogatott a kapolcsi tavaszi vásárra is. Egy kihagyhatatlan babgulyást vett Vigándpetenden, átadta a veszprémi Gyárkertet, ahol egyébként tényleg lesznek jó programok, és a Profeszorok Batthyány Körének szervezésében saját politikai karrierjéről is beszélt, de megemlékezett Zrínyi Miklósról is Zrínyiújvárnál. És ez csak a május.

Tisztelettel kérdezem önöket: e sűrű program mellett azért belefért-e még a miniszternek az uniós szervekkel való tárgyalás? Biztos-e, hogy mindent megtesz az Orbán-kormány uniós tárgyalásokért felelős tagja az EU-s pénzek hazahozataláért? Valóban kihagyhatatlan volt az a babgulyás Vigándpetenden, államtitkár úr? Államtitkár úr, tud-e olyan, két hét alatt el nem evülő dátumot mondani a miniszter úr, amikor tényleg Magyarország megkapja ezeket az EU-s pénzeket? Köszönöm szépen a választát. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Latorcai Csaba államtitkár úrnak, aki a kérdésre válaszol. Öné a szó.

DR. LATORCAI CSABA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön nem először áll vitában a valósággal, most éppen egy súlyos tévedésektől hemzsező cikkre alapozta a kérdését. Először is szeretném leszögezni, hogy Navracsics miniszter úr soha nem mondta azt, hogy a források 2022-ben megérkeznek Magyarországra, ne akarják ismételtlen megtéveszteni a magyar embereket. Navracsics miniszter úr úgy fogalmazott és fogalmaz következetesen, hogy ha rajta múlna, már rendelkezésre állnának ezek a pénzek.

Miniszter úr vezetésével azon dolgozunk, hogy ezek a pénzek megérkezzenek, és a magyar embereken, magyar vállalkozások támogatásán keresztül Magyarország további sikeres fejlődését szolgálják. Ha számonkérnivaló van, az éppen az önök viselkedése, hiszen az ön párttársa, Cseh Katalin, akinek családi cége a korrupció bűzébe kering, az európai parlamenti képviselővé választása óta azzal zsarolja a magyar embereket, idézem: „ha Orbán Viktor marad kormányon, akkor a magyar emberek és a magyar gazdaság nem fog hozzájutni az őket megillető forrásokhoz”. És milyen érdekes, pont Cseh Katalin kísérte a hazánkba látogató európai parlamenti költségvetési ellenőrző bizottságot. Nem meglepő tehát, hogy ténykedésének eredményeképpen Daniel Freund azt nyilatkozta, hogy további nyomásgyakorlásra van szükség az uniós pénzek visszatartása érdekében.

Képviselő úr, úgy tűnik, hogy az iménti felszólalásban és a való életben is egyaránt - hát - némi tévedéseket tud felsorakoztatni, nem is keveset, mondanék egy-két példát: Japán nem Európában van, tisztelt képviselő úr, erre szeretném felhívni a figyelmet,

de a VIII. kerületben sem található Liliom utca. A választópolgárok boldogulását nem úgy segíti, csak hogy egy félreértést eloszlassak, hogy fáradságot nem kímélve akadályozzák az uniós források megérkezését. Hagyják ezt abba! Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Híszékeny Dezső, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mit tesz a kormány a demenciával küzdő betegekért?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszterhelyettes Úr! A demencia, vagyis a szellemi leépülés a személyiség megváltozását és az önellátás képességének fokozatos elvesztését jelenti. A demencia folyamatos és komplex kezelést igényel, egyszerre társadalmi, egészségügyi és szociális probléma.

Ma az egészségügyi rendszer sem és a szociális intézményrendszer sem képes ellátni ennek a sérülékeny csoportnak az igényeit. A demensek 70-80 százaléka saját otthonában él, családtagjaik gondozzák őket, akikre egyre inkább vállalhatatlan fizikai, mentális és anyagi terhet ró szereteteik ellátása. A becslések szerint Magyarországon a demencia közel 300 ezer beteg embert jelent. De a társadalomban közvetlenül érintettek száma közel egymillió fő. Ez így önmagában is intézkedéseket igényelne, de ha figyelemmel vagyunk arra, hogy Magyarország népessége nem csupán fogy, de a társadalom folyamatosan öregszik, akkor jól érzékelhető, hogy 10-15 éven belül olyan robbanás várható a demens idősök számában, amelyre a jelenleg is hiányos ellátórendszer végképp nincs felkészülve.

Ezt önök is felismerték. Az EMMI még 2019-ben bejelentette, hogy demencia-akciótervet készít. Heyles. A baj az, hogy az akcióterv és Columbo felesége sok hasonlóságot mutat. Állítólag van, de soha senki nem látta. Elfelejtődött? Demens lenne a kormány? Remélem, nem, ezért kérdezem: mit tesz a kormány a demenciával küzdő betegekért? Kérem, nyugtasson meg, miniszterhelyettes úr. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A demencia valóban olyan kérdés, amivel egyre több magyar család szembesül, egyre többen találkoznak vele akár rokonság, ismerősök körében, és valóban egyre több idős honfitársunk igényelheti azt, hogy segítséget nyújtsunk, meg a családjaik is, hogy segítséget nyújtsunk nekik, amikor valóban - ahogy ön is utalt rá - folyamatosan egyre kevésbé

képesek felelősségteljesen az életükkel kapcsolatos döntéseket meghozni, egyre inkább mások segítségére szorulnak. Ez egy világtendencia, ahogy az egész világban egyre kitolódik a fizikai életkor, hiszen egyre jobbak a fizikai életben maradásunkat segítő orvosi kezeléseket. Ezzel párhuzamosan viszont az agynak a segítése egy újabb terület.

(12.50)

Ezért indította el Magyarország az egyik legkorábbi agykutatási programot Magyarországon, Freund Tamás vezetésével, aki a Magyar Tudományos Akadémia újválasztott elnöke, hogy az agyunk működését is igyekezzünk az életünk minél későbbi szakaszáig is még minél magasabb szinten fenntartani. Ez tehát a dolog tudományos része, de önnek teljesen igaza van, hogy nagyon fontos a sok megelőző intézkedés meghozatala, a diagnosztika javítása, a gondozási szolgáltatások bővítése. Itt is vannak életmód-kockázatok, amelyek egész életünk során, 40-50-60 éven keresztül mérsékelhetők, ilyen a dohányzás, az alkoholizmus, az elhízás, és fontos az egészségtudatos életmód, a szűrővizsgálatok látogatása, hiszen ha a részvételi arányok nőnének a szűrővizsgálatokon, hamarabb lehetnének felismerhetők a betegségek, hamarabb lehetne segítséget nyújtani.

Teljesen új betegségmegelőző célkitűzése volt a kormánynak, hogy létrehoztuk az egészségfejlesztési irodák hálózatát. Összesen 110 egészségfejlesztési iroda van, és ebből 87 rendelkezik lelkiegészség-központtal is, pontosan azért, hogy a lakosság a testi, szellemi, lelki egészségét minél jobban meg tudja őrizni. Persze, volt emellett a szakellátás fejlesztése, férőhelyek bővítése, átminősítése (*Az elnök a csengetője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ha ön is megnézi, a szociális ellátásban bővülő módon akár nappali ellátásban 900 ezer forint vagy középsúlyos, súlyos fokú demencia esetén 2 millió forint támogatással szakellátásban is részt vehetnek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: **„Miért tekint luxusként a jelenlegi fideszes kormány az autózásra?”** címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály pénzügyminiszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Tállai András miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az autózás mindig egy olyan terület volt, amit a mindenkori kormányok úgy tekintettek, mint egy komoly bevételi forrást, hiszen autóval szinte minden magyar háztartás rendelkezik.

Nem szabad azonban elfelejteni, hogy az egyéni mobilitás biztosítása az, ami az európai polgári fejlődés és a polgári demokráciák egyik alapját képezi, amit nem sarcolni, hanem támogatni kell a mi véleményünk szerint. Hiszen Európa történelmi felemelkedésének a kulcsa az volt, hogy egyszerre alakultak ki az egyéni szabadságjogok, valamint a kutatás szabadsága. Így alakulhat ki az a jólét és szabadság, amit mi gondolnánk a magyar polgároknak is.

És valóban, a környezetszennyezés egy valós és komoly probléma, de mi, konzervatívok látjuk a technikai fejlődés pozitív hatásait is, hiszen így alakult ki a minden korábbinál egészségesebb lakókörnyezet Európában, a korábban tömegek halálát okozó betegségeket legyőztük, és ugrásszerűen megnőtt Európában a várható átlagéletkor is. Ugyanakkor ez a fejlődés eljuttatott minket a XXI. században odáig is, hogy az Európai Unióban számos olyan politikai erő van - így például az életmódbaloldal -, amely büntudatot akar kelteni az emberekben azért, mert szeretnének normális körülmények között élni.

A Jobbik-Konzervatívok minden szélsőséges álláspontot elutasítva vallja: aki az autózás technikai feltételeinek drágításán dolgozik, az az emberek szabadsága és jóléte ellen dolgozik, az autózás pedig nem pusztán környezetvédelmi, de gazdasági és kulturális kérdés is.

Nézzük meg, hogy jelenleg hogy néz ki egy autó vásárlása, hogy néz ki a jelenlegi fideszes kormány politikája! Ha veszünk egy 7 millió forintos átlagos Suzukit, abból 2 millió az államkasszát gazdagítja. Ennek fényében kérdezem tehát államtitkár urat, hogy a jelenlegi fideszes kormány mikor fogja Orbán Viktor miniszterelnök úr 2006-os gondolatait komolyan venni, és az autózásra nem luxusként tekinteni. Várom érdemi válaszát. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Tállai András miniszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a kérdést ne csak politikailag vagy egy kicsit tudományosan, mint ahogy ön is tette, de számszakilag próbáljuk megvizsgálni, hogy be tudjam bizonyítani azt, hogy az ön állítása nem teljesen valós.

1. Hadd emlékeztessen képviselő urat, hogy ez a kormány volt az, aki az üzemanyagár-robbanás idején maximálta az üzemanyagárakat, és azt fenn is tartotta, amíg az ellátásbiztonság ezt lehetővé tette. Gondolom, hogyha luxusnak tekintené a kormány az autózást, akkor ezt a lépést nem tette volna meg.

2. A gépjárműadó tételes mértéke több mint egy évtizede, 13 éve nem változott.

3. 2012 óta szintén változatlan összegű a regisztrációs adó, amely egyébként még csökkent is a korábbi időszakhoz viszonyítva.

4. A forgalmi engedély vagy törzskönyv utáni eljárás illetéktételek 2005 óta, közel 20 éve változatlanok.

5. A gépjármű visszerthes vagyónátruházási illetéke - lánynevén az átírási illeték - mértékének tételes összegei 2012 óta változatlanok.

Gondolom, ön is belátja, hogy ha a kormány luxusként tekintene az autóhasználatra, akkor nem engedte volna, hogy ezek a tételek több mint 10 éve bizonyos esetekben ugyanazon összegben legyenek, hanem javasolta volna az Országgyűlésnek, hogy ezeket meg kell emelni.

Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon bízom benne, hogy ezekkel a számadatokkal sikerült önnek bizonyítani, hogy nem jól közelíti meg a kérdést. Ha nem politikusként, esetleg egyetemi adjunktusként kezeli a kérdést (*Dr. Brenner Koloman: Docens! - Derűltség a Jobbik soraiban.*), akkor bizonyára elfogadja a választomat, legalábbis lélekben. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az elhangzási lista szerint soron következő kérdést benyújtó képviselő nincs jelen az ülésteremben. (*Szabadi István belép a terembe.*) Ebben a pillanatban érkezett meg, eltekintek tőle. Tisztelt Országgyűlés! Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Miért akarják lehúzni az autósokat?”** címmel. Öné a szó.

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Május 1-jétől már az 1 km/órás sebességtűllépés is szankcionálható. Elképesztő az a toleranciaszűkítés, ami egy hónapja foglalkoztatja az autóstársadalmat. A rendőrség véget vetett annak a gyakorlatnak, hogy 100 km/órás sebesség alatt 3 km/órás, afölött pedig 3 százalékos eltérést engedett korábban. Ezzel az intézkedéssel a rendőrség ismét bebizonyította, hogy nem a balesetek megelőzésére, hanem a bevételek növelésére törekszik, hiszen ezt az előírást sok-sok tényező miatt nem lehet korrekt módon betartani. Az autósok nem azért lépik túl 2-3 km/órával a sebességet, mert száguldozni akarnak, ezek a sebességtűllépések nem szándékosak.

A rendőrség számára nem ismeretlen az a tény, hogy a balesetek többsége a relatív gyorsajtásból adódik, melynek oka az időjárás, út- és forgalmi viszonyoknak nem megfelelő sebesség megválasztása. (*Lihegve:*) Álláspontunk szerint a jelenlegi intézkedésnek semmi más motivációja nincs, mint az autósok további kizsákmányolása és az állami bevételek növelése. Elnézést, nagyon futottam, és azért nem kapok levegőt. (*Rétvári Bence: Átlépte a sebességhatárt! - Derűltség a Fidesz soraiban.*) Ha a rendőrség valóban tenni akar a balesetek csökkentése érdekében, akkor inkább az úthibák megszüntetéséért és az útburkolati jelek hiánya miatt lépjen fel.

Kérem tisztelt államtitkár úr válaszát azzal kapcsolatban, hogy miért növelik felesleges intézkedésekkel az autósok terheit. Továbbá felmerül a kérdés, hogy a rendőrségi sebességmérők az előírásoknak megfelelően vannak-e hitelesítve, és a hitelességet rendszeresen ellenőrzik-e. Vitás esetekben a hitelesítést a gépkocsivezető kérésére be tudják-e mutatni? Még egyszer elnézést kérek. Köszönöm. (*Dócs Dávid tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm. Természetesen megértjük, képviselő úr, csak máskor tartózkodjon itt, a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes úrnak, aki a kérdésre válaszol. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A rendőrségnek az a célja, hogy minél kevesebb baleset legyen az utakon. Minden közúti szabálynak, minden ellenőrzésnek az a célja, hogy csökkenjen a balesetek száma, ezért vannak bármilyen előírások a közlekedésben.

(13.00)

2010 óta szigorú szabályokat hoztunk, és ezeket a szigorú szabályokat be is tartatjuk. Ennek köszönhető, tehát az ön által is támadott politikának köszönhető, hogy 30 százalékkal csökkent a halálos balesetek száma, és 35 százalékkal csökkent az ittas állapotban okozott balesetek száma. Ez két olyan szám, amibe ha belegondolunk, hogy tényleg hány ember életét sikerült megmenteni azzal, hogy betartatjuk a szabályokat a közlekedésben is, akkor mindenki láthatja, hogy ezeknek mi a valós célja, és van eredménye. Nem hiábavaló ezeknek a közlekedési szabályoknak a szigorú betartatása, emberéletekben, baleset-szám-csökkenésekben mérhető az eredménye.

Ami a mérőeszközöket illeti, tisztelt képviselő úr: a mérésügyi hatóságnak korábban volt egy úgynevezett hitelesítési hibahatára, azon belül határozta meg, hogy milyen hibahatárral tud mérni ez a berendezés. Ez a hibahatár szerepelt is a hitelesítési bizonyítványban. Ugyanakkor az utóbbi időkben változott a mérésügyi hatóság gyakorlata, és már nem hibahatárral mér, hanem abszolút értékben, hibahatár nélkül tudja teljesen biztosan hitelesíteni ezeknek a készülékeknek a működését.

A rendőrség az összes sebességmérő berendezését az új eljárás szerinti hitelesítési eljárásról keresztülvitte, mindegyik berendezés két éves időtartamra hibahatár nélküli bizonyítványt kapott, így most már alkalmazkodhat a rendőrség gyakorlata ahhoz, hogy nincs hibahatár. Tehát később nem lehet megtámadni az autós részéről a sebességtűllépést azzal, hogy ez hibahatáron belüli, esetleg a készülék hibája okozhatta volna. Mi abban bízunk, hogy ezáltal még kevesebb baleset, még kevesebb halálos baleset lesz, és még

több ember testi épségét meg tudjuk őrizni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás és Tordai Bence, a Párbeszéd képviselői, kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszternek: „**Mit tesz a kormány a tanárhány csökkentése érdekében?**” címmel. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Eljutottunk oda, hogy egymást érik a diák- és pedagógustüntetések. Ma is az oktatásért virrasztanak a fiatalok, két nap múlva, június 1-jén pedig országos tiltakozások lesznek a közoktatás és általában az egész oktatási rendszer tarthatatlan állapotai miatt.

Nem is tudom, elmondhatnám újra, hogy mi mindent kifogásolnak a szülők, a diákok, a pedagógusok és a szakmai szervezetek, de hát önök ezt pontosan tudják, s mindezekre a válaszuk nem egy valódi közpolitikai válasz, hanem a bosszútörvény, amely semmire nem ad megoldást, csak súlyosbítja a problémákat. Mindez nagyon jól lemérhető azon, hogy mennyire nem jelentkezik a végzős diákok a felsőoktatásba pedagógus-, illetve tanárszakokra. Sokat olvashattunk az elmúlt hetekben arról, hogy természettudományos szakpárokra volt, ahol nulla, egy, két, három fő jelentkezett az egész országban. Ez teljesen nyilvánvalóan az önök oktatáspolitikájának a kudarcra. Egyes becslések szerint tízszer annyian mennek nyugdíjba, mint ahányan elkezdik a tanítást az adott évben, és a 30 év alatti pedagógusok aránya nem éri el az 5 százalékot, 40 százaléknyan viszont már elmúltak 50 évesek.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Államtitkár úr, három konkrét kérdésem lenne önhöz, s remélem, hogy valami érdemi választ azért ki tud csikarni magából. Az első: mit tesznek a jelenleg 17 ezres tanárhány csökkentése érdekében? A másik egy elég általános kérdés: hogyan értékeli az elmúlt 13 év oktatáspolitikáját, összhangban van-e az önök értékelése a diákok, szülők és tanárok értékelésével? Illetve várhatjuk-e, hogy elveti a kormány a bosszútörvény benyújtását? Köszönöm, várom a válaszait. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány számára fontos célkitűzés, hogy a diákok minél inkább olyan

tudást kapjanak az iskolában, ami az életre őket felkészíti, a magyar oktatás minél versenyképesebb legyen a nemzetközi mezőnyben. A világ tíz legjobban minősített oktatási rendszere közül egyetlenegy európai, a tizedik, az összes többi Európán kívüli, elsősorban ázsiai, másodsorban pedig észak-amerikai, kanadai. Tehát itt egy óriási verseny van, és ebben kell a magyar gyerekeknek is helytállniuk. Ezért szeretnénk minél versenyképesebb, a gyerekeket minél inkább hasznos tudáshoz juttató iskolarendszert megerősíteni Magyarországon. Úgy gondoljuk, ehhez nagyon fontos az új életpályatörvény, amely szerint azoknak a tanároknak, akik többet tesznek bele abba a 45 percbe meg a 45 percen kívüli időtartamba is, végre magasabb bért lehet fizetni. Aki többet ad a gyerekeknek, annak magasabb lesz a bére.

Fontos az általános béremelés is. Ön is tudja, mi azt szeretnénk elérni és önök az ellen dolgoznak, hogy 2025-re egy pedagógus átlagfizetése 800 ezer forint lehessen Magyarországon. Ez mindenkinek fontos, kivéve azt a pár tucatnyi baloldali képviselőt, aki Budapesten és Brüsszelben ezt éjjel és nappal próbálja megakadályozni, de nekünk ettől függetlenül célunk a béremelés és a teljesítményarányos bér.

Az elmúlt hetekben a baloldali politikusok megpróbálták rátelepedni a pedagógusokra, a pedagógustüntetésekre. Politikusok indítottak akciókat, amelyekre megpróbáltak pedagógusokat is magukkal hívni, de ez még a saját politikusi értékelésük szerint is csak részleges eredményt hozott.

Hogy mi a pedagógusok és a diákok aránya, ezt nemcsak Magyarországon, hanem más országokban is nézik, hiszen ezzel más országokban is foglalkoznak. Ott is ugyanilyen vagy ehhez hasonló polémiák fogalmazódnak meg. Az OECD-ben egy tanárra átlagosan 14 diák jut, ha a legutóbbi számokat nézem. Magyarországon ennél, hál' istennek, kedvezőbb az arány, és az elmúlt években is javult, s arra fogunk törekedni, hogy ez az arány tovább javuljon Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Bakos Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Megszületett-e már a kormány döntése a Közlekedési Múzeumról?**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Lánszki Regő Balázs államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, ön a szó.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban számos hír látott napvilágot a 2015 óta zárva tartó Közlekedési Múzeum elköltöztetéséről, ezúttal Kőbányáról Debrecenbe, és az ezzel kapcsolatos, ősszel feltett kérdésemre úgy válaszoltak, hogy a kormány még nem hozott döntést az ügyben.

A múzeum terveire előrehaladott állapotban vannak, azok teljesen az Északi Járműjavító dízelcsernokára készültek, tehát a vidéki helyszínváltással

lényegében ezeket a terveket, a tervezésre költött csaknem 8 milliárd forintot és az előkészítésre kapott 10 milliárd forintot is kidobnák az ablakon. A Közlekedési Múzeumhoz új vasúti megállóhely is épül, ezzel újabb közlekedési, átszállási csomóponttal javítva a városi közösségi közlekedést, valamint a fejlesztési projekt eleme lenne a Törekvés Múvelődési Ház is, amelynek felújítása a környék megújulásának fontos, szimbolikus eleme. A projekttel megmenekülnének és új funkciót kaphatnának értékes ipartörténeti emlékek.

A projekt hasznosságát pedig érdemes nagyobb távlatban is szemlélni, mivel jelentősen előremozdítja a kőbányai és józsefvárosi rozsdáövezetek magas minőségű rehabilitálását, hiszen a Közlekedési Múzeum és a már üzemelő Eiffel Műhelyház megteremti az alapjait egy funkciókban gazdag városrész létrehozásának is, Budapest mértani közepétől nem messze. A környék kulturális és művelődési, kikapcsolódási funkciókkal történő megtöltése előremozdítaná a szomszédos Népliget helyzetét is. Tehát ez egy mintaprojekt lenne, akár az elmúlt években hasonló területeken véghez vitt funkciószegény lakóparképítésekkel szemben is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Megszületett-e már a kormány döntése? Ha igen, milyen döntés született és milyen megfontolások alapján? Amennyiben nem, akkor mikor várható és milyen szempontokat fognak mérlegelni? Előre is köszönöm a választ. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint említettem, a választ Lánszki Regő Balázs államtitkár úr fogja önnek megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

LÁNSZKI REGŐ BALÁZS építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm a kulturális és városfejlesztésre vonatkozó kérdését. Mint azt ön is tudja, és valószínűleg egyetértünk abban, hogy a Műszaki és Közlekedési Múzeumnak nagyon nagy múltja van. 1896-ban fogalmazódott meg az az ötlet, hogy egy ilyen múzeum létrejöjjön, majd ezt követően 1899-ben adták át és valósult meg. Tehát ez a fajta történelmi távlat és ez a felelősség nekünk is fontos tanulságként kell szolgáljon olyan szempontból, hogy alaposan és megfelelő módon kell ezeket a beruházásokat megvizsgálnunk. Bízunk benne, hogy ön is egyetért ezzel.

Azt pedig, hogy a rozsdáövezeti vagy barnamezős területeket említette, külön köszönöm. Aktív munkában vagyunk az ilyen típusú városi területek felértékelésére vonatkozóan, akár a jogszabályi, akár az egyéb tervtanácsi munkánkat illetően.

(13.10)

Az Építési és Közlekedési Minisztérium 2022. december 1-jén alakult át, tehát maga a téma december

1-jén került hozzánk, azóta én ilyen előterjesztést még nem láttam, amely vidéki helyszínre vonatkozott volna, de természetesen nem rossz ötlet, köszönjük, meg fogjuk vizsgálni, hiszen abban biztosak vagyunk, hogy bár Budapestet is fejleszteni kell, de sok más nagyváros is rendelkezik olyan potenciálokkal, amelyeket érdemes adott esetben kihasználni. Így az, hogy mondjuk a múzeumnak az egésze vagy egy része Debrecenbe, Szolnokra, Győrbe vagy bárhova kerüljön, az egy komoly szakmai munkát igényel, és én szeretném is önt ebbe a munkába meghívni, ha van kedve, akkor örömmel vesszük a felvetéseit.

Úgyhogy köszönöm szépen, jelenleg nincs még döntés a témában. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Demeter Zoltán képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az energiaügyi miniszternek: **„Milyen intézkedések várhatók a hazai lakossági PB-gázzal kapcsolatban?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, önnek Steiner Attila államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány intézkedéseinek köszönhetően hazánkban 2023-ban is maradnak a rezsivédett energiaárak az átlagfogyasztás erejéig, ezáltal egy család havonta 181 ezer forintot spórol. Az ukrajnai háború és Brüsszel szankciós politikája miatt drasztikusan emelkednek az energiaárak, és mindez hatással lehet egy sokakat érintő területre, a lakossági PB-gáz piacára is. A PB-gáz-palackokat több százezer ember használja napi szinten főzésre, vízmelegítésre, tehát el kell kerülni, hogy ellátási nehézségek merüljenek fel a palackok beszerzése kapcsán. A kormány folyamatosan nyomon követi az energetikai kérdéseket, többek közt a PB-gáz piacon kialakult helyzetet, és támogatja a földgázhálozattól távol eső fogyasztók energiaellátását is.

Tudjuk, hogy a PB-gáz piaca profitorientált, a piacon jelen lévő, egymással versenyző vállalatok termékeik forgalmazásával meghatározóak a háztartások ellátását illetően. Számos olyan esetről kaptunk tájékoztatást, hogy a szolgáltatók a 11,5 kilogrammos PB-gáz-palackot csupán 10,9 vagy akár 10,6 kilogramm töltettel látták el, és hallani olyan hangokat is, hogy egyes forgalmazók a kormányzati beavatkozás hiányában a terhek miatt kivonulnak a magyarországi piacról. E jelenségek láttán felmerülhet a kérdés, hogy a PB-gáz-palackok piacán túl keletkezhet-e zavar a vezetékes propángázellátó, vagyis a falugáz vonatkozásában, valamint a lakossági tartályos gázellátás területén is.

Kérdésem: hogyan kívánja a kormány fenntartani az ország ellátásbiztonságát az ukrajnai háború és Brüsszel szankciós politikája miatt drasztikusan emelkedő energiaárak ellenére, és mi várható a hazai

lakossági PB-gáz piacán? Köszönöm megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Steiner Attila államtitkár úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

STEINER ATTILA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon szépen köszönöm ezt a fontos kérdést, és mielőtt a konkrét válasza tényleg, engedje meg, hogy hangsúlyozzam, hogy a brüsszeli energiapolitika, illetve a brüsszeli szankciók hatására rendkívül megemelkedtek az energiaárak Európában, és pontosan emiatt mi nem támogatjuk ezt a brüsszeli szankciós politikát, ugyanis jól felfogott nemzeti érdekünk az, hogy megakadályozzuk a szankciós rezsim továbbterjeszkedését az energiaágazatra, ezért nem járulunk hozzá ahhoz, hogy a gáz, az olaj, illetve az atomenergia is a szankciós rezsim hatálya alá kerüljön.

A képviselő úrnak teljesen igaza van, csak a PB-gáz-palackokat becsléseink szerint 500 ezer ember használja napi szinten, és szintén sokakat érint a lakossági tartályos PB-gáz, valamint az úgynevezett falugázfelhasználók száma is rendkívül magas. Emiatt is fontos, hogy kiemelt figyelmet fordítsunk a PB-gáz-piac alakulására és itt is az ellátásbiztonság garantálására. A kormány támogatja a földgáz-hálózattól távol eső fogyasztók energiaellátását is. Én azt gondolom, nagyon fontos, hogy ne történhessen meg hazánkban az, hogy bármi miatt, például ha egy piaci szereplő kilép, akár csak időlegesen is érezhető ellátásbiztonsági zavar lépjen fel a PB-gáz tekintetében.

Mindezek tükrében arról tudom önt és a tisztelt Házat tájékoztatni, hogy a kormány megvizsgálta a kérdést, és azt is megnéztük, hogy a PB-gáz-ellátás biztonságát hogyan tudjuk a jövőben is szavatolni, és mindezek tükrében a következő lépéseket tartjuk indokoltnak.

Először is nagyon fontos, hogy a PB-gáz-palackok esetében a töltöttségi szintnél térjünk vissza a 11,5 kilogrammos töltési súlyra *(Az elnök csenget.)*, és ezzel egyidejűleg pedig a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatalnak adnánk új jogköröket, hogy folyamatosan figyelemmel tudja kísérni az engedélyesek költségeit, valamint a nemzetközi és a hazai árszinteket, illetve mindezekről tájékoztassa a hivatalt a publikumot is.

Ezenkívül még tájékoztatom a képviselő urat, hogy a szintén sokakat érintő vezetékes PB-gáz-szolgáltatás esetén úgy látjuk, hogy nem indokolt változtatni a jelenlegi szabályozáson.

Mindezek tükrében pedig kérem a képviselő urat, illetve a tisztelt Házat, hogy a kormányt ezen törekvéseink kapcsán támogassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel arra kérek mindenkit, hogy a kétperces időkezetet a tisztesség határain belül igyekezzen betartani.

Seszták Miklós képviselő úr, a KDNP képviselője, kérdést kíván feltenni a gazdaságfejlesztési miniszternek: **„Hogyan segítik a mindennapi megélhetést az élelmiszerárakkal kapcsolatos kormányzati intézkedések?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon!

DR. SESZTÁK MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Április 20-án jelentette be a kormány, hogy június 30-áig meghosszabbítja a 2022. február 1-jével bevezetett élelmiszerárstop hatályát, valamint azt, hogy új intézkedésként legkésőbb június 1-jei hatállyal úgynevezett heti akciók meghirdetésére fogja kötelezni a jelentős árbevételű élelmiszerláncokat. A kötelező akciózásra azonban már csak igen rövid ideig kell várunk, hiszen az a kormány május 5-én kihirdetett rendelete értelmében már június 1-jével elindul. Ettől az időponttól kezdődően minden egyes héten húsz termékkategóriában tudunk majd jóval olcsóbban élelmiszereket vásárolni az érintett üzletekben.

Az árstopok fenntartása és a kötelező jellegű akciók előírása része, illetve folytatása és kibővítése az infláció drasztikus letörését és egy számjegyre csökkentését célzó kormányzati intézkedésnek. Ugyancsak az élelmiszer-infláció leküzdését szolgálja a július 1-jétől induló online árfigyelő rendszer, amely több mint 60 termékkategóriában a napi és a törzsvásárlói árakat tartja majd nyilván kereskedőnként és üzletenként. A napi szintű adatszolgáltatási kötelezettség a jogszabály erejénél fogva a legnagyobb kereskedelmi láncokat terheli, azaz azokat, amelyeknek megalózó üzleti évi nettó árbevétele meghaladja a 100 milliárdot, lehetőség van azonban a rendszerhez történő önkéntes csatlakozásra is.

Tisztelt Államtitkár Úr! E háború és szankciók sújtotta válságos helyzetben minden lehetséges intézkedéssel meg kell védenünk a magyar családokat, a magyar embereket az önhibájukon kívüli körülmények folytán felmerülő többletkiadásokkal szemben. Kérem, szíveskedjen kifejezni az álláspontját abban a kérdésben, hogyan segítik a mindennapi megélhetést az élelmiszerárakkal kapcsolatos kormányzati intézkedések. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! 2023-ban a háború okozta veszélyek mellett az inflációval is küzdenünk kell. Az infláció letörése érdekében a kormány a gazdaságfejlesztési

miniszter javaslatára már korábban mintegy húsz intézkedésről döntött az árak megfékezése és a gazdaság megvédelme érdekében. A bevezetett intézkedések működnek, hatásuk egyre láthatóbb.

Annak érdekében, hogy az élelmiszerárak tovább csökkenjenek, s még inkább fokozódjon a verseny a kiskereskedelemben, a kormány kötelező akciózást írt elő a '23. június 1-je és '23. szeptember 30-a közötti időszakra a kiskereskedelmi üzleteknek - egyébként görög és francia minták alapján - a 2021-ben több mint egymilliárd forint nettó árbevétel eléréséig kereskedők számára. Húsz akcióköteles termék kategória került meghatározásra.

Az online árfigyelő rendszer a nyár közepén indulhat el, a Gazdasági Versenyhivatal működteti majd.

(13.20)

Az online adatbázis kezdetben több mint 60 termék kategóriában szereplő élelmiszer árát fogja tartalmazni. Az új intézkedéstől azt várjuk, hogy az árak csökkentésével és a versenyhelyzet fokozásával megállítható a túlárazás és a spekuláció, így már a közeljövőben is tovább mérséklődhet az infláció.

A kormány célja a jelenlegi helyzetben sem változott: ki kell védeni a recessziót; 1,5 százalékos gazdasági növekedést kell elérni; és az év végéig egy számjegyre kell csökkenteni az inflációt. Így védhetjük meg a családokat, a nyugdíjasokat, a munkahelyeket és a teljes foglalkoztatottságot. Köszönöm figyelmüket, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Barkóczy Balázs képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Komolyan gondolják, miniszter úr?**” címmel. Tájékoztatom önt, tisztelt képviselő úr, hogy Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol önnek majd. Parancsoljon, öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Május 17-én a magyar közoktatás szétverése újabb szintre lépett, ugyanis maga a honvédelmi miniszter jelentette be a közrádió egy reggeli műsorában, hogy az általa fiatalításnak nevezett tisztogatás során kirúgott katonák tanárként léphetnek vissza a honvédelem szolgálatába, mégpedig a honvédelmi alapismeretek tantárgy oktatásán keresztül.

Lássuk, államtitkár úr, hogy jól értjük-e! Tehát miközben önök megvonják a pedagógusok sztrájkjogát, kirúgják azokat a tanárokat, akik ez ellen tiltakoznak, és a közoktatásban szereplők ellenállása miatt bosszútörvénnyel büntetik a jövő generációit oktató, nevelő szakembereket, kirúgott katonákat küldenének az iskolába? Miközben van olyan természettudományos tanár szak, amire idén mindössze

egy hallgató jelentkezett, miközben már nemcsak a vidéki kisiskolákat, hanem a budapesti gimnáziumokat is tanárhiány sújtja, önök ezt kirúgott katonák visszafoglalkoztatásával orvosolnák? És miközben túlterhelt tanár és diák, elavult a tanterv, miközben nincsen szabad tankönyvválasztás, önöknek az a legfontosabb, hogy az iskolákban oktassák a honvédelmi alapismeretek tantárgyat?

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön minisztere május 24-én a bosszútörvényről tartott egyeztetésen még azt mondta, hogy a pedagógus-életpálya nem szakma, hanem hivatás. És önök így becsülik meg az ezt a hivatást választókat, akiknek ez volt az életcéljuk, ezért tanultak éveken keresztül, majd hospitáltak, próbátanítottak és végül tanítottak, hogy bármikor lecserélhetőnek tartják őket egy másik szakma képviselőivel? Tisztelt Államtitkár Úr! Önök ezt komolyan gondolják? Mert viccnek nagyon durva lenne. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez is csak egy olyan álhír, amit önök most már március eleje óta folyamatosan terjesztenek a pedagógusok számára, március elején jelent meg, ugye, az új életpályatörvény szövege törvénytervezetként, azóta lehet róla beszélni.

Természetesen azok a volt honvédek, akik az iskolákban megjelennek, ők a honvédelem tárgyat tanítanak, és természetesen előtte lenne nekik egy továbbképzés, hiszen ők ismerik valóban a honvédelem minden rejtelmét. *(Barkóczy Balázs közbeszól.)* - *Az elnök csenget.* Ezt a tárgyat tudják is oktatni, ha megfelelő pedagógiai szakismeretekre is szert tesznek, tisztelt képviselő úr. Úgyhogy ebben az esetben törtenhet ez meg ennél a tárgynál.

Azért van annak valami diszkrét bája, amikor önök sztrájkok idején is arról tartanak sajtótájékoztatót, hogy nincs Magyarországon sztrájkjog, és a pedagógusok nem tudnak sztrájkolni, miközben éppen egy sztrájk zajlik. *(Barkóczy Balázs: Csak kirúghatják őket!)* Hozzáteszem, mindegyik sztrájk esetében egy számjegyre százalékosan mérhető a részvétel, hiszen minden sztrájk esetében 3-5-7 százalék környékén volt a részvétel, és messze a tanárok több mint 90 százaléka nem vett részt ezekben a sztrájkokban. De ez nem a törvény miatt van így, hanem azért, mert lehet, hogy akik szervezték, nem voltak kellően hitelesek.

Ami az előző heti egyeztetéseket illeti: ez volt, ugye, a 19. egyeztetés az új pedagóguséletpálya-törvényről, amikor a kilenc párt képviselőit hívtuk el egy egyeztetésre, ahol a kilenc párt képviselője azért jött el, hogy egy pillanatban ön felállhasson, és elmeheessen, és körülbelül egy órán keresztül azt szervezték,

hogy akkor ki adja meg a jelet, és hogyan hagyják el az egyeztetés helyszínét.

Követelték, hogy legyen a pártok szakértőivel is egyeztetés. Ezt mi másnapra összehívtuk, mindegyik párt képviselőjét elhívtuk, a hét ellenzéki párt képviselőjét is elhívtuk. Hány jött el a hétből? Három. Mennyi maradt ott végig? Kettő. Ebből egy volt egy Mi Hazánk-os, egy pedig MSZP-s, Nagy Erzsébet, akinek ez már, azt hiszem, a 12. egyeztetése lehetett, mert ő szakszervezetként is egyeztetett már, nemzeti köznevelés-stratégiai keretben résztvevőjeként is egyeztetett, és most pedig az MSZP szakértőjeként egyeztetett. Ebből is látszik, hogy nincsenek nagy különbségek itt a politikum és a szervezők között.

Nos tehát, nagy hanggal önök kivonultak, amiért a szakértőket nem hallgatják meg, másnap pedig a szakértők el sem jöttek, volt, aki idő előtt távozott, és ketten voltak összesen, akik végigültek az egyeztetést, a Mi Hazánk és az MSZP szakértője. Ebből is látszik, ez csak politika, ez csak színjáték (*Barkóczy Balázs: Így van, csak színjáték!*), ezt önök nem gondolják komolyan, csak politikai feszültséget akarnak kelteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Miniszterhelyettes, Államtitkár Úr! Önre is vonatkozik a figyelmeztetésem.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Lesznek-e elég ’bátorak’ beismer-ni, hogy a hamis statisztikákkal arcul csapták a magyar pedagógustársadalmat?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt heti egyeztetésen belügyminiszter úr felvetésemre azt mondta, hogy a statisztikai adatok alapján nem tapasztalja, hogy a pedagógusok vagy a diákok túlterheltek lennének. Nos, ezek a statisztikai adatok egész biztos, hogy öntől származnak, hiszen emlékezetes, négy évvel ezelőtt egy akkori kérdésemre válaszolva ön azt felelte, hogy gyakorlatilag a magyar pedagógusok töltik a legkevesebb időt a diákokkal, összesen csak 608 órát tanítanak éves szinten, szemben az EU-átlag 680 órával, illetve az OECD-átlag 735 órával. Ezzel a kijelentésével gyakorlatilag vérig sértette a pedagóguskollégákat.

Az a helyzet, hogy ha segítségül hívjuk az elemi matematikát, akkor bizony az is cáfolni fogja önt, hiszen ha a heti 22 minimumórát megszorozzuk 36 tanítási héttel, akkor 792 óra jön ki. Ez 30 százalékkal több, mint amiről ön beszélt.

Volt még jó néhány ilyen vérforraló nyilatkozat. Az egyik ilyen volt, amikor Orbán Viktor barátja, tanácsadója, Parragh László, az iparkamara elnöke, csuklóján egy 11 milliós arany Rolexszel valami olyasmiről értekezett, hogy jobb, ha a pedagógusok

kapcsán a tanárok nem rinyálnak annyit, ott van nekik a nyári szünet, motiválja őket az. Valóban, a fizetés nem nagyon tudja őket motiválni, mert ha OECD-felméréseket nézünk, akkor, ha a diplomás átlagbérekhez viszonyítjuk a tanári kereseteket, akkor Magyarország leghátul kullog.

Államtitkár úr, az a helyzet, hogy a Jobbik-Konzervatívok nevében valljuk, hogy megbecsült tanár nélkül ennek az országnak nem lesz jövője. Egyetlen egy dolgot kérdezek öntől: beismerik-e, hogy éveken keresztül tulajdonképpen valótlan állítottak azzal kapcsolatban, hogy mekkora a pedagógusok munkaterhelése? Hiszen OECD-felmérések szerint világosan látni, hogy a nemzetközi átlag fölött teljesítenek a pedagóguskollégák, a felső harmadba tartoznak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letel-tét.*), annyi órát tanítanak éves szinten, mint egy holland, egy dán vagy éppen egy norvég pedagógus. Várom a beismerést és a bocsánatkérést. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol önnek. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem gondoltam, hogy önnek közel egy évtizednyi képviselőség után meg a pedagóguspályán eltöltött jó pár év után a négy alapműveletet kell hogy itt a figyelmébe ajánljam, de ha már ön megkérdezett, akkor szívesen megteszem. Tudja, Magyarországon a tanítási órákat úgy határozták meg, hogy 45 perc. Az OECD 60 percen méri az egy órát. És egyébként vannak olyan országok, ahol nem 45 meg nem 60, hanem mondjuk, 90 perc is lehet egy tanítási óra. Tehát az OECD előbb átszámolja a magyar 45 perces órákat 60 perces munkaórába, és így hasonlítja össze az országokat, mert van, ahol 45, van, ahol 60, van, ahol 90, de így lehet összehasonlítani az órákat egymással. Tehát nagyon egyszerű a megoldás az ön által ezek szerint négy éve görgetett problémára, nem tudta megtalálni a nyitját, hogy mi a 30 százalékos különbség a két szám között. Hát, pontosan ez: a 45 perc és a 60 perc közötti különbség. Úgyhogy örülök, hogy egy egyszerű matematikai művelettel önnek ezt a dilemmáját fel tudom oldani.

És ha ön megnézi az OECD kimutatásait, azok nem a magyar kormány kimutatásai, hanem az OECD kimutatásai, amelyek valóban azokat az eredményeket hozzák, amelyekről az elmúlt években is beszéltünk. És szerintem ez nem minősít bárkit le vagy föl, az oktatás egészét kell hogy tekintsük, és azt kell hogy egyre jobba tegyünk. Az új pedagóguséletpálya-törvény is erről szól, hogy aki több órát tart, aki több tanórán kívüli foglalkozást tart, az végre többen keressen, hogy ő legyen a példa, ő az, akit elismerünk, a szülők őt ismerik el, mert nekik hálásak

azért, amiért a gyerekekért többet tesz, mint az átlag. Ha a szülő hálásabb, ha a gyerek többet kap, akkor a fizetésében ez miért nem nyilvánul meg?

(13.30)

Miért van az, hogy önök, a baloldal ezt folyamatosan támadják, és nem hajlandóak tudomásul venni, hogy ez mennyire a gyerekek érdekét szolgálná? Ha ön is megnézi az OECD számait Magyarországon alsó tagozaton vagy akár felső tagozaton, vagy középiskolában tanulókról, azokat a számokat találja az OECD honlapján az OECD kimutatásaiban, amiket a magyar kormány is elmondott (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), úgyhogy elfogadjuk, hogyha ön kér bocsánatot tőlünk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Ander Balázs közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Dócs Dávid képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszternek: **„Hogyan garantálják, hogy többgyermekes családoknak ne kelljen jogtalanul milliókat visszafizetniük?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Csák János kultúráért és innovációért felelős minisztert bízta meg, aki a válasza Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszonyt jogosította fel. Öné a szó, képviselő úr, parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőház! Kérdésem a nagycsaládosok kedvezményeivel és támogatásaival függ össze, hiszen ha valamit el kell ismerni, akkor azt el kell ismerni, hogy a nagycsaládosokat támogatni kell, kiváltképp azokat a nagycsaládosokat, akik remélhetőleg tisztességes úton keresik a kenyérrelőjüket, tisztességes adófizetői Magyarországnak, és a gyerekeiket normális körülmények között nevelik fel, hogy aztán majd a jövőnek a leendő és azt gondolom, hogy Magyarország derekaként szolgáló generációja lehessen ez a felnevelt generáció.

Egy olyan gyakorlatra szeretném felhívni a figyelmet, amely több tucat családnak okozott problémát, hiszen a nagycsaládos kedvezmények között az autóvásárlási kedvezményre 2,5 millió forintot lehetett igénybe venni, mégis előfordulhatott az, hogy akár 6500 forintos tartozásért a Magyar Államkincstár ezt a 2,5 millió forintot valakiktől visszakövetelte vagy visszakövetelte volna.

Egy család keresett meg levélben, amiben tájékoztattak erről, és miután utánajártunk a dolgoknak, kiderült, hogy nem ők az egyedüliek, hanem most már 65 olyan család van, akikkel a Magyar Államkincstár hasonlóképpen járt el. Idén már a bíróság is

kimondta, hogy a Magyar Államkincstár jogtalanul követeli vissza a milliókat a nagycsaládosoktól, azonban az Államkincstár ezt figyelmen kívül hagyta, valamint ellentétes jogértelmezésének adott hangot, a megkeresésekre pedig nem reagálnak.

Mi a kormány álláspontja ezekről az esetekről? Hogyan garantálják, hogy többgyermekes családoknak ne kelljen jogtalanul milliókat visszafizetniük? Akiknek ezt az összeget vissza kellett fizetniük, viszszaemőleg számíthatnak-e valamilyen kártérítésre? Köszönöm szépen a szót. (*Taps a Mi Hazánk padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszonynak fogok szót adni. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön ezt a kérdést tárcánkhoz már írásban is benyújtotta, és nem tehetek mást, mint hogy megismétlem és megerősítem azt, amit a május 15-ei válaszomban már leírtam önnek. Hadd kezdjem egy apró kiigazítással: nincsen Magyarországon szociális és innovációs minisztérium. A Kulturális és Innovációs Minisztériumhoz tartozik a családpolitika immáron egy éve.

Ami a nagycsaládosok autóvásárlási támogatásával kapcsolatos konkrét kérdéséről: az ügyben illetékes Magyar Államkincstár a jogszabályoknak megfelelően és méltányosan jár el. Ennek a programnak a keretében 2022. december 1-jéig több mint 28 ezer család autóvásárlását támogatta a kormány, amelyhez mindösszesen 70 milliárd forint támogatást nyújtottunk, és ebből a 28 098, három vagy több gyermeket nevelő családból mindösszesen 65 esetben volt szükség a támogatás visszafizetésére szabálytalanság vagy köztartozások miatt. Félreértés ne essék, nagyon sajnálatos a 65 eset is, de azt ki kell hogy igazítsam, hogy ha a szabálytalanságot igazolhatóan könyvelési hiba vagy önellenőrzéssel orvosolható probléma okozza, a Kincstár felülvizsgálja a visszafizetési kötelezettséget.

Akik pedig időközben rendezték vagy a Kincstár felhívásának kézhezvételétől számított 14 napon belül rendezik az igényléskor fennállt köztartozásukat, ők az általuk esetlegesen már részben vagy egészben visszafizetett támogatási összeget, még a megfizetett késedelmi kamatot is a Kincstártól vissza fogják kapni. Tehát fenntartom, amit a válasz elején elmondtam: a Magyar Államkincstár a jogszabályoknak megfelelően és méltányosan jár el ebben az ügyben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Meddig asszisztál a Belügyminisztérium?”**

címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedje meg, hogy egy édesanya szó szerinti idézetével kezdjem a felszólalásomat: „A gyerekeimnek tényleg puskaropogásban kell felnőnie ott, ahol elvileg egy csendes kertvárosi lakóövezet van?!” Mit gondolnak, hol hangzott el ez a kétségbeesett mondat? Nem fogják megtalálni: nem Kárpátalján, nem az orosz-ukrán fronton, hanem a IX. kerületben, Ferencváros egyik kertvárosi részén, mert a problémát a Péceli úti lőtér okozza, ahol folyamatosan úgy lövöldöznek, mintha az életük múlna rajta.

Ez a tevékenység több éve keseríti meg a MÁV-Aszódi telep lakosainak mindennapi életét, de esetenként még a Vágóhíd utcában is hallani lehet a lövéseket. *(Puskaropogás-szerű hang szólal meg a telefonján.)* Elnézést! *(Rétvári Bence: Ez nagyon rossz vice!)* Elnézést kérek, nem halkítottam le a telefonomat.

ELNÖK: Remélem, képviselő úr, ez véletlen volt!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Abszolút, elnézést kérek! *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból: Á! - Abszolút!)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm.

CSÁRDI ANTAL (LMP): A kerületi önkormányzat független szakértőt kért fel, és a szakvélemény szerint a lőtér zajkibocsátása a megengedett határértéket meghaladja. Én nem tudom, mit gondolnak, képviselőtársaim, de azt gondolom, egyáltalán nem normális helyzet, hogy a Péceli úti lőtérrel származó szabadtéri lövések zaja a környező házakban még zárt ablaknál is elviselhetetlen terhet jelent.

Az ügy kapcsán három kérdésem van a Belügyminisztériumhoz. A belügyi állomány tagjai használják-e vagy használták-e hivatalos formában a lőtér? A Belügyminisztérium fennhatósága alá tartozó kerületi rendőrkapitányság milyen indokból tűri el és aszisztál a lőtér folyamatos jogsértéseihez? Valamint: van-e esély arra, hogy a kormány végre lép és bezártja a lőtér az ott élők nyugalma érdekében?

Zárásképpen engedjék meg, hogy még egyszer elnézést kérjek, nem volt szándékos a dolog, ugyanakkor, azt gondolom, mégis jól prezentálta azt, hogy mit hallgatnak minden este az ott élők, és hogy hogyan kell nekik nevelni a gyermekeiket, és hogy kell a mindennapi életüket szervezni ilyen zaj mellett. *(Dr. Apáti István: Teljesen véletlen!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, hogy mi volt szándékos meg mi nem, ne vonjuk kétségbe az ön szavát, de azért nem volt ízléses szerintem ilyen hanghatásokat kelteni egy felszólalás közben. *(Csárdi Antal közbeszól.)* Ön békéről beszélt az elején, tisztelt képviselő úr, miközben az ön egykori párttársa, egykori miniszterelnökjelölt-jelöltje, Karácsony Gergely meg olyanokról beszélt, hogy Magyarország háborúban áll, közben ön ilyen hangokat hallat, tehát nem volt szerintem szerencsés, az biztos, ez az ön szerint véletlen egybeesés.

Ami a konkrét lőteret illeti, itt sem a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak nincsen semmiféle együttműködési megállapodása ezzel a sportlőtérrel, sem a Rendőrség Oktatási és Kiképző Központjának, tehát kiképzési célú lövészetre ezen a sportlőtéren nem kerül sor, ebben nem veszik igénybe a rendőrség munkatársai ezt a lőteret. Ebben a bérleményben kizárólag sportjellegű tevékenység végezhető.

Ezt a korábbiakban, 2020-ban még egy sportlövész hagyományőrző egyesület indította el, aztán átvette egy másik sportegyesület az üzemeltetést. Ahogy ön is utalt rá, itt voltak különböző panaszok. Maga az engedély is nyilván bizonyos korlátok közötti, tehát hogy milyen napokon lehet használni a lőteret és mikor nem. Illetőleg egy akusztikai szakértői vélemény is készült a korábbiakban, és ebben korlátozták a lövésszámokat is, akár maroklőfegyvernél, akár gépkarabélynál.

A BRFK több ellenőrzést is tartott, akár 2020-ban, '21-ben, '23-ban, vagy '22-ben is, és ebben folyamatosan szakértői véleményeket kértek ki, de ettől függetlenül az ellenőrzést is folyamatosan folytatják és folytatták is, a korábbiakban is folytatták, a jövőben is folytatni fogják. Hogyha bármi olyan merül fel a szakértői véleményekben, ami indokolja az engedély visszavonását, természetesen azt meg is fogják tenni, de ilyen szakértői vélemény eddig még nem készült. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ovádi Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Mikortól élvezheti az utazóközönség a megújult veszprémi vasútállomást?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Nagy Bálint államtitkár úr válaszol önnek. Parancsoljon, öné a szó.

(13.40)

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Idén Veszprém tölti be Európa kulturális fővárosának szerepét, bevonva a város és a régió intézményeit, kulturális színterének szereplőit és civil

szervezeteit. A nagyszabású, január 21-ei nyitórendezvényt követően az ünnepi évben számos színes programmal készül Veszprém és a régió, ezzel együtt pedig megnövekedett érdeklődésre számíthatunk. Nagy öröm, hogy a programhoz kapcsolódva a veszprémi vasútállomás felújításának első üteme február elején megkezdődött. A beruházás az „Európa kulturális fővárosa” projekt támogatásával, valamint 355 millió forint, erre a célra elkülönített MÁV saját forrásból valósul meg.

A fentiekre tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, mikor veheti igénybe az utazóközönség a megújult veszprémi vasútállomást. Köszönöm szépen a választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak. Parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy azzal kezdjem, hogy Magyarország Kormánya számára kiemelten fontos a kötöttpályás közlekedés működtetése és fejlesztése. Talán mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy 2010 és 2022 között 655 kilométer vasúti vonalhossz újult meg, 253 kilométer vasúti szakasz villamosítása valósult meg, illetve 217 peron és 141 darab vasútállomás, illetve megállóhely fejlesztésére került sor, összesen 1500 milliárd forint értékben.

Az ön által is említett veszprémi fejlesztés, ahogy ön is mondta, több mint 1,1 milliárd forint, ha az összértékét tekintjük, és kettő ütemben fog megvalósulni. Az első június 30-ára fog elkészülni, amely elsődlegesen az utasvárót, illetve a belső tereket foglalja magába. Ez azt jelenti, hogy június 30-át követően már teljes egészében igénybe veheti a veszprémi, illetve a Veszprémből oda-vissza utazó közönség ennek az első ütemnek az újítását. A második ütem pedig, amely elsődlegesen a külsőket, a homlokzatot jelenti, szeptember 30-áig fog teljes egészében elkészülni.

Engedje meg, tisztelt képviselő úr, hogy megemlítssem még azt, hogy Magyarország Kormánya további segítséget is nyújtott Veszprém városának, illetve a térségnek, hiszen több új szolgáltatás is bevezetésre került. Ilyen az, hogy új járatként jelent meg a Bakony InterCity, Budapest és Ajka között egész nap óránként lehet utazni Veszprémbe, illetve Veszprém környéki településekre, ezen felül a Veszprémből Budapestre tartó utolsó vonat 23 óra 41 perckor indul, ezáltal is segítve a programokon még inkább való ott maradás lehetőségét a tömegközlekedést választóknak, illetve a vármegye- és országbérlet mellett pedig a kiemelt rendezvényekre „Veszprém-Balaton 2023 EKF” menetjegyet lehet megvásárolni, amely szimbolikusan 2023 forintba kerül, és az ország bármely vasútállomásáról el lehet jutni ezért a pénzért Veszprémbe.

Képviselő úrnak további jó munkát és nagyon sikeres szezont kívánok Veszprémben. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a gazdaságfejlesztési miniszternek: „**Akkumulátorgyártó nagyhatalom vagy Európa rozsdáövezete?**” címmel. A kérdés megválaszolásával, tisztelt képviselő úr, a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminisztert bízta meg, akinek a felkérésére Menczel Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Már meg sem lepődök, hogy az akkugyárlobbista államtitkár úr az, aki megkapta a válaszadási jogát és lehetőségét. Nos, a kínai Sunwoda akkumulátorgyár újabb beruházása hallatán, az az igazság, megpróbáltam összeszámolni, hogy nálunk hány működő és tervezett akkugyár van. Nagyjából harmincig jutottam a számolásban, ott feltettem a kezem, és megadtam magam, azt mondtam, hogy ez maga az örület, ennyi akkugyár, Rejtő után szabadon, csak a számtanpéldákban léteznek.

De miért is jó ez nekünk? A kellő energiának szűkében vagyunk, ezt tudjuk, a szükséges vízből a klímaváltozás miatt egyre kevesebb van, és mint Gödön láthatjuk, a súlyos környezetszennyezést a hatóságok az önkéntes utasítására elnézik. A profit a cégeké, a társasági adó alól hosszú időre mentességet kapnak, a termékek után Németországban fizetik meg majd a harmadával alacsonyabb áfát, dolgozni pedig főleg kínai vendégmunkások fognak majd ott. Persze önként azt mondják, hogy lám, lám, Németország is boldogan fogadja az akkumulátorgyárakat, de kérem szépen, ott van a kutya elásva, hogy például a Berlin melletti Gigafactory gyárban 60 százalék lesz a hozzáadott érték, míg a debreceni CATL-ben még a 20 százalékot sem éri el. Ott a tervezés és a szoftverfejlesztés az, ami termeli majd a profit döntő részét, hozzánk pedig a betanított munka jut.

Igen, nekünk, magyaroknak a betanított munkát igénylő üzemek jutnak csak, Orbán mániája pedig a munkaalapú társadalom, ahol a munka és nem a magas hozzáadott értékű munka a fontos. Ez pedig egyértelműen a leszakadás útját jelzi, ugyanis - ezt tudjuk nagyon jól, tudja ezt államtitkár úr is - a hozzáadott érték teremt meg a tisztességes bérek fedezetét. Ezért olyan nyomorúságos nálunk a bérezés, amit tovább rombol persze az orbáni infláció.

Önöknek mindegy, mi lesz egypár év múlva, a hátralévő időben, egyszerűen a lehető legtöbbet akarják lopni. A Dobrev Klára vezette árnyékkormány viszont azért dolgozik, hogy letörjék az orbáni inflációt, és ne az árakat, hanem a béreket javítsuk ezzel. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Menczer Tamás államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hallgatva önt folyamatosan elbizonytalanodtam, hogy ki az, aki itt beszél, ki az, aki itt megpróbál kioktatni bennünket. De ön beszélt, és az ön főnöke mégiscsak Gyurcsány Ferenc. Nem? Az a Gyurcsány Ferenc, aki bár most próbálja magát egy ilyen piros tornacipős, habókos, szimpatikus figuraként bemutatni, de hát valójában mégis a rendszerváltás utáni magyar politikatörténet legkártékonyabb alakja. Hát, tisztelt képviselő úr, önök mindent tönkretettek! Önök erkölcsi, morális és gazdasági válságba sodorták ezt az országot: 12 százalékos munkanélküliség, óriási államadósság, devizahitel, háromszoros gázár, kétszeres villanyár, elvettek egyhavi bért, egyhavi nyugdíjat, és lehetne ezt még tovább sorolni. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)* Önök csődbe vitték minden tekintetben ezt az országot, és önök ennek ellenére itt szégyenérzet nélkül bármit elmondanak. Persze ez nem meglepő, hiszen mint mondtam volt, az önök vezetője mégiscsak a nagy mesemondó, az őszödi böszme.

Ha már Gréczy képviselő úr itt volt kedves közbeszólni: hát önt is, a legendás mutogatót is visszahozták ide ennek a hazának a legnagyobb dicsőségére! *(Gréczy Zsolt: ...a bíróság is megállapította, hogy hazudtok! Gazember!)* Tehát önöknek nincsen szégyenérzetük, ezt mindannyian tudjuk, de ettől még a tények világosak, és a tény az *(Az elnök csenget.)*, még akkor is, ha önöket ez zavarja, hogy ez a kormány...

ELNÖK: Gréczy Képviselő Úr! Van erre lehetőség. Bocsánatot kérek! Gréczy képviselő úr, figyelmeztetem! *(Gréczy Zsolt: Személyes megtámadtatás!)* Tessék elolvasni a házszabályt! Úgy nevezik: ügyrendi felszólalásban van lehetősége személyes megtámadtatás címén szót kérni, de arra nincs, hogy ön minősíthetetlen kifejezéseket használjon. Ezért figyelmeztetem! Parancsoljon, államtitkár úr! Az időt folytatjuk.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Nem világos számomra, hogy tényszerűen mi a probléma, tisztelt képviselő úr.

Na de, szeretném még egyszer rögzíteni, hogy ez a kormány önökkel ellentétben a válságok közepette megvédi a munkahelyeket, a rezsicsökkentést, a nyugdíjakat, visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat, és megvédjük a családtámogatási rendszert is.

Ön azzal zárta a felszólalását, én is akkor ezzel zárom, hogy önöknek, tisztelt képviselő úr, van egy árnyékkormány, ha jól értem. Azt kell mondanom sajnálatos módon, hogy az alapján, amit önök morálisan,

illetőleg szakmailag képviselnek, önöknek valóban az árnyékban a helyük, önöknek jól áll a sötét, igazából más nem is áll jól. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Balassa Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Mikor lesz hazánkban is európai szintű családtámogatási rendszer?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Csák János kultúráért és innovációért felelős minisztert bízta meg, akinek a felkérésére Vitályos Eszter miniszter-helyettes, államtitkár asszony fog majd önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! A kormány elhibázott gazdaságpolitikájának köszönhetően brutális inflációval kell szembenéznie a magyar társadalomnak, a magyar családoknak, ami naponta érezhető a zsebükben és a pénztárcájukon. Ennek ellenére önök a KSH adataira hivatkozva folyamatosan arról papolnak, hogy mennyivel nőtt a magyar családok megtakarítása, reálértékben mennyivel többet kerestek, és a magyar családoknak mennyivel több pénzük van.

De ami leginkább álszent, az a magyar családpolitikával kapcsolatos propagandájuk és szövegük, ami pedig a családi pótlékkal kapcsolatos.

(13.50)

Ha önök egy kicsit is végiggondolják, akkor elmondom önöknek, 2008-tól változatlan a családi pótlék összege. Ha most valaki a családi pótlék összegét, a 2023-ast a 2008-as összeggel összehasonlítja, akkor reálértéken, vásárlóértéken nagyjából a kétharmad értékét már elvesztette. Magyarországon a családi pótlék 1912 óta működik, ami egy pénzügyi támogatás a családok és az ifjak segítésére. 1990-ig tartott, amikor munkaalapú volt, és munkához kötötték, azóta egy univerzális támogatásként működik. Ha valaki megnézi és utánanézi, akkor körülbelül 1 millió 700 ezer embert érint a családipótlék-támogatás, de ez az 1 millió 700 ezer ember önöket nem érdekli, ugyanis 2008 óta önök egyetlen alkalommal nem emelték a családi pótlék támogatását, összegét.

De ha önök mindig Ausztriára hivatkoznak és az osztrák laborra, akkor el kell hogy mondjam önöknek, rengeteg magyar jár át Ausztriába, a családi pótlék támogatása is máshogy működik. Nem mellesleg a rogáni propaganda azt mondja, hogy tévedésből járnak a magyarok dolgozni. Hát, elmondom önöknek, hogy 1500-2000 euróért járnak dolgozni, plusz az Urlaub- és a Weihnachtsgeld, a 13. és a 14. havi fizetés mellé is családipótlék-támogatást kapnak, ami több mint 200 euró. De azok a magyar

munkavállalók is, akik Ausztriába ingáznak, de magyar lakhellyel rendelkeznek, ők is megkapják az osztrák államtól ezeket a támogatásokat.

Várom válaszukat, hogy mit lép a magyar kormány a családi pótlékok emelésével kapcsolatosan. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Vitályos Eszter miniszterhelyettes, államtitkár asszony adja meg. Parancsoljon!

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondja, hogy az Orbán-kormány egyik álszent propagandája a családok támogatásának rendszere, amely után kiemel egyetlen elemet a számtalan, családtámogatást biztosító kormányzati intézkedések közül. Nos, képviselő úr, én viszont azt gondolom, hogy ez a valóban alattomos fordítás.

A mi családpolitikánk a munkaalapú társadalom jegyében az adókedvezményeken keresztül támogatja alapvetően a magyar családokat. Ebben eltérő a kormányzat és az ön, valamint az egész baloldal gondolkodásmódja. Mi 2010-et követően azonnal szakítottunk a balliberális és kicsit, hogy is mondjam, a kommunista segélyezésre épülő támogatási rendszerrel, és a munkára ösztönző aktív támogatásokra helyeztük a hangsúlyt. A segélyezés kiterjesztése helyett különféle foglalkoztatáspolitikai eszközökkel, adókedvezményekkel, munkahelyteremtési programokkal, képzésekkel támogatjuk, hogy minél több embernek legyen munkája.

Egyben szeretném felhívni a figyelmét arra is, hogy a családi adó- és járulékkedvezmény bevezetésével a családi pótléknál sokkal jelentősebb jövedelemnövekedést biztosítottunk a családoknak, hiszen a kiskorú gyermeket nevelő családok túlnyomó többsége, 95 százaléka igénybe tudja venni ezt a kedvezményt.

Nem hagyhatom szó nélkül - hogy is fogalmazott? - az álszent hozzáállásukat sem a családpolitikához, a Jobbik ugyanis nem szavazta meg a családi adózás bevezetését sem, mind a négy alkalommal nemet mondott a családi adókedvezmény növelésére is. Önök nem támogatták a négygyermekes anyukák szja-mentességét, nemet mondtak arra is, hogy ismét három évig kaphassák a gyst a kismamák. Mi önökkel szemben tetteinkkel bizonyítjuk, hogy számunkra a magyar családok a legfontosabbak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes asszony. Tisztelt Ház! Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Maximálják-e a magánegészségügyi diagnosztikai szolgáltatások elszabaduló árait?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Rétvári

Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fog önnek válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Sok szó esik az utóbbi időben a szakrendelők sorsáról, a magánegészségügy áraitól, a várólisták hosszáról, amelyek nem csupán a műtéti várólistáknál, hanem sajnos a diagnosztikai ellátásoknál is problémát jelentenek.

Jelenleg nem igazán követhető a kormány ténykedése az egészségügyi szektorban, félreformok követik egymást, holott olyan megoldásokra lenne szükség, amelyek szakmai alapon, a betegek érdekeit szem előtt tartva megoldást nyújtanak ennek a szektornak a rendbehozatalára. Szerintünk növelni kell a finanszírozást, csökkenteni kell a várólistákat, és gátat kell szabni az elszabaduló magánegészségügyi áraknak.

A jelentősen megnövekedett várakozási idők a betegeket egyértelműen a magánegészségügy irányába terelik. Itt viszont elképesztően magas árak vannak. Például egy rutin nagylabor- vagy egy hasi ultrahangvizsgálat akár 30 ezer forint is lehet, egy gyomor-tükrözésért pedig elkérhetnek akár 90 ezer forintot is. Ezt a többség nem engedheti meg magának. Az LMP javaslata éppen ezért a magánegészségügyi ármaximum bevezetése a magánegészségügyi diagnosztikai vizsgálatok esetében.

Szeretném ismét megkérdezni, hogy támogatják-e ezt a javaslatunkat, illetve felülvizsgálják-e a NEAK-finanszírozást annak érdekében, hogy több forrás jusson az állami ellátásokra. A várólisták csökkentése érdekében bevonhatónak tartják-e az állami forrásokat, hogy új magánegészségügyi kapacitások vásárlásával csökkentsék a várólistákat?

Muszáj kitérni a szakrendelőkre is. Takács Péter egészségügyi államtitkár még a közelmúltban is a szakrendelők államosításáról beszélt, azonban a sajtóban az jelent meg, hogy az önkormányzati szövetségekkel már közölték, a kormány elengedte ezt a kérdést. Szeretném megkérdezni, hogy ez valóban így van-e. Tényleg nem fogják államosítani az önkormányzati fenntartásban működő szakrendelőket? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úrtól halljuk. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A szociális népszavazás óta, 2004 óta egy népszavazás is megerősítette a Fidesz-KDNP-nek azt az álláspontját, hogy az egészség nem üzlet, ugyanakkor a baloldal folyamatosan üzletiesíteni akarja az egészségügyet, mindig a privatizációhoz nyúl meg a fizetős egészségügyi ellátáshoz.

Gyurcsány Ferencről, a korábbi miniszterelnöktől hangzott el: „Először is el kell oszlatnunk azt az illúziót, hogy az egészségügy ingyenes, és lehetővé kell

tennünk a racionális fogyasztói magatartást.” 2021-ben itt a parlamentben mondta a vizitdíjról, hogy „egy valószínű, progresszív stratégiai reform”. Majd az önkéntes támogatott miniszterelnök-jelölt, Márki-Zay Péter elmondta: „Őszintén szólva én nyugodtabb vagyok, ha az egészségügy üzlet, mint ha nem az, mert ahol nem üzlet, ott tönkrementek.” Ezáltal önkéntes hitet tettek a fizetős egészségügy mellett, és ezt a választások óta is folyamatosan viszik tovább.

Mi azonban igyekszünk az orvosok bérét és az ápolók bérét emelni, hogy minél magasabb szintű legyen az egészségügyi ellátás. Egy kezdő orvosnak a kormányzásunk elején a bruttó alapbére 129 500 forint volt, most ez 687 837 forint. Egy nagyon sok tapasztalattal rendelkező orvos 40 éves szakmai gyakorlattal keresett 2010-ben a pályája csúcán bruttó alapbérként 262 345 forintot, most keres 2 380 057 forintot. Egy OKJ-s végzettségű ápoló a kormányzásunk kezdetén, 4-6 éves jogviszonnnyal 160 ezer forintot keresett, most 517 ezer forintot keres, akinek pedig felsőfokú végzettsége van, és már húsz éve ápolóként dolgozik, ő 2010-ben 220 ezer forintot keresett, most 690 ezer forintot keres bruttó alapbérként.

Mi ezen az úton szeretnénk tovább menni, júliustól tovább emelni a béreket a szakdolgozók számára, aztán a jövő évben pedig folytatni a béremelésüket. Szerintünk ez a jó út, nem pedig a magánegészségügy, amit önként javasolnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Két perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)* Azért vagyok zavarban, mert mint levezető elnöknek nincs információ, azt tudom, hogy átadták, de nem jelezték le számomra, hogy átadták a válaszadás jogát.

Akkor folytatjuk. Gréczy Zsolt képviselő úr - nem kértem ugyanis javított forgatókönyvet -, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: „**Miért nem a független színházakat támogatják a Corvin-lánc palota árából?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a Miniszterelnökséget vezető minisztert bízta meg, aki pedig Soltész Miklós államtitkár urat kérte fel a válaszadásra. Parancsoljon, ön é a szó.

(14.00)

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Orbán-kormány folyton SOPÁNKODIK, hogy nincs pénz, meg Brüsszel, meg szankciók - ezeket persze Orbán Viktor mind egytől egyig megszavazta -, de közben felesleges dolgokra folynak el milliárdok. Nem ússza meg a pazarlást a kultúra vagy a szellemi élet sem. Most például a Corvin-lánc Testület kapott egy palotát, potom 6 milliárdba került. Ez már azért is különös, mert az elismerésről döntő testület évek óta össze sem ült, otthonról, netről, úgynevezett home office-ban is el tudták látni

eddig a feladataikat. Lett a palotában a 12 fős testületnek 2200 négyzetméteres kulipintyó, zene- és szivar-szoba, lakosztályok, valamint százmilliókért Mednyánszky- és Czöbel-festmények a falakra. Ezek nélkül ugyanis lehetetlen dönteni, ki kapjon ilyen díjat, főleg, ha évek óta ezt már ki sem osztották.

Megkönnyebbülés az orbáni infláció által megnyomorított, egyre kevesebbet érő bérből élő magyaroknak, hogy Novák Katalin hivatala is tehet javaslatot a jutalmazandó személyekre, és nemcsak terroristák szabadon engedéséről döntenek majd a Sándor-palotában, pontosabban mellette. A magyaroknak nincs zene- és szivar-szobája, csak kuporgatnak például vásárlásra, amíg az Orbán-rezsim és a Fidesz dorbézol.

Kérdezem államtitkár urat: mivégre ez az urizálás, pláne, ha egy testület nem is működik? Kérem, ne azt válaszolja, hogy a DK nem tiszteli a hagyományokat - lásd: Corvin-lánc -, mert ez hazugság lenne, meg hogy Horthyét aztán tényleg nem nagyon tiszteljük, ezért aztán azt kérdezem államtitkár úrtól, hogy miért nem, mondjuk, az értékeremtő színházaknak, független műhelyeknek adják oda ezt a pénzt, ott nagyobb szükség lenne rá. Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Soltész Miklós államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr, tudom, hogy ön szeret rámutatni bizonyos dolgokra, itt most olyanra próbált rámutatni, egyébként sok mindent összehordva, ami egyszerűen képtelenség. Folytatja azt, amit itt a politikai vitában elkezdünk - Kálmán Olga, illetve Arató Gergely munkásságát -, amikor is belerúgnak olyan köztisztviselőkre, olyan emberekre, olyan fantasztikus nagyokba, akik sokkal többet tettek egymaguk a magyarságért, kultúráért, tudományért, mint az önként és az ön politikai közössége tesz egész korszakalkotásuk alatt. Ehelyett pedig, azt kell mondanom, hogy azokat az embereket támadják, akik már nincsenek köztünk, a Corvin-lánc Testület elhunyt tagjai: Teller Ede, Kocsis Zoltán, Nemeskürty István, vagy a most is köztünk élő és most is köztisztviselőben álló Lovász Lászlóra, Marton Évára, Vízi E. Szilveszterre gondolok többek közt, de sokukat lehetne itt felsorolni.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön a kérdésében összekevert elég sok mindent, ezért a kultúrával kapcsolatban is egynéhány kérdésre hadd válaszoljak. 30 vidéki, illetve 7 budapesti színház, valamint a Bábszínház esetében valósul meg közös működtetés, melynek keretében közel 15 milliárd forint kerül kifizetésre. A fenntartó funkció mellett jelentős kulturális beruházások is végrehajtottunk, nem úgy, mint önként. 2010-től kezdve 110 kulturális beruházásról született döntés 621 milliárd forint keretében. A kormány a fenntartóval, illetve

minősítéssel nem rendelkező előadó-művészeti szervezeteket pályázati úton támogatja, erre a célra több mint 830 millió forint támogatás áll rendelkezésre.

Ezek után azt mondani, hogy a kormány nem támogatja a kultúrát (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), rossz helyre teszi a pénzt, ez nem igaz. És még egyszer mondom, önök folyamatosan a Corvin-lánc megbecsült tagjait és hatalmas nagy embereket támadnak jogtalanul és méltatlanul. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Mi lesz a magyar gazdálkodókkal?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úr válaszol önnek. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A hazai gazdatársadalom lassan a 2005-ös éveket idéző állapotba kerül, ugyanis, ha a terményeket az eddig ismert felvásárlási árakon értékesítik, csak veszteséggel értékesíthetők, ráadásul a földtörvény - már a múltkor is említettem -, a megállapított hatósági földár az ország nagy részén a gazdák földvagyona értékének a felét elvette, de van, ahol közel a kétharmadát is.

A hazai méhészetek lényegében a csőd felé tartanak az olcsó és többnyire hamis importméznek köszönhetően, amivel elárasztották az országot, főleg egy olyan mézkereskedő, akit állami pályázatokból a magyar kormány által kiírt pályázatokból stafiroztak ki.

Az állattartók - legyenek azok tejtermelők, juhászok, vagy kacsatenyésztők - elképesztően kilátástalan helyzetben vannak. Az olcsónak titulált gabona nem hozta meg a nyomott árakat, viszont meghozta a nyomott felvásárlási árakat, ráadásul a kacsatenyésztőket a madárinfluenza is sújtja, és a legeltető állattartók talpa alól kihúzták a bérelt legelőket nagyon sok helyen, és ezt nem mások húzták ki, mint a fideszes maffiához köthető földspekulánsok, ezt mondjuk ki nyugodtan.

Tavaly tavasz óta a propagandaszöveg ellenére nem csökkent a mezőgazdaságot sújtó problémák száma - ez a gazdák véleménye -, hanem nőtt. A tisztességes, földből, állattartásból, méhészetből élők lassan tönkremennek, a földspekulánsok, narancsos gabonakereskedők, hamisméz-importőrök élnek világukat, láthatóan semmiféle retorziótól nem tartanak, semmiféle büntetéstől nem kell tartaniuk.

Ön szerint ez a mezőgazdaságunk sikertörténete? Ugyanis egy évvel ezelőtt sikert, boldogulást ígértek az ágazatból élőknek. Köszönöm, és várom a válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, öné a szó.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt évek új helyzetet hoztak egész Európa és benne Magyarország számára, ezen belül is minden bizonnyal a legnagyobb mértékben az agrárgazdaság körülményei alakultak át. Gondolhatunk itt nemcsak a kialakult orosz-ukrán háborúra, az Európai Uniót kívül, szigorú előírások nélkül megtermelt, behozott mezőgazdasági termékekre és a brüsszeli szankciók hatására. Ami jól látszik, egyértelmű, hogy a magyar mezőgazdaságot, a magyar agráriumot Brüsszelből különösebb támogatás, megbecsülés nem éri.

A kormány minden körülmények között számos eszközt és segítséget nyújt a gazdálkodóknak abban, hogy alkalmazkodni tudjanak a megváltozott körülményekhez, és eredményesek tudjanak maradni. Ennek a munkának az eredménye, hogy 2010 óta az összes uniós tagállam között az ötödik legnagyobb hatékonyságjavulást tudja felmutatni a magyar agrárium.

Az elmúlt év súlyos aszálykára és a különböző ráfordítások növekedése, a pusztító következmények, a beruházási költségek növekedése komoly kihívást jelentett a mezőgazdaság számára, makroszámainak átalakulására együttesen. Ezek összhatása természetesen érezhető a mezőgazdaság '22. évi eredményeinek megítélésében is, ugyanakkor bizhatunk abban - és ha körbenéz, ön is járja, gondolom, az országot -, jelen pillanatban azért teljesen más képet látunk a magyar mezőgazdaság helyzetéről a növények vonatkozásában.

Még egy számot szeretnék önnek megosztani. A magyar agráriumban lévő erőt jól szemlélteti, hogy minden nehézség ellenére 2022-ben a gazdálkodók 686,2 milliárd forintot költöttek fejlesztésekre, ami változatlan áron is 6,6 százalékkal több, mint 2021-ben.

Minden támogatást megadunk ezután is az agrárgazdálkodóknak Magyarországon Magyarország Kormánya részéről. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes, államtitkár úr. 14 óra 8 perc van - a két percet is figyelembe véve -, a kérdések végére értünk. Most van lehetőség **ügyrendbeli felszólalásra**.

Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak. Tájékoztatom, hogy két perc az ügyrend, és ebből egy perc az ügyrend előterjesztése, egy perc az arra vonatkozó magyarázat, indokolás.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert Menczer Tamás államtitkár úr itt vállalhatatlan megjegyzést tett rám. Ez azért is különösen kínos, mert úgy látszik, az államtitkár úr, a tartalék futsalos, nem értesült arról, hogy mindarról, amire ő itt sandán célzott, 27 bírósági ítélet mondta ki, hogy nem történt meg, ezenkívül egy rendőrségi nyomozás állapította meg, hogy én egy bűncselekmény áldozata lettem. A magyar fideszes

jogállam nagyobb dicsőségére ezekből a helyreigazításokból a fideszes sajtó nulla, azaz nulla helyreigazítást tett közzé. Ennyit a magyar jogállamról és a fideszes sajtóról.

(14.10)

Ha már ilyen típusú megjegyzésben előkerült a nevem, akkor azért nehezen tudom megállni, hogy ne tegyem szóvá azt, amikor itt ilyen vádak elhangoznak, volt itt, van itt olyan személy a parlamentben, aki valóban megmutatta magát, csak ő a Fidesz padsorai-ban ül, csak egy férfimagazin címlapján jelentkezett be, nyilván a „családbarát kormányzás” jelíge-re.

Úgyhogy szeretném visszautasítani, hogy még egyszer bármelyik fideszes képviselő ez ügyben engem bármilyen módon bíráljon. 27 bírósági ítélet, több megítélt kártérítés és egy, a védelmemben indított rendőrségi nyomozás állapította meg, hogy mindaz, amivel itt időnként sandán megvádolnak, soha nem történt meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, hogy a kormányzat részéről kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor most - 14 óra 10 perc van - az **azonnali kérdések órájának** kérdései és válaszai következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely és Kálmán Olga, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért?” címmel. Tájékoztatnom a tisztelt Országgyűlést, hogy a DK frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ennek megfelelően most a DK következő kérdés feltevő képviselőjének kérdése fog következni. Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Mit lép?**” címmel. Tisztelettel tájékoztatom önt, képviselő úr, hogy miniszter úr távolléte miatt Ágh Péter államtitkár úr fog önnek válaszolni. Sebián-Petrovszki László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Egy rossz vígjátéknak is tarthatnánk, ahogy önök kormányozzák Magyarországot *(Rétvári Bence: Bezzeg a Gyurcsány-kormány!)*, pedig inkább tragédia; mutatja ezt most a legfrissebb eset is, amiről én most önt kérdezni fogom.

A lomb nélküli lombkoronasétány és az Alföldön másfél méteres magasságba épített kilátó után újabb jelképe született az uniós pénzeket, illetve a magyar költségvetés forrásait felfaló, ipari szintű lopásnak az önök kormánya részéről. A MÁV ugyanis panaszt

emelt Orbán Viktor miniszterelnök cimborája, Mészáros Lőrinc cége ellen, amely bemutatta Magyarországnak a vas nélküli vasbetont. Mészáros cége ugyanis egyes vasúti pályaszakaszok felújítása során egyszerűen kihagyta a vasat, egészen pontosan az acélszerkezetet a vasbetonból. Vagyis felmerülhet, hogy a siralmas minőség mellett akár még balesetveszélyesen is újíthatott fel vasúti pályaszakaszokat állami tízmilliárdokból.

A Demokratikus Koalíció feljelentést tett ebben az ügyben, hiszen ezzel a botránnyal az orbáni korrupció egy újabb szintet ért el, ugyanis egy új, közveszélyes szakaszba lépett, hiszen ott tartunk, hogy az ország leggazdagabbá tett embere úgy lophatja a magyarok pénzét, hogy közben emberi életeket is akár veszélybe sodorhat. Kilopják a vasat a vasbetonból, hadd dőljön ki a fal vagy az oszlop, esetleg rá a sínpályára. Miért zavarná ez önöket, fideszes milliárdosokat, ha plusz még jut pénz mediterrán kiruccanásra, magánrepülőkre, luxusjachtokra? Miért zavarná ez Orbán Viktor jó barátját, hogy miközben az ország kirablásából gazdagodik, addig az orbáni infláció miatt a magyar emberek fizetéséből és nyugdíjából már a megélhetésre sem telik?

Kérdezem tehát államtitkár urat: felelősségre fogják-e vonni Orbán Viktor barátjának cégét, és kizárják-e az összes állami közbeszerzésből? Átvizsgálják-e Mészáros Lőrinc cégének eddigi vasútfelújítási és más építőipari tevékenységét, vagy mi leszünk a vas nélküli vasbeton országa? Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Ágh Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

ÁGH PÉTER építési és közlekedési miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Ha a politikai hecckampányon kívül a szakmai válasz is érdekli, akkor a következőről tudom tájékoztatni.

A vasútipálya- és műtárgyépítési szakmai előírások, szabványok nagyon szigorúan szabályozzák a beépítendő anyagok és az elvégzendő munka minőségi paramétereit. A munkavégzés során minden résztvevő tekintetében a minőségi paraméter szigorúan be van tartva, az anyagok kispórolása, ahogy ön mondta, lehetetlen. A kivitelezések során független szervezetekkel, gyártók által minősített anyagok kerülnek beszállításra és beépítésre, a kivitelezések során gondosan figyelünk arra, hogy az anyagok szakszerű beépítése megtörténjen hiánytalanul, a meghatározott műszaki tartalomnak, valamint a technológiai utasításoknak megfelelően. A kivitelezés során a folyamatos műszaki ellenőri jelenlét, a megrendelő folyamatosan részt vesz a munkák ellenőrzésében, figyelemmel a minőségi anyag megfelelő minőségben való beépítésére. Teljességgel kizárható, hogy a kivitelezésben nem szakszerűen járunk el. A folyamatos ellenőrzések

hatására végfelhasználásra csak a megfelelő minőségben kivitelezett munka adható át.

Azt gondolom, hogy amennyiben az ön által vezetett témában további információkra van szüksége, akkor nagy tisztelettel látom a minisztériumban, ahol szakmai körülmények között át tudjuk beszélni a kérdést, de mindazon felvezetés kapcsán, amit elmondtam, azt gondolom, hogy megtalálható az a keretrendszer, amelynek kapcsán akár a MÁV vagy az ország bármely más cége elvégzi a különböző beszerzéseket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Sebián-Petrovszki László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ (DK): Köszönöm, elnök úr. Igazán nagyon próbáltam államtitkár úr szavaiból kivilágosítani, hogy mi is a válasza a feltett kérdéseimre. Nem pontosan értettem azt. Lehetett úgy érteni a mondatait, hogy valójában akkor nem igaz az, amit a MÁV, tehát nem az újságok, a MÁV maga jelez, hogy hibásan, illetve vas nélküli vasbetonnal oldotta meg Mészáros Lőrinc cége a beruházást. Ha ez a helyzet, akkor várom valóban azt a bizonyítékot, dokumentációt, amely ezt bizonyítja, hogy nem így történt.

Ha azonban a másik igaz, hogy valójában államtitkár úr próbált hetet-havat összehordani azért, hogy mentse a menthetőt, akkor újra feltenném azt, hogy mégis mit gondolnak, hogyha ebből bármiféle baleset, gond, baj, emberi sérülés lesz, ki lesz a felelős. Brüsszel lesz újra a felelős, noha valójában Mészáros Lőrinc, Orbán Viktor cimborája gazdagodott ebből a beruházásból és pénzekből? Történik ez mindakkor abban az országban, amikor a bérből és fizetésből élőknek, a nyugdíjból élőknek az orbáni infláció ellehetetleníti a mindennapi életét? Erre válaszoljon, államtitkár úr majd. Köszönöm. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Ágh Péter államtitkár urat. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Általánosságban is elmondható, hogy a szakszerű teljesítés elengedhetetlen feltétele, hogy a munkát átvegyük és elfogadjuk. Ez minden esetben igaz, azt gondolom, az állami beruházásoknál, de így van ez minden esetben az önkormányzatok tekintetében és akár az állami cégek tekintetében is, a MÁV esetében is. *(Kálmán Olga: De hol a vas?)* De ahogy elmondtam, nagy szeretettel látjuk önt a minisztériumban, és akkor szakmai körülmények között, szakmai emberek, szereplők bevonásával át tudjuk beszélni ezt a kérdést. *(Kálmán Olga: Kilopták a vasat? - Közbeszólás a DK soraiból: Parlamenti körülmények között szerettünk volna egy*

választ! - Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr! *(Közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Bedő Dávid, Gelencsér Ferenc, Szabó Szabolcs és Tompos Márton Kristóf, a Momentum képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Kérem, válaszoljon, Miniszterelnök Úr!” címmel. Tájékoztatom a tisztelt képviselő urakat és a Házat, hogy a Momentum frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a Momentum-frakció soron következő kérdést feltenni kívánó két képviselőjének kérdése következik. Tóth Endre képviselő úr, a Momentum képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Kérem, válaszoljon, Miniszter Úr!**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt Ágh Péter államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Köszönöm, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Tóth Endre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Újbuda megtelt - ezt gondolják az itt élők, és a kerület ellenzéki vezetésének is ez az egyértelmű álláspontja. Hiszen az elmúlt időszakban új városrészek nőttek ki a földből, az utak túlszűfoltak lettek, és vannak iskolák, ahol már a folyosókon tanítanak, mert nincs elég tanterem. Újbuda megtelt. Lassan minden szereplő látja már ezt, kettőt kivéve, a kormányt és a hozzá közel álló befektetőket.

A probléma forrása, hogy Újbuda korábbi, fideszes vezetése egyértelműen az ingatlanmágnások oldalára állt, és 2018-ban létrehozta Budapest egyik leginkább befektetőbarát építési szabályzatát. Ennek köszönhetően egy fékevesztett építési láz indult be a kerületben: azóta csaknem tízezer új lakás épült, és további több ezer építése van folyamatban.

Felismerve ezt a problémát, a túlépítés problémáját, Újbuda új, ellenzéki vezetése elindította az építési szabályzatok felülbírálatát, és változtatási tilalmat vezetett be az intenzív beépítéssel fenyegetett területeken.

(14.20)

Ezek közé tartozott az a nyolchektáros ingatlan is, amelyet a kormány május 17-én rozsdáövezeti akcióterületnek jelölt ki. Vagyis egy mozdulattal eltörölte a változtatási tilalmat, és nemzetgazdaságilag kiemelt státuszt, vagyis szabad kezét és korlátlan beépítési lehetőséget adott a befektetőnek, aki így akár több ezer lakást is építhet ezen a telken.

Államtitkár úr, tavaly decemberben ebben a házban Lázár János azt ígérte, hogy véget fog érni az a

világ, amelyben az ingatlanosok bármikor lenyomhatják az önkormányzatokat. Azóta eltelt fél év, és a rozsdáövezeti kijelölések továbbra is gőzerővel folynak. Csak Újbuda tekintetében öt ilyen kijelölés történt már meg, és további nyolc folyamatban van. Megváltozott talán a miniszter úr véleménye? Vagy csak a levegőbe beszélt? Mégiscsak szereti azt a világot, ahol kizárólag a befektetők profitja számít, a település élhetősége egyáltalán nem? Miért akarják felülről megmondani az újbudaiaknak, hogy mi épülhet a kerületekben? Várom a válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Ágh Péter államtitkár úrtól halljuk. Parancsoljon, államtitkár úr!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, mindannyian örülhetünk annak, hogy Újbuda vonzó kerület, hiszen talán ezért is van olyan nagy érdeklődés rá, mint amit a képviselő úr elmondott.

Miről is szól a rozsdáövezetek beépítése? - ahogy ön fogalmazott. A rozsdáövezetek olyan területek, amelyek hasznosítása az elmúlt években, évtizedekben sok-sok kérdőjelet vetett föl. Tulajdonképpen mindig egy adott városrésznek, ha szabad így fogalmazni, a szégyenfoltja - most nyilván azt nem tudom, ez Újbuda esetében így van-e -, de mindenképpen egy olyan része, amely újjászületést vár, egy olyan elgondolást, ami alapján új lendületet tud venni annak az adott, bizonyos területnek a sorsa. A kormány azért is döntött a rozsdáövezetek felülvizsgálata során arról, hogy ezeknek új funkciót tud adni, hiszen látta ezt a problémát, és megoldást kívánt erre adni. A lakásépítések tulajdonképpen ezeken a területeken tudnak megtörténni. Márpedig ha Újbuda egy vonzó és szerethető kerület, akkor nem kell csodálkozni azon, hogy másokban is van érdeklődés arra vonatkozóan, hogy esetlegesen odaköltözzenek.

Miniszter úr az építészeti törvény kapcsán beszélt arról, hogy milyen egyensúlyt kíván a jövőben kialakítani annak érdekében, hogy az építészet fenntartható legyen. Tisztelettel tájékoztatom önt arról, hogy a magyar építészetről szóló törvény előkészítése jelenleg is zajlik, és a jövőben önnek is és minden egyes frakciónak lehetősége lesz arra, hogy az építészetről szóló törvény kapcsán elmondhassa a véleményét.

Én azt gondolom, hogy mindannyian azt gondoljuk, abban vagyunk érdekeltek, hogy az ország valamennyi területe, valamennyi kerülete, települése élhető legyen. Bízunk abban, hogy a rozsdáövezetek hányattott sorsú részei is a jövőben a kerületek javát fogják szolgálni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Tóth Endre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

TÓTH ENDRE (Momentum): Semmi gond nincs a fejlődéssel. A túlzott fejlődéssel van a gond *(Rétvári Bence: Mi az a túlzott fejlődés?)*, és azzal van gond, ha egy kerületnek, egy településnek és a lakosságának nincs beleszólása abba, hogy mi épül a városa területén.

Ezzel kapcsolatban szegezném önnek újra a kérdést, meg tudja-e ígérni Újbuda lakosságának, hogy tiszteletben fogja tartani a kormány azt az elhatározását, hogy nem szeretne túlépítést. Meg tudja-e ígérni a kormány Újbudának azt, hogy nem gerjeszti tovább a túlépítést a kerületben? Meg tudja-e ígérni Újbudának azt is, hogy nem vetik oda a kerületet koncként az ingatlanbefektetőknek, leállítják a folyamatban lévő rozsdáövezeti kijelöléseket, és nem jelölnek ki újabbakat? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg az államtitkár urat is. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy elmondtam, az építészeztől szóló törvény kapcsán a jövő szabályozásairól ön is dönthet és ön is elmondhatja a véleményét. Nyilvánvalóan ez hatással lesz Újbudára, az újbudaiak mindennapjaira.

Ezen túl pedig természetesen azt tudom kívánni minden újbudainak, és azt gondolom, mindannyian így vagyunk ezzel, hogy a kerület a jövőben is élhető legyen, élhető lehessen az ott élők érdekében, és természetesen ebben mindenki partnere az újbudaiaknak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hiller István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a kultúráért és innovációért felelős miniszternek: **„Hányan? Hova? Miért? A felvételi jelentkezésekről!”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Hankó Balázs Zoltán államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elfogadom, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Hiller István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az elmúlt napokban, hetekben egy kevésbé magasröptű vita alakult ki a felsőoktatási jelentkezők számáról, amely vitát úgy lehetne összefoglalni, hogy az egyik fél azt mondta, hogy több, a másik meg azt mondta, hogy kevesebb. Azt javaslom, államtitkár úr, hogy próbálkozzunk meg a majdnem lehetetlennel, és

értelmes vitát folytassunk a magyar felsőoktatásról itt az Országgyűlésben.

A kormány - nemcsak ebben a ciklusban, de már az elmúlt ciklusban, ciklusokban is - három olyan irányt jelölt ki a felsőoktatás területén, a felsőoktatási jelentkezéseket megcélózva, amelyeket több dokumentumban is rögzítettek. Ezeket gyorsan összefoglalva azt mondhatom, önök azt akarják, hogy több műszaki és természettudományos szakra jelentkezzenek magyar fiatalok, a vidéki felsőoktatás súlyát kívánják a budapesti központival szemben növelni, és 40 százalékos felsőfokú végzettséget kívánnak elérni a generációban.

Ehhez képest, tisztelt államtitkár úr, az a helyzet, hogy a Budapest-centrikusság az elmúlt évtizedben 43 százalékról 55 százalékra nőtt; pont az ellenkezője történik. Az a helyzet, tisztelt államtitkár úr, hogy bölcsésznek 133 százalék jelentkezett a tavalyihoz képest, tehát egyharmaddal több; a jogászok vezetnek, mert ők 139 százalékon vannak; természettudományra azonban 93 százalék, magyarul csökkent; pedagógusképzésre az alapszakú osztatlan nappaliba 76 százalék, magyarul csökkent. A felsőfokú végzettség elért aránya 32,9 százalék, magyarul a 40 százalék alatt van.

Irányvesztésben vannak, államtitkár úr. Mivel magyarázza ön ezt?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint említettem, Hankó Balázs Zoltán államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon! Öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Hát, akkor lássuk, mit mutatnak az adatok!

2023-ban 126 449-en jelentkeztek a felsőoktatásba, 27 százalékkal többen, mint az azt megelőző évben, sőt 2019-hez képest is többen, hiszen akkor 112 ezren jelentkeztek. Tehát azt mondhatjuk, hogy fokozzuk a felsőoktatásban részt vevők számát, akik éppen az ideai tanévben 293 ezren vannak, ami az elmúlt évekhez képest emelkedést jelent.

Az MTMI képzési területen belül 34 százalékkal növekedett a jelentkezők száma, ami tehát az átlagos jelentkezőlétszámot is meghaladja. Ha az MTMI+ területeket nézzük, ami pedig az agrár-, az orvos- és egészségtudományi területet is hozzáveszi, akkor ez a növekedés még erőteljesebb.

Nézzünk kicsit a vidéki számok mögé! Sopron: 85 százalékos emelkedés; Nyíregyháza: 66 százalékos emelkedés; Veszprém: 59 százalékos emelkedés; Kecskemét: 54 százalékos emelkedés. Megfordult az ideai felvételi rendszerben a Budapest-vidék tengely. Mindemellett olyan célokat értünk el még, hogy a hátrányos helyzetű járásokban - említék néhányat -, például Cigánd: 86 százalékos jelentkezőlétszám-emelkedés, Encs: 67 százalékos jelentkezőlétszám-emelkedés.

Mi több, a pedagógusképzés esetében is, ha a tanár-tanító képzést nézzük, 4409-ről 5843-ra növekedett az első helyen jelentkezők létszáma. S ha ezen belül továbbnézzük azt, hogy a műszaki, természettudományi, mérnöki, informatikai hátteret jelentő képzési területtel hogyan állunk, büszkén mondhatjuk azt, hogy az előző évhez képest 50 százalékos növekmény van; ha az osztatlan és az osztott tanárképzést egybe vesszük, összesen 1400-an jelentkeztek matek-, informatika-, földrajz-, biológia-, fizika-, kémia- és az öszszevont science-tanár-képzésre.

Tehát az irány jó, mi több, egyre jobb lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Hiller István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

(14.30)

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Győzelmi jelentésnek jó volt, a triumfus elkezdődött, csak éppenséggel nincs senki, aki részt vegyen benne. Az a probléma, hogy bár önök, államtitkárok egymás mellett ülnek, egyszerre nem lehet önöket kérdezni, mert különböző minisztériumokba sikerült szétszedni az oktatást. Az a probléma, hogy a felvételre jelentkezők, amikor jelentkeznek, természetesen a közoktatáshoz tartoznak, de mire a felvételi eljárás befejeződik, a felsőoktatásba. Azt a színvonalcsökkenést, amely a magyar közoktatásban történik, és amely egyébként az elmúlt két évben valóban a Covid hatására is jelentkezik, a legújabb felmérések egyértelműen bizonyítják. Ez tükröződik abban, hogy a felvételre jelentkezők színvonala is csökken, aztán majd akkor is, amikor egyetemisták lesznek.

A felsőoktatás és az oktatás, a tanárpálya vonzó képessége erősen csökken. Ilyenkor nem státusz törvényt kell csinálni. A státusz törvény önmagában is felesleges, sőt szégyenteljes, de ha nem erkölcsi kategóriákat veszünk, hanem szakmait, ettől nemhogy több, hanem kevesebb magyar fiatal fog jelentkezni tanárnak. Ebben látom a problémát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. 21 százalékról 18,2 százalékra csökkent a lemorzsolódás. Ez csak úgy működhet, ha jól felkészített hallgatók érkeznek a felsőoktatásba, és a felsőoktatási mentorálási programok is kiteljesednek. Adat, tény: ebben is előreléptünk.

Ha már pedagógusképzés, akkor erről még néhány számadat: óvodapedagógus tavalay 1440, idén 3270. Említettem már a tanár-tanító előrelépést.

Gyógypedagógusnak 1641 helyett 2851-en jelentkeztek, és ha akár a szakoktatást vagy a konduktorképzést is nézem, ott is az átlagot meghaladó volt a pedagóguspályát választók jelentkezése. *(Kálmán Olga: Hányan mennek nyugdíjba?)* Tehát azt mondhatjuk, hogy innentől azokat a célokat, amelyeket kitűztünk, a megújított felsőoktatási felvételi rendszerrel, a köznevelés és a felsőoktatás együttműködésével érjük el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Brenner Koloman, Lukács László György és Z. Kárpát Dániel képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mit gondol erről, Miniszterelnök úr?” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Jobbik frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszádat kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most a Jobbik-frakció szoron következő kérdést feltenni kívánó képviselőjének kérdése következik. Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a gazdaságfejlesztési miniszternek: „**Mikor kívánják lehetővé tenni, hogy a magyar emberek a SZÉP kártyát arra használhassák fel, amire szükségük van?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár urat jogosította fel. *(Dudás Róbert felállva jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét.)* Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Dudás Róbert képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon Európa-rekorder az infláció, Európa-rekorder az áfa, Európa-rekorder az élelmiszerinfláció, és még hosszan lehetne sorolni ezt a sort. Az év elején 45 százalék fölött volt Magyarországon az élelmiszer-infláció úgy, hogy egyébként az Európai Unióban nem volt olyan ország, ahol 30 százalék fölé emelkedett volna ez a szám.

Rengeteg a teher az embereken, és ezeket a terheket egyre nehezebben bírják. Természetesen ide lehetne még sorolni a drága üzemanyagot, hiszen a környékbeli országok tekintetében Magyarországon a legdrágább az üzemanyag, de említhetnénk a magas rezsziákat, és ezt a sort is nagyon hosszan lehetne sorolni. A lényeg, hogy az embereken a terhek már-már elviselhetetlenek. Egy normálisan működő országban egy normálisan működő kormány mindent megtenne annak érdekében, hogy ezeken a terheken csökkentsen. Ha ezek közül a terhek közül az élelmiszert kiemeli - ha megengedi, pár gondolatot mondanék az élelmiszerekkel kapcsolatos terhekről -, és mondjuk, 8-10 termék árát befagyasztja a kormány, üzenve ezzel

azt, hogy te válogass abból a 8-10 termékből, azt gondolom, az nem megoldás. Nem megoldás több okból kifolyólag, például azért sem, mert inflációt generál, az összes többi termék árát pedig aránytalanul megemeli.

Mindent meg kellene tenni annak érdekében, hogy a lakosság az élelmiszerek közül a lehető legszélesebb körben tudjon választani, ne úgy álljanak az emberek a polcok előtt, hogy meg kell nézni, mennyibe kerül a kenyér, a tej, a sajt, a vaj - és ezt a sort is hosszan lehetne sorolni -, hiszen iszonyú mértékben emelkedett az ára.

A magyar lakosság 30 százaléka a létminimum alatt él, és azt gondolom, ebből kifolyólag kijelenthető, hogy az emberek többsége nem éttermekbe akar járni, hanem például a SZÉP-kártyán lévő összeget hideg élelmiszerekre szeretné felhasználni. Erre volt már tavaly példa és a számok azt mutatták, hogy ez mind a gazdaság, mind az emberek számára megfelelő volt. Kérdésem az államtitkár úrnak: mikor kívánják ezt újra bevezetni. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Fónagy János miniszterhelyettes, államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A SZÉP-kártya abból a célból került bevezetésre, hogy a kedvezményes adózás mellett adható, béren kívüli juttatásként az egészségmegőrzéshez, az egészséges életmódhoz, általában az életminőség javításához kapcsolódó szolgáltatások elérhetőségét bővítse, közvetett célja pedig, ahogy a nevében is megjelent, a turizmus gazdaságfejlesztési szerepének erősítése, a gazdasági növekedés hazai forrásainak bővítése volt.

A SZÉP-kártya-juttatásként kedvezményesen adható összeg 2020-szal történt jelentős felemelésének indoka is az volt, hogy előmozdítsa a Covid-járvánnyal különösen érintett turisztika, illetve a vendéglátási szektor kilábalását a bajból. A Széchenyi-pihenőkártya alszámláinak megszüntetésével összefüggő adószabályok módosításáról szóló 593/22. számú kormányrendelet is úgy szüntette meg idén januártól az egyes alzsebeket, hogy a rendelet változatlanul kifejezetten rögzítette, hogy a SZÉP-kártya mögötti, korlátozott rendeltetésű számlára utalt éves rekreációs keretösszeget külön rendeletben meghatározott szálláshely-szolgáltatásra, melegkonyhás vendéglátóhelyeken étkezési szolgáltatásra, szabadidő-eltöltést, rekreációt, egészségmegőrzést szolgáló szolgáltatásra lehet felhasználni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Egyperces viszonzásra Dudás Róbert képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy-egy javaslatnál,

azt gondolom, több szempontot kell figyelembe venni, elsősorban azt, hogy a gazdaságra milyen hatást gyakorol, másrészt, hogy találkozik-e a lakossági igényekkel. Nos, ez, hogy a SZÉP-kártyával lehessen a jövőben hideg élelmiszert vásárolni, a gazdaságra is pozitív hatással van, illetve a lakossági igényekkel is találkozik. Innentől kezdve, azt gondolom, kijelenthető, ha valaki megkérdezi, hogy jó-e ez a javaslat, igen, ez jó, és egy kormánynak ezt kötelessége támogatni.

Holnap délelőtt 10 órakor kezdődik a Gazdasági Bizottság ülése, amelyen előterjesztőként fogok részt venni ezzel a kérdéssel, és fogom kérni a tisztelt bizottságot, hogy támogassa azt a határozati javaslatot, hogy a SZÉP-kártyával a jövőben hideg élelmiszert is lehessen vásárolni. Nagyjából másfél millió ember és családtagjaik várják a pozitív választ. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról illeti meg miniszterhelyettes, államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! A kormány a lakosság általános szociális helyzetén számos intézkedéssel igyekszik sikeresen javítani. A SZÉP-kártyának élelmiszer-vásárlásra történő engedélyezését a veszélyhelyzeti szabályozás csak átmenetileg tette indokolttá, éppen azokra az okokra tekintettel, amelyeket itt felsorolt. De van egy jogalkotói szándék, van egy társadalmi igény, mely igény legalább úgy vonatkozik a SZÉP-kártya által most preferált lehetőségekre, mint az ön által említettek. Ismétlem: azoknak az orvoslására a kormány számos más intézkedést vezetett be. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dúró Dóra képviselő asszony, a Mi Hazánk képviselője, az Országgyűlés alelnöke és Toroczka László képviselő úr, a Mi Hazánk frakcióvezetője, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Aktuális közügyek” címmel. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Mi Hazánk frakcióvezetője előzetesen úgy nyilatkozott, hogy személyes válaszadást kér, így miniszterelnök úrnak távolléte miatt a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(14.40)

Most a Mi Hazánk frakciójának soron következő kérdést feltenni kívánó képviselőjének a kérdése következik. Dócs Dávid képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: „Aktuális közügyek” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr távolléte miatt válaszadásra Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár urat jogosította föl. Nagyon szépen köszönöm önnek,

hogy máris jelezte, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Dócs Dávid képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterhelyettes, Államtitkár Úr! A kérdésem nem lesz meglepő. Az Ukrajnában egy éve tartó háború több hazai gazdasági szektorra rányomta a bélyegét, így különösen a mezőgazdaságra, s láttatta tragikus következményeit. 2022 nyarán az EU felfüggesztette az Ukrajnából érkező árukra a vámok alkalmazását, valamint egy humanitárius folyosó megnyitását kényszerítette ki a tagállamoktól, így többek között Magyarországtól is, melynek szerepe az lett volna, hogy az Ukrajnából hozott gabona eljusson a Közel-Keletre vagy Afrikába, és az ottani gabona-utánpótlást így lehessen megoldani. Ámbátor ez a gabona és ezek az olajos magvak sok esetben sajnos nem jutottak el a célországokba, hanem itt landoltak, többek között Magyarországon, tönkretéve ezzel a hazai mezőgazdaságot, a hazai mezőgazdasági szereplőket, hiszen volt olyan termék, például az őszi árpa, amely ára az aratáskori árhoz képest az egyharmadára esett vissza a tél folyamán, a felvásárlók által kínált megvételi árakhoz hasonlóan.

Éppen ezért az lenne a kérdésem, hogyan tudja garantálni a kormány azt, hogy a június 5-ével lejáró, egyébként Ukrajnából bizonyos tilalom alá eső termékek továbbra se érkezenek az országba, ne tegyék tönkre a hazai mezőgazdaságot, a hazai mezőgazdasági szereplőket. Biztosítja-e valamilyen formában a kormány azt, hogy azok az áresések, amik tavaly tapasztalhatók voltak, az idén ne következhesse be újra? Hiszen az ukránoknál és az Európai Unió finanszírozásánál és céljainál sokkal fontosabb kell legyen a magyar emberek és a magyar mezőgazdászok sorsa.

Éppen ezért azt szeretném megtudni miniszterhelyettes úrtól, hogy milyen intézkedéseket helyeztek kilátásba június 5-e után. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Farkas Sándor miniszterhelyettes, államtitkár úrnak megadom a szót. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A felvetett kérdésre megpróbálok válaszolni. Azért mondom, hogy megpróbálok, mert jelen pillanatban, éppen a mai nap is Brüsszelben van egy tárgyalás, s várhatóan holnap és még a jövő héten is, az ukrán gabonaválság kezelésére.

De álljunk meg egy pillanatra és nézzünk körbe, mielőtt kilépnénk az ország határain túl! Ma a magyar mezőgazdaság helyzete, az agrárium helyzete jó. Az őszi vetések közül az őszi árpa már részben az érés fázisába kezd jutni, egy hónap van még az aratásig. Az őszi búzák hasonlóképpen a virágzás korszakát élik,

vagy már túl is vannak rajta. Ezek a gabonák rendkívül jó minőségűek és szépek. Az országban az elmúlt négy-öt évben nem volt ilyen szép a határ a magyar mezőgazdaság területén.

Ugyanakkor azt is látjuk, hogy ez egy megnövekedett gabonamennyiséget fog jelenteni az elkövetkezendő pár hónapban. Azt hiszem, épp a múlt héten tájékoztattam önöket arról, hogy mintegy 7 millió tonna szabad kapacitás áll rendelkezésre. Az nem biztos, hogy mindig ott, ahol a legnagyobb szükség lenne rá, ezt elfogadom, de a biztonságos betakarítás feltételei megvannak. S azt is tapasztaljuk - a világ ilyen, ezt tudomásul kell venni, és nem először fordul elő -, hogy ha jó termés van kilátásban, akkor a gabonakereskedők, a feldolgozók abban a pillanatban elkezdik viszszaosztani a gabonaárakat. A tavalyi 13-15 ezer forintos árnak a mai 5-6-7 ezer forintos ár bizonybizonny az 50 százaléká, akárhogy is számoljuk. Ez egy rendkívül hektikus piaci mozgást eredményezett, és nem valószínű, hogy a termelők részéről megnövekedett költségeket ezek az árak fedezni fogják.

Éppen ezért mindent megteszünk annak érdekében, amennyire csak lehet, hogy az ukrán gabona ne kerüljön be az országba. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Dócs Dávid képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a választ, miniszterhelyettes úr. Azt gondolom, hogy többé-kevésbé korrekt volt a válasz, hiszen ahogy látom, az Agrárminisztérium is azon dolgozik, hogy a magyar gazdákat valamilyen szinten védje. Viszont garanciákat kell beiktatni annak érdekében, hogy ők ne menjenek tönkre.

Értem én azt, hogy egy nagyon magas termésátlaggal lehet számolni a tavalyi aszály után - hál' istennek, az időjárás és a Jóisten kompenzálta ezt -, és az idén tényleg rekordtermések várhatók. Ámbátor nem a többletermés miatt aggódom, hanem amiatt aggódom, hogy az Ukrajnában rengeteg növényvédőszerrel kezelt gabonák is ugyanilyen többletermést fognak produkálni, arról nem beszélve, hogy náluk sajnos a GMO-s termékek is előtérbe kerülnek és engedélyezettek. Tehát azt a többletermést, amit az ukrán földeken fognak majd a gazdák betakarítani, hogyan lehetne visszaszorítani, és június 5-e után hogyan lehetne tovább védeni a magyar gazdákat és a magyar mezőgazdaságot? Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra illeti meg Farkas Sándor miniszterhelyettes urat is.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Valóban fennáll ennek a

veszélye, de ahogy a kialakult rendszerben a tranzit-szállítványokat eddig is megfelelő szigorításokkal, nyomon követéssel figyeltük, amelyek elhagyták az országot, ezt szeretnénk továbbra is folytatni, és természetesen szeretnénk megakadályozni, illetve megtiltani vagy embargót hirdetni az ukrán gabonákkal szemben.

De itt azért van még egy következő kérdés: az ukrán gabona előállításának nem ismerjük a minőségi paramétereit, a környezeti hatásait, és nem ismerjük a növényvédőszer felhasználását, ezért még fokozottabb élelmiszer-biztonsági előírásokat fogunk bevezetni. S amennyiben esetleg mégis kerül be hazánkba magyar forgalmazásra, illetve állattenyésztési vagy élelmezési célra ilyen szállítvány, még fokozottabb minőség-ellenőrzést végzünk, és nem kizárt, hogy ezek a minőség-ellenőrzések - ezt nem akarom megelőlegezni - sokkal szigorúbbak lesznek, mint ahogy azt sokan gondolják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az építési és közlekedési miniszternek: „**Miért nem akadályozzák meg a Balaton-part lebetonozását?**” címmel. Tisztelt Képviselő Asszony! Miniszter úr távolléte miatt válaszára Ágh Péter államtitkár urat jelölte ki. Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Szabó Rebeka képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Balaton egykor mindannyiunké volt, bárki szinte bárhol hűsölhetett a vízben, élvezve a tó szépségét. Ma ez a világ eltűnőben van, fideszes politikusok családtagjai, NER-közeli nagyvállalkozók folyamatosan építik be a tópartot, amivel súlyos környezetvédelmi károkat okoznak, és elzárják az embereket a víztől. A part lebetonozását, a rombolást ráadásul sokszor az állam finanszírozza, amiben gyakran partnerek az önkormányzatok is, amikor átminősítik vagy eladják a természetközeli területeket, s még ott van a kiemelt beruházás intézménye is.

Ezek az építkezések nem az átlagembert szolgálják, hiszen eltűnnek például az olcsóbb kempingek, és a helyükre méregdrága új szállodák, luxusapartmanházak épülnek; vagy akár kikötők a strand területén, mint Balatonföldváron, ahol a Lánchídnál is hosszabban építik az új vitorlás- és jachtkikötőt, tönkretéve ezzel egy évi 40 ezer ember által látogatott strandot. A helyi civilek pereskedése nyomán a környezetvédelmi engedély megsemmisült, de a strand helyén már a mólók foglalják el a vizet.

Aztán szintén a helyi civilek pereskedése tudta csak megakadályozni, hogy kormányzati kiemelt beruházással tegyék tönkre az aligai magaspártot. A Fidesz-

közeli Bayer eddig konkrétan le akarta bontani a magaspartot, de most már állítólag csak mellé akarnak építkezni, de a parti sétány egy részét már ott is felparcellázták és elzárták a helyiek elől.

A legújabb tragikus természetrombolást pedig Örvényesen tervezik, ahol a gazdag élővilágú part menti nádas és így a vízminőséget is veszélyeztetnék a közvetlenül a nádas mellett egy természetközeli réten megépítendő wellnessközponttal és tóparti luxusapartmanokkal. A helyiek itt is tiltakoznak.

Az a kérdésem, hogy ha önöknek - ahogyan egyébként sokszor elmondják itt a Házban is - valóban fontos a természetvédelem, Magyarország természeti örökségének a megőrzése, akkor mikor lépnek már fel az ellen, hogy a Balaton-partot beépítsék és lebetonozzák. Köszönöm előre is a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Ágh Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Mielőtt bármilyen formában is belebonyolódna a kérdésbe, tisztázni kell, hogy mi a helyiek érdeke. Egyrészt a Balaton nemzeti kincs, amelynek a megóvása mindenkinek egyformán feladata. Az is érthető, hogy a Balaton messze a legnépszerűbb magyar üdülőhely, így a megfelelő infrastruktúrát biztosítani kell. Az elmúlt években számtalan fejlesztés történt ennek érdekében.

(14.50)

A helyi önkormányzatoknak kell döntést hozniuk a kérdésben, tisztelt képviselő asszony. Örvényes esetében egy régóta húzódó kérdéstről van szó, amelyet Budapestről megítélni nem lehet, vagy legalábbis nem lenne szerencsés - ebben talán egyet tudunk érteni. Örvényes hatályos szabályozási tervében, amely a településrendezési terv építési jogot keletkeztető rendelettel elfogadott része, általános mezőgazdasági területként, azaz beépítésre nem szánt területként szabályozza az érintett területet. A kérdése, miért nem akadályozza meg a kormány. Ha információink helyesek, akkor az önkormányzat 2020-ban jelezte, hogy nem hajlandó átsorolni a területet mezőgazdasági területből beépítésre szánt területbe, illetve nem intézte el a külterületből belterületbe vonását, az önkormányzat nem élt ezzel a lehetőséggel.

Én arra biztatom a helyi képviselőket, a helyi közvéleményt, hogy folytassák le ezt a vitát, hallgassák meg a beruházói szándékot, és amennyiben támogatónak ítélik, úgy törekedjenek olyan megoldásra, amely mindenki számára elfogadható. Egy biztos: a kormány nem tud támogatni olyan beépítést a Balaton-parton, amely a helyi érdekek ellenében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szabó Rebeka képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Vannak bizonyos helyi érdekek, helyben sem egységes az emberek véleménye, és vannak közérdekek. Én azt gondolom, hogy a Balatont, a tó vízminőségét, az élővilág megőrzését nem lehet egy-egy településre önmagában rábízni, hiszen tudjuk azt, hogy a beépítések, a nádirtások károsan hatnak az élővilágra, gyengítik a tó immunrendszerét.

Őn a „fejlesztés” szót használta. Szeretném jelezni, hogy a fejlesztés nem egyenlő a lebetonozással és a beépítéssel, és nagyon fontos lenne, hogy ezt itt önök is megértsék, és azok is megértsék, akik mindenáron pénzt akarnak ezekből a beruházásokból *(Rétvári Bence közbeszól.)*, és olyan luxusingatlanokat építenek, amelyekre egyébként az egyszerű emberek gyakran már be sem tehetik a lábukat. Régen is volt infrastruktúra, volt turizmus, voltak kempingek, és nem kellett hozzá föltétlen luxusapartmanok. *(Rétvári Bence: Ezért nincs léghajó a metróban!)*

Ráadásul egyébként önök például a gödi akkumulátorgyár esetében eléggé bele tudtak szólni egy önkormányzat dolgába, zárójelben megjegyzem *(Rétvári Bence: Nagy baloldali siker volt az időközi választás!)*, de még annyit jeleznék, elképzelhető, hogy egyébként pont az önök minisztériumához kapcsolható OTÉK-módosítás lehetővé teszi a beépítést az örvényesi telken anélkül *(Az elnök csenget.)*, hogy belterületbe sorolnák az ingatlant, mert pont önök tehetnek erről a tanyás térségeket kiterjesztő, nagyobb beépítést lehetővé tevő módosításról. Úgyhogy igenis van ebben önöknek szerepe. *(Rétvári Bence közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Ágh Péter államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Az iménti válaszomban elmondtam azt, hogy mi az, amit a helyi önkormányzat megtehetett volna, és nem tett meg. Szerintem ez elég világos, és rámutatott arra *(Szabó Rebeka közbeszól.)*, hogy a helyi önkormányzat milyen módon tudott eljárni ebben a témában. Ugyanakkor én nem tartanám feleslegesnek meghallgatni a helyiek véleményét, a helyi önkormányzatok véleményét, döntsenek ők ebben a kérdésben. Ahogy elmondtam, folytassák le az erről szóló vitát, és annak megfelelően hozzák meg a döntéseket!

Az biztos, hogy a Balatont megőrizni közös felelősségünk, de ebben a közös munkában a helyieknek is szerepe van. Bízunk abban, hogy ennek mentén tudunk a jövőben is eljárni. Egyébként meg arra vonatkozólag, hogy a jövőben miként tudjuk a megfelelő módon szabályozni az építészeti kereteket, ahogy már

egy korábbi válaszomban is elmondtam, készül a magyar építészetéről szóló törvény, amelyet önnek is a figyelmébe ajánlok. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszter asszonynak: „Hogy történhetett meg mindez, Miniszter Asszony?” címmel. Tisztelt képviselő úr, a miniszter asszony távolléte miatt válaszára Répássy Róbert államtitkár urat jogosította fel. Tisztelettel kérem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben, a Völner-Schadl-ügyben, illetve a végrehajtók ki-nevezése kapcsán vannak olyan kérdések, amelyekkel kapcsolatban indokolt megvárni, hogy a miniszter asszony itt legyen, és személyesen tudjon válaszolni...

ELNÖK: Köszönöm...

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): ...ezért megvárom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter asszonynak a második **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell az ön kérdésére válaszolnia.

Most az LMP frakciójának következő kérdést feltevő képviselőjének kérdése következik. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Milyen munkát végeztek el és milyen döntéseket készítettek elő a vízgazdálkodással kapcsolatban?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, a miniszter úr távolléte miatt válaszára Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár urat jelölte ki. *(Dr. Keresztes László Lóránt jelzésére:)* Köszönöm szépen, hogy jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Keresztes László Lóránt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A víz maga az élet. Ezt, gondolom, valljuk mindannyian, kormánypárti politikusok is, elhangzott ez az elmúlt hetek vitáiban, ugyanakkor nagyon sokszor halljuk azt egyébként a kormányoldaltól, illetve más oldaltól is, hogy Magyarország víznagyhatalom, miközben tudjuk, hogy milyen kihívásokkal szembesülünk és milyen válsággal kell szembesülnünk a vízügyek terén.

Tudjuk azt, hogy milyen hatásai vannak, milyen tragikus hatásai vannak Magyarországra az elhibázott vízgazdálkodásnak, hiszen jelenleg, ugye, az érvényes vízgazdálkodási koncepció lényege, hogy a vizeket minél gyorsabban elvezessék, ezért gyakorlatilag Magyarország kiszáritása folyik, tehát több víz folyik

ki az országból, mint amennyi beérkezik, és mondhatjuk, hogy nemzeti sorskérdés, hogy itt egy alapvető szemléletváltást tudjunk érvényesíteni. Itt tehát alapvetően a vizek megtartását célzó vízgazdálkodást kell bevezetni, és ezen belül is azt kell céloznunk, hogy a tájban tudjuk megtartani a vizet, tehát nem betontározókat kell építenünk, hanem a táji vízvisszatartás lehetőségét kell megvalósítani, és ennek megfelelő tájhasználatot kell kialakítani.

Ez egy nagyon-nagyon átfogó kérdés, amiben a vízügynek, az agráriumnak és a politikának általában szorosán együtt kell működnie. Én nagyon pozitívnak tartom azt, hogy itt az elmúlt fél évben sok helyen előkerültek már a helyes koncepciók, itt a parlamentben is folytattunk vitákat, illetve volt egy „VízVálasztó konferencia”, amelynek az Agrárminisztérium adott otthont, ha nem is vettek részt azon, illetve a Fenntartható Fejlődés Bizottsága ülésére én meghívtam a VízVálasztó-kezdemenyvezést, ott volt az agrárminiszter úr, ő is pozitívan nyilatkozott.

Ugyanakkor amellet, hogy a szakmai beszédben, a szakmai, szakpolitikai párbeszédben már megjelent a táji vízvisszatartásnak a célja, ez a cselekvésben és a döntéshozatalban még nem nagyon látható, hogy megjelent. Ugye, most is a téli félév relatív víztöbbletét gyakorlatilag ugyanúgy elvezették, és nem látjuk egyelőre, hogy a döntéshozatalban mi történik. Ezért a kérdésem arra vonatkozik, államtitkár úr, hogy kiknek a bevonásával készül most az új vízgazdálkodási koncepció, miért nem hívták meg azokat a szakembereket, akik lemodellezve egy ilyen víz-, táji vízvisszatartási koncepciót mutattak be, és van-e nyitottság a minisztériumok részéről - a Belügyminisztérium részéről is -, hogy ezeket a szakembereket meghívják *(Az elnök csenget.)*, és további ilyen szakmai, szakpolitikai jellegű megbeszélésekre sor kerüljön. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, a választ Rétvári Bence miniszterhelyettes, államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen az elismerő szavakat a képviselő úrtól az elmúlt fél év tevékenységére. Ahogy ön is utalt rá, Magyarország olyan szempontból valóban víznagyhatalom, hogy jóval több víz megy ki az országból, mint amennyi ide érkezik, körülbelül három balatonnyi vízmennyiséggel többet adunk át a szomszédos országoknak, mint amennyit mi a szomszédos országokból kapunk, tehát többletünk van, jelentős mennyiségű többletünk van vízből, és ezt nem megtartjuk, hanem továbbadjuk a környező országoknak. Ezért volt fontos az a munka, amire ön is utalt, ami a hatékony belvízelvezetést, vízkárelhárítást együtt kezeli az öntözési lehetőségeknek, a vízvisszatartásnak, -megtartásnak a lehetőségeivel.

Nyolc tározó épült meg a korábbiakban, ezeknek a maximális tározási kapacitása közel 5 millió köbméter - ez több mint 2396 hektárnyi területnek az öntözésére alkalmas, ezt segítheti eredményesen. Ez egy fontos lépés volt, de ahogy említettük, még azért jó pár lehetőségünk van arra, hogy a vizet megtartsuk magunknál. Voltak nagy vízvédelmi beavatkozások a Balatonnál, a Velencei-tónál, a Fertő tónál egyaránt. A víz keretirányelv kapcsán a kormány elfogadta Magyarország harmadik vízgyűjtő-gazdálkodási tervét, valamint az árvízvédelmi irányelvben előírt árvízi kockázatértékelési és kockázatkezelési tervet. Úgyhogy elég széles körű azoknak a terveknek, koncepcióknak, cselekvési terveknek a száma, amelyek az előző években előfordultak.

Azt kérte, hogy minél többen kerüljenek ebbe bevonásra. Ebben szerintem nyitottság van a Belügyminisztérium részéről. A korábbiakban is, ugye, akár vízügyi szakszervekkel, akár másokkal kialakult jó együttműködés, velük együtt készültek el a koncepciók, a cselekvési tervek, minden más is, úgyhogy ezt a későbbiekben is szívesen fel tudom ajánlani, hogy ezt természetesen folytatni fogjuk a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Keresztes László Lóránt képviselő urat illeti a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az államtitkár úr szavait én felhívásként értékelem. Én mint a bizottság elnöke nyitott leszek arra, és cselekedni is fogok annak érdekében, hogy fórumot teremtsünk arra, hogy azok a szakemberek, akik a táji vízviszataratást koncepció szintjén be tudják mutatni, egy asztalhoz tudjanak ülni a döntéshozókkal, hiszen itt valóban sorskérdésről van szó, és valóban azonnal cselekedni kell.

(15.00)

Azt tudja államtitkár úr is, hogy az öntözés, amit egyébként gyakran említ a kormány - ön is az írásbeli válaszokban -, jelenleg a termőterületek 1-2 százalékát érinti, és a célok is 6 százalékra utalnak, tehát ez nem fogja megoldani ezt a súlyos kihívást, amivel szembesülünk.

Még egy kérdésem lenne, államtitkár úr: olyan iparstratégiát valósít meg a kormány, illetve tervez megvalósítani, ami elképesztő vízigénnyel bír, és sokszor beszélnek róla, hogy fontosak a szigorú környezetvédelmi szabályok. Mégis az történt egyébként a debreceni CATL gyár kapcsán, hogy a TIVIZIG - egy vízügyi igazgatóság - nagyon súlyos szakvéleményt tett le a szakhatóságként, és kirúgták azt a szakembert, aki ezt aláírta.

Miért történt ez, meg, államtitkár úr? Én ezt többször próbáltam a minisztériumtól írásban megtudni. Csak a dátumát tudtam meg, hogy mikor szűnt meg a

szakember munkaviszonya, de én azt gondolom, hogy minden szakembernek tudni kell, hogy miért rúgták ki azt a szakembert, aki aláírt egy olyan szakvéleményt, ami felhívta a súlyos kockázatokra a figyelmet egy tervezett akkugyár kapcsán. Köszönöm elnök úr türelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg az államtitkár urat is, parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Folytatva itt az eredményeket még a két percből: az is fontos, hogy egy olyan aszálymonitoring-rendszert építettünk ki - teljes nevén Operatív Vízhányértékelő és Előrejelző Rendszer -, amely országosan már 116 állomással rendelkezik.

A parlament a múlt héten kezdte el tárgyalni a kútamenesztit a kiskerti vagy kisebb méretű kutakkal kapcsolatos szabályozást, amely legalizálja a legfeljebb 50 méter mélységű és az első vízzáró réteget el nem érő, háztartási vízigényt kielégítő kutakat. Nos, tehát ebbe az irányba fontos lépéseket tettünk.

Ami pedig az ipar vízigényét illeti, tisztelt képviselő úr, először azt kérnénk önöktől, hogy tisztázzák már, hogy pár évvel ezelőtt önök nagyon hangosan követelték a zöldgazdaság beindítását Magyarországon. Önök pártprogramokat írtak tele a zöldgazdasággal, megújuló energiaforrásokkal, akkumulátorgyártással, elektromosautó-gyártással kapcsolatban, hogy merre kell áttérni. Majd jött egy vízválasztó, hogy az ön szavával éljek, és hirtelen átestek nem a ló, hanem a ménes túloldalára, és onnantól kezdve már nem tudom, hogy a telefonjuktól is kiszedték-e az akkumulátort meg a laptopjuktól is. De azóta, ha az akkumulátor szót meghallják, akkor önök *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ott rögtön hangosan felkiáltanak.

Tisztázzák, hogy az előző programjaik az érvényesek, vagy az utóbbi egy-másfél évben vitt retorikájuk? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Elfogadható a főpolgármester háborúval kapcsolatos kijelentése?”** címmel.

Tisztelt Képviselő Asszony! A miniszter úr távolléte miatt válaszára Panyi Miklós államtitkár urat jogosította fel. *(Dunai Mónika bólint.)* Köszönöm szépen, jelzi számomra a képviselő asszony, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A közel öt évig tartó és több milliárd forinttal

többe kerülő 3-as metró felújítása végre befejeződött. Ám a budapestiek elvárása ellenére a metrókocsik mégsem lettek klimatizálva.

Karácsony Gergely, az állandó csóddal fenyegető és Gyurcsány Ferencet kiszolgáló főpolgármester felháborító nyilatkozatot tett ez ügyben. Azzal próbált takarózni, hogy a klímaberendezések azért nem érkeztek meg, mert háborúban állunk Oroszországgal. Szeretném felvilágosítani Karácsony Gergelyt, hogy Magyarország senkivel nem áll háborúban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mélységesen elítélendő és veszélyes, hogy a főváros vezetője hazugságokat terjeszt hazánkról. Az ilyen kijelentések nem szerencsétlen elszólások, amiket már megszoktunk a főpolgármestertől, hanem biztonságpolitikailag veszélyes állítások. Az ilyen megnyilvánulásokkal nemcsak önmagát járhatja le, hanem a háborúpárti külföldi hangokat is felerősíti.

Látjuk, hogy a dollárbaloldal háborúpárti propagandagépezete már hónapok óta gőzerővel azon dolgozik, hogy Magyarország belesodródjon a háborúba. Gyurcsány Ferenc emberei a guruló dollárokért cserébe a Fővárosi Közgyűlésben is leszavazták a békepárti határozatot. Ebből is látszik, hogy Karácsony Gergely és társai csak újabb bábok a gyurcsányi színházpolitikában.

A magyar emberek - köztük a budapestiek - nem szeretnék belefolyni a háborúba. Nem akarnak magyar katonákat a frontra. Nekünk, békepártiaknak mindent meg kell tennünk azért, hogy hazánk kimaradjon ebből a háborúból.

Tisztelettel kérdezem államtitkár urat, vajon elfogadható-e a főpolgármester háborúval kapcsolatos kijelentése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Panyi Miklós államtitkár úr válaszol az elhangzott kérdésre. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Természetesen elfogadhatatlan Karácsony Gergely kijelentése. Választott politikus ilyen felelőtlen és súlyos kijelentést nem tehet, és azt gondolom, ezzel nemcsak a kormánypárti szavazók, hanem még az ellenzéki szavazók is egyetértenek.

De hogy mit is várunk, mit is várhatunk a magyar ellenzékétől, azt jól példázza az elmúlt hónapokban a magyar dollárbaloldal nagy menetelése. Néhány hónapja robbant ki a modern kori magyar demokrácia legsúlyosabb pártfinanszírozási botránya. A magyar baloldal 4 milliárd forintnak megfelelő dollárt kapott külföldről kampánycélokra. Válaszokat ezeknek a pénzeknek a felhasználásáról a mai napig nem kaptunk.

Majd nemrég a baloldal vezére, Gyurcsány Ferenc egy rádióinterjúban bevallotta, hogy azért dolgoznak Brüsszelben, hogy Magyarország ne kapja

meg a neki járó uniós forrásokat. A dollárbaloldal azért lobbizik tehát, hogy a magyar vállalkozók, a magyar egyetemisták, a magyar pedagógusok ne kapják meg a nekik járó pénzeket.

Néhány hete pedig Karácsony Gergely bejelentette, hogy Budapestet három és fél év alatt gyakorlatilag csődbe vitték. A kassza kiürült, és érkezik a Gyurcsány-recept: a megszorító csomag, az eladósodás és természetesen a bűnbakkeresés. Ez a pénzügyi-gazdasági összeomlás ilyen rövid időn belül példátlan Budapest történetében.

Most pedig Karácsony Gergely arról beszélt élő adásban, hogy Magyarország háborúban áll a világ egyik legnagyobb hadseregével rendelkező atomhatalommal, Oroszországgal. A rendszerváltás óta választott képviselő ilyen súlyos és felelőtlen kijelentést nem tett.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem csoda, hogy gondban van Karácsony Gergely a nemzetközi viszonyokkal, hiszen sokszor még Budapest földrajzával is gondja van, úgy tűnik, hogy nem telik a meglévő tanácsadói szerződésekből, hogy ezekben a témákban is tájékoztassák.

Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném megnyugtatót, hogy a magyar kormány a leghatározottabban elutasítja a dollárbaloldal politikáját, a háború, a megszorítások, az eladósodás és a nemzeti érdekek elárulásának politikáját. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Dunai Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót viszonzválaszra.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr válaszát elfogadom, de Karácsony Gergely főpolgármester úrnak veszélyes, háborúpárti kijelentéseit nem tudom elfogadni. És nemcsak én nem tudom elfogadni, hanem minden jóérezésű magyar ember - köztük a budapestiek is - elutasítják azokat a háborúpárti kijelentéseket, amelyek hazánk békéjét és biztonságát veszélyeztetik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Panyi Miklós szólásra emelkedik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc... *(Jelzésre:)* Bocsanat, viszonzválasz illeti meg Panyi államtitkár urat. Öné a szó.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném világossá tenni, hogy szemben a háborúpárti magyar baloldallal,

a magyar kormány kitart békepárti álláspontja mellett. A dollárbaloldal nem szavazta meg a magyar Országgyűlés által elfogadott békehatározatot, ehelyett folyamatosan fegyverszállításokról, a háború elhúzódsáról, az elhibázott brüsszeli szankciók kiterjesztéséről beszél.

Karácsony Gergely legutóbbi megnyilvánulásával ez a magatartás is szintet lépett; most már Magyarország és Oroszország közötti háborúról beszélnek. Ez felelőtlen és elfogadhatatlan, egyben jól mutatja a magyar baloldal kormányzati alkalmatlanságát és a magyar nemzeti érdekekkel szembeni nyugati megrendelői irányába való megfelelési kényszerét.

A magyar kormány világos álláspontja, hogy nem a konfliktus elhúzására, nem a háború eskalálására, hanem azonnali tűzszünetre, majd béketárgyalásra van szükség. A magyar kormány pedig nem fogja engedni, hogy az országot külföldi nyomásyakorlással beleprézeljék a háborúba, még akkor sem, ha a dollárbaloldal és Karácsony Gergely ezen dolgozik és erről beszél. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Megakadályozza-e a Kormány Magyarország rezsicsökkentési vívmányainak eltörlését?”** címmel.

A miniszter távolléte miatt válaszára Panyi Miklós államtitkár urat jogosította fel. Elfogadja-e a válaszadó személyét? *(Nacsa Lőrinc bólint.)* Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adom meg a szót.

(15.10)

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Tovább rohog a brüsszeliőrület-vonat, azon túl, hogy nem hajlandók kifizetni a hazánknak jogosan járó uniós forrásokat, el akarják törölni az egyhangúság rendszerét, egy hazugságtól hemzsegő határozati javaslatot próbálnak az Európai Parlament többsége elé terjeszteni. Országlejárató jelentéseket gyártanak ellenünk, és most éppen a tízéves rezsicsökkentés vívmányainak eltörlését követelik.

Történt ugyanis, hogy az úgynevezett európai szemeszter múlt szerdán bemutatott tavaszi csomagjából az Európai Bizottság Magyarországnak nem kevesebbet javasolt, mint hogy 2023 végére szüntesse meg a lakosságnak járó rezsicsökkentést, a hatályban lévő energiatámogatási intézkedéseket. Magyarán azt kéri a magyar baloldal hathatós segítségével, hogy szüntessük meg a rezsicsökkentést, és legyen a magyar embereknek drágább az energiaszámlája.

Teszi mindezt úgy, hogy görccsen képeszkodik az egész Uniónak mérhetetlen károkat okozó szankciós politikába, belekényszeríti Európát abba, hogy

megnyomorítsa saját gazdaságát és energia- és inflációs válságot okozó intézkedésekbe hajszol minden egyes tagállamot. Saját elnöke pedig a sajtóhírek szerint még azt is javasolta Ukrajnának, hogy állítsák le a Barátság kőolajvezetékét.

Immár a sokadik vérlázító támadást vagyunk kénytelenek elszenvedni Brüsszel irányából, most éppen egy olyan egyedülálló és sikeres magyar vívmány miatt féltékenyek, amely tíz éve segíti a magyar háztartásokat, a magyar magánembereket azért, hogy ki tudják fizetni a rezsiszámlájukat. Legyen teljesen világon: Brüsszel és a magyar baloldal mostani terve, amely ismételten megtámadta a rezsicsökkentést - ezt már korábban is megtették, korábban is meg kellett védeni a rezsicsökkentést -, ez most minden egyes magyar embernek, magyar háztartásnak havi 181 ezer forintjába kerülne. Ennyivel lenne több a magyar háztartások energiaszámlája, ha a magyar baloldal és Brüsszel terve megvalósulna.

Kérdezem a tisztelt államtitkár urat: megakadályozza-e a kormány Magyarország rezsicsökkentési vívmányainak eltörlését? Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Válaszára megadom a szót Panyi Miklós államtitkár úrnak.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megnyugtatni, hogy a kormány megvédi a rezsicsökkentés politikáját. Szintén szeretném jelezni, hogy Brüsszelnek nincsen joga arra, hogy beleszóljon a magyar rezsivédelmi kérdésekbe, ahogy arra sincs joga, hogy megszüntesse azt. Ugyanakkor nem meglepő a brüsszeli bürokraták próbálkozása, hiszen hazai elvárataik, a magyar baloldal is ellenzi a rezsicsökkentést. Gyurcsány Ferenc 2014-ben hülyeségnek nevezte azt, Márki-Zay Péter, az ellenzék miniszterelnök-jelöltje a tavalyi kampányban azt mondta, hogy a rezsicsökkentést ebben a formájában nem szeretné fönntartani, de Tompos Márton, a Momentum országgyűlési képviselője szerint is a rezsicsökkentés egy politikai termék, ami a szocialista időket idézte és teljesen mellőzött minden piaci logikát.

De ne felejtsük el a 2010 előtti időket sem! 2002 és 2010 között a baloldali kormányok 15-ször emeltek rezsírat, és minden döntésükkel a külföldi tulajdonban lévő szolgáltatóknak kedveztek. Kétszerezére emelték a villamosenergia és háromszorosára a lakossági földgáz árát. A fizetésekhez viszonyítva a magyar családoknak volt a legdrágább a gáz és az áram ára az egész Európai Unióban. Ez a dollárbaloldal programja, s ha a magyar baloldal kerülne hatalomra, akkor bizonyosan megszüntetnék a rezsicsökkentést, és teljes mértékben kiszolgáltatnák Brüsszel és a multicegek kéréseit, ahogyan tették ezt 2002 és 2010 között is.

Ezzel szemben a polgári nemzeti kormány elsődleges célja az, hogy az elhúzódó háború és a szankciós energiaválság közepette is megvédje a magyar családokat, megőrizze a munkahelyeket, a nyugdíjak értékét és a rezsicsökkentést is. Ennek szellemében került sor a 2024-es költségvetés összeállítására is.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném tehát megerősíteni, hogy a magyar kormány nem fog engedni a bizottsági nyomásnak, és megvédi a több millió magyar háztartás energiaszámláit letörő rezsicsökkentés vívmányait. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Nacsa Lőrinc képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt államtitkár úr, köszönöm a választ. Egészen elképesztő a magyar baloldal és a brüsszeli bürokrácia összehangolt támadása immár sokadik alkalommal a rezsicsökkentés vívmányai ellen. Teszik ezt úgy, hogy pontosan tudják, hogy ez egy óriási segítség a magyar családoknak, amely tíz éve tart és amelyet elhúzódó háború idején, energiaválság idején és a szankciók káros hatásai ellenére is a magyar kormány biztosít minden magyar háztartásnak.

Elképesztő az a támadássorozat, amit ez ügyben indítottak, korábban ők maguk emelték az energiaárakat, tavaly a miniszterelnök-jelöltjük úgy nyilatkozott, hogy eltörölné a rezsicsökkentést, szerinte felesleges. Korábban Gyurcsány Ferenc is így nyilatkozott. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, hogy a magyar emberek csak a Fidesz-KDNP-re számíthatnak, ha a baloldalon múlna, sokszorosa lenne az energiaszámlájuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány elutasítja a Bizottság javaslatát, és a magyar kormány továbbra is elkötelezett a szuverén magyar energiapolitika és az energiaellátás biztonsága mellett. Az elmúlt 13 évben ennek szellemiségében rengeteg minden történt, ezért vásárolta vissza a magyar állam a stratégiai földgázraktárolókat külföldi tulajdonból, 2010 előtt ugyanis az ország téli földgázellátása nem volt biztonságban, külföldi tulajdonú cégek tulajdonában voltak ezek a tárolók. Szintén ezért vásároltuk vissza a MOL-részvények egy jelentős részét is, és szintén az energiabiztonságunk stabilitása érdekében köteleztünk el az atomenergia fenntartása és Paks II. megépítése mellett, amelyet a magyar ellenzék minden eszközzel, külföldön és belföldön egyaránt fúr.

A magyar energiaszuverenitás megerősítése és a magyar háztartások védelme érdekében tehát továbbra is megvédjük a 2013 óta bevezetett rezsivédelmi intézkedéseket, és ennek keretében biztosítjuk a Rezsivédelmi Alap működését is. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Ez volt az utolsó azonnali kérdés.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően most 16 óráig szünetet tartunk.

(Szünet: 15.16 - 16.02)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Mihálffy Béla és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik „**A magyar munkavállalók bérrendezéséről**” címmel benyújtott politikai vita, amelyet Lukács László György és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/3987. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Mihálffy Béla jegyző urat, hogy ismertesse **a politikai vita menetét.**

MIHÁLFFY BÉLA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor 40 perces időtartamban, ezt követően az előterjesztői nyitóbeszéd következik 20 perces időtartamban, majd az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalására kerül sor 10-10 percben, utána az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben, majd az előterjesztői zárszóra kerül sor 20 perces időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben az EP-képviselő a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett, úgy felszólalása annak a képviselőcsoportnak a felszólalási idejébe számít bele, amely felszólalóként bejelentette. Amennyiben közvetlenül jelentkezett, úgy felszólalása nem számít bele az időkeretbe, és részére az egy független képviselőre jutó felszólalási idővel megegyező felszólalási időt kell biztosítani.

Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdenénk a vitát, felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, ismertesse az **egyes időkereteket**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 4 órás időkeret megoszlása a következő. A Fidesz képviselőcsoportjának 81 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 39 perc, a DK képviselőcsoportjának 23 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 18 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 18 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 16 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 14 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 14 perc, az LMP képviselőcsoportjának 13 perc, a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 10-10 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány nyilatkozatára kerül sor, 40 perces időkeretben. Megadom a szót Czomba Sándor államtitkár úrnak, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkárának. Őné a szó, államtitkár úr.

DR. CZOMBA SÁNDOR gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország 2010-től kezdve egy olyan sikeres foglalkoztatási fordulatot hajtott végre, amely példa nélküli a rendszerváltozás óta eltelt több mint három évtizedben. A foglalkoztatást tekintve az Európai Unió sereghajtójából felzárkóztunk a tagállami rangsor élmezőnyéhez, miközben a munkanélküliséget rekordalacsony szintre sikerült leszorítanunk.

2010 óta a magyarországi foglalkoztatásbővülés üteme volt a legdinamikusabb Európában, amelynek eredményeként a hazai foglalkoztatás a rendszerváltozás óta a legmagasabb szintet érte el. A 20-64 éves népesség foglalkoztatási szintje 21,4 százalékponttal javult a 2010-es kormányváltás óta, és a 80 százalékos feletti foglalkoztatási ráta messze meghaladja az európai uniós átlagot, amivel Magyarország a tagállami rangsor utolsó helyéről a hetedik helyre lépett előre. Ezt a teljesítményt érdemes összevetni a szocialista kormányok időszaka alatti munkaerőpiaci folyamatokkal.

Magyarország 2002-2010 között úgy vált az Európai Unió sereghajtójává a foglalkoztatásban, hogy közben az európai foglalkoztatási szint 2,1 százalékponttal javult ebben az időszakban. Hazánkban 2002-2010 között 1,5 százalékponttal, 61,4 százalékról 59,9 százalékra romlott a 20-64 évesek foglalkoztatási szintje, ezzel szemben 2010 óta 21,4 százalékponttal javult. A gazdaságilag aktív munkavállalási korú munkaerő-állomány is több mint félmillió fővel bővült 2010 óta.

Soha ennyi dolgozni akaró és aktívan állást kereső munkavállaló nem volt a magyar munkaerőpiacon. Míg 2010 elején a magyar aktivitási mutató a második legalacsonyabb volt az Európai Unióban, addig ma már az uniós átlagot meghaladva a tagállami rangsor első felében áll Magyarország e tekintetben.

Tisztelt Országgyűlés! A 2010-es kormányváltás óta tehát mintegy 1 millióval nőtt a foglalkoztatottak száma, ami azt eredményezte, hogy mára már nem a 2010 előtt tapasztalható magas munkanélküliséggel - amikor is több mint 600 ezer fő volt a regisztrált álláskereső száma -, hanem a munkaerőhiánnyal nézünk szembe, ami hasonlóan nagy kihívást jelent a magyar foglalkoztatáspolitikára számára, mint az 1 millió új munkahely létrehozása volt. Már több mint fél éve 4,7 millió fő a foglalkoztatottak száma hazánkban, 2010-ben ez csak 3,7 millió volt. A 2002-2010 közötti években a munkavállalási korú népesség gazdasági aktivitását tekintve sem sikerült felzárkózni az EU-tagállamok átlagához. Magyarország mindkét időpontban az utolsó előtti helyen állt Európában.

Ezzel szemben a 13 éve tartó kormányzás alatt a munkavállalás ösztönzését tekintve korábban soha nem tapasztalt előrelépés következett be. A kormány 2010 óta számos olyan intézkedést dolgozott ki és vezetett be, amelyek a hazai inaktív munkaerő-tartalék fokozottabb álláskeresőt és a munkaerőpiacra való visszatérését ösztönözték.

Az ellenzéki képviselők által számtalanszor kritizált, 2010 utáni közfoglalkoztatási programoknak is jelentős szerepe volt abban, hogy a korábban inaktív rétegek visszatértek a munka világába, és keresőtevékenységet kezdtek folytatni. Jelentős hányaduknak ezt követően sikerült a hazai elsődleges munkaerőpiacon tartós foglalkoztatást találniuk, amivel az egyik leghátrányosabb helyzetű munkavállalói réteg is tovább tudta javítani jövedelmi pozícióját a magyar munkaerőpiacon.

(16.10)

Az ország gazdasági felzárkózásának alapfeltétele, hogy a magyar gazdaság növekedése tartósan európai átlagot meghaladó maradjon. A kormányzati stratégiában ezért kiemelt prioritást élvez a magas foglalkoztatási szint fenntartása és a gazdasági növekedéshez szükséges munkaerő biztosítása. Ezért a kormány tovább kívánja javítani Magyarország törekvő képességét, és 2030-ig több százezerrel szeretné bővíteni a hazai munkahelyek számát. A foglalkoztatáspolitikát előtt álló két meghatározó feladat a munkahelyteremtés ösztönzése és a vállalati szféra munkaerőigényeinek biztosítása.

Tisztelt Képviselők! Múlt héten kezdődött meg a vendégmunkásokról szóló törvény általános vitája a parlamentben. A nyitó felszólalásomban akkor is egyértelműsítettem, hogy a kormány célja, hogy első sorban a magyar embereknek adjon munkát, ha a magyar munkáskéz elfogyott, akkor a szomszédos

országbeliekkel töltsse fel az üres álláshelyeket, és ha már onnan sem sikerül munkaerőt bevonni, akkor érkezhetnek harmadik országból munkavállalók.

A kormány egyik legfontosabb feladata és célja a magyar munkahelyek védelme. Tehát szó sincs arról, hogy ezek a munkavállalók azért érkezzenek Magyarországra, hogy letörjék a magyar béreket, vagy elvegyék a magyarok munkáját. Éppen ellenkezőleg, a magyar munkahelyek védelme érdekében van szükség rájuk, a légből kapott állításokkal szemben pedig a vállalkozásoknak sokkal többbe kerül a foglalkoztatásuk, mint a magyar munkaerőé.

Tisztelt Országgyűlés! Ami az elvándorlás kérdéskörét illeti: felhívnam a figyelmet arra, hogy a magyar állampolgárok hazatérését illetően is fordulat figyelhető meg. A 2010-es kormányváltás utáni időszakban ugyanis megélné a Magyarországon született magyar állampolgárok hazatérése. Míg 2010-ben alig 1600 fő tért vissza Magyarországra, addig az elmúlt évben már 36 ezer főt tett ki a hazatérő magyar állampolgárok száma, ami az eddig mért legmagasabb létszám. Ezen belül 22 ezer fő volt a Magyarországon született és 14 ezer a külföldön született magyar állampolgárok száma. Összességében 2010 és 2022 között 195 ezren tértek vissza külföldről Magyarországra, 110 ezer férfi és 85 ezer nő. A legtöbben, 60 ezren Ausztriából jöttek haza, Németországból 50 ezer fő, az Egyesült Királyságból pedig 40 ezer fő volt a 2010 óta Magyarországra visszatérők száma.

Az elmúlt évtized második felétől tartós fordulat figyelhető meg a magyar állampolgárok nemzetközi vándorlásában, ami azt jelenti, hogy 2015 után a Magyarországra hazatérők száma minden évben meghaladja a külföldre távozókét. A vándorlási egyenleg az elmúlt hét évben közel 60 ezer fős többletet jelzett, vagyis évente átlagosan 8 ezerrel több magyar állampolgár tér haza, mint ahányan kivándorolnak.

Tisztelt Képviselők! A magyar kormány kiemelt célja a munkahelyteremtés mellett, hogy folyamatosan emelkedjenek a bérek idehaza, mindenki tudja biztosítani családjá számára a biztos megélhetést. A kormány a szociális partnerekkel együttműködve jelentős erőfeszítéseket tett a bérek emelésére és a munkavállalás ösztönzésére. Az elmúlt évek gyors ütemű béremelése növelte a munkaerő-kínálatot, és ösztönözte a külföldön munkát végzők hazatérését is. A társadalmi felemelkedés két fontos mutatója egyaránt azt jelzi, hogy sokkal többen élnek munkajövedelméből Magyarországon, mint a 2010-es kormányváltás előtt, és akik dolgoznak, azok lényegesen többet keresnek, mint a rendszerváltozás óta bármikor.

A reáljövedelem mértéke az elmúlt években jelentősen növekedett. Ennek több összetevője van. Egyrészt a gazdaság jelentős növekedése, amely eleve több és nagyobb jövedelmet biztosít a dolgozók számára, másrészt a kormány adópolitikája is, hiszen az egykulcsos adó is a reáljövedelem-növekményt támogatja, amit a családi adókedvezmény, illetve az egyéb adókedvezmények még erőteljesebben elősegítenek.

A kormány tehát a magyar gazdaság és a magyar emberek érdekeit védi, segélyalapú társadalom helyett munkaalapú társadalmat hozott létre.

Kiemelném, hogy Magyarországon csökkent a legnagyobb mértékben az adóék 2009 óta az Európai Unióban, ami főként a munkáltatókat terhelő adók és járulékok csökkenésének köszönhető. Ez a csökkenés érdemben támogatta a bérnövekedést hazánkban: a szociális hozzájárulási adó 27 százalékról 2020-ig 11,5 százalékponttal, '22-re pedig további 2,5 százalékponttal csökkent, a szakképzési hozzájárulási adó pedig beolvasztásra került, így összességében a szocho kevesebb mint a felére, 13 százalékra mérséklődött.

A baloldal egyértelművé tette, hogy a bérek növekedését sem támogatja. A költségvetési szavazásokon, valamint egyéb alkalmakkor minden munkát terhelő adócsökkentést elutasítottak, és nem adták meg a támogatást a közszféra béremeléseikhez sem. A baloldal ugyanazt a gazdaságpolitikát folytatná, mint a kormányzása alatt, akkor sem védték meg a magyar emberek munkahelyeit és jövedelmét, közben pedig feladták hazánk gazdasági szuverenitását. Ezzel egymillió embert tettek munkanélkülivé, és mivel mindent alárendeltek a külföldiek profitszerzésének, gyakran megalázóan alacsony bérekért dolgoztak a magyar munkavállalók. A fizetéseket magas adók sújtották, egész ágazatokban befagyasztották a béreket, sőt a közszolgálati dolgozóktól elvettek egyhavi bért, azt sem bánták, hogy több százezen tengődnek segélyen.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a magyar munkavállalók pártján van, és azon dolgozik, hogy mindenki tudjon boldogulni hazánkban. A kötelező legkisebb bérek esetén a kormány mindig a munkáltatók és a munkavállalók alkujára hagyatkozott, meghatározásukkor azt tartotta szem előtt. A céllal összhangban a szociális partnerek közötti megállapodás figyelembevételével a minimálbér bruttó összege 2023 elejétől 16 százalékkal 232 ezer forintra emelkedett. Ez jóval több mint a háromszorosa a 2010. évi 73 500 forintos szintnek, mintegy 216 százalékkal magasabb. A garantált bérminimum összege ugyanezen időponttól 14 százalékkal 296 400 forintra nőtt, ami a 2010-es 89 500 forintot 231 százalékkal haladja meg, azaz közel két és félszeresére emelkedett.

Felhívnam a figyelmet arra, hogy 2002-től 2010-ig, a szocialista-liberális kormányok idején, nyolc év alatt a bruttó minimálbér összege mindössze 47 százalékkal nőtt. A minimálbér reálértéke így csak minimális mértékben emelkedett, sőt a gyermekes munkavállalóké még csökkent is, mivel a szocialista kormány lényegében megszüntette a gyerekek után járó adókedvezményt. Vásárlóerő-paritáson és euróban mérve 2002 és 2010 között a visegrádi országok közül hazánk növelte a legkisebb mértékben a minimálbért.

Tisztelt Képviselők! Az átlagbérek is folyamatosan növekedtek Magyarországon, a bruttó átlagkeresetek emelkedése 2010-től 2022-ig elérte a 153 százalékot, mialatt a nettó átlagkeresetek a családi kedvezmények beszámítása nélkül is 159 százalékkal,

azok figyelembevételével pedig 168 százalékkal növekedtek. A reálkeresetek emelkedése kedvezmények nélkül 71, kedvezmények beszámításával 77 százalék volt Magyarországon.

2002-től 2010-ig, a szocialista-liberális kormányok idején, nyolc év alatt a bruttó átlagkeresetek mindössze 65 százalékkal és a reálkeresetek mindössze 13,8 százalékkal növekedtek. Ekkor családi kedvezmény nem létezett. Tehát nyolc év alatt kevesebb mint 14 százalékos reálbér-növekedés, 12 év alatt 77 százalékos. Ugye, érezhető a különbség a két szám között? Ha arányosítjuk ezeket a számokat, akkor három és félszeres a különbség.

Az átlagkeresetek folyamatosan növekedtek a versenyszférában is. A bruttó átlagkeresetek emelkedése 2010-től 2022-ig elérte a 152,4 százalékot, mi alatt a nettó átlagkeresetek emelkedése kedvezmények nélkül is megközelítette a 160 százalékot. Ez alatt a 12 év alatt a versenyszférában a nettó keresetek reálértéke kedvezmények nélkül mérve 71,6 százalékkal nőtt.

A kormány a bérek folyamatos emelkedését a közszférában is kiemelten kezeli. A bruttó átlagkeresetek emelkedése 2010-től '22-ig meghaladta a 153 százalékot, mialatt a nettó átlagkeresetek emelkedése kedvezmények nélkül is elérte a 151 százalékot. 12 év alatt tehát a közszférában a nettó keresetek reálértéke kedvezmények nélkül mérve 66 százalékkal nőtt.

(16.20)

Ha nemzetközi kontextusba helyezzük az átlagkereseteket, akkor elmondható, hogy az Eurostat-adatak alapján hazánkban kívül csak Lengyelországban és Bulgáriában történt 2022-ben reálkereset-emelkedés az egész Európai Unióban. A hazánkban tapasztalt növekedési mértékkel a közép-európai országok közül megelőzzük Csehországot, Lengyelországot, Szlovéniát és Szlovákiát is.

Európai uniós összevetésben a bruttó átlagkeresetek euróban mért sorrendje tekintetében Magyarország '22-ben a 22. helyen, a V4-eken belül pedig Csehországot követően a második helyen állt. Egyes országokon belül a ténylegesen elérhető életszínvonalat inkább a vásárlóerő-paritáson kifejezett keresetek határozzák meg, ebből ugyanis kiderül az is, hogy az adott euróban mért keresetekből mennyi árut és szolgáltatást tudnak vásárolni a munkavállalók. A vásárlóerő-paritáson mért EU-sorrend alapján Magyarország 2022-ben a 19. helyen állt, a V4-ek közül pedig Lengyelországot követően a második helyen.

Tisztelt Országgyűlés! A háború és az elhibázott szankciós politika Európa-szerte példátlan inflációhoz vezetett. A kormány célja, hogy kivédje a recessziót, és év végére egy számjegyre szorítsa le a szankciós inflációt. Így védhetők meg a családok, a nyugdíjak, a nyugdíjasok, a munkahelyek, a teljes foglalkoztatottság. Januárban tetőzött az infláció, áprilisban pedig 24 százalékot ért el a KSH legfrissebb adatai

szerint. Ez 1,7 százalékponttal kedvezőbb érték a januári csúcshoz képest.

Az infláció tehát mérséklődik, a csökkenés dinamikája egyre gyorsul; a folyamat az év második felében pedig még inkább felerősödik. A trendszerű és fokozódó inflációcsökkenést jól mutatja az élelmiszer-infláció alakulása, amelynek év/év alapon vizsgált szintje már közel 7 százalékponttal kedvezőbb a tavaly decemberben látott csúcspontjához képest.

Biztató továbbá, hogy 2023 áprilisában az előző hónaphoz képest már csökkent több élelmiszer ára az üzemanyagok és a háztartási energia árcsökkenése mellett. Annak érdekében, hogy az infláció minél hamarabb és minél erőteljesebben csökkenjen, év végére egy számjegyvé váljon, a kormány két új eszközt vezet be, amelyek jelentős versenyt generálnak a kiskereskedelemben, így plusztlökést adnak az élelmiszerárak csökkenésének.

Június elsejétől elindul a kötelező akciózás, így minden héten a vásárlók rendelkezésére áll majd egy 20 termékből álló, akciós árú élelmiszerkosár az adott boltban, amit a korábbiakhoz képest olcsóbban vásárolhatnak meg. Július elsejétől pedig elindul az online árfigyelő rendszer, amely több mint 60 termékkörre vonatkozóan napi szinten és üzletenként teszi elérhetővé mindenki számára a legkedvezőbb árakat.

Ebben a nehéz helyzetben meg kell őrizni a háztartások pénzügyi stabilitását, a lakhatás biztonságát is. A kormány ezért a lakossági kamatstop 2022. januári bevezetése mellett döntött, majd többszörösen meghosszabbította annak érdekében, hogy a háztartásokat megvédje a magas hozamkörnyezet negatív hatásaival szemben. A kamatstop meghosszabbítása 2023 második félévében a családok esetében további 60 milliárd forintnyi megtakarítást eredményezhet, ennyivel kell ugyanis kevesebb törlesztési terhet fizetniük az intézkedésnek köszönhetően.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány tehát továbbra is azon dolgozik, hogy megvédje a munkahelyeket, a keresetek pedig folyamatosan emelkedjenek Magyarországon. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Czomba Sándor államtitkár úr. Most az előterjesztői nyitóbeszédre kerül sor, amelyet két felszólaló ismertet, mindösszesen 20 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha államtitkár úr expozéját valaki végighallgatta, esetleg olyan gondolatai támadhatnak, hogy alapvetően minden rendben van Magyarországon, szerinte jófelé mennek a dolgok, kisebb döccenők adódhatnak, és meg is találja azokat a külső körülményeket a különböző források tekintetében, mint amilyen a szankció vagy a fegyveres konfliktus, amelyek kétségkívül hatást gyakorolnak Magyarországon életére. De a magyar bérekérdés

azért annyira nehéz kérdés, mert egy rettenetesen rossz, alacsony bázisra rakódtak rá a kétségkívül negatív hatások, és Magyarország Kormánya számos olyan kihívással találkozott, amit egyszerűen nem is tudott értelmezni, nemhogy kezelni.

Találkozott egy demográfiai vákuumhelyzettel, ahol a kétségkívül sok odacsoportosított forrás ellenére a legfontosabb mutatók tekintetében sajnos csak kozmetikai jellegű eredményeket tud felmutatni. Egy nagyon rossz, nagyon negatív 2010 előtti helyzetből egy gyenge átlagos helyzetbe sikerült visszajutnunk a demográfiai mutatószámok alapján. Azóta megtorpanás következett be, és egyáltalán a reprodukció vagy az önfenntartás lehetősége is távol van tőlünk. Sajnos, ehhez az elmúlt egy-két évben nem közeledtünk érdemben.

Ugyanilyen kihívásként jelent meg a kivándorlás spirálja, melynek tekintetében több százezer honfitársunk kényszerből, a magasabb bérek elérése érdekében el kellett hogy hagyja szülőföldjét, máshol próbál boldogulni. Államtitkár úr szavaiból engem először azok rettentettek meg, amelyek a migrációs mérleg állítólagos megfordulásáról szólnak, miközben mindannyian tudjuk azt, hogy számtalan honfitársunk, főleg az ingázók, főleg a kényszerből külföldön dolgozók nem tépik fel a vezetőket, nem adják le a személyi igazolványukat. Itthon nagyon sokan be sem jelentik, hogy kényszerből, mondjuk, a volt devizahitelük átváltott forintterheit egy nyugat-európai vágóhídon realizált magasabb jövedelemből törlesztik. Tehát lehet készíteni ilyen irányú statisztikákat, nem biztos, hogy érdemes. Azt ugyanakkor látjuk, hogy Londonban, Németországban, Ausztriában mekkora magyar populáció milyen nehézségek közepette, egyébként bérszempontból pedig mennyivel előnyösebb helyzetben próbál boldogulni, de mégsem a szülőföldjén.

Harmadsorban pedig azt látjuk, hogy ahelyett, hogy egy motivációs programmal megpróbálnák minél több honfitársunkat hazahívni, elérni azt, hogy a szülőföldjükön boldogulhassanak, a vendégmunkások szervezett importja a harmadik óriási kihívás, amely minden régióbeli ország előtt megjelent, de Magyarország Kormánya nem látszik érdemi ellenértőt támasztani a Fülöp-szigeteki, az indonéz, a vietnámi és a mongol dolgozó tömegek elé, pedig a nemzeti konzultációja még a megélhetési jellegű bevándorlást utasította el, hozzáteszem: helyesen.

Azt látjuk ezenkívül, hogy sokszor érték vada a kormányt azt illetően, hogy két versenylőnnyel próbál itt a régiós versenybe beszállni. Ezek közül az egyik a rettenetesen rossz magyar munkakörülmények rugalmas munkatörvénykönyve, a másik pedig a meglehetősen alacsony magyar bérek, és mind a két versenyző tekintetében ez a kormány nem tudott érdemi előrelépést elérni, és sajnos tényleg ezzel akarnak versenyezni. Tényleg úgy képzelik el Magyarországot jövőjét, hogy a működő tőke jöjjön ide azért, mert alacsonyak a bérek, és mert a magyar munkavállaló nagyon sok mindenre rákényszeríthető. És ha vendégmunkások tömege érkezik, akkor még ezt az

alacsony bért is lejjebb lehet vinni, le lehet törni, illetve még rosszabb munkakörülmények kényszeríthetők a még itt lévő magyar honfitársainkra.

Összességében tehát a feladatok is láthatóak. A reálbérek tekintetében szeretnék annyi kiigazítást tenni, államtitkár úr, hogy ismereteim szerint hetedik hónapja csökkennek és csökken a fizetések értéke. Ezenkívül pedig ami extra módon irritáló ezekben a hónapokban és főleg a válsághónapokban, az a családokat, a gyermeket nevelőket sújtó extra, büntetőadó-jellegű terhek.

Az uniós rekorder 27 százalékos áfa a gyermeknevelési cikkekben is egy olyan helyzetet idézett elő, hogy egy átlagos, egy gyermeket nevelő honfitársunk már többet fizet be áfa formájában a költségvetésbe, mint amennyit onnan családi pótlék formájában alanyi jogon megkap. És ez egy szimbolikus fordulópont, amikor a gyermeket nevelő már többel támogatja a költségvetést, mint amennyit onnan alanyi jogon kap.

Ez egy tarthatatlan helyzet, tehát ha máshol nem, legalább a több gyermeket nevelők helyzetén könnyíteniük kellene ezekben az időkben is, az alapvető élelmiszerek, ezen belül a gyermeknevelési cikkek haladéktalan áfanullázásával.

Összességében elmondhatjuk, hogy mind a demográfiai, mind a nyugdíj jellegű kihívásokra megoldást csak egy normális béreket célzó koncepció adhat, ezért a Jobbik-Konzervatívok közössége korábban a béruniós kezdeményezését, most azt kibővítve a normális béreket célzó koncepcióját egyértelműen annak rendeli alá, hogy mindenki a szülőföldjén boldogulhasson, hogy kényszerből ne kelljen senkinek elhagynia ezt az országot.

A kormány képviselői elé három utat tettünk le az asztalra, három megoldási csomópontot javasoltunk. Önmagában megfogható mindegyik és segítene a bérkérdésen, de ezen három megoldási javaslat közül eddig egyikkel kapcsolatban sem nemhogy nem tett semmit a kormány, nem osztotta meg az érdemi álláspontját sem.

Említettük azokat a multicegeket, amelyeknek az érdekében és a munkaerőhiánya érdekében szervezik a vendégmunkásimportot is. Ezekkel jellemzően stratégiai szerződéseket kötött a kormány, ugyanakkor átvizsgálva ezeket a stratégiai megállapodásokat egyikben sem találtunk olyan passzust, amely a magyar munkabérek legalább lassú közelítésére utalna az európai átlag felé.

(16.30)

És nem szeretnénk politikai sci-fi mezsgyéjére átevezni, legalább a termelékenység növekedése által megengedett módon szeretnénk a bérek növekedését is látni, de még ez sem következett be az utóbbi években; bizonyos országok tekintetében lassú távolodás következett be az ottani bérszínvonal és az itteni között.

Különösen hajmeresztő, akár még számomra is, hallgatni azokat a jóslatokat, amelyek arról szólnak,

hogy 2030-ra esetleg utolérjük Ausztria színvonalát. Korábban, ugye, a „nyithatsz cukrászdát Bécsben” című, nagyon-nagyon irritáló, vérlázító kiszólásokkal szembesültünk, és a magyar polgárok több mint harminc éve egy ilyen összkormányzati átverés részesei, hiszen folyton jönnek olyan ígéretek, amelyek egy korábbi, baljós emlékű korszakból talán ismerősek lehetnek: most még húzzátok össze a nadrágszíjat, de majd később jobb lesz.

Ezzel szemben a Jobbik-Konzervatívok közöisége egy aktív és bátor szembenézést javasol és megoldások keresését, nem pedig kifogások keresését. Az elsőt elmondtam: tárgyalják újra a multcégekkel a stratégiai szerződéseket, kössék ki a magyar bérek legalább lassú közelítését nem a luxemburgi, nem a német, hanem az európai átlaghoz.

Másodsorban: a magyar kkv-sektortól, szeretném leszögezni, nem követelünk extra terheket, nem kérünk semmifajta olyan erőfeszítést, hogy ők termeljék ki, mondjuk, a pár év alatt másfélszeresére emelt bérszínvonal költségeit, ehhez egy olyan alapra van szükség, amelybe becsatornázzuk a kohéziós forrásokat, a majdan felszabaduló uniós forrásokat. Ahhoz viszont, hogy ezek felszabaduljanak, egész másfajta kormányzati gazdaságpolitika, hozzáállás és retorika szükségeltetne. De mindenképpen egy olyan bérfejlesztési alap létrehozását javasoljuk, amelyhez a magyar kis és közepes méretű vállalkozások fordulhatnak, amely támogatja az ő bérfejlesztésüket, mert ne felejtjük el, hogy a magyar munkahelyek mintegy kétharmadát ők adják, ők cipelik a hátukon a nemzetgazdaságot, és minden nehézség közepette ők azok, akikre számíthatunk.

Harmadsorban: van a kormánynak cselekvési tere oly módon is, hogy nem kell várnia senkire, se külső erőterre, se nemzetközi hatalmi pozícióharcok változására, az állami szférán belül egy bérfejlesztési koncepciót ugyanis bármikor elkezdhet a saját szakállára ez a kormány. És úgy látjuk, hogy a költségvetésben ennek a forrásai megvannak, adottak, mintegy ezermilliárdos nagyságrendű az a váratlanul bejött plusz-áfabevétel, pluszadóbevételek, amellyel gazdálkodhat a kormány és amelyet akár bérfejlesztésre is fordíthatna, ha lenne ilyen irányú szándéka.

Összességében el kell hogy mondjuk, a demográfiai vákuummal szemben a már említett vendégmunkásimport nem jelenthet megoldást, és itt is három javaslatot tettünk le az asztalra annak érdekében, hogy konszolidálható és visszafordítható legyen a helyzet.

Követeljük azt, hogy csak olyan cég kaphasson vissza nem térítendő állami támogatást - még egyszer mondom: a magyar adófizetők pénzéből -, amely legalább 90 százalékban EGT-n belüli, jellemzően magyar állampolgárokat foglalkoztat. Nyilvánvaló, hogy a vendégmunkás-témakör nagyon sokáig velünk marad, de egy filozófiai alapvetés lehet az, hogy magyar emberek adóforintjaiból olyan munkahelyek létrehozását, megtartását támogassuk csak és kizárólag, amelyek magyar családokat gazdagítanak, és magyar

családokat segítenek a szülőföldön való boldoguláshoz. Irreális és fenntarthatatlan, hogy egy ilyesfajta versenyelőnyt csak a vendégmunkásokat foglalkoztató multcégek kapjanak meg, a magyar kisvállalkozások pedig sem.

Másodsorban azt is követeljük, hogy egy munkáltató, ha a harmadik világból hozna vendégmunkást, ne csak azt igazolja előtte, hogy nem talált magyar dolgozót, hanem azt is, hogy nem tudta átképezni a már meglévő magyar munkaerőjét, mert rettenetesen irritáló azt látnom, hogy akár a somogyországi kistélepléseken is több száz filippínó vendégmunkás van ott, ahol egyébként munkaképes korú, de inaktív magyar lakosság is található a megyében, az ő ingyenes átképzésükre ugyanakkor nem fordít elég figyelmet a kormányzat.

Harmadsorban pedig azt javasoljuk, hogy ebben az esetben is a magyar munkakeresők legyenek az elsők Magyarországon, tehát legyen egy olyan, az ingyenes átképzéseket segítő alap, amely megvizsgálja azt a multcéget és azt a munkakört, ahova vendégmunkást akarnak hozni, és megvizsgálja, hogy ugyanarra a munkakörre van-e a magyar inaktívak között olyan, aki ingyenesen és a megfelelő motivátorok igénybevételével átképezhető. Magyarországon tehát legyen a magyar munkavállaló, a magyar kisvállalkozás az első, és azt egészen biztosan elmondhatjuk, hogy a normális béreket célzó koncepció nélkül nem lehet a szülőföldön való boldogulást segíteni. Ha ezt nem valószínűsítjük meg, a kivándorlási spirál nem fog lassulni, a demográfiai vákuum nem fog csillapodni, és Magyarország mind gazdasági, mind nemzetstratégiai értelemben az elszigetelődés felé fog haladni, ezt pedig nem tűrhetjük el.

A magyar parlamentben álláspontom szerint nem ülhet olyan képviselő, aki csendben asszisztál ehhez a folyamathoz. Biztos vagyok benne, hogy mindenki javítani akar ezen a helyzeten, ennek viszont alapvetése és belépő kategóriája az imént ismertetett 3+3 javaslat elfogadása, de legalább anynyi, hogy egy kormányzati álláspontot kapjunk arról, hogy miért kívánja későbbre tolni a magyar jövő szavatolását ez a kormány, miért nem fog hozzá a nemzeti sorskérdések kezeléséhez. Ameddig erre nem kapunk választ, addig nagyon nehéz komolyan venni a kormányzat sokszor ilyen-olyan statisztikai és termelési jelentéseit. Ahhoz, hogy komolyan vehető vitát tudjunk folytatni ezekről a kérdésekről, muszáj beszélnünk azokról a nemzeti sorskérdésekről, amelyek az utóbbi években fájó módon háttérbe szorultak. Ez a vitanap pedig tökéletesen alkalmas arra, hogy végre kibogozzuk ezeket, és konstruktív, termékeny, de őszinte vitát folytassunk mindezekről. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió generációja vagyunk. Én ezt arra alapítom, hogy valamennyiünk életének meghatározó élménye a rendszerváltás mellett, hogy hazánk az Európai Unióhoz csatlakozott. Az uniós csatlakozás és annak ígérete volt tehát az, ami meghatározta életünket: ha bárki is vagy, ha keményen dolgozol, ha nem vagy rest, ha a benned rejlő magyar akaratot beveted, akkor lehetsz valaki, kereshetsz tisztességesen, élhetsz nyugati életszínvonalon minden akadály nélkül. És ami a legfontosabb reményünk volt: ha nekem nem is sikerülne, biztos, hogy a gyermekeimnek már sikerülni fog. Talán sokunknak valóban ez volt a legfontosabb és ma is ez a legfontosabb, szóval, ha a gyermekeink is élhetnek szabadon és a képességeik alapján tisztességesen boldogulhatnak, akkor vagyunk boldogok.

Ki kell jelenteni, hogy ez a vágy, ez az álom, hogy lesz még a magyar bér nyugati színvonalú, hogy meg fogjuk tapasztalni azt az élményt, hogy tisztességes, becsületos munkáért tisztességes bért kapunk, szertefoszlott. Ki kell jelenteni tehát, hogy az egymást váltó kormányok - ebben a jelenlegi fideszes kormány a 17 évével - nem tudták beteljesíteni a rendszerváltásban gyökerező, az uniós csatlakozással kiteljesedő magyar vágyat, a vágyat, hogy egy normális országban normális bért lehessen keresni.

Igen, beszélni kell arról a 17 évről, amikor Orbán Viktor volt Magyarország miniszterelnöke, az elmúlt 30 év magyar dolgozói vesszőfutásáról, ami az alacsony bérekben nyilvánult meg. Emlékezetes pillanata a kormányzásnak, amikor a kormányfő magyar-arab üzletemberek előtt, politikusok és diplomaták társaságában Magyarország előnye közé sorolta annak földrajzi elhelyezkedését, a fejlett logisztikai hálózatot, a jól kiépített autópályákat és a minőségéhez képest meglepően olcsó munkaerőt, valamint azt, hogy a munka törvénykönyve rendkívül rugalmas. Amire minden dolgozó magyar hátrányként tekint, a miniszterelnök a magyar dolgozók kihasználása mellé felsorakoztatott előnyként tekint. Ez az éles szembenállás azóta is megmaradt, és hazánk valójában a jól képzett, de alulfizetett dolgozók országa.

És aggasztó a jelenlegi kormány politikája is, hogy mit gondol a magyar jövőről, a dolgozók jövőjéről és béréről, ugyanis két üzenettel rendelkezik. Az egyik: az akkugyárak és a vendégmunkások víziója az ország fő útja, ahol az olcsón foglalkoztatott keleti vendégmunkások kiszorítják a dolgozókat és alacsonyan tartják, ha úgy tetszik, alullicitálják a magyar dolgozók bérét, így a felzárkózás esélye is vakvágyra jut. A másik aggasztó üzenet: a jelenlegi miniszterelnök valójában ki akarja vezetni hazánkat a biztonságunkat jelentő európai közösségből (*Dömötör Csaba: Ó!*), mert mi másért fordulna szembe az európai közösséggel, mi másért kockáztatja a pedagógusok béremelését, miért vívja ki látványosan Putyin-

pártiságával a szövetségeseink rosszallását, és mi másért barátkozik a hozzá hasonlószerű vezetőikkel?

Látni kell, hogy a kormányzati gépezet készen áll arra, hogy meglépje, hogy hazánkat legkésőbb 2030-ban rávegye az Unióból való kilépés útjára: a jogrendszer készen áll, a hangulat épül, a magántőkealakok bespájzolták az uniós és állami forrásokat, ha úgy tetszik, a fiúk készen állnak a kilépésre, eltökéltek, hogy ismét a történelem vesztes oldalára állítsák hazánkat. És ne felejtjük el, amit a kormányfő az új generációval kapcsolatban mondott: 2060-ig tervez, de elfelejtette mondani, hogy mindezt az Unión kívül.

(16.40)

Hiába tagadják a szándékukat itt, vagy ott, mi tudjuk, hogy ha levágják az öszvér fülét, attól még nem lesz belőle ló. Ki kell mondani, hogy a jelenlegi fideszes kormány víziója a magyar emberekről, hogy olcsón dolgozzanak kevés munkajogi lehetőséggel, önértéktől, önbecsülésüktől megfosztva. Ne felejtjük el, 2060-ig ezt az ígéretet kínálják az embereknek, és úgy tűnik, jó úton is halad minden ebben az irányban.

Nem csoda ezek után, hogy a 11 milliós luxusórában pózoló Parragh László iparkamarai elnök úgy nyilatkozott a minap, nem szeretné kipróbálni, milyen tanárként 300 ezer forintból megélni. De emlékezünk arra is, amikor a mostani köztársasági elnök, Novák Katalin azt írta: „Én hálás vagyok a sorsnak, hogy nem a kényszer üldöz el itthonról, hogy nem kórházi ápolónőként vagy pedagógusként élünk röhejes jövedelemből.”

De a helyzet persze még ennél is súlyosabb, ugyanis a munkabérunió helyett valami mégis megvalósult, ez pedig az árak uniója, ugyanis a nyugati bér helyett már nyugati áron vásárolhatnak a magyarok. Sőt, az elmúlt hónapok katasztrofális kormányzati gazdaságpolitikája miatt már ott tartunk, hogy hazánkban drágultak leggyorsabban és legnagyobb mértékben az élelmiszerek, az általános áremelkedés Európa-rekorder. Európa-rekorder az áfa, és emellé Európa egyik legszerényebb bére jár, ami a magyaroknak minden hónapban jut.

Világosan látszik, hogy a hazai kommunista stílusú ársapkás gazdálkodás megbukott, sőt a hozott intézkedések zöme valójában növelte az inflációt, hiánygazdaságot okozott, és emiatt szegényednek el az emberek. Az emberek dühösek, a pocsék bér pedig felémészi a nem normális orbáni inflációt. Sokan úgy gondolják persze, hogy jól van ez így. Így azzal vigasztalják magukat, hogy amit elveszítettünk a tűzben, még meglelhetjük a hamuban. De tévednek, a drágaság nem tágít, az éveket pedig, amiket az alacsony béren tengődve a magas áruk mellett töltöttünk, nem adja vissza senki, sem a kastélyok tulajdonosai, sem a „jótét lélek, nemzeti pénztáros” Lőrinc.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy egy területéről röviden is beszéljek, ez az egészségügy kérdése! A rendszerváltás utáni évek egyik legnagyobb

lemaradását az egészségügy és a szociális szféra tudta magáénak. Sokáig kellett abban konszenzust keresni, hogy végre elindulhassanak a bérek és felzárkózzanak az egészségügyi téren. Annak örülni kell, hogy az egészségügyi dolgozók közül az orvosok már eljutottak oda, hogy tisztességes bérért tudnak dolgozni, és hogyha nem is európai bérszínvonalon, de ahhoz közelítő bérekért dolgoznak. De bőségesen akad tennivalónk az egészségügy mindennapi dolgozóinál, azoknál, akik a magyar betegágyak mellett állnak, azoknál, akik az egészségügyet fenntartják, akik a technikai feltételeket biztosítják. Az ő számukra ebben az évben még csak egy olyan béremelés jön, amely az általános inflációt sem éri el, és azt sem visszamenőleg kapják meg. Így hát világosan látszik, hogy ezen a téren Magyarországnak konszenzusosan rendkívül sok előrelépésre van szüksége.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik-Konzervatívok hisz egy robusztus, jól finanszírozott állami egészségügyben, és ehhez az szükséges, hogy a hazai egészségügyi béreket növelni lehessen, ehhez pedig az Európai Közösség támogatására van szükségünk és arra a biztonságra, amit az Európai Közösség adhat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Életünk meghatározó pillanata volt tehát az uniós csatlakozás. Életünk meghatározó élménye maradt azonban, hogy mind ez ideig nem voltunk képesek, semelyik politikai erő nem tudta megvalósítani azt az ígéretet, hogy tisztességes munkáért tisztességes fizetést kapjanak a magyarok, hogy a nyugati árakat érjük utol, a magyar bérek érik utol azokat az árakat, amelyekkel szembeültek. Az nem normális, hogyha ráadásul az országon belül valakinek Szabolcsból Szombathelyre kell mennie, és az sem normális, hogyha ezért családok szakadnak szét.

A normális Magyarország vízióját, a tisztességes bérfelzárkóztatást az Európai Unióban is és hazánkban is a Jobbik-Konzervatívok képviselik. Azt szokták mondani egy nagyon egyszerű kérdésre, amely a bérfelzárkóztatással kapcsolatos, hogy csak tudni kell el-
sűtni a pisztolyt, az nem nagy tudomány. A rajt most van, tisztelt képviselőtársaim. Egy normális Magyarországért, normális bérekért pedig jobboldali ellenzékiként azt kívánjuk, hogy bátran, tisztességesen és értelmes vitával fogalmazzuk meg a követeléseinket, és tegyünk a magyar bér felzárkóztatásáért. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács László György képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is

Lukács László György képviselőtársam felszólalására kell reagálnom, aki ugyan vágyálmait fogalmazza meg, és úgy tűnik, hogy jobban tudja azt, hogy a Fidesznek milyen tervei vannak, a Fidesz-kormányának milyen tervei vannak Magyarország Európai Unió belüli szerepével és a jövőjével kapcsolatban, mint mi magunk. Maga a miniszterelnök úr mondta el több alkalommal is, nemrégiben talán egynéhány héttel ezelőtt, hogy Magyarország az Európai Unió tagja, és az is marad.

Egészen addig az marad, tisztelt képviselőtársaim, amíg az Európai Unió az alapokmánya szerint a szuverén nemzetállamok közösségeként működik, nem pedig úgy, ahogy azt önök is akarják többek között, és az önök szocialista barátai, hogy egy nagy, egységes, Egyesült Államok-szerű egyesült Európa jöjjön létre, egy olyan egyesült Európa, ahol a nemzetállamok szuverenitása nem érdekli az Európai Bizottság vezetőit, ahol a kis államok a saját jogaikért nem tudnak megharcolni, mert a nagyok mindent eldöntenek helyettük. Ezt akarják önök, képviselő úr, önök és a baloldali képviselőtársai is.

De nézzük a mai vitanap témáját! 2010 óta a Fidesz által vezetett polgári kormány az ágazati partnerekkel együttműködve jelentős erőfeszítéseket tett a bérek emelésére, a munkavállalás ösztönzésére, amit a családi adókedvezmények bevezetésével még fokozott is. Az elmúlt évek gyors ütemű béremelkedése növelte a munkaerő-kínálatot, és ösztönözte a külföldön munkát végzettek hazatérését. A társadalmi felemelkedés két fontos mutatója egyaránt azt jelzi, hogy sokkal többen élnek ma jövedelemből Magyarországon, mint a 2010-es kormányváltás előtt, és akik dolgoznak, azok lényegesen többet keresnek, mint a baloldali kormányok idején.

A reáljövedelem mértéke évek óta jelentősen növekszik, ami azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy több árut tudnak vásárolni a munkavállalók a megkapott jövedelmükből. Ennek több összetevője is van. Egyrészt a gazdaság jelentős javulása és növekedése, mely eleve több és nagyobb jövedelmet biztosít a dolgozók számára, másrészt a kormány adópolitikája is, hiszen egykulcsos, 15 százalékos, az Európai Unióban is egyedülállóan alacsony szintű személyijövedelemadó-rendszer működik ma Magyarországon. A családok számára a családi adókedvezmény mértékének az éves növekedése is egyre magasabb jövedelmet hagy ott a magyar családoknál.

A versenyszférában a bérek alakításában a kötelező bérminimumok emelése mellett egyre növekvő szerepet játszik a magyar munkaerő iránti igény növekedése, ami miatt a cégek a fizetéseket nagymértékben emelik. Ha megnézték, tisztelt képviselőtársaim, az elmúlt több mint tíz év során nemcsak hogy előbb beerte a versenyszféra bérszintje a közzsféra bérszintjét, hanem mára jelentősen meg is haladta azt, ami, azt gondolom, hogy egy helyes folyamat, és azt mutatja, hogy a magyar munkaerő értéke folyamatosan nő, és egyre nagyobb kereslet van iránta a gazdaságban.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció támogatásával a kormány 2010 óta az egészségügyben hajtotta végre a

legnagyobb mértékű béremelést, több ütemben emelte az ápolók és az orvosok bérét, ezzel megvalósítva minden idők legnagyobb orvosbéremelését. Ezzel párhuzamosan a hálapénz rendszere megszüntetésre került, ami évtizedek óta nyomasztotta a magyar társadalmat.

Az orvosok, szakorvosok bére 2021-23 között összesen 43 százalékkal emelkedett, tehát két év alatt 43 százalékkal emelkedett az orvosok bére. Emellett ma egy 41 éve dolgozó orvos bruttó alapbére több mint 2,5 millió forint, tisztelt képviselőtársaim. Ez a bér 2010-ben alig haladta meg a 260 ezer forintot, tehát több mint tízszeresére emelkedett az orvosok bére, legalábbis a hosszú ideje állásban dolgozó orvosok bére.

Az ápolók ma is több mint háromszorosát, a szakorvosok pedig öt- vagy akár kilencszeresét keresik annak, mint amit 2010-ben a kormányváltás előtt a baloldali kormányok gazdaságpolitikájának következtében kerestek. Megbecsüljük és elismerjük az egészségügyi dolgozók és az egészségügyben dolgozók áldozatos munkáját, a társadalomban betöltött rendkívüli szerepüket, és folyamatosan keressük annak lehetőségét, hogy valamennyi egészségügyi dolgozó bére tovább emelkedjék.

A nemzeti kormány 2010 óta folyamatosan csökkent a munkát terhelő adókat. A közsférában átfogó béremelési programokat indítottunk, és a vállalkozásokat adócsökkentésekkel segítettük, többek között a bérek emelkedésében is. A magyar kormány a magyar gazdaság és a magyar emberek érdekeit védi, segélyalapú társadalom helyett, amely a szocialisták kormányzati időszakát jelezte, munkaalapú társadalmat hoztunk létre.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A baloldal egyértelművé tette, hogy a bérek növekedését nem támogatja. A költségvetési szavazásokon, valamint egyéb alkalmakkor minden, a munkát terhelő adócsökkentést elutasítottak, és nem adták meg a támogatást a pedagógusok, az egészségügyi dolgozók, a rendőrök, a katonák és más közszolgálati dolgozók béremeléséhez sem.

(16.50)

A baloldal ugyanazt az elhibázott gazdaságpolitikát folytatná, mint amit kormányzása alatt, 2002-2010 között megtett. Akkor sem védtek meg a magyar emberek munkahelyeit és jövedelmét, miközben feladták hazánk gazdasági szuverenitását. Ezzel egymillió embert tettek munkanélkülivé, és mivel mindent alárendeltek a külföldiek profitszerzésének, gyakran megalázóan alacsony bérekért kellett dolgozniuk a magyar embereknek. A fizetéseket magas adók sújtották, egész ágazatokban befagyasztották a béreket, sőt a közszolgálati dolgozóktól, így a pedagógusoktól, az orvosoktól, de még a nyugdíjasoktól is elvettek egy 13. havi bért. Azt sem bánták, hogy az intézkedések miatt több százezer segélyeken tengődtek ezekben az időkben.

A baloldali kormányok idején a személyi jövedelemadó rendszere a többletmunkát magas felső adókulccsal büntette, de még az alsó kulcs is magasabb volt, mint a jelenlegi egységes, 15 százalékos áfakulcs (sic!). 2009-ben pedig a szuperbruttó adóalap meghatározását is megszavazta a baloldali többség itt a parlamentben, ezzel további terheket róva a dolgozó magyar emberekre és a magyar családokra. Ezzel szemben a jelenlegi kormány két lépcsőben kivette a szuperbruttósítást, a többletmunkát jutalmazó, igazságosabb, egykulcsos adórendszert vezetett be először 16, majd később 15 százalékos szinttel.

A baloldali kormányok csak elvették a családoktól a pénzt, tisztelt képviselőtársaim. Kormányzásuk alatt a családi adókedvezmények összege folyamatosan csökkent. 2010-re az a szegényteljes dolog történt meg, hogy mindösszesen 12,6 milliárd forintot tett ki az utolsó Bajnai-kormány által benyújtott és a szocialisták által elfogadott költségvetés; 12,6 milliárd forintot, tisztelt hölgyeim és uraim!

Ezzel szemben már 2021-ben az Orbán-kormány alatt 310 milliárd forint fölött volt a családi adókedvezmény mértéke a magyar nemzeti költségvetésben, amely az idei évben is tovább fog emelkedni. Az egész Európai Unióban, tisztelt képviselőtársaim, ha GDP-arányosan nézzük a családok támogatásának a szintjét, akkor Magyarországon a legmagasabb az adótámogatás, hiszen meghaladja a magyar bruttó össztermék, a GDP 4 százalékát. Tisztelt képviselőtársaim, ez azt jelenti, hogy több mint 25-szörösére nőtt 13 év alatt, 25-szörösére nőtt a családok támogatásának a mértéke.

A családi adókedvezmény megújítása mellett bevezetésre került az első házások kedvezménye, a négy vagy több gyermeket nevelő édesanyák pedig személyijövedelemadó-mentességet élveznek egészen életük végéig. 2023-ban a családokat támogató kedvezmények a 30 év alatti édesanyák kedvezményével bővültek, a fiatalok magasabb bérhez jutását pedig a 25 év alatti fiatalok személyijövedelemadó-mentessége segíti. Mindemellett az is elmondható, hogy ma Magyarországon a minimálbér magasabb, mint a szocialista kormányok idején az átlagbér volt.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország 2010-ben egy olyan sikeres foglalkoztatási fordulatot hajtott végre, amely példa nélküli a rendszerváltás óta eltelt több mint három évtizedben. Ezzel Magyarország közel került a teljes foglalkoztatottsághoz, sőt az uniós átlagot meghaladó gazdasági növekedés fenntartása lassan munkaerőkorlátokba ütközik. A foglalkoztatást tekintve az Európai Unió sereghajtó pozíciójából felzárkóztunk a tagállami rangsor élmezőnyéhez, miközben a munkanélküliségi szint rekordalacsony szintre került leszorításra. A 2010-es kormányváltás óta több mint egymillióval több ember dolgozik Magyarországon, mint korábban, a potenciális munkaerő-tartalék pedig kevesebb mint a felére, 240 ezer főre csökkent.

Azt tudom tehát elmondani önöknek, tisztelt képviselőtársaim, azok az eredmények, amelyeket a

magyar kormány a magyar gazdaság fejlesztése, a munkahelyteremtés, a bérek emelése, a családok támogatása terén megtett, az követendő példa, elismerendő példa.

Arra kérem önöket, hogy fejezzék be azt az obstrukciós politikát, amit az elmúlt több mint tíz évben követtek, amikor egyetlenegy olyan intézkedést sem szavaztak meg itt a parlamentben, amely a magyar családok, a magyar munkavállalók érdekeit szolgálta volna. Változtassanak ezen a politikán, és támogassák a kormánynak az ilyen irányú törekvéseit és a benyújtott javaslatait! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bánki Erik képviselő úr. Mielőtt megadom a szót Kálmán Olga képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának - foglalja el a pulpituson a helyét! -, egy bejelentést kell felolvasnom.

Tisztelt Országgyűlés! Gyurcsány Ferenc, a DK frakcióvezetője arról tájékoztatót, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja részére megállapított időkeretből 3 percet Varga Ferenc független képviselő javára átad. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák.

Most pedig megadom a szót Kálmán Olga képviselő asszonynak. *(Nacsá Lőrinc: Ó a jobbikos? - Dr. Brenner Koloman: Nem volt jobbikos soha! - Az elnök csenget.)*

KÁLMÁN OLGA, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Emlékeznek még? 2017, Vence, kihelyezett Fidesz-frakcióülés, a miniszterelnök ismertette 12 éves, három kormányzati ciklusra szóló, meglehetősen derűlátó elképzelését. Felvázolta, hogy 2030-ra hazánk lekörözi Ausztriát. A nagy tervet a gazdasági növekedés adataiból vezette le, hozzátéve, hogy ezek a zseniálisan jó mutatók a 2010-et követő unortodox gazdasági intézkedéseknek köszönhetőek.

Hát, Orbán Viktor egy vátesz, egy igazi látnok. 2017-ben, tehát hat évvel ezelőtt pontosan tudta, hogy hazánk le fogja hagyni Ausztriát. Nézzük el neki, hogy egyetlen dologban tévedett, nem 2030-ra, hanem már 2023-ra megtörtént a csoda, mára nemcsak utolértük Ausztriát, hanem tényleg meg is előztük, mint ahogy az Unió többi tagországát is. Ez a magyar csoda, igazi hungarikum; úgy hívják, hogy orbáni infláció.

Bizony, lehagytuk Ausztriát az élelmiszerárakban. Az orbáni infláció miatt a magyar élelmiszerárak két év alatt megduplázódtak, ilyen drágulás pedig sehol sem volt az EU-ban. Amíg árakban elsők, addig bérekben az utolsók közé kerültünk az Unióban. Már a román bérek is megelőzték a magyart, csak a bolgárok keresnek kevesebbet, mint a magyarok. Egy átlagos európai polgár háromszor annyit keres, mint egy magyar, de egy osztrák például ötször annyit.

Ma a magyaroknak Európa egyik legalacsonyabb fizetéséből kellene kifizetniük Európa legmagasabb

árait. Nem azért van ez, mert a magyarok kevesebbet vagy rosszabbul dolgoznak. Nem! Azért történik mindez, mert a magyar kormány az olcsó munkaerőre építette a magyar gazdaságpolitikát. Az Orbán-kormány nem megoldandó problémaként, hanem előnyös, kívánatos dologként tekint az alacsony magyar bérekre, hogy ezzel csábítson kínai akkumulátorgyárakat, öszszeszerelő üzemeket és rosszul fizető, alacsony hozzáadott értékű beruházásokat Magyarországra.

Háromszor akkora az orbáni infláció, mint az európai uniós átlag, és négyszer akkora, mint az eurózónában. Míg az Eurostat szerint az orbáni infláció 24,5 százalékos, addig a második legrosszabb, Lettország inflációja csak 15 százalék. Két és félszer nagyobb az orbáni infláció, mint Romániáé, ami 10,4 százalék, és még a háború sújtotta Ukrajna inflációjánál is magasabb a miénk. De mielőtt elkezdenének halandzsálni szankciós meg a háborús inflációról, szeretném felhívni a figyelmüket, hogy ezt már senki nem hiszi el önöknek. Az orbáni infláció miatt a legtöbb élelmiszer ára két év alatt megduplázódott. Elértük az 1000 forintos kenyeret, az 1000 forintos vaját, és már egy kiló trappista sajt és 5-6 ezer forintba kerül. Egy átlagos magyar család havonta 130 ezer forinttal költ többet az orbáni infláció miatt.

A vágató orbáni infláció miatt tovább zuhant a magyarok reálkeresete. A KSH friss adatai szerint csaknem 7 százalékkal érnek kevesebbet a fizetések, vagyis a nettó átlagbérrel számolva közel 30 ezer forintot vettek ki a magyarok zsebéből; ezt vette ki az Orbán-kormány. Utoljára a második világháború pusztítása után, illetve a Rákosi-korszakban volt ilyen hatalmas élelmiszer-drágulás, amit nyugodtan nevezhetünk történelmi mértékűnek, a maguk tevékenységét pedig történelmi bűnnek.

Tudom, hogy maguknak ezek ismeretlen fogalmak, de megpróbálkozom a lehetetlennel, megpróbálom elmagyarázni önöknek, hogy Magyarországot hogyan lehetne kivezetni a bajból. Nem az árakat, hanem a béreket és a nyugdíjakat kell emelni, ahogyan azt Dobrev Klára árnyékkormányára tűzte ki célul. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Az árnyékkormány felkészült a feladatra.

A béremeléshez öt fontos kormányzati intézkedésre lenne szükség. Az első, hogy Magyarországon is be kell vezetni az európai minimálbér-szabályozást, azok után, hogy az EU-ban ezt már sikeresen kiharcoltuk. Ezzel a lépéssel legalább 50 ezer forinttal fog emelkedni a magyar minimálbér, és nagyjából ennyivel fogja feljebb tolni a többi fizetést is.

(17.00)

Másodszor: az államnak példát kell mutatnia. Egyszerre kell béremelést végrehajtani az állami alkalmazottak, a pedagógusok, ápolók, szociális munkások, rendőrök, tűzoltók, mentősök, óvodai-bölcsődei dolgozók, közigazgatásban dolgozók esetében. Ez nemcsak a közalkalmazottaknak fontos, akiknek ezzel

emelkedni fog a bérük, hanem azért is, mert az állam így közvetlenül tudja emelni a bérszínvonalat. Közgazdasági tény: ha az állam bért emel, akkor a magánsektornak is bért kell emelnie, különben jobb esetben már senkit nem fog tudni elcsábítani a közszférából, rosszabb esetben akár el is veszítheti a dolgozóit, ha nem tart lépést az állammal. Dobrev Klára kormánya ezt tenné.

A harmadik lépés, hogy a kormánynak segítenie kell a kis- és középvállalkozásokat a béremelésben, de ehhez a jelenlegi multibarát adórendszert igazságszerűbbé kell tenni. Az Orbán-kormány ma éppen a legnagyobb, leggazdagabb nemzetközi óriásvállalatoknak tartja alacsonyan az adóit, holott az így megkérített profitot ezek a cégek külföldre viszik. Éppen ellenkezőleg kell eljárni: a kis- és középvállalkozásokat kell támogatni, hiszen ez a támogatás duplán fog hasznosulni, itt lesznek belőle magasabb fizetések, amiket itt fognak elkölteni, növelve a gazdasági teljesítményt. Dobrev Klára kormánya ezt tenné.

(Az elnöki széklet Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A negyedik lépés nem egy intézkedés, hanem sokkal inkább egy új gazdaságpolitikai szemlélet: csak olyan beruházásnak szabad uniós vagy magyar állami támogatást adni, amely vállalja, hogy az adott területen az addig megszokottnál magasabb, versenyképes bért fog fizetni az alkalmazottainak. Ma ez nem szempont a stratégiai partnerségek kialakításakor. Ez önöknek nem szempont. Ezért van tele az ország nyomott áron dolgoztató multikkal, akkugyárakkal és összeszerelő üzemekkel. Az Orbán-kormány ma azt nézi, hogy ki fizet többet a magyar államnak. Mi azt fogjuk nézni, hogy ki fizet többet a magyar embereknek.

Az ötödik intézkedés talán a legegységesebb egy szociáldemokratának: meg kell erősíteni az oktatást, a szakképzést, a magyar szakszervezetiséget. Ahhoz, hogy meredeken növekvő pályára állítsuk a magyar béreket, versenyképes tudásra és erős érdekképviseletre van szükség. Csak így tudjuk hosszú távon is visszaadni a munka becsületét. Dobrev Klára kormánya ezt tenné.

Higgyenek nekem, ebből a gödörből, szegénységből, reménytelenségből, megélhetési válságból egyetlen módon kerülhetünk ki, úgy, hogy az „orbáni infláció, az orbáni urambátyám, oligarchám, vejem, kedvenc gázszerelőm” korszaknak véget kell vetni. Ennek az országnak egyetlen reménye van, hogy újra európai jólétben élhessen, és ezt a reményt Dobrev Klára árnyékkormánya jelenti.

Nincsenek hiú ábrándjaim, tudom, hogy önök most ismét össze fognak hordani tücsköt-bogarat szankciókról, Brüsszelről, gonosz baloldalról. Egyet viszont ne feledjenek: amit maguk művelnek ezzel az országgal, ezzel a néppel, az a történelemkönyvek fekete lapjaira fog kerülni, és utólag önök mind nagyon, de nagyon fogják magukat szégyellni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalásokat Nacsa Lőrinc képviselő úr folytatja, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kálmán Olga egy frakcióüléstről szóló jelentéssel kezdte a felszólalását. 2006. május 26., Balatonőszöd, frakcióülés, ahol megtudhattuk - utána a szélesebb közvéleményben is -, hogy Gyurcsány Ferenc elmondta, hogy meghamisította a költségvetési adatokat, hogy átverte a magyar embereket, hogy hazudtak, hogy még Brüsszelbe is meghamisított adatokat küldtek ki, hogy trükkök százait vetették be annak érdekében, hogy az igazság ne derüljön ki, hogy hogyan lopták szét ezt az országot, tisztelt képviselő asszony. 2006. május 26., Balatonőszöd.

Tisztelt képviselő asszony most elmondta, hogy Dobrev Klára mit intézne el, a felszólalása nagy részét ezzel töltötte. Hát, Dobrev Klára eddig két dolgot intézett el, az édesanyján keresztül kedvezményes hitelt a férjének, hogy a timföldgyárat megvehesse, és egy lopott családi villát kedvezményes áron. Ezt a kettőt tudta Dobrev Klára eddig elintézni ebben az országban *(Taps a kormánypártok soraiban.)*, és továbbra is ebbe az irányba halad, tisztelt képviselő asszony. *(Kálmán Olga: Elég gyenge! - Dömötör Csaba: De igaz!)* Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindössze ennyit várhatunk Dobrev Klárától. Ennyit tudott eddig elintézni, és ez várható a jövőben is.

De nézzük Lukács László képviselő urat, aki a demagógiai versenyt talán ma megnyerte *(Zaj a Jobbik soraiban.)*, hiszen Z. Kárpát Dániellel közösen elmondták, hogy a fiatalok elvándorlása micsoda tragédia, miközben azzal büszkélkedett, hogy orvosokat vitt külföldre, Írországra a jobb fizetésért. Azzal büszkélkedett, hogy ő 62 orvost is kiszervezett Írországra.

Majd elmondta, hogy mi lennének azok, akik kilépnének az Európai Unióból, miközben ott ül mögötte Gyöngyösi Márton, ott ül a Jobbik elnöke. Rendszeresen rendezvénysorozatokat tartottak „Tagok legyünk, vagy szabadok?” címmel. Z. Kárpát Dániel és a mai nap vezérszónoka „Így nem - EU-tanázia” címmel írt könyvet, tisztelt képviselőtársaim. Önök EU-s zászlót égettek a tüntetéseiken, és „Tagok legyünk, vagy szabadok?” címmel tartottak rendezvénysorozatokat. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Gyöngyösi Márton volt az, aki a Krímben és a Donbászban nyugati közösség által el nem ismert népszavazásokon vett részt, tisztelt képviselő úr. Tehát ha valaki ahhoz a világhoz tartozik, akkor azok önök és a Jobbik, tisztelt képviselő úr. S külön humoros volt, hogy az orvosbérekről is beszélt orvosexportórként.

Amikor önök áfa- meg pluszbevételekről beszélnek, költségvetési számokról, akkor azért legyen tiszta az a mérhetetlen demagógia, hogy ennek az országnak az elmúlt években számos válsággal meg kellett küzdenie. A magyar embereknek és a magyar

vállalkozásoknak egy pandémia, egy Covid-járvány, egy energiaválság, egy inflációs válság, egy szankciós válság jutott az elmúlt években. Az, hogy van plusz áfabevétel, tisztelt képviselő úr, az igaz. És mennyi a pluszkiadás az energiaköltséggel, mennyire emelkedtek meg az energiaárak a szankciók hatásainak köszönhetően, mennyivel növekedtek meg a különböző kiadások azért, hogy az iskolákat, a kórházakat, a szociális intézményeket fűteni, világítani tudjuk, és így tovább? Az a mérhetetlen demagógia, amivel önök azt állítják, hogy mikre fordítanak forrásokat... - hát láttuk!

Én azt kérem önöktől, mindannyiuktól, Komjáthi Imrétől, Gurmai Zitától, Kálmán Olgától, Lukács László Györgytől és mindannyiuktól itt a teremben, Dávid Ferencről különösen, hogy akkor tudnak ebben a vitában őszintén felszólalni, ha azt tudják magukba nézve elmondani, hogy az elmúlt években, amit mi a magyar munkavállalók bérének fejlesztése érdekében ide benyújtottunk, azt megszavazták. De nem így történt! Önök nem szavaztak meg nyolcvan alkalommal adócsökkentést. Nyolcvan alkalommal csökkentettük 2010 óta az adókat, és önök mindannyiszor nem mondtak erre. Ha önökön múlt volna, nem csökkent volna az szja, nem csökkent volna a munkáltatói adó, nem csökkent volna a társasági adó, nem csökkent volna a szocho, és így tovább. Ha önökön múlt volna, nem csökkentek volna ezek az adók.

Amikor benyújtottuk a rendvédelmi dolgozók, a katonák, a tanárok, az orvosok, a szociális dolgozók, az ápolók béremelését, akkor önök erre nem mondtak. Akkor önök erre nem mondtak! Azt mondták, hogy nem. Ezek után kezdeményeznek egy vitát a magyar munkavállalók bérrendezéséről, ami szerintem egy fontos vita, amiről érdemes beszélgetni. Csak nézzük meg, hogy mi van az önök tettei mögött! Önök mindannyiszor megnyomták a „nem” gombot. Azt mondták, hogy nincs szükség adócsökkentésre, azt mondták, hogy nincs szükség béremelésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ott vannak a szavazási jegyzőkönyvek a parlament honlapján, bárki megnézheti. Ezek megtörténtek. És ott vannak a névsorok, hogy ki szavazott igennel és ki szavazott nemmel. Ez nem valami hókuszpokusz, hogy ki melyik oldalon áll, meg ki mit gondol, meg ki szociáldemokrata, meg ki kereszténydemokrata. Itt volt egy szavazás: akarják-e, hogy csökkenjen a személyi jövedelemadó, és Lukács László György azt mondta, hogy nem akarja, a DK-sok azt mondták, hogy nem akarják, és az MSZP-sek is azt mondták, nem akarják, hogy csökkenjen a személyi jövedelemadó.

Összehasonlításképpen: 2009-ben 36, és aztán 38 százalék volt az szja felső kulcsa. Hol volt akkor Kálmán Olga, hogy számonkérje az akkori Gyurcsány-Bajnai vezetést, hogy 38 százalék a személyi jövedelemadó felső kulcsa. Most 15 százalék. Akkor hol voltak a nagy felszólalásai Lukács László Györgynek meg Komjáthi Imrének. Komjáthi Imre miért nem kopogott be az MSZP-pártközpontba és mondta azt,

hogy kedves fiúk, ez a 38 százalék nagyon sok, ezt nem bírják el az emberek. Ne emeljétek a személyi jövedelemadót, mert az már 38 százalék. Hol volt Dávid Ferenc az érdekképviselői szervezet vezetőjeként, hogy bekopogjon, hogy a 38 százalék rendkívül sok? Ezt nem bírják el a magyar emberek!

(17.10)

Most a személyi jövedelemadó felső kulcsa 16 százalék; 15 százalék! (Kálmán Olga: Na!) 38-15, 38-15!

Önök 2009-ben, az utolsó évükben 12 milliárd forintot költöttek családi adókedvezményre. 2022-ben 980 milliárd forintot költöttünk családi adókedvezményre. 980 milliárd forint plusz az állami költségvetésből az adókedvezményen keresztül odakerült a családokhoz. Az önök idejében 12, tisztelt képviselő úr. Hol volt akkor Komjáthi Imre meg Dávid Ferenc meg Kálmán Olga, hogy bekopogjon? (Komjáthi Imre: Gyárban!)

Apropó, hogy hol vannak a képviselő urak és képviselő hölgyek! (Közbeszólás a kormánypártok soraiból.) Ezt a vitát olyanok kezdeményezték, tisztelt képviselőtársaim, olyanok is kezdeményezték, akik vastagon benne voltak az előző kormány vezetésében, és vastagon hozzájárultak ahhoz az embereket megnyomorító, korrupt politikához, amit Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon neve képviselt. Olyanok vannak az előterjesztők között, mint maga Gyurcsány Ferenc; Vadai Ágnes; Varju László, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkára; Arató Gergely, szintén államtitkár. Hol vannak erről a vitáról ők, akik vastagon Magyarország legkorruptabb kormányának vezetői és tagjai voltak, és asszisztáltak ahhoz az embereket kizsákmányoló és segélyre kényszerítő politikához, ami Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon vezetésével 2002 és 2010 között megtörtént?

Önök csak elvettek az emberektől. Ha az emberek bérére beszélünk, hát önök elhalasztották 2009-ben az adócsökkentést, elvették a 13. havi bért, elvették a 13. havi nyugdíjat, folyamatosan emelték az adókat, folyamatosan emelték a rezsit, miközben hazudtak a költségvetési számokról.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2007-ben nem volt válság. Tudják, mennyi volt a magyar gazdaság növekedése? 0,2 százalék. (Dr. Selmeczi Gabriella: Ajjaj!) 2006-ban nem volt válság. Tudják, hányadik volt a világban a magyar államháztartási hiány? A második, csak a háború sújtotta Libanonban volt nagyobb az államháztartási hiány. Nem? A pénzbőség éveiről beszélünk, nem a válság éveiről, 2006-ról meg 2007-ről. (Kálmán Olga közbeszól.) Önök kilopták az emberek zsebéből a pénzt, elrakták, odaadták a külföldi barátainknak, és nem adták a magyar munkavállalóknak semmit. 2010 óta egymillióval többen dolgoznak, mert önök otthagyták az embereket a megalázó segélyekkel az út szélén. (Kálmán Olga közbeszól.)

Ha már családpolitika, 2010 előtt, tisztelt képviselőtársaim, egy három-négy-öt gyermeket vállaló család

egyed jelentett a szegénységgel. Önöknek a politikája az volt, hogy ha az emberek több gyermeket vállalnak, akkor éljenek rosszabbul. Elvették a lakhatási támogatást, a kamattámogatott forinthiteleket, a családi adókedvezményt, visszavágták a gyst, és egy családellenes, életellenes és munkavállaló-ellenes politikát folytattak. Ezek után a DK legszorosabb szövetségese, a JK, a Jobbik-Konzervatívok idejön, és azt mondja nekünk, hogy a magyar munkavállalók bérére kellene beszélni - Gyurcsány Ferenc megnevezése nélkül. Hát micsoda álszentség ez? Hát 2002 és 2010 között 50 ezerről 73 500 forintra emelték, tisztelt Komjáthi úr, a minimálbért. 23 500 forinttal sikerült emelni. Most 232 ezer forint, tisztelt képviselő úr. Van különbség?

Csak ismerjük el az eredményeket, és beszélgesünk a tények talaján, mert sokkal könnyebb úgy, ha a valóságot, a számokat hozzuk ide, és nem a Kálmán Olga-féle propagandaszöveget mondjuk föl. Sokkal egyszerűbb a beszélgetésünk, ha így, a tények alapján beszélgetünk. Önök nem emelték a minimálbért, mert elfelejtkeztek a melósrétegről, elfelejtkeztek a munkavállalókról, mi pedig emeljük, és a béreket is emeltük. Sosem mondjuk azt, hogy az út végén vagyunk, sosem mondjuk azt, hogy eleget tettünk, tovább fogjuk folytatni, ahogy eddig is, a magyar munkavállalók bérének az emelését. Köszönöm szépen. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Jó volt! - Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: A Momentum képviselőcsoportjának vezérszónoka, Lócsei Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon!

LÓCSEI LAJOS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Bevallom őszintén, tegnap este megírtam egy beszédet erre a vitanapra, a szakmai javaslataimat fogalmaztam meg, a Momentum Mozgalom álláspontját, de ideérve úgy döntöttem, hogy mégsem azt mondom el, mert úgy gondolom, hogy a viták általában olyan felek között zajlanak vagy kellene történniük, akik meghallgatják egymást, esetleg az építő, konstruktív javaslatokat elraktározzák, elviszik magukkal és beépítik akár a kormányzati stratégiába. De itt nem így van, képviselőtársaim.

Az elmúlt 12-13 évben ez a kormány kiüresítette a parlamenti munkát, legyen a mi javaslatunk bármennyire jó, konstruktív, építő jellegű, az elmúlt évek tapasztalatai alapján ez a kormány nem fogadja el, nem építi be, csak megy a saját feje után. Vegyünk példát a bizottsági munkáról! Az elmúlt 12 évben mennyi ellenzéki javaslatot fogadtak el a fideszes többséggel bíró bizottságok, tisztelt képviselőtársaim? Pont annyit, amennyire most gondolnak önök is. Szóval jogosan merül fel bennem a kérdés, hogy egyáltalán kell-e addig nekünk ehhez hasonló vitákon részt vennünk, amíg a javaslataink nem találnak nyitott fülekre a kormányzatban.

Természetesen nagyon fontosak a bérfeljesztéssel kapcsolatos kérdések, és egy normális demokráciában helye lenne erről vitáznunk. Ugyanis hol tartanak ma Magyarországon a bérek? Az Európai Unión belül a sereghajtók között vagyunk, egy év alatt 20 százalékkal csökkentek a reálkeresetek. Csehország, Szlovákia, de arányaiban tekintve Románia is gyorsabban zárkózik fel a nyugati bérekhez, mint Magyarország. A bérek tekintetében már nemcsak a régi európai uniós tagállamok mögött kullogunk, hanem a régiós országok mögött is. Az infláció nálunk a legmagasabb az egész Unióban, 24 százalék, míg ez az érték az Európai Unió átlaga tekintetében egy számjegyre csökkent. Bármennyire sikerpropagandát hajt is a kormány bérfeljesztés címszó alatt, ezt a rekordmagas infláció, a 40-50 százalékkal megemelkedett élelmiszerárak felfalják, nem beszélve a 12 éve befagyasztott családi pótlékról vagy a 28 500 forintos öregségi nyugdíjminimumról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Két egymást követő negyedévben bőven 20 százalék feletti infláció tükrében bátran kijelenthető, hogy Magyarországon nagyon súlyos és mély gazdasági válság van. Az élelmiszerárak elszálltak, a keresetek vásárlóértéke egyre csökken, a magyarok több mint 60 százalékanak egy hirtelen jött kiadás gondot okoz. 300 ezer kisnyugdíjas él százezer forint alatti jövedelemből, és további 600 ezer él 130 ezer forint alatti jövedelemből, a nyugdíjas-bevásárlókosár 25,3 százalékos inflációval sújtott.

És ezekre a számokra a magyar kormánynak mi a válasza? Árstopos csirke far-hát, liszt, olaj, cukor, tej, árstopos burgonya és emellett a boltokat akciózásra kényszerítik. A szegények eledele, a száraztészta ára is több mint 66 százalékkal emelkedett az elmúlt időszakban. A péksütemények ára 60, a kenyéré 80, a vajé 76, a margariné 60, a baromfiúsé pedig 50 százalékkal emelkedett. A csirkeláb 300 forintra 300 ezer forintra emelkedett. A 45 dekagrammos, olcsóbbnak mondható vaj 700 forintra emelkedett az elmúlt időszakban.

Na, ezek a számok, amelyekről a családbarát kormány mélyen hallgat. Nekünk pedig, ellenzéki politikusoknak, az lenne a feladatunk, hogy ezeket az információkat, tényeket eljuttassuk az utolsó kistelepülés utolsó házában lakókhöz is. Meg kell tudniuk a választópolgároknak, hogy a szomszédos, háborúval sújtott Ukrajnában nem drágult annyira az élet, mint itt nálunk, a béke szigetén, Magyarországon. Meg kell tudniuk a magyar családoknak, hogy egy dologtól drágult meg a megélhetésük, ez pedig a Fidesz elmúlt 12-13 éves elhibázott gazdaságpolitikájának eredménye, és hogy fontosabb a zsebük kitömése, mint a magyarok megélhetése.

(Folytatás 69/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársaim! Ismétlem önmagam: amíg a javaslatok nem találnak hallgató fülekre itt, a parlamentben, addig a legnagyobb tisztelettel kérem önöket, ne értelmetlen vitákra használjuk erőforrásainkat, hanem juttassuk el a tényeket a magyar családokhoz, álljunk végre a pedagógusok mellé, a diákok mellé, a szülők mellé! Mert ha nem így teszünk, akkor ez a kormány elveszi a gyermekeink jövőjét is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ébresztő! Köszönöm a szót. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Komjáthi Imre képviselő úr következik, aki a vezérszónoklatát az emelvénnyel mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

(17.20)

KOMJÁTHI IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Több millió magyar munkavállaló helyzetéről kellene vitáznunk, de muszáj először kifejezetten 199 dolgozóról szót ejtenem, a parlamenti kollektíváról, azokról, akiknek itt kellene lenniük a parlamentben, és vitázni itt, a vitaparlamentben. Nonszensz, hogy külön vitanapot kell kezdeményezni az egyik legfontosabb kérdésről, és még ilyenkor is attól kell tartani, hogy nem kapunk mást, mint a kormány hátrahagyott magnókazettájáról a 2010 óta játszott slágert, hogy azért nem tudnak mit tenni, mert 13 évvel ezelőtt milyen rossz kormányzás folyt.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Nekem ne mondják, ugyanis én akkor nem kormányoztam, hanem gyárban dolgoztam, és egy ipari szakszervezetben küzdöttem a mindenkori kormány ellen. Még egyszer mondom: a mindenkori kormány ellen. Mire következett nek önök abból, hogy mi a vegyipari szakszervezettel annak idején már az SZDSZ-es Kóka János gazdasági miniszter ellen is tüntettünk, önök meg 2010 után azonnal a keblükre ölelték, és bevették a bizniszbe.

Vita - ennyit szeretnénk elmondani, ami szerintünk nem jó, javaslatot tenni a megoldásra, és meghallgatni az érveiket kölcsönös figyelemmel, hátha meggyőzi egyik a másikat. Annál is inkább, mert egyik oldal sem egységes. Mi is pontosan tudjuk, hogy a kormány többfélét gondol, a kordonok mögül is hallani a Karmelitából a tányérok csörömpölését, pontosan tudjuk, hogy miért nem készül mosolygós szelfi, amin Lázár János, Nagy Márton és mondjuk, Matolcsy György egymást öleli. És azt sem titkoltuk soha, hogy a Szocialista Pártnak alapvető kérdésekben van vitája az ellenzék két liberális pártjával, a két zöldpártjával és a jobboldali pártokkal, mozgalmakkal, nem ugyanazt gondoljuk a jelenlegi helyzetről sem. Ezért vagyunk itt, hogy vitázzunk közösen, hogy beszéljünk együtt, közösen.

Aki szerint ma nincs miről beszélni, és nem nézi a boltban az árcédulát, az meg sem nézi a banki sms-

ben az egyenlegét, az ma a kivételezett kaszt tagja, és nem gondol az emberek megélhetésével, anyagi biztonságával.

Elsőként hadd beszéljek a problémáról, arról, ami szerintünk a legnagyobb gond. A Fidesz-kormány 2010 után egy torz gazdaságpolitikát valósított meg, ami dupla kiszolgáltatottságra épül. Magyarország csak akkor működik, ha egyrészt hiánytalanul megérkeznek az uniós források, másrészt pedig folyamatos az olcsó magyar munkaerőre, elégtelen munkavédelemre és nagylelkű adókedvezményekre apelláló külföldi tőke beáramlása. Ezzel a módszerrel, tisztelt fideszes képviselőtársaim, önök uralták a pillanatot, de megették a holnapot.

Nézzék csak meg, mit műveltek! A politikai és gazdasági hatalmuk fenntartása érdekében olyan messzire távolodtak az Európai Unió alapvető értékeitől, ahová már nem viszik ki az uniós pénzt, helyette bedobnak egy értesítést, hogy be kéne fáradni Brüsszelbe a megfelelő papirokkal. Igen, önök addig rugdosták ki sorban a jogállami pilléreket, addig hizlalták uniós pénzből a kormánypárti oligarchákat, amit már nem tudott szó nélkül hagyni az Európai Unió sem. Pedig az önök korábbi európai konzervatív barátai nagyon sokáig igyekeztek félrenézni, ezt mi, MSZP-sek éveken át fel is róttuk nekik. Gondoljanak bele, önök a magyar emberek százmilliárdjait költötték EU-ellenes propagandára, most meg se pénz, se posztó! Biztos jó ötlet volt a forrásaink elleni szabadságharc? Mondják csak: pont így akarták megállítani Brüsszelt, utalás előtt? A magyar gazdaság szerkezet pedig kizárólag szélszentes időben, folyamatosan érkező külföldi tőkével és háborítatlan forinttal tudott egyben maradni.

Mindebből évek óta semmi nem áll meg. Önök védtelenül hagyták a magyar dolgozót egy olyan viharban, amit a klímaváltozás kihívásai, majd egy világválság, majd egy háború és az erre épülő energiaválság és abból fakadó egyéb válságok folyamatosan tápláltak.

Még mindig 25 százalék körüli az infláció. Ez rekordméretű, bárhol nézem. A magyar dolgozók bérét befolyásolni képes kormányzati döntések hol késve, hol kapkodva születnek, de akárhogyan is, érdemben nem segítenek. A magyar emberek egyre rosszabbul élnek. Lehet, hogy mást értünk függetlenség meg szabadságharc alatt, de amikor az orosz gáz, az orosz olaj függésében, orosz atomerőmű bővítésére várva, kínai akkumulátorgyárhoz kötve akar utcai harcot játszani a miniszterelnök, ez még komikus is lehetne, ha nem magyarok millióinak mindennapi biztonságát kockáztatná.

Eddig tehát a problémák sora, most pedig jöjjenek az MSZP javaslatok!

Elsőször is: mivel önök miatt buktuk el az uniós pénzeket, legyenek kedvesek a lehető leghamarabb a lehető legpontosabban végrehajtani azt, amit az Európai Unióval megállapodtak! Csinálják meg, amit kell, jöjjenek végre a pénzek, ezeket pedig ne vigyék

haza, hanem legyen belőle fizetés a magyar emberek számára!

Másodjára: ismerjék be, hogy az unortodox gazdaságpolitika megbukott! Tessék végre az ügyeskedés, alakoskodás, pávatánc helyett visszatérni azokhoz a megoldásokhoz, amelyeket alkalmazva már a régiós versenytársaink is leköröznék minket! Fektessenek a tudásba! Az összeszerelés felől tereljék a kutatás és fejlesztés felé a magyar gazdaságot! Számolják fel a piacot agyonnyomó korrupciót, és válogassák meg, kívül kötnék stratégiai partnerségi megállapodást! Kössenek stratégiai szerződést a magyar munkavállalókkal, a magyar szakszervezetekkel! Az MSZP fő törekvése, hogy minden dolgozó ugyanazokkal a jogokkal rendelkezzen, nincs állás munkaszerződés nélkül, nincs állás tisztességes fizetés nélkül. Kezdeményezzük a szakszervezetek és a munkaadók szervezetei közötti ágazati szintű bér- és termelékenységi megállapodások megkötését és a kollektív megállapodások rendszerének kiterjesztését az ágazatok többségére.

Harmadszor: ismerjék be azt is, hogy egy nyugdíj-katasztrófa felé robogunk! Rövid távon a nyugdíjasok létbiztonsága kerül veszélybe a juttatásaik elértéktelenedése miatt. Ezért az MSZP azt mondja, egy azonnali 5 százalékos nyugdíjemelésre van szükség, ez az MSZP javaslata. Utóbbit majd egy alapvető reform oldhatja meg, azt, hogy stabil legyen a nyugdíjrendszer. Ma 256 ezer nyugdíjas van Magyarországon, akinek még a 100 ezer forintot sem éri el a nyugdíja.

Végül pedig, szándékosan a mondandóm végére időzítve, hogy biztosan megmaradjon, szeretném ismertetni azokat a javaslatainkat, amelyek a tűzoltás miatt szükségesek.

Ne sarcolják meg az alapvető élelmiszereket! Ne legyen áfa rajtuk! Pont arra szolgál egy ilyen vitanap, hogy ezek körét megvitassuk. A miniszterelnök úrral ellentétben szerintem nem alapvető élelmiszer a pálinka, viszont a krumplinak nem csak választások idején kellene olcsónak lenni. Vitassuk meg végre azt, hogy miért van szükség a rekordméretű, 27 százalékos áfakulcsra, és hogy mekkora lehetne az a mérték, amivel a vásárlók, a kereskedők, a szolgáltatók és az államkassza is elégedett lehetne! Ne sarcolják meg a legalacsonyabb fizetéseket! A minimálbér után adót fizettetni ugyanolyan kulccsal, mint a sokmilliós cégvezetői bérek után, békeidőben is elfogadhatatlan, de a megélhetési válság közepén életveszélyes. És tényleg nem vethető fel az, hogy a több millió forintos fizetések magasabb kulccsal adózzanak?

Végezetül: vezessünk be mentőcsomagot a háztartások számára! Adjunk 20 ezer forintot havonta a legrászorultabb 300 ezer családnak egy élelmiszerbankkártyán, amit alapvető élelmiszerek vásárlására tudnának fordítani!

Gyakran megkérdezik tőlünk, miért jövünk ide, miért jövünk el újra és teszünk kísérletet, hogy vitába szálljunk a kormányerővel. Nos, én mindig elvégeztem a munkám, bármi is volt az, nem csak akkor, amikor éppen ellenőriztek. Pláne, hogy azoknak

a százezreknek, akikkel odakint hétről hétre szót kell váltanunk, nincs módjuk felszólalni, az ő hangjuk is mi vagyunk. Ha nincs hangjuk, akkor majd mi elmondjuk helyettük, használják a miénket.

Elmondjuk ezért, hogy világos legyen - a különbség egyértelmű - az ajánlat. A Magyar Szocialista Párt adómentes bért akar a legszegényebbeknek, olcsó alapvető élelmiszereket a boltokban, biztonságos és jól fizető munkahelyeket, kiszámítható öregkort, ismét megbecsülést a magyaroknak az EU-ban, azonnali segítséget a családoknak, nagyobb felelősséget a milliós fizetésű, tehetős rétegen, esetleg egy olcsóbb balatoni belépőt is a hétköznapi családoknak, ha már jachtot vettünk a leggazdagabbaknak.

Tisztelt Képviselők! Jó volna a kormánypártiakkal is ütköztetni, egyeztetni az álláspontokat, nemcsak kivételes alkalmak esetén, hanem folyamatosan a parlamenti munkában. Mi, szocialisták nem adjuk fel, legközelebb is itt leszünk, vitára készen. Köszönöm, hogy megjelentek, és köszönöm, hogy itt vannak és vitáznak velünk. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Brenner Koloman képviselő úr következik. Parancsoljon!

(17.30)

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar egyetemi világ ennél többet érdemel és a magyar egyetemi világban dolgozó oktatók és dolgozók is ennél sokkal magasabb bért érdemelnek. A XXI. században az egyetemeken olyan tudásközpontok és olyan formában képzik a tanárokat is, ami aztán a magyar társadalom legszélesebb köre számára biztosítja azt a tudást és azt a készséget, ami ahhoz szükséges a XXI. században, a tudás és az információ évszázadában, hogy ők aztán egy gyarapodó és teljes, boldog életet élhessenek.

Egy társadalom fejlettségi szintjének egyik legfontosabb mutatója az értelmiség anyagi és erkölcsi megbecsültségének mértéke és színvonala. Azt gondolom, a jelenlegi fideszes kormány tudás- és értelmiségellenes politikájának egyik legnagyobb bizonyossága a pedagógustársadalom bérezése mellett pontosan az, hogy az egyetemi oktatók és dolgozók mennyire alacsony bérrel szembesülnek nap mint nap az Úr 2023. évében. És azért ezek a bérek nemcsak hogy európai összehasonlításban maradnak el és okoznak elvándorlást a magyar egyetemi világból, hanem közép-európai összehasonlításban is elmaradnak, sőt már Magyarországon belül is elmaradnak egy tisztességes bérszínvontól. És igen, az önök által az akadémiai szabadság megsértése révén közalapítványi formába átforgatott egyetemeken történt bérfelállítás, de még ez is csak az egyetemi hierarchia legmagasabb szintjén, az egyetemi tanárok vonatkozásában okozott egy érezhető fejlődést.

Mi, Jobbik-Konzervatívok ezért is hangsúlyozzuk hosszú ideje egy klebelsbergi konzervatív fordulat szükségességét az oktatásban és a felsőoktatásban. Az egyetemi oktatók közép-európai színvonalú bérezése mindenképpen elodázhatatlan lépés, ugyanúgy, ahogy a hallgatói ösztöndíjak emelése, és az is fontos, hogy a kínai Fudan Egyetem helyett végre épüljön fel az egyetemváros. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Apáti István képviselő úr következik. Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mi Hazánk Mozgalom azt kapta a mai vitában, amire jó előre számított, nem történt nagy csoda, nincs semmilyen meglepetés. Gyakorlatilag változatlan lendülettel, 33 éve folyik az egymásra mutogatás és több-kevesebb visszafogottsággal vagy éppen gátlástalansággal kvázi egymás politikai anyázása; mindenki mutogat a másikra, és mindenki úgy érzi önközül - a két nagy tömbre gondolok, a balliberális tömbre és a Fidesz-KDNP-re -, hogy tökéletesen végezték a munkájukat, a felelős mindig a másik tömbben keresendő vagy a külső körülményekben.

A Fidesz-KDNP az elmúlt években tökélyre fejlesztette azt a tudását - hogy futballnyelven fogalmazzak, mert ez talán az önköz számára is így emészthetőbb -, hogy mint a rossz focisták, amikor nem megy a játék, jelesül a munkabérenövelés, a gazdaságfejlesztés, a gazdaságélénkítés, akkor kivétel nélkül mindig a külső körülményekben keresik a felelőst; rosszul lengetett a partjelző, rosszul fújta a játékvezető, göröngyös volt a pálya talaja, magas volt a páratartalom, csúszott a pálya, túl kicsi volt, túl nagy, rosszul húzták meg a vonalat, és a többi. Mindenki hibás, csak önköz nem, holott 13 éve az idő nagy részében, 80 százalékában kétharmaddal irányítják ezt az országot. Tehát 2010 óta minden felelősség teljes mértékben az önközé. Azért is önközket terheli a felelősség, hogy a 2010 előtti gazdasági és politikai, büntetőjogi értelemben vett bűnök, meg egyéb, erkölcsi bűnök felelőseit semmiféleképpen, semmilyen módon nem számoltatták el, futni hagytak mindenkit. Ezért is önközket terheli a felelősség, csak saját magukra haragudhatnak!

A helyzet az, hogy az is egy hibás szemlélet az önköz részéről, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy a 2002-2010 közötti időszakhoz mérik magukat, a munkabérek tekintetében is. Hát, a csigánál gyorsabban futni nem nehéz! Azt a szerény teljesítményt túlszárnyalni, felülmúlni nem nehéz! Önköznek a saját kétharmados felhatalmazásaikhoz kellene mérni saját magukat. Önköznek ahhoz kellene viszonyítani a magyar munkabérek helyzetét, különösen, mondjuk, az észak-alföldi régió nyomorúságos és egyre reménytelenebb

helyzetét, amilyen lehetőségeket önköznek adtak a választópolgárok. Zsinórban négy választást nyertek kétharmaddal. És akkor önköz mégis visszafelé mutogatnak, elszámoltatás nélkül, illetőleg most külső körülményekre hivatkoznak; most éppen hivatkoztak nemrég a Covid nevű világprojekt által kiváltott körülményekre, meg aztán az ukrán területen zajló orosz-amerikai háborúra.

Nézzünk néhány számot, hogy picit világosabb legyen, mekkora különbségek vannak! Én az órabérek nyelvére fordítanám le ezeket a számokat. Az átlagos EU-s órabér 23 euró; a legjobban a dánok keresnek, 41 eurós átlagos órabérrel; aztán következnek a németek 30 eurós átlagbérrel. A magyar átlagórabér 9 euró; ez az átlag, amelyet nyilván Budapest és a Nyugat-Dunántúl fölfelé húz. Ez, mondjuk, Észak-Magyarországon és az Észak-Alföldön elérhetetlen vágyálom lesz szerintem még öt vagy akár tíz év múlva is, tisztelt képviselőtársak. Óriási a béregyenlőtlenség, szerintem kirívó az Európai Unióban. Nem meglepő módon Budapesten keresik a legtöbbet, és a budapesti átlagkeresetek 73 százalékkal haladják meg a legszegényebb, legszerencsétlenebb helyzetben levő Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei átlagkereseteket. Még a második helyen lévő Győr-Moson-Sopron megyei átlagbéreket is 19 százalékkal haladják meg a fővárosiak.

Itt tartunk most. És ezek az esélykiegyenlítések meg bérkiegyenlítések teljesen reménytelen próbálkozások egyébként, amelyeket önköz tesznek, sőt a lehető legrosszabb irányba viszik akkor ezt az országot, amikor úgy gondolják, hogy az esetlegesen majd az EU-s pénzek elmaradása miatt mentőövet jelentő kínai hitelek hozzáférési feltételeként telerakják ezt a kis országot akkumulátorgyárakkal - de a zárójeles megjegyzésemet bezártam.

Ami a közfoglalkoztatást illeti - mert 2010 előtt valóban óriási probléma volt, hogy gyakorlatilag kifizetőhelyként üzemeltek ezek a státuszok -, lehet, hogy ez számában csökkent 2010-2023 között, főleg az utóbbi években, de azt látjuk, hogy hatékonyságában semmit nem változott. Ennek egyébként a fő okai a rendkívül rossz helyi gyakorlati megszervezésben keresendők, de mivel nem ez a fő problémánk, ezért most a közfoglalkoztatás, még nyomokban létező közfoglalkoztatás helyi szinten való, esetleg többségében rossz megszervezésére nem is vesztegetnék most több időt.

Amire több időt kellene vesztegetnünk, az az, hogy mit lehet tenni ebben a nyomorúságos helyzetben, és valóban, a vitanap tárgya a magyar munkabérek rendezése, felzárkóztatása, a magyar munkavállalók helyzetének szabad szemmel is jól látható mértékű javítása lenne, de nyilván nem választható le erről a témáról a tragikus mértékű infláció. Ezt önköz ráfoghathatják a háborúra, de ez már csak azért sem korrekt meg azért sem helyes, mert árstopokat a háború kitörése előtt is bevezettek, élelmiszerárstopokat is, az üzemanyagárstopot is három vagy négy hónappal a háború kirobbanása előtt bevezették. Tehát az infláció mértéke már a háború kitörése előtt is jelentős

mértékű volt, olyan mértékű, ami árstopok bevezetésére kényszerítette a kormányzatot. Az viszont igaz, hogy a háború tovább rontott a helyzeten és tovább növelte az inflációt. De nem az volt a kiváltó oka. Ezért sem helyes az az érvelés, amire önök hivatkoznak, visszaélve azzal, hogy a választópolgárok egy része esetleg nem tud vagy nem akar visszaemlékezni arra, mi volt 2021 nyarán és őszén az első árstopok bevezetésekor; ugye, nekik össze lehet mosni, össze lehet maszatolni a különböző időpontokat.

Önök azért sem igyekeznek különösebben megfékezni az inflációt – és erről nem esett még szó a mai délután vagy kora este folyamán –, mert önök a közvélemény-kutatások búvkörében élnek. Nagymintájú kutatásokat végeznek rendszeresen, legalább 5-10 ezres mintájú kutatásokat, élén a Rogán-művekkkel, és ebből azt látják, hogy önök még mindig töretlenül népszerűek, tehát nem érzik a cselekvési kényszert, nem érzik azt a politikai vagy társadalmi nyomásban megnyilvánuló kényszerítő erőt, ami miatt ténylegesen le kellene törni az inflációt, és így akár a jövedékiadó-bevételek, akár főleg az áfabevételek kapcsán elképesztő pluszbevételeket realizálnak, amiből a költségvetés egyre nagyobb lyukait toldozzák-foldozzák. Valljuk be őszintén, hogy ez a két legnagyobb mozgatórugó: a horrorisztikus mértékű áfa- és jövedékiadó, de főleg áfa-többletbevétel, és az, hogy a közvélemény-kutatási adatok szerint önöket még mindig – még mindig, állítólag – nagyon szeretik a magyar választópolgárok, nagy többséggel, még akár kétharmados többséggel is önökre szavaznának. Nem biztos, hogy ez a valóságban is így van, de az önök elé tárt kutatási adatok jelen pillanatban még lehet, hogy ezt mutatják, de azért e tekintetben is óvatosságra intem önöket.

Én azt szeretném megkérdezni itt, hogy ne csak mindig a múlton rágódjunk, meg egy tízperces időkeretben esetleg kevésbé érdekes adatok ismertetésével töltssem az időt, én azt szeretném fölvetni, hogy próbáljunk kicsit a jövőben gondolkodni és a megoldásokat keresni.

(17.40)

Milyen lehetőségeket lát arra, tisztelt államtitkár úr, hogy a közeljövőben nemcsak munkahelyek létesítéséhez kaphatnak a legkisebb volumenben dolgozó magyar vállalkozások, a mikrovállalkozások járulékos és bértámogatást, kaphatnak-e 2016-17-hez hasonlóan, akár nagyobb volumenben a meglévő munkahelyek megtartására, bérfejlesztéshez támogatást? Milyen kilátásai vannak a legszerencsétlenebb helyzetben lévő észak-alföldi vállalkozásoknak, milyen kilátásai vannak, mondjuk, az észak-magyarországi régióknak? Hiszen ez a két régióknál talán a legreménytelenebb helyzetben van. Nem véletlenül ismertettem az átlagbér kapcsán azokat az országban belüli durva eltéréseket, amelyek egészen kirívók és egyébként ezen régiókból a belső elvándorlást is jelentős mértékben

elősegítik, egy sor egyéb társadalmi problémát is kialakítva ezzel, vagy egyéb, már régóta meglévő társadalmi problémára is jelentősen ráfejelve, ráerősítve.

Milyen lehetőségeket látnak a munkáltatói és/vagy a munkavállalói terhek csökkentésére? Hiszen lehet azzal példálózni, és egyébként számszakilag igaza van Nacsa képviselő úrnak, hogy százalékos mértékben csökkent a bérterhelés a 2010 előtti időszakhoz képest, de adókedvezmények nélkül számolva, ha az én ismereteim nem csalnak, akkor a közterhek egy átlag magyar dolgozó fizetésének egyharmadát egyébként el is viszik. Emellett nagy probléma még gyakorlatilag főleg az élelmiszerár-infláció, mert, tisztelt képviselőtársak, itt szorzószámokban kell mérni, hagyjuk ezt a százalékos statisztikai búvésztükköt, ismerjük az ezzel kapcsolatos churhilli alapigazságot, ami sajnos minden eddigieknél nagyobb mértékben igaz jelenleg. Itt szorzószámokban kell mérni. Ha bemegyünk egy élelmiszerüzletbe, akkor azt látjuk, hogy a darabárak, egységárak ezer forint alatt szinte már csak kivételesen ritka esetben vannak.

Nem beszélve egy másik nagy problémáról ebben az országban az egészségügyi ellátás kapcsán. Gyakorlatilag önök, megvalósítva az SZDSZ egyik leggyalázatosabb tervét, áttolták és folyamatosan áttolják az embereket az állami egészségügyi ellátásból a magánegészségügyi ellátásba, de közben a munkabérből levonják azt a tb-járulékot változatlan mértékben, amely lehetővé tenné, hogy mondjuk, a magánegészségügyet egy kicsit nagyobb hatékonysággal igénybe vegyék.

Úgyhogy ezekre a nagyon fontos sorskérdésekkel kapcsolatos felvetésekre várnék majd választ államtitkár úrtól. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk képviselői részéről.)*

ELNÖK: Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy picit távolabbról közelítsek, de meg fogok érkezni a magyar munkavállalók helyzetéhez és a magyar munkaerőpiac helyzetéhez, ugyanis azt gondolom, ha ezt a kérdést akarjuk vizsgálni, érdemes abból kiindulni, hogy a magyar kormány hol képzei el Magyarország helyét, hol képzei el helyét a túlfokozott fogyasztói világunkban és a globális tőkeviszonyok hálózatában. Hát, kérem szépen, a félperiférián képzei el, valahol a centrumországok és a perifériaországok között, a közepesen fejlett államok között, és ebből pontosan levezethető az is, hogy ma Magyarországon mi vár a munkaerőre és mi a helyzet a munkaerőpiaccal.

Ha ezt a helyzetet akarom jellemezni, akkor a következő fő pontokat kell kiemelni. Alapvetően fel kell vázolnunk Magyarországon kiszolgáltatottságát ezeknek

a globális tőkeviszonyoknak. Itt egyaránt függünk a nyugati tőkétől és a keleti tőkétől is, a magyar kormány egyfajta szövetséget kötött a multinacionális vállalatokkal, szövetséget kötött mind a nyugati, mind a keleti nagytőkével, és amikor mondjuk, arról beszélünk, hogy Magyarországot akkumulátorgyarmattá akarják tenni, akkor pontosan ezeknek a szövetségi viszonyoknak a leképződését láthatjuk.

Ezt az országot, ennek az országnak a gazdaságát és így a munkaerőpiacát is arra akarják továbbá alapozni, hogy olcsónak hiszik az energiahordozókat. Ezeket az energiahordozókat Keletről szerzik be, ez a keleti függésünket erősíti. Ez elsősorban az Oroszországtól való függést jelenti az energia esetén, ha beszélünk mind az atomenergiáról, mind a kőolajról, mind a földgázzal, ezt a függőségi viszonyt látjuk. Ennek az országnak a munkaerőpiacát, illetve gazdaságát nagymértékben a feldolgozóiparra, illetve az autóiparra akarják alapozni. Ezek alapvetően összeszerelő tevékenységet jelentenek, már amit a különböző cégek itt, Magyarországon megvalósítanak, és rögtön ki kell emelnünk, hogy korántsem a hazai tőkebefektetéseket akarják fejleszteni, hanem ezek szinte kizárólag külföldi tőkebefektetések, ha akár a németekről, akár a kínaiakról, ezeknek a nagyvállalatairól beszélünk.

Nagyon fontos pont, hogy általában minden zöldmegoldást elutasítanak, bagatellizálják a klímaváltozás problémáját, bagatellizálják a tömeges fajkihalást, vagy éppen a vízválságot és a mezőgazdaság válságát is. Általában a természetet, a környezeti kincseket, a természeti erőforrásokat egy kizsákmányolható erőforrásnak gondolják, amelyek végtelenül rendelkezésre állnak és ezekkel akarják táplálni a gazdasági növekedést, ami főként ezeknek a nagyvállalatoknak a növekedése.

Hogy ebben a modellben mi vár ránk? Hát, a folyamatos másodrendűség, a felzárkózás hazug ígérete. Mindig azt halljuk, hogy most már néhány év és elérjük Ausztriát, de ebben a rendszerben tíz-húsz és ötven év múlva is „mindjárt” fogjuk elérni Ausztriát, vagyis soha. Jellemző a centrumországoktól való függés és tehát az örökös félperiférián maradás.

Természetesen ennek megvan a lenyomata a magyar munkaerőpiacon is, ugyanis ahhoz, hogy kényelmes, kellemes környezetet teremtsenek akár a nyugati, akár a keleti nagytőkének, olcsósítani kell ezt az országot. Egyrészt olcsósítják a környezetünket, ami azt jelenti, hogy az itteni természeti kincseket, a vízkincsünket, a termőföldünket, az energiahordozóinkat jóarásítják és felkínálják ezeknek a nagyvállalatoknak, másrészt pedig a magyar munkaerőt is olcsósítják. A magyar munkaerő olcsósítása azt jelenti, hogy itt jóval alacsonyabbak a bérek, ha megnézzük, mondjuk, a különböző autógyárakban, akkumulátorgyárakban a munkaköröket és ezeket összehasonlítjuk más, megfelelő nyugat-európai gyárak azonos munkaerő-pozícióival, láthatjuk, hogy itt jóval kevesebbet keresnek a munkavállalók és a különböző, rájuk vonatkozó munkavédelmi szabályok is jóval gyengébbek vagy egyszerűen

hiányoznak. Ezzel kínálják fel a természet után a magyar munkaerőpiacot is és a magyar munkaerőt is ezeknek a cégeknek kizsákmányolásra.

Ha megnézzük részletesen, nagyon pontos képet kaphatunk erről a folyamatról és helyzetről. Ha például megnézzük, hogy mi történik az akkumulátorgyárakban, láthatjuk, hogy ezekben a munkaerő egyfajta elidegenedett munkát végez. Ez azt jelenti, hogy ezek nagyon egyszerű, alacsony hozzáadott értékű tevékenységek és nyilván a munkáltatók, ezek a nagygyárak egyfajta lelketlen robotként kezelik a munkaerőt. Tehát ezek könnyen betanítható munkák, nem igényelnek magas szintű tudást, ami magával vonja az oktatási rendszerünk leépítését.

Szokott a kormány büszkélkedni a fizetésekkel, csak hogy az a helyzet, hogy az akkumulátorgyárakban nagyon alacsonyak az alapfizetések, a magyar átlagbért elérő vagy meghaladó fizetéseket jelentős túlmunkával, pótmunkával, éjszakai munkavégzéssel, többműszakos munkavégzéssel, hétvégi munkavégzéssel lehet elérni, vagyis önök arra büszkék, hogy lehet ezekben a gyárakban akár több százezer forintot keresni, csak akkor agyon kell dolgoznia magát az illetőnek, a munkavállalónak, hogy ezt a bért megkapja. Kérdés az, hogy ez hosszú távon milyen egészségügyi hatásokkal jár, hogyan lehet emellett normális családi életet szervezni és élni. Ha az egészségügyi helyzetről beszélünk, nyilván ezekben a gyárakban nagyon-nagyon kiszolgáltatott a munkaerő abból a szempontból is, hogy nagyon veszélyes körülmények között zajlik a termelés, különböző vegyi folyamatokról, veszélyes anyagokkal való munkavégzésről van szó. Tehát ez egy igen-igen kockázatos helyzet, ami az akkumulátorgyárakban van.

Beszélhetnénk arról is, hogy nemcsak hogy nem fizetik meg megfelelően ezt a munkaerőt, hanem nagyon bizalmatlan, akár a kínai vagy a dél-koreai tulajdonos velük szemben. Számos példát találunk arra, hogy milyen kontrollnak, milyen ellenőrzésnek vetik őket alá.

Van egy olyan, szintén kormányzati csúsztatás, hogy ezzel a magyar munkaerőnek teremtenek munkahelyet, azonban nem feltétlenül, hiszen akkor nem várnának több tízezer külföldi vendégmunkást. A magyar munkaerőt meg lehet találni például Londonban, Berlinben, Madridban, különböző nyugat-európai országokban, itt főleg a fiatal munkaerőről van szó, aki elvándorolt. Na, érdekes módon nem őket csábítják haza ezek a beruházások, ezek az akkumulátorgyárak, hanem ezekben a gyárakba alapvetően Közép-Ázsiából, a csendes-óceáni térségből, Kínából jön majd az a munkaerő, amely most hiányzik.

(17.50)

Most a helyzet az, hogy ha nem lenne elég a természet és a munkaerő olcsósítása és kizsákmányolásra való felkínálása, akkor ott vannak még azok a száz- és ezermilliárd forintok, amiket ezeknek az akkumulátorgyáraknak vagy más, autógyáraknak a közvetlen és

közvetett támogatására költenek el. Ugye, nekik építenek utakat, nekik építenek vasúti szárnyvonalakat, nekik építenek gázerőműveket, amikkel, ugye, áramot fejlesztünk nekik majd Debrecenben. Debrecenben nem jár gyakorlatilag a villamos - most éppen jár, emelték a bérletárakat, - arra nincsen villamos energia, de arra van villanyáram, hogy ezeket az akkumulátorgyárakat ellássák.

Azzal tehát, hogy száz- és ezermilliárd forintokat szánnak ezeknek a gyáraknak a támogatására, hát, pontosan itt kell keresni azokat az okokat, hogy miért nem jut forrás például a közalkalmazottak helyzetének érdemi javítására, a közalkalmazotti bértábla fejlesztésre, amely közalkalmazotti bértábla, ugye, hosszú idő óta be van fagyva, és gyakorlatilag a bruttó 200 ezer és 300 ezer forintot alig meghaladó sávban mozog. A magyar minimálbér és garantált bérminimum teljesen fölfalta ezt a közalkalmazotti bértáblát. Tehát az akkumulátorgyárak támogatására tudatosan jut pénz, de a magyar pedagógusok béremelésére nem jut vagy alig jut, a szociális dolgozók béremelésére nem jut, de hát, az egészségügyben is pontosan ezért hiányzott az érdemi béremelés gyakorlatilag egy évtizeden keresztül, és erre csak nemrég került sor.

És ha a magyar munkaerőnek egy másik szektorát nézzük, egy másik dimenzióját, a kkv-kat, hát, itt az elmúlt időszakban szintén megszorításokkal, megvonásokkal találkozunk, például a kataadózás kivételével. Erre is ezért került sor, mert a forrásokat nem a kkv-k támogatására szánják, hanem az akkumulátorgyárak beruházásaira. Egy munkahely „megteremtésére” ezekben a gyárakban akár 60-80 millió forint is jut, de érdekes módon a sarki fűszeres, a hentesbolt vagy éppen a fodrász alig kap támogatást, vagy gyakorlatilag semmilyen támogatást nem kap. Tőlük, mondjuk, a katát vonták meg, amíg ezeket a nagytőkéket támogatják.

Lenne ennek alternatívája, lenne ebből kiút, de ez a kkv-szektor támogatását jelentené, a közszféra érdemi bérrendezését és egy munkahelyteremtéssel is járó zöldfordulatot, amivel kapcsolatban a későbbiekben fejtem ki az álláspontomat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga Ferenc képviselő úrnak, akinek az időkeret-átcsoportosítás következtében összesen hétperces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon!

VARGA FERENC (független): *(A mikrofonja nem működik.)* Tisztelt Elnök Asszony!

ELNÖK: Legyen kedves várni, képviselő úr, mert még nincs hangja. Most, parancsoljon, ön é a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenlegi orbáni infláció

mellett családok százezrei nélkülözni kényszerülnek. Nem akad olyan ember az országban, aki ne érezne az önkormányzati gazdaságpolitikájának az eredményét. Tönkretették a forintot, hagyták elszaladni az államadósságot, és 12 éve tartó folyamatos lopással elvesztették a hazánkknak járó uniós forrásokat.

A fizetések értéke 20 százalékkal csökkent, az élelmiszer-infláció pedig 43 százalék. Ilyen, a kormány által okozott vészterhes időszakban felértékelődik, hogy ki mennyit keres, mennyi bérből kénytelen megélni. Az alacsonyabb jövedelemmel rendelkező háztartások a mindennapos fennmaradásért küzdenek. Nem tudnak alkalmazkodni az árak emelkedéséhez, hiszen a fogyasztási szerkezetük nem tartalmaz olyan cikkeket, amelyekről le tudnának mondani. Jövedelmük tetemes részét alapvető termékek fogyasztására költik, melyek a létfenntartáshoz szükségesek, például élelmiszer és rezsi.

Pontosan ezért gondolom, hogy a mai vitán beszélnünk kell a megalázó bérből élő köz munkásokról. A köz munkásbért idén bruttó 116 ezer forintra rögzítették, azaz nettó 77 140 forintra. Na, ez a valódi minimálbér, és ez a valódi garantált bérminimum az országunkban: 77 140 forint. Próbálják ki, ne sokáig, mindössze egy hónapig, hogy önkormányzatok hogyan tudnának ebből megélni, hogyan tudnának élelmiszert vásárolni, rezsit fizetni, ne adj' isten, gyermeket nevelni.

A kormány az elmúlt évek gyakorlatával szemben az ideai köz munkásbéreket már nem hirdette ki rendeletben, ezeket ugyanis a tavalyi évtől a minimálbérhez és a garantált bérminimumhoz kötötték, így külön összegszerű megállapításra már nincs szükség. Az automatizmus szerint a köz munkás-bérminimum a rendes minimálbér 50 százaléka. Ezzel a kormány konzerválta a köz munkásfizetéseket, és egyszersmind számszerűsítette, hogy mennyit ér a köz foglalkoztatott munkája. Feleannyit, mint amennyit bármely más munkáért kötelező fizetni.

És gyorsan meg is ragadnám az alkalmat, hogy reagáljak a dr. Czomba Sándor államtitkár úr által elmondottakra. Ha jól értettem, államtitkár úr, akkor ön szerint a köz munka jó, és ön szerint a köz munka egyenes út a munkaerőpiacra. Nem egyenes út; önmagában már az is jól mutatja, hogy több mint egy-két évtized után 80-100 ezer köz munkás van még mindig az országunkban. 2018-ban a Belügyminisztérium megbízásából a Hétfő Kutatóintézet is kimutatta, hogy a köz munka egy széles társadalmi réteget nem volt képes visszavezetni a munkaerőpiacra. Ami az elsődleges munkaerőpiacra való átvezetés sikerességét illeti, a köz munka mutatói pedig csapnivalók.

2014-ben a kilépők 12,6 százaléka dolgozott 180 nappal később az elsődleges munkaerőpiacon. 2021-ben ez a szám 13,8 százalék volt. Szintén ebben az évben 144 ezer belépő közül 81 ezren hat hónap múlva ismét köz munkások lettek, 25 ezren munkanélküliek, 19 ezer embernek pedig a munkaerőpiaci státusza ismeretlen volt. Én erre nem mondanám, hogy ez siker és egyenes út a munkaerőpiacra.

És hogy valójában mi lehet itt a kudarc oka? Szerintem az, hogy a program soha nem nyújtott értékelhető képzéseket, megfelelő szociális, pszichológiai vagy családsegítő támogatást, pedig azt gondolom, hogy ezekre valóban szükség lenne ahhoz, hogy ezek az emberek tovább tudjanak lépni.

Több tanulmány is született arra, hogy a közmunka jelentős összefüggésben van egyébként az önkormányzati választási eredményeivel. Ugyanis a közmunka növeli a Fidesz országgyűlési és önkormányzati választásokon elért eredményeit, vagyis a közmunka miatt többen szavaznak a kormánypártra. Mondhatnám úgy is, hogy minél több a közmunkás egy településen, annál több a fideszes szavazó.

Tisztelt Kormánypárti Képviselők! Ugye, önök nem fenyegetik a közmunkásokat? Ugye, nem használják őket is szavazógépnek? Ugye, nem? Hogyan is gondolhatok ilyet, hiszen önöket nem úgy ismerjük, önök nem lennének ennyire lelketlenek. Azokon a kis-településeken, ahol nem nagyon van más munkalehetőség, a közmunkások teljesen ki vannak szolgáltatva a településvezetőnek. Itt már-már feudális viszonyok uralkodnak. Gyakran a közmunka ígéretével vagy éppen az elvételeivel való fenyegetéssel érik el, hogy a megfelelő helyre szavazzanak.

Az amerikai Yale Egyetem egyik kutatója is végzett egy kutatást 2019-ben. Itt 93, véletlenszerűen kiválasztott, Baranya, Heves és Borsod megyei falu lakosságát vizsgálták. A válaszadók 5-7 százaléka számolt be arról, hogy korrump módon próbálták megszerezni az ő szavazatait. És csak mondom, hogy ez nagyjából a dél-amerikai viszonyoknak felel meg.

A kormány előszeretettel hangoztatja, hogy egymillió új munkahelyet teremtett, de nézzünk mögé, hogy valójában milyen munkahelyek ezek. Önök azt is mondják, hogy ha munka van, akkor minden van. Na de milyen munka? *(Nacsá Lőrinc: Bosch, Mercedes!)*

A foglalkoztatottság növelése önmagában nem jelenti azt, hogy minden van, és az, hogy valakinek ma van munkája, nem jelenti azt, hogy elegendő pénzt keres ahhoz, hogy tisztességesen megélhessen, hiszen önök az elmúlt időszakban létrehozták a dolgozószegénységet. Magyarországon a munka az elmúlt évtizedben emberek százezreinek nem volt elég ahhoz, hogy kiemelkedjen a szegénységből.

Aztán akarva-akaratlanul a munka kapcsán eszembe jutott Farkas Flórián és a „Híd a munka világába” program, hiszen tavaly év végén hétéves nyomozás után zárta le az ügyészség a Farkas Flórián fideszes képviselő által koordinált, „Híd a munka világába” elnevezésű, papíron a romák munkaerőpiaci felzárkóztatására szánt programot. Egyetlen embert sem helyeztek vád alá, pedig az Európai Csalás Elleni Hivatal is vizsgálta az ügyet, és 1,6 milliárd forintnak vesztett nyoma úgy, hogy a romák munkaerőpiaci helyzete egy cseppet sem javult, miközben nagyon sokan megszédtek magukat az ellopott közpénzből.

(18.00)

De természetesen van megoldás. Dobrev Klára árnyékkormányát öt pontban foglalta össze, hogy hogyan emelné a fizetéseket, azért, hogy végre ne csak az árak emelkedjenek, hanem a bérek is. *(Moraj a kormánypártok soraiból.)* Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Soron kívül kért szót Dömötör Csaba államtitkár úr. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a felszólalását a Fidesz időkeretének terhére tudja megtenni. Öné a szó, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök asszony. Szeretnék pár elhangzott dologra reagálni, illetve pár új szempontot is behozni a vitába. Mivel van idő a mostani vitanapon, hogy hosszabb időtartamot tekintsünk át, ezért szerintem is érdemes onnan kezdeni, hogy honnan indultunk, amikor ez a kormány megkezdte a munkát. Onnan indultunk, hogy egy olyan gazdasági helyzetben voltunk, amikor sokkal jobban megérte segíből élni munka helyett, és egyáltalán nem mondhattuk el, hogy ebben az országban mindenkinek van munkája, aki szeretne dolgozni. Ez egész egyszerűen azt jelentette, hogy a 12 százalékot közelítette alulról a munkanélküliség. Tehát nemcsak arról ment a vita, hogy mennyit keresnek a magyar emberek, hanem hogy miért nincs mindenkinek munkája, aki egyébként szeretne dolgozni. Komjáthi képviselő úr talán tudja ezt erősíteni gyakorlati tapasztalatai alapján is.

Úgyhogy ezek alapján szerintem az első fontos fegyvertény a mostani kormányzati időszakban az, hogy rekordszintre sikerült emelni a foglalkoztatottak számát *(Kálmán Olga: Meg az inflációt.)*, 4 százalék alá csökkent a munkanélküliek száma 12 százalékról, és még most is elmondhatjuk, hogy rekordszinten van a foglalkoztatottság, ami azt jelenti, hogy aki szeretne dolgozni Magyarországon, az előbb-utóbb talál magának munkahelyet.

Azt is eredménynek tartom - még messze nem vagyunk az út végén -, hogy a súlyos gazdasági nehézségek előtti időszakban, gondolok itt a járványra és a háborús időszakra, több mint 70 százalékkal növekedtek a reálbérek Magyarországon. Van összehasonlítási alapunk a korábbi időszakokkal, amiben szintén volt válságkezelés, ott a reálbérek - szintén egy többciklusos kormányzati időszakra - beszélünk - tizenegynéhány százalékkal nőttek. Tehát tizenegynéhány százalék áll szemben egyébként több mint 70 százalékkal. És azt is fontos eredménynek tartom, hogy ebben az időszakban a legalacsonyabb keresetűek, úgy is mondhatnám, hogy a legnehezebb helyzetben lévők bérért sikerült, ezt is sikerült jelentősen emelni.

Ha a minimálbérek kérdését nézem, akkor a minimálbér most 232, illetve 296 ezer forint, amit még jócskán van hova emelni, de egy biztos: ez sokkal magasabb annál a hetven-egynéhány ezer forintnál, ami

akkor volt, amikor ez a kormány megkezdte a munkáját, és pár ezer forintot emeltek nyolc éves kormányzati ciklus alatt. Ezen évek alatt jó pár ágazati béremelési program is indult, elsőként a pedagógusok számára, rendvédelmi dolgozók számára, jelenleg is folyamatban van az orvosok és az ápolók béremelési programja, és ezt folytathatnám.

A beruházások, akármennyire is támadják önök, ebben kulcsfontosságú szerepet játszottak. Mert szerintünk annak van jelentősége, ha egy beruházás úgy jön Magyarországra, hogy közben magas technológiát hoz, és egyébként az ottani munkahelyek bére magasabb, akkor az hozzáadott értéket jelent az ország számára is. Ezért annak is van jelentősége, hogy a tavalyi évben rekordokat döntöttek a beruházások Magyarországon. Abból lesznek a munkahelyek, és abból is lehetnek majd magasabb bérek. És amikor ezeket a beruházásokat támadják, akkor legyenek szívesek, arra is adjanak választ, hogy mi az alternatíva. Tehát ha nincsen beruházás Magyarországon, akár külföldi, akár belföldről érkező, akkor mivel kellene helyettesíteni? Tehát mondjuk, amikor az Electrolux nevű cég elbocsátásokat jelent be, talán 900 főt jelentettek be az elmúlt hetekben, akkor mit javasolnának annak a 900 embernek, hogy hova menjenek dolgozni, ha nincsenek beruházások? Erre a kínzó kérdésre soha nem adnak választ akkor, amikor a beruházásokat támadják.

Ami az európai minimálbér kérdését illeti, Kálmán Olga képviselő asszony vetette föl, hát, van összehasonlítási alapunk abból az időszakból, amikor ön még független újságíró volt. Jól láttuk, hogy milyen minimálbér-emelésre képes az a kormány, az a politikai szövetség, amelyhez ön csatlakozott. Ekkorra (*Mutatja.*), miközben az a kormány emelte háromszorosára a minimálbért, és az egyáltalán nem pálya, hogy kiadjuk a minimálbér meghatározásának jogát brüsszeli bürokrataknak. Mert van róla tapasztalatunk, hogy amikor jogköröket átadunk, akkor annak mi a következménye. Vagy, mondjuk, mi a következménye annak, hogy az energiaárak meghatározásának jogát odaadjuk vagy odaadják azok az országok, amelyek úgy gondolták, hogy ez helyes. Ott sokkal jobban emelkedtek az energiaárak. Tehát ebben nem fogunk egyetérteni. Brüsszeli bürokratakra bízni a magyar nyugdíjakat, a magyar béreket vagy a magyar adózási rendszert, na, ezt ne csináljuk! Mert sok mindenre fognak gondolni, csak arra nem, hogy mi a magyar emberek érdeke.

Felvetődött itt az oktatás és az egészségügy kérdése. Talán még nem volt idejük arra, hogy megnézzék a költségvetés tervezetét, ezért önöknek is szeretném elmondani, hogy oktatásra 3434 milliárdot különít el a kormány a jövő évi költségvetésben, ami 629 milliárddal magasabb, mint az idei összeg, és 2000 milliárddal több, mint abban az időszakban, amikor Kálmán Olga még független újságíró volt. Ha az egészségügy kérdését nézzük, akkor ez az összeg 3225 milliárdos a következő évi költségvetésben, ami 424 milliárddal magasabb az idei évi előirányzatnál, és

2027 milliárd forinttal magasabb, mint a 2010-es összeg - tehát annál az időszaknál, amikor Kálmán Olga még független újságíróként tevékenykedett.

Most szintén önnek szeretném megmondani, mint aki az igazságosabb adórendszeréről beszélt, hogy az nem igazságosabb adórendszer, ha a társasági adót egységesen felemeljük, mondjuk, 19 százalékra a mostani 9 százalékról. Az azt jelenti, hogy nem a nagyoknak, hanem nagyoknak, közepeseknek, kicsiknek egyaránt ennyivel többet kell majd kigazdálkodniuk. Ha 10 százalékponttal többet kell kigazdálkodniuk társasági adóra a magyar vállalkozásoknak - kicsiknek, közepeseknek, nagyoknak -, akkor ennyivel kisebb mozgásterük lesz arra, hogy a béreket emeljék vagy a munkahelyeket megtartsák.

De mondok mást: ha a személyijövedelemadókulcsokat is emelnék, mint ami az önök választási programjában szinte állandóan szerepel, az nem magasabb bért jelentene, az kisebb bért jelentene. Az azt jelentené, hogy kevesebb a nettója jó pár száz vagy adott esetben több millió magyar embernek. Ez nem igazságosabb adórendszer, és örülök, hogy felírja a képviselő asszony, mert remélem, hogy erre a felvetésünkre majd kapunk választ. Nem tudok olyan ellenzéki baloldali pártot, aki osztaná a kormánynak azt az álláspontját, miszerint az adókulcsokat még ebben a rendkívüli helyzetben is alacsonyan kell tartani, akár a társaságiadó-kulcsot, akár a személyi jövedelemadó kulcsát.

Arra a felvetésre, hogy a kormánynak az a titkos meg nem is annyira titkos terve, hogy kivezessük az Unióból az országot, egyszerűen csak hadd mondjam azt, hogy csacsiság. Csacsiság, azzal kiegészítve, hogy egyetlenegy párt van ebben az Országgyűlésben, amelyik nyíltan kampányolt azért, hogy ne legyünk az Unió tagjai. Ezt könyvben megírták, szlogenésítették, zászlót is égettek, és ezt a pártot úgy hívják, hogy Jobbik. Nem úgy hívják, hogy Mi Hazánk, úgy hívják, hogy Jobbik. Vállalják ezért a felelősséget!

Most szeretnék még egy dologról szólni, ez pedig az, hogy mi is az a nemzetközi gazdasági környezet, amely meghatározza most a mozgásterünket. Abban talán mindannyian egyetértünk itt, hogy a magyar gazdaságnak szűkebb most a mozgáster, mint az előző években. Csak hát egyáltalán nem mindegy, hogy miért van ez így. Az ellenzéki pártok megpróbálják az egészet úgy beállítani, hogy az egész az Orbán-kormány miatt van, leginkább a miniszterelnök miatt. Látom, hogy itt el kell mondani az említett szókapcsolatot. És egyébként meg azt érzékeltetik, hogy minden más országban mintha kolbászból lenne a kerítés, még Romániában is, most is felhozták. Csak hát az európai gazdasági helyzetkép teljesen mást mutat. Egész Európa rég nem látott gazdasági problémahalmazzal szembesült, és ennek nemcsak a háború ténye az oka, hanem a rendkívül elhibázott, benézett, rosszul kiszámított brüsszeli döntések, hiába próbálják ezt letagadni. Bő egy éve tart a háború, és ez már elég idő arra, hogy lássuk, hogy hová vezetett a háború árnyékában vezetett brüsszeli gazdaságpolitika; röviden: a

stagnálásba. És engedjék meg, hogy ezt számokkal is alátámasszam!

A nagy nemzetközi szervezetek időről időre közlések a számításait azzal kapcsolatban, hogy hogyan is néznek ki a gazdasági kilátások a meghatározó gazdasági térségekben. Az OECD szerint az Egyesült Államokban 1,5 százalékos lesz a gazdasági növekedés ebben az évben, Kínában 5,3 százalékos, míg az euróövezetben 0,8 százalékos, tehát gazdasági értelemben is Európa húzza a rövidebbet. De van olyan nemzetközi szervezet, amely szerint Európában nem is lesz gazdasági növekedés.

(18.10)

És ennek elsősorban - kapaszkodjanak meg! - az energiaszankciók az okozói, amelyek drasztikus mértékben megnövelték Európa energiaszámláját, azért az Európáét, amely egyébként rendkívüli mértékben kiszolgáltatott az energiainportnak. *(Kálmán Olga: Az oroszoknak!)* Az orosz energiabehozatal eddig viszonylag versenyképes árat jelentett jó pár ország számára, főleg ebben a térségben. Na, ennek vége, mert az orosz energiainportot a szankciókon keresztül kiszorítják Európából. A következmények kemények és drasztikusak.

Az IMF számításai szerint Spanyolországban és Franciaországban 1 százalékkal, Németországban és Olaszországban 1,5 százalékkal, az euróövezet egészében pedig 1,4 százalékkal veti vissza a GDP-t az energiaárak emelkedése. Ennek következtében több országban recesszió várható, így például Németországban, Csehországban, Észtországban és az Egyesült Királyságban is. Magyarország esetében még növekedéssel számolnak. Nem olyan naggyal, mint az elmúlt években, de legalább még növekedéssel számolnak. S az említett energiaár-növekedés zárójelbe teszi vagy - elnézést a kifejezésért - kicsinálja Európa versenyképességét.

Az ipari termelés 1,3 százalékkal csökkent tavalyhoz képest Európában, amelyen belül 6 százalékos a vegyipar visszaesése. A tagállamok - figyeljenek! - kétharmadában, 18 országban csökkent az ipari termelés. Erről is Orbán Viktor tehet?

Az energiaár-növekedések miatt a termelőkapacitások kiáramlanak Európából. Ezt a velünk sok mindenben azért nem egyetértő Politico úgy fogalmazta meg, hogy vége lehet a „made in Europe” időszakának. Megdöböntő adat: az Európai Unióban a zöldmezős beruházások tavaly 15 százalékkal estek vissza, miközben önök a beruházásokat támadják. Egész Európában ezek visszaesnek, miközben az Egyesült Államokban 18 százalékkal nőttek. Tehát, amivel szembe-sülünk, az nem egy, az egész világgazdaságot érintő jelenség, hanem Európát sújtja.

Ezek a folyamatok Európa legerősebb gazdaságát sem kímélik. A Bloomberg május 26-ai elemzésében arról ír, hogy Németországot a lassú, hosszan tartó gazdasági visszaesés fenyegeti. Azt pedig mindenki

meg fogja érezni nemcsak ebben a térségben, hanem egész Európában. A német gazdaság október óta csökken, és csak kétszer tudott bővülni az elmúlt öt negyedévben.

Európa helyzetét az is nehezíti, hogy most már nem Ázsia, hanem Európa fizet többet az energiáért. A szankcióknak hála, a korábbi ázsiai prémiumnak nevezett felárat már nem az ázsiai országok, hanem az európai országok fizetik meg.

Amiről most beszélek, az nem valamiféle elvont gazdasági, közgazdasági molyolás, azért nem, mert mindenki megfizeti az árát Európában. A Bruegel elemzőintézet szerint idén januárig az európai országok 800 milliárd eurót költöttek az energiaválság kezelésére. Tehát nem mindenféle dolgokra, hanem az energiaválság kezelésére. Ezt érdemes összevetni azzal az állítással, miszerint, ha erre hivatkozunk, akkor az tücsök és bogár. Magyarország esetében 4 ezer milliárd forinttal nőtt az energiaszámla. Ennyivel kell többet fizetniük a vállalkozásoknak, a családoknak és leginkább a magyar államnak. Nem mi akartuk, hogy így legyen, de nekünk kell fizetni a terheket. Ilyen az, amikor Európának kell fizetni gazdasági értelemben a háború árát.

Mindezeket összefoglalva, ha valamit tényleg szeretnének tenni a bérekért, akkor három dolgot javaslok ellenzéki képviselőtársaimnak. Még egy ilyen időszakban se gondolkozzanak, ha javasolhatom, adóemeléssel, ne akarjanak magasabb társasági adót és magasabb személyijövedelemadó-kulcsokat. Csatlakozzanak a kormány erőfeszítéséhez abban, hogy legyen végre változás a szankciós politikában, ne mi fizessük meg a háború árát, és hagyjanak fel azzal a kampányukkal, hogy ne kapjuk meg az uniós pénzeket. Ha csak ebben a három ügyben sikerül egyetértést elérnünk, akkor már megérte, hogy ez a mai vitanap megrendezésre került. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: A vitát kétperces felszólalásokkal folytatjuk. Ennek keretében elsőként az MSZP képviselőcsoportjából Gurmai Zita képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az idei évre vonatkozó minimálbér- és bérminimum-emelésről szóló megállapodásban többek között az is szerepel, hogy amennyiben az inflációs prognózist meghaladó lesz az infláció, akkor a munkavállalók, a munkáltatók és a kormányzat tárgyalni fognak egymással egy évközi minimálbér- és bérminimum-emelésről.

A kormányzat a tavalyi évben lezajlott bértárgyalások alatt 15-18 százalékos közötti éves inflációval számolt. Ezt az inflációs várakozást, úgy tűnik, az élet már régen felülírta, hiszen az idei év első négy hónapjában 24 és 25,7 százalékos közötti mozgott az árak emelkedése. Amennyiben beigazolódik az a kormányzati jóslat, hogy decemberre legalább 9,9 százalékos lesz

az infláció, akkor is jó esély van arra, hogy az idei év átlagában az infláció átlépi a kormányzat által várt mértéket.

Ha az infláció és a bérek viszonyát a nőket hátrányosan érintő bérszakadék szemszögéből nézzük, akkor a mostanra kialakult helyzet a nőket sokkal jobban sújtja, mint a férfiakat. Köztudott, hogy a nők hozzávetőlegesen harmada dolgozik valamilyen típusú részmunkaidőben, és jóval kevesebbet keresnek, mint a férfiak. Magyarországon 2021-ben a nők és férfiak közti bérszakadék 17,2 százalék volt, azaz ennyivel kevesebbet kerestek a nők. Ha a mostani infláció rövid időn belül nem kezd érdemben mérséklődni, akkor azok a nők, akik gondozói vagy családi feladataik ellátása mellett még részmunkaidős munkát vállalnak, sokkal rosszabb helyzetbe kerülnek, mint voltak egy vagy két évvel korábban.

A megélhetési költségek és az élelmiszerárak emelkedése nincsen tekintettel arra, hogy a nők többet dolgoznak, és kevesebb pénzt visznek haza, mint a férfiak. A mostani gazdasági folyamatok ismeretében a nők helyzetének javítása miatt is mielőbb indokolt lenne a legalacsonyabb bérek évközbeni emelésén elgondolkodni a kormányzatnak, illetve a szociális partnereknek, a munkavállalóknak és a munkáltatóknak. A kormányzatnak ezen felül olyan intézkedéseket kellene hoznia, amelyek megszüntetik, de legalábbis érdemben csökkentik a nemek közötti bérszakadék mértékét is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr következik, szintén két percben. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Ha már képviselő asszony a minimálbért is emlegette, évek óta töretlen gyakorlat, hogy a munkavállalók és a munkaadók állapotok meg egymással, és ez mindig is így volt az elmúlt években, és a kormány ezt csak kihirdeti. Természetesen mi örülünk annak, hogy emelkedik a minimálbér, és próbálunk is segíteni ez irányban. Ahogy elmondtam, önöknek nem sikerült érdemben emelni a minimálbért, 2010 után viszont igen.

Csak szeretném hozzátenni a vitához, hogy egyrészt ez nem energetikai vita - mindenki megpróbál más szempontokat behozni -, és nem is akkumulátorgyári vita. Volt ilyen fontos vita az Országgyűlésben, az úgy végződött, hogy az önök soraiban nem maradt senki, mi pedig itt vitáztunk. Lemerültek, mint az akkumulátor, tisztelt képviselő úr. Volt ilyen vita az Országgyűlésben, fontos, hogy legyen is, de ez most nem arról szól.

Komjáthi képviselő úr, minden tisztelettel, azért az egy furcsa karrierút, ha ön azt mondja, hogy egy gyárból az elnyomó és kisemmiző MSZP-SZDSZ-kormány ellen küzdött, majd ezt úgy próbálta ellensúlyozni, hogy belép az MSZP-be, majd az elnökévé is válik. Ez számunkra egy furcsa karrierút, hiszen pont

az MSZP-SZDSZ volt az, amelynek a logóját ön most viseli, és amely pártnak az elnöke volt az, aki úgy gondolta 2010 előtt Gyurcsány Ferenc vezetésével, hogy nem érdemlik meg a munkavállalók a nekik járó bért, hogy több adóval kell őket sújtani, hogy a fizetésük majdnem felét el kell vennie az államnak. Az volt az a kormány, amely így gondolta, és nem hagyott ott pénzt. Sőt, aki gyermeket nevelt, azt sem díjazta, hanem büntette a családtámogatás elvételén keresztül. Azt gondolom, hogy ezt tegyük tisztába, mert ezek azok a tények, amelyekből érdemes kiindulni.

Abban vagyunk elkötelezettek, hogy a magyar gazdaság tovább erősödjön, hiszen a kormány gazdaságpolitikájának köszönhetően, a magyar emberek és a magyar cégek összefogásának köszönhetően az elmúlt években igenis jelentős gazdasági előrelépésnek lehetünk a szemtanúi bérek tekintetében is és gazdasági növekedés tekintetében is. Mi azt szeretnénk, ha a mostani szankciók és a mostani válság ebben nem akadályozna minket, és szeretnénk ezen túllendülni, és tovább azt az utat járni, amit elkezdtünk 2010 után. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most az írásban előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk a vitát. Ennek keretében Szabó Zsolt képviselő úr következik a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva itt a vitát, három dolognak nagyon örülök, amivel mindannyian egyetértünk. Egy: mennyire pozitív ez, hogy 1 millióval több ember dolgozik, mint 12 évvel ezelőtt. Kettő: mindannyian szeretnénk, ha minél több illet lehetne fizetni, főleg a következő időszakban. Három: stabil költségvetést szeretnénk.

De, hogy miért is mondom ezeket a dolgokat: talán először is a külföldi munkaerő témaköre. Külföldről szigorú szabályok szerint lehet munkaerőt hozni, ami nem töltheti ki a hiányzó munkaerő igényét.

(18.20)

Ez azt jelenti, hogy a magyar munkaerőnek, aki szeretne dolgozni, még mindig van lehetősége. Ami gond van: azokon a területeken van munkaerőhiány, mint például mezőgazdaság, állattenyésztés. De van nagyon sok iparág, ahová egyszerűen nincs jelentkező, és hiány van jelen pillanatban is.

A másik tényező, ami nagyon érdekes: nem szoktam visszamutogatni a múltat, de emlékezzünk vissza 2003-2004-re, hiszen a rossz tapasztalat maradjon meg bennünk. Akkor történt az, hogy a költségvetésbe az adott évi forrásokból kötelezettséget vállalt az akkori kormány hosszú távon bérfejlesztésekre. Mi lett a következménye? 2006-2007, nagyon nagy államadósság, eladósodtunk teljes egészében. Az, hogy ebben az évben áfabevételből több pénz jön, nem jelenti

azt, hogy jövő évben ugyanez a forrás meglesz. Akkor gazdálkodunk felelősen, ha ezekre a tényezőkre odafigyelünk, és tudjuk, hogy meddig nyújtózkodhatunk, meddig tart a takarónk.

Ami nagyon érdekes, az a következő gondolatsor: amikor szolgáltatunk, gyártunk, és inflációról beszélünk, akkor három tényezőről beszélünk, a bérről, az anyagról és az energiáról. És ehhez még egy tényező jön, ezt főleg az ellenzéki hozzászólók figyelmébe ajánlom: konkrétan mikortól beszélünk magas inflációról? Ne tegyünk úgy, mintha ez nem az elmúlt egymásfél évben történt volna, és nem köthetnénk a világgazdaságot érintő eseményekhez. *(Kálmán Olga: És máshol? Csak nálunk?)*

Bérfejlesztések - muszáj lépni előre. És a különböző cégek ezt folyamatosan meg is teszik, ugyanis olyan verseny van a jó munkavállalóért, aminek következtében többszöröse emelkedtek a bérek; és nagyon sok olyan céget ismerünk és tudunk, amely jelent pillanatban is több száz munkavállalót venne fel és alkalmazna.

A másik az anyag ára, főleg az importból származó, de a Magyarországon előállított is, ami szintén emelkedett.

A harmadik pedig maga az energia. Vannak olyan élelmiszeripari cégek, ahol tízszeresére ment föl az energia ára, és ez szintén nagyon komoly problémát okozott az elmúlt időszakban - és maga az infláció.

Egyrészt a munkavállalók képzése és átképzése. Szeretném mindenki figyelmét felhívni: EFOP, TOP, közvetlen munkaügyi támogatások a munkaügyi központokon keresztül. Jelentkeznek rá átképzésre szorulóknak, majd hirtelen eltűnik a nagy részük, és a végén vizsgát már nagyon kevesen tesznek. Inkább közösen azon gondolkodjunk, hogyan lehet ezen segíteni, hogy ezek az átképzések hosszú távon sikeresek legyenek. A lehetőség megvan, mint ahogyan eddig is megvolt.

Vállalkozások támogatása, segítése, kis- és közepes vállalkozói szektor. Csak felsorolom az elmúlt időszak fejlesztéseit: Széchenyi-kártya, kamatstop, munkahelyteremtő támogatások, az energetikai támogatások, energetikai felújító támogatások, gyármentő csomagok. Több ilyen pályázat volt, van, és rengetegen élnek vele. Az a helyzet, hogy amikor akár az energiaválság bejött, akár a Covid időszaka, nem volt minden vállalkozás felkészülve, és ebből eredően ezekkel a lehetőségekkel nem sokan éltek, vagy nem éltek annyian, mint lehetett volna. Például a kamatstopot jelen pillanatban 28 500 kis-, közepes vállalkozás használja. De vannak olyan lépések a kormány részéről, amelyeket megteszünk.

A másik, amire szeretném a figyelmet felhívni, az a kötelező akciózás, ami egy most induló programcsomag. A kormány azt szeretné elérni, hogy folyamatosan minden időszakban, minden héten csütörtöktől szerdáig legyen hús akcióköteles termék kategória, ahol legalább legyen egy termék, ahol 10 százalékkal alacsonyabb az ár, mint az előző 30 napban volt. Aki azt mondja, hogy ez nem segítség, szerintem téved.

A másik az online árfigyelő rendszer, ami szintén az infláció csökkentését jelenti, hiszen azzal, hogy folyamatosan rálátunk, és ellenőrizzük, hogy az árak milyen irányban mozognak, elértünk a piacgazdálkodás szélét jelentő, de mégis határozott szabályozó tényezőhöz.

A következő, amit szeretnék elmondani, az az élelmiszerárstop, bár itt volt olyan, aki azt mondta, hogy az nem fontos. Nos, megkérdezném, hogy azoknak az embereknek, akik ezekből a termékekből sűrűn vásárolnak, vajon mennyire fontos maga az élelmiszerárstop.

Van egy szemléletmód, amit a vállalkozások már kitűnően alkalmaznak, és javasolnám, hogy ezt fontoljuk meg. Ez konkrétan: amikor javaslok, akkor annak a következményeit is mondjam, és tegyem lehetővé, és érveljek amellett, hogy ez miért jó. És higgyék el, kedves képviselőtársaim, a kormány ezeket a javaslatokat meghallgatja. Ha tudják a biztos megoldást arra, hogy az energiaárakat hogyan lehet lent tartani, ha tudják a biztos megoldást arra, hogy stabil költségvetés mellett hogyan lehet dupla fizetéseket adni vagy akár dupla nyugdíjat adni, kérem, mondják meg. *(Kálmán Olga: Nem kell az oroszokkal üzletelni. Ez az első főszabály.)* Ez a kormány megadta a 13. havi nyugdíjat, ami egyszer már el lett törölve, nyugdíjprémiumot adott, amit tulajdonképpen az ország megtermelt eredményéből azoknak juttat, akik abban részt vettek, és az alapokat lerakták, és harmadrésben pedig a nyugdíjak reálértékét megtartja. És erre odafigyel ebben az évben is, mint az előző években.

Én arra kérem a képviselőtársaimat, hogy amikor kritizálunk vagy mondunk valamit, akkor az érveinket is mondjuk meg, és érveljünk amellett, hogy mi miért jó. Magyarországon szokták mondani, a focihoz sokan értenek, én a magam részéről nem értek hozzá, ezt bevallo. De szeretem nézni, főleg, amikor nyer a válogatott, vagy nyer a Fradi; mindig meg is nézem. De az nem jogosít föl arra, hogy hozzátegyek olyan véleményt, amivel kritizálom úgy, hogy én nem veszek benne részt.

Kérem, dolgozzunk együtt, és tegyünk azért, hogy az infláció ne érintse, a bérfejlesztéseket pedig meg tudjuk adni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: A Demokratikus Koalíció képviselője, Dávid Ferenc képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök asszony. Dömötör államtitkár úr is úgy kezdte, hogy kicsit hosszabb ívet mutat be nekünk, és 2010-11-től kezdte mondanivalóját. Ha megengedik, én is onnan kezdeném.

2011. május végén, körülbelül naptárilag a mostani napokban, az alig egy éve hatalmon lévő második Orbán-kormány megszüntette és felszámolta a hazai társadalmi párbeszéd legmagasabb fórumát, az akkor

már húsz éve működő Országos Érdekegyeztető Tanácsot. 12 év távlatából már jól megítélhető, hogy ezzel a lépéssel mekkora veszteség érte a magyar munkaügyi és vitakultúrát, hiszen az Országos Érdekegyeztető Tanács helyettesítésére létrehozott szervezetek nem voltak képesek betölteni az OÉT helyét.

A társadalmi párbeszéd intézményes fórumának likvidálása, lenullázása nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy míg az európai árversenyben az élre kerültünk, a bérek vonatkozásában az utolsók közt vagyunk. Mára sajnos elvesztette jelentőségét a béralkumechanizmus, a kormány kizárólag látszattárgyalásokat folytat az általa kijelölt partnerekkel, csak azokkal konzultál, és csak azokkal egyeztet, akik egyetértenek vele. Ez a kormány nem kedveli a vállalkozók és a munkavállalók érdekképviseleteit, a meglévő fórumokat, nevesítem: a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumát és az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanácsot takaréklángon üzemelteti. Ezeket diktátumokat közöl, megállapodásra nem törekszik, de az is lehet, hogy már nem is képes.

A mindenható állam mondja meg a titit bérben is. Az eredmény látható: nyomorúságos jövedelmek a közszférában, minimálbéresek tömege az üzleti szektorban.

A történelem során megismertük a három részre szakadt ország fogalmát. Ha bértérképet alkotunk, hazánkban is tetten érhető béroldalról is ez a hármasság. Kezdjük a közszolgálati szférával: bonyolult tarifatáblázatok, be nem tartott ígéret sorozata, életpályamodell folyamatos belengetése tapasztalható, amely vagy nem valósult meg, vagy az infláció zabálta fel a növekményeket. Érdemi tiltakozásra nincs esély, a kormány ezt blokkolta. A pedagógusok, a szakápolók, a szociális ágazatban dolgozók bére lemaradt, csak ígéretekkel van teli a padlás. A 150 ezres pedagógusállományt besorozták a Nemzeti Pedagógus Karba, erre hivatkozva érdeklődés nem is tárgyalnak a szakmai szakszervezetekkel. *(Rétvári Bence: Csak tízszer két hónap alatt!)*

Az állam mint munkáltató rosszul bánik a munkavállalóival. Jól bizonyítja ezt a pedagógustársadalom kálváriája: alázás, fenyegetés, elbocsátás. Ez az elmúlt évek eredménye. *(Rétvári Bence: Arató Gergely!)*

(18.30)

Térjünk rá a közép- és a nagyvállalati szektorra! Azokban az ágazatokban, itt az iparra és a kereskedelemre gondolok, ahol jelentős és markáns munkavállalói érdekképviseletek vannak, itt-ott fellelhető érdemi eredmények vannak, amelyekhez viszont a kormányzatnak a világon semmi köze. Példaként említhetem az Audit 2018-ban, de a közeli múltban, május 23-án sikeres figyelemzavaró sztrájkot tartottak az Arconic-Kőfém munkavállalói a cég székesfehérvári gyáregységében a magasabb bérszínvonal elérése érdekében. Vannak tehát jó példák, vannak

eredmények, de az alacsony szervezetségi szint miatt lassan terjednek a jó gyakorlatok.

A sanyarú körülmények ellenére ebben a szegmensben még érhetőek el korrekert bérmegállapodások, a kollektív szerződések, ha kevés is van belőlük, hatékonyan védik a dolgozók érdekeit. Ágazati kollektív szerződések nem nagyon vannak a magyar gazdaságban; a magyar kormány nem érdekelt abban, hogy teljes ágazatokban kollektív megállapodások jöjjenek létre.

És akkor következék a hozzám, a szívemhez legközelebb álló kör, a mikro- és kisvállalkozói kör. Ebben a szektorban dolgoznak a magyar munkavállalók milliói minimálbéren, esetleg garantált bérminimumon. Esendőek, védtelenek, nincs szakszervezet, nincs kollektív szerződés, viszont van feketepénz, és van napi 12 óra robot. Itt óriási jelentősége van a legkisebb havi munkabérnek és a garantált bérminimumnak, hiszen jogszabályi háttérrel kötelezi a kifizetőt. Ezért sem mindegy, hogy milyen technikával, milyen eljárással, milyen megközelítéssel kezeljük ezt a speciális munkaerőpiaci tételt. Szó nincs arról, hogy Magyarország átadja a minimálbér jogát az Európai Uniónak, megismétlem: technikáról, eljárásról, megközelítésről van szó. Természetesen a munkabérek a szociális partnereknek és a kormánynak együtt kell meghatározni.

És ha megengedik, egy fél mondat kitérnék az euró kérdésre is. Itt nagyon sokan beszéltek arról, hogy mennyit emelkedtek a munkabérek az elmúlt 12-13 évben. Szeretném megkérni önöket egy gyors fejszámolásra: a 2010-ben és a 2023-ban érvényes minimálbéreket számolják át euróra, de ha nem megy euróval, számolják át dollárra, és rögtön kiderül, hogy mekkora értéknövekedés volt a legkisebb munkabérek tekintetében, és sose felejtjük el, itt a legesendőbb munkavállalók sorsáról beszélünk.

Vezérszónokunk már megemlítette, hogy milyen következményekkel jár ez a 10-12 éves folyamat. Én csak vázlatosan sorolom fel, hogy igazából inflációban elsőkké lettünk, bérekben az utolsók. Egy nyugati polgár körülbelül a 3-4-szeresét keresi a magyarénak, és ha még idehozom a francia példát is, ahol heti 35 órás a munkahét, és most, hogy megemelik, esetleg 64 év lesz a nyugdíjkorhatár, akkor össze lehet vetni, hogy hol vannak ők. És ezt a mondatot én is szó szerint megismétlem, amit Kálmán Olga mondott, mert anyyira egyetérték vele: az Orbán-kormány nem megoldandó problémaként, hanem előnyös, kívánatos dolgozóként tekint az alacsony munkabérekre.

És ugye, tapasztaljuk azt is, hogy a vágató infláció itt van velünk; számítás kérdése, hogy 20 százalékot mondunk, ha a fegyverpénzt is beleszámoljuk, de ha kivesszük belőle, 7 százalékkal csökkent a reálkereset egy év alatt Magyarországon.

Ennek a hosszú negatív tendenciának egyik egyenes következménye, amiről ma még nem beszélünk, hogy a sanyarú bérvizonyok miatt az elmúlt évtizedben kitántorgott Európába félmillió emberünk, és most, a 2022. évben ismét emelkedő tendenciát vett,

2017 után ismét növekvő pályára állt az elvándorlók száma. És kik mennek el? Egészséges, bátor és a saját sorsukon változtatni akaró honfitársaink vállalták a külföldön való megmérettetést; távozásuk nagy veszteség az ország és az itthon maradt hozzátartozók számára.

Ha feltételezzük, hogy az idegen országban élő 500 ezer magyar fele adó- és járulékfizető, akkor körülbelül 250 ezer ember közteherviseléshez kapcsolódó befizetése nem jelenik meg a magyar államháztartásban és a központi költségvetésben. A gazdasági megváltó szerepében tetszelgő Orbán-Parragh-Nagy Márton-trojka az újraparaszítás lázában égve félmillió új munkavállaló beállításáról ábrándozik, amely lefelé fogja nyomni a hazai bérszínvonalat. Papolnak a hazai teljes foglalkoztatás szükségességéről, ezzel egy időben vietnámi, indiai, mongol vendégmunkások behívásával fenyegetnek, de egyetlen szót sem szólnak a Nyugat-Európában élő és dolgozó magyarok hazacsábításának igényéről, szükségességéről és annak lehetőségéről.

Elfogadhatatlan, hogy a magyar kormány egy vállrándítással lemondott az eltávozott értelmiségiek, szakmunkások és gyermekeik hazajöveteléről. Úgy tűnik, hogy az Orbán-rezsim már csak leírható veszteséggé tartja számon a legújabb kori félmillió magyar gazdasági emigrációt, olyannyira, hogy még a parlamenti választásokon való részvételük elé is akadályokat gördítenek.

Önök szerint Magyarország előre megy. Ezzel szemben én úgy látom, hogy önök hátramenetbe kapcsolnak. Köszönöm a türelmüket és a figyelmüket. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: A Fidesz képviselőcsoportjából Selmeczi Gabriella képviselő asszony következik. Megadom a szót képviselő asszonynak, parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Először is szeretnék köszönetet mondani az ellenzéki képviselőknél, amiért kezdeményezték ezt a vitát. Szerintem szükség van arra, hogy néha elmondjuk, hogy mi a fő különbség kettőnk között. Szükség van arra, hogy lássuk, hogy a Fidesz-KDNP-frakció, az Orbán-kormány hogyan gondolkodik a magyar emberek, családok egzisztenciájáról, és ezzel szemben pedig az ellenzéknek milyen elképzelései vannak, hogyan gondolkodnak ők például a családtámogatási rendszerrel.

A polgári kormány számára és a Fidesz-KDNP-frakció számára a családpolitika elsősége megkérdőjelezhetetlen. Mi nem elveszünk a családoktól a válság és a háború idején, ahogy a baloldal tette, hanem igyekszünk évről évre egyre nagyobb támogatást nyújtani. Én megpróbáltam összeszedni egy-két olyan ellenzéki állítást és kérdést, amit az elmúlt években folyamatosan feltett az ellenzék és nekünk szegezte.

Az egyik ilyen kérdés, hogy miért nem emeljük a családi pótlékot. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ellenzéki képviselők nem tudják elképzelni azt, hogy családokat nemcsak forintokkal lehet támogatni, hanem például természetbeni juttatásokkal is. Ilyen például az ingyentankönyv, vagy ilyen az, hogyha ingyen, térítésmentesen kapnak bölcsődékben, óvodákban, iskolákban gyermekek étkeztetést. Ezt ők nem tudják elképzelni. Hogyha csak ezen támogatásokat forintra átszámoljuk, akkor abból látszik, hogy a családi pótlék jóval az infláción felül emelkedett.

Az ellenzék azt szeretné, és állandóan azt kéri, hogy az inflációval megegyező mértékben emeljük meg a családi pótlékot. A természetbeni juttatásokon keresztül ezt mi még túl is teljesítjük, tehát elég szegényes egyébként, amit az ellenzék ebben a kérdésben kér és ígér. Szerintem még ígérni se tudnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a gyermekétkeztetésről beszélünk: nemcsak a nyári, hanem az összes szünetidőben is biztosítjuk a napi egyszeri étkezést a rászoruló gyermekeknek. És egy nagyon fontos adatot hadd emeljek ki: 2010-hez képest háromszor többet költünk gyermekétkeztetésre. Vagy szeretném még azt is kiemelni, hogy az általános és a középiskolákban a 2020-21-es tanévtől már minden tanuló ingyenesen jut tankönyvhöz. Nem tudom, kiszámolták-e ezt az ellenzéki képviselők, hogy ez forintban mekkora összeget jelent.

De hadd emeljem ki az alanyi jogon járó gyest is, amit 2010 óta újra három éven keresztül folyósítunk a gyermeket vállaló családoknak. Ne felejtjük el, azért kellett visszaállítani a három évet, mert annak idején még Dobrev Klára volt ennek a szószólója, három évről két évre csökkentették le a gyest.

Az ellenzék fel szokta még tenni azt a kérdést, hogy vajon miért csak a gazdag családokat támogatja a Fidesz. Ezt a kérdést nagyon nehéz értelmezni, én pedig visszakérdeznék. Tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, akik ezt az állítást szokták megfogalmazni: önöknek ki számít gazdagnak? Melyik család az, aki gazdag, és melyik családtól vegyük el például a gyermekek után járó adókedvezményt. Vagy melyik családtól vegyük el azt a lehetőséget, hogy térítésmentesen kapjon tankönyvet, vagy járjon neki térítésmentesen, vagyis ingyenesen az étkezés?

(18.40)

Én nagyon fontosnak tartom azt az arányt elmondani, hogy a gyermeket vállaló családok 95 százaléka jogosult a családi pótlékra. Ezeknél a családoknál bevezettük a családi adókedvezményt, tehát a családi pótlékra jogosult családok mintegy 95 százaléka számára sokkal jelentősebb jövedelemnövekedést biztosítottunk. Ha a családok 95 százaléka jogosult családi pótlékra és családi adókedvezményre, akkor ebből a 95 százalékból milyen családokat vennének ki ezeknek a juttatásoknak a köréből? Mondjuk, egy orvos-pedagógus házaspár nem lenne jogosult ezekre a

juttatásokra? Szerintem ezt önöknek meg kellene válszolniuk.

Magyarországon a családtámogatások munkavállaláshoz kötését teljes körű egyetértés övezi. A nemzeti konzultációban, amelyet 2018-ban töltöttek ki a magyar állampolgárok, a kitöltők 97,5 százaléka értett egyet ezzel az elgondolással. Ma Magyarországon, ahogy azt az előttem szólók is elmondták, a kormány munkájának eredményeként 900 ezerrel több embernek van munkája, mint 2010-ben, és így sokkal többen is tudják igénybe venni a munkaalapú juttatásokat. Mi családtámogatás, mi segítség, ha nem ez? Egy munkaalapú társadalomban, ahol immáron közel egymillióval többen dolgoznak, ők igénybe is vehetik a családi adókedvezményt, és számos más családi támogatást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetségnek és szövetségeseinek a legfontosabb az, hogy minden vágyott gyermek megszülethessen, a családokat pedig minél nagyobb mértékben támogatni tudjuk. A következő hónapokban, években is ezért fogunk dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Jobbik európai parlamenti képviselője, Gyöngyösi Márton képviselő úr következik, aki szintén a pulpitusról mondja el beszédét. Megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON európai parlamenti képviselő: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A hanyatló Nyugaton a legtöbb társadalom 60-70 évvel ezelőtt úgy döntött, hogy a tagjai nem kívánnak már a szalag mellett állni, nem akarnak éhbérért olcsó munkát végezni. Ők inkább egyetemre mentek vagy vállalkozást alapítottak, az olcsó munkát pedig meghagyták a vendégmunkásoknak. Ez a nyugati multikulturális modell.

Nekünk itt, Magyarországon egy másik modell jutott. Multi abban is van, a kultúra viszont rohamosan épül le, mert ez az elmúlt 30 évben balliberális és fideszes koprodukciónban kidolgozott magyar modell meg arról szól, hogy a vendégmunkások majd dolgoznak a szalag mellett éhbérért, a magyarok viszont egyetem meg saját vállalkozás helyett beállhatnak közéjük, vagy elmehetnek Nyugatra és az ország így ürül ki. Emlékszem, hogy 2015 körül a Fidesz azzal magyarázta a bizonyítványát, hogy igaz, hogy Nyugaton nagyobb a jólét, mi meg szegények vagyunk, cserébe itt viszont nincs bevándorlás. Mára odajutottunk, hogy szegények is vagyunk és még bevándorlás is van, sőt, ahogy hallom, most már az embercsempészeket is kiengedik a börtönből. Tán ez az új munkaerő-toborzási módszer a csavaros orbáni eszjárás világában?

Annak idején Rákosi és Kádár a vas és acél országot akarta ideépíteni, s ennek jegyében a magyar polgárság irmagját is kiirtották. A Fidesz méltó utóda ennek a szellemi örökségnek. Ők most a kínai akkumulátorgyárat országát építik. Ehhez pedig nem öntudatos polgárság és nem erős középosztály kell nekik, hanem

igénytelen és képzetlen tömegek, akiket aztán propagandamédiájukkal tetszés szerint lehet manipulálni, és nem tesznek föl kérdéseket sem. Aki pedig többre vágyik, az egyelőre még elhagyhatja az országot, szabadon távozhat. Ez az elmúlt 30 év mérlege, ezt hozta nekünk 12 év balliberális és 17 év fideszes uralom.

A Fideszről beszéltem, de mit kínál közben a baloldali ellenzék? Minimálbérekről beszélnek, meg anyai jogon járó ingyenpénzt osztogatnának. Mi, Jobbik-Konzervatívok viszont egy másfajta Magyarországon hiszünk, egy olyan Magyarországon, ahol az emberek nem fideszes kommunista ársapkára meg nem baloldali posztkommunista ingyenpénzre vágnak, mert a magyar ember nem alamizsnát és nem könyöradományt akar, hanem európai módon akar élni a tehetségéből és a becsületes munkájából. Ma Magyarországon egyedüli pártként mi egy olyan országban hiszünk, amelynek gerincét egy erős középosztály, egy öntudatos, vállalkozó szellemű, jól képzett polgárság adja; egy olyan Magyarországon, amely nem olcsó szalagmunkát kínál a fiataljainak, hanem minőségi oktatást, elismert diplomát és a tudást tisztességesen megfizető munkahelyeket.

Ezért indítottuk útjára európai partnereinkkel még 2016-ban a béruniós kezdeményezésünket, és ezért állunk ki amellett, hogy az állam mint legnagyobb munkaadó tisztességesen fizesse meg a közalkalmazottakat, magasra és nem alacsonyra téve a magyar fizetések mércéjét. Ezért követeljük, hogy a külföldi vendégmunkásokat alkalmazó, környezetszennyező vegyi üzemek helyett a kormány a magyar kis- és középvállalkozásokat tekintse stratégiai partnernek. Ezért követeljük a minőségi oktatást a fideszes káderképzők helyett, és minőségi munkahelyeket az olcsó szalagmunka helyett. Ezért követeljük, hogy a kormány lépjen fel a középosztályt tönkretévő, rekordmagas infláció ellen, és törölje el a kommunista ársapkákat, amelyekből már minden magyar embernek elege van.

Történelmi nagyjaink ezer éve mindig egy Nyugat felé tekintő európai Magyarországot dolgoztak, az áruelőink pedig mindig is Kelet felé tekintettek. Most sincs másképp, és mi most is küzdeni fogunk az európai Magyarországotért. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Witzmann Mihály képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó néhány felszólalást hallhattunk a mai napon. A hozzászólásomban igyekszem reagálni néhány imént elhangzott baloldali kritikára, és szeretnék röviden néhány gondolatot megosztani arról is, hogy milyen pozitív változások történtek Magyarországon a bérek alakulásában a polgári kormányzás éveiben, továbbá arra is szeretném emlékeztetni elsősorban baloldali képviselőtársaimat, hogy mi volt a helyzet a bérekkel akkor, amikor ők voltak kormányon.

Az elmúlt években a kormány a szociális partnerekkel együttműködve jelentős erőfeszítéseket tett a bérek emelése és a munkavállalás ösztönzése érdekében. A kormány ezt a hatást a családi adókedvezmények bevezetésével és folyamatos bővítésével még tovább tudta fokozni. Egyúttal tehát megállapítható, hogy ma már sokkal többen élnek munkajövedelemből Magyarországon, mint tették azt a 2010-es kormányváltás előtti években, de nemcsak hogy sokkal többen dolgoznak, hanem akik dolgoznak, azok lényegesen többet is keresnek, mint a rendszerváltoztatás óta bármikor.

Külön öröm, hogy a családok számára a családi adókedvezmény mértékének éves növekedése is egyre magasabb jövedelmet biztosít a munkavállalóknak. A nemzeti kormány 2010 óta folyamatosan csökkent a munkát terhelő adókat, a közsférában átfogó béremelési programok indultak, a vállalkozásokat pedig adócsökkentések segítették a bérek emelésében, a járvány okozta nehéz helyzetben pedig a munkahelyek és a bérek megtartásában. Kijelenthető, hogy a kormány továbbra is a magyar gazdaság, a magyar emberek érdekei mellett áll, a magyar emberek érdekeit védi, és a korábbi segélyalapú társadalom helyett, amelyet a szocialista kormányok alatt megszokott ez az ország, egy valódi munkaalapú társadalmat hozott létre.

Azt is jól látjuk, hogy a baloldal az elmúlt években számos alkalommal egyértelművé és világossá tette, hogy a bérek növekedését sem támogatja. A különféle szavazásokon, a költségvetési szavazásokon, a viták során és egyéb alkalmakkor minden, munkát terhelő adócsökkentést elutasítottak, és nem adták meg többek között a támogatást sem a pedagógusoknak, sem az egészségügyi dolgozóknak, sem a rendőröknek, sem a katonáknak, és más közszolgálati dolgozók béremeléséhez sem járultak hozzá. Ebből az következik, hogy a baloldal ugyanazt a gazdaságpolitikát folytatná, mint amit tett a kormányzása alatt is. Akkor sem védtek meg a magyar emberek munkahelyeit és jövedelmét, közben pedig feladták hazánk szuverenitását is. Ezzel gyakorlatilag egymillió embert tettek munkanélkülivé, és mivel mindent alárendeltek a külföldiek profitszerzésének, gyakran megalázóan alacsony bérekért dolgoztatták a magyar embereket.

(18.50)

A fizetéseket magas adók sújtották, és egész ágazatokban fagyasztották be a béreket, sőt közszolgálati dolgozóktól elvettek egyhavi bért is. Azt sem bánták, hogy több százezren pusztán segélyeken tengődtek. Fontos továbbá hangsúlyozni, hogy a baloldali kormányok idején, 2009-ben az átlagbérnél már több mint 53 százalékos volt az adóék.

Nézzük, hogy hogyan alakultak a keresetek nemzetgazdasági szinten az utóbbi években, konkrétan 2010 és 2022 között! Az átlagkeresetek folyamatosan növekedtek, a bruttó átlagkeresetek emelkedése 2010-től 2022-ig elérte a 154,7 százalékot, mialatt a

nettó átlagkeresetek a családi kedvezmények beszámítása nélkül mintegy 158,7 százalékkal, a családi adókedvezmények figyelembevételével pedig mintegy 167,9 százalékkal emelkedtek. A reálkeresetek emelkedése a kedvezmények nélkül 71 százalék, a kedvezmények beszámításával pedig mintegy 77,1 százalék volt. A gyermekszámtól függő keresetváltozásra vonatkozóan megállapítható, hogy a gyermektelenek nettó keresete 162,7 százalékkal, az egy gyermeket nevelőké 203,2 százalékkal, a kétgyermekeseké 249 százalékkal, a három- vagy többgyermekeseké pedig 250,7 százalékkal növekedett. Kiszámítható, hogy a reálkeresetek tekintetében 2010-től 2022-ig a gyermektelenek esetében 73,7 százalékos, az egy gyermeket nevelők esetében 100,5 százalékos, a kétgyermekeseknél 130,7 százalékos, a három- vagy többgyermekeseknél pedig 131,8 százalékos volt a növekedés 12 év alatt.

Ezzel szemben, tisztelt képviselőtársaim, a szocialista-liberális kormányok nyolc éves kormányzása idején a bruttó átlagkeresetek mindössze mintegy 65,5 százalékkal, a reálkeresetek pedig csupán 13,8 százalékkal növekedtek, családi adókedvezmény mint olyan pedig nem létezett.

Nos, ha megvizsgáljuk, hogy a keresetek és a bérek hogyan alakultak az elmúlt években, akkor elmondhatjuk azt, hogy nemcsak a KSH - amit az ellenzék képviselői általában nem fogadnak el objektív tájékoztatási forrásnak -, hanem az Eurostat kimutatásai alapján is 2023-ban tovább folytatódott a keresetek emelkedése, és ha összehasonlítjuk, hogy 2010 és 2023 között mekkora volt ennek a béremelkedésnek az üteme, akkor mintegy 2,7-szeres szorzót láthatunk a bérek emelkedése tekintetében. Ha teljesen pontosan, számok alapján, mondjuk, ezt a minimálbérrel vagy a garantált bérminimummal szeretnénk szemléltetni, akkor azt láthatjuk, hogy a 2010-es 73 500 forintos minimálbérből 2023-ra 232 ezer forint lett, ez több mint háromszoros emelés, tehát még az átlagnál is magasabb; a garantált bérminimumnál szintén ugyanilyen tendencia látható, ott már 296 400 forintnál tartunk. Ez egyébként az Európai Unióban a negyedik legnagyobb növekedésnek számít ebben a tekintetben. És szintén eurostatos statisztikát kerestem ki, Magyarország a gazdasági visszaesés évében, 2020-ban, amikor a koronavírus-járvány miatt egész Európában jelentős gazdasági visszaesés volt, akkor is képes volt arra, hogy reálbér-emelkedést valósítson meg.

A minimálbér korábban, a baloldali kormányok idején, 2002 és 2010 között, nyolc év alatt, ha megnézzük, a bruttó minimálbér csupán 47 százalékkal nőtt, miközben az infláció ennél jóval magasabb, 51 százalékos volt. Amikor tehát a jelenlegi magas inflációt és a béremelkedéseket a baloldali képviselők a kormány szemére vetik, akkor ezt a számot, ezt az arányt mindenféleképpen célszerű alapul venni.

És végül azt hiszem, ha béremelésekről beszélünk, akkor nyilvánvalóan nyugodtan kijelenthetjük,

hogy nem tartunk még ott, ahol egyébként tartani szeretnénk, a célunk továbbra is az, hogy a bérek eddigi években tapasztalt tendenciózus emelésére sor kerülhessen az előttünk álló években is, az előttünk álló időszakban is, mindezzel párhuzamosan fordított arányban pedig a szankciós inflációt az év végére lehetőség szerint, a kormány tervei szerint egy számjegyre szeretnénk csökkenteni.

Ezeket a béremelkedéseket, amelyekről a számok tükrében beszéltem - és még egyszer mondom, nem hazai, hanem eurostatos statisztikai adatokat hoztam elsősorban -, mindezt úgy sikerült elérniük a magyar embereknek, a magyar munkavállalóknak, hogy olyan történelmi kihívásokkal, történelmi léptékű kihívásokkal kellett szembenézniük, mint 2010-ben egy megörökölt államadósság, azt követően egy tömeges, illegális, mind a mai napig tartó illegális migráció, bevándorlás, vagy említhetném a korábban csak történelemlétkönyvekből ismert koronavírus-járványt, a vilá járványt, és említhetném természetesen a keleti szomszédunkban dúló háborút is.

Én tehát azt javaslom tisztelt ellenzéki képviselőtársaimnak is, hogy amikor ebben a mai vitában felszólalnak, akkor mindenféleképpen ezeket a tényeket figyelembe véve fejték ki álláspontjukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr következik a fennmaradó időkeretben. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk Mozgalom szerint a jelenlegi, kétharmados felhatalmazással rendelkező kormánypártoknak jóval több mozgástere van a munkáltatók és a munkavállalók helyzetének javítására, mint amennyivel egyébként élni szeretne. A teljesség igénye nélkül hadd mondjak önöknek néhányat!

Az egyik ilyen lehet a Mi Hazánk Mozgalom szerint a munkáltatók és a munkavállalók közterheinek csökkentése. A másik ilyen lehet a végletekig leegyszerűsített és rendkívül kedvezményes mértékű adóformák bevezetése. Ennek kapcsán önök pont az ellenkezőjét, homlokegyenest az ellenkezőjét követték el tavaly júliusban, mint ami észszerű lett volna: ahelyett, hogy szélesre tárták volna a kata igénybevételi lehetőségét, azt gyakorlatilag leszűkítették vagy majdnem teljesen megszüntették; azóta azt látjuk, hogy akik korábban a kata lehetőségét igénybe tudták venni, kétszeres vagy háromszoros mértékű közterhet fizetnek. Ahelyett, hogy ezt leszűkítették, ki kellett volna tágítani.

És van egy alapvető világnézeti és értékrendbeli, szemléletbeli különbség a kormánypártok és a Mi Hazánk Mozgalom között, ez pedig az, hogy önök szerint a technológiai, technikai és gazdasági szempontból is evolúciós zsákutcát jelentő kínai akkumulátorgyárak

helyett a Mi Hazánk Mozgalom szerint hazai tulajdonú, többségében vagy százszázalékos mértékben hazai tulajdonú élelmiszeripari feldolgozóüzemeket kellene létesíteni. Feldolgozóiparra tehát szükség lenne, csak nem vegyi üzemekre, kínai tulajdonú vegyi üzemekre, hanem élelmiszeripari feldolgozásra lenne szükség azon túl, hogy segíthetnénk az embereket az energia- és az élelmiszerárak letörésével is, hiszen a legfontosabb mégis a reálbérek kérdése, ez nem derül ki egyértelműen a vitanap megnevezéséből vagy címéből, de mégis az a fontos, hogy a magyar munkavállalók vagy a magyar vállalkozások mit tudnak, mennyit tudnak vásárolni az adózás, a közterhek befizetése után megmaradt havi pénzükből. Ezt jelentős mértékben felzabálja egyrészt az élelmiszer-infláció, másrészt pedig a megemelkedett energiaárak.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Mi Hazánk meglátása szerint önök rendkívüli módon alulszámolták az átlagfogyasztás mértékét mind a villamos energia, mind a gáz tekintetében, tehát jóval magasabb szintig kellene köbméterben vagy kilowattórában kifejezve alacsonyabb támogatott árat biztosítani. A kvóta feletti horrorisztikus 747 forint köbméterárú gázárát is nyugodtan lehetne csökkenteni, hiszen a gáz világpiaci ára is lehetővé teszi, illetőleg ha önök valóban ötödáron veszik az oroszoktól, mint ahogy azt tavaly februárban a miniszterelnök úr is mondta, akkor végképp nem lehet érteni, hogy miért kerül 747 forintba egy köbméter gáz.

Arról már nem is beszélve egyébként, hogy ha akarnák, akkor segíthetnék az embereket az élelmiszer-önellátás tekintetében kisebb összegű, célzott támogatásokkal, hiszen ez nemcsak az élelmiszer-biztonságot, az élelmiszer-ellátás függetlenségét biztosítaná, ami nemcsak az egyes háztartások szintjén lenne fontos, hanem nemzetbiztonsági kulcskérdés is.

És az energiapolitikában, ha tetszik, ha nem, a gázellátás egy neuralgikus pont marad hosszú ideig, és lehet, hogy az olcsó orosz gázzal hosszú távon vagy akár végleg le kell mondanunk, de az olcsó magyar gázzal talán mégsem kellene lemondani, ezért egy méltatlanul elfeledett témakörre hadd hívjam fel a tisztelt kormánypárti képviselők figyelmét: érdemes lenne szent háborút, szabadságharcot indítani a Makói-árokban található, 60 évre elegendő magyar gáz visszaszerzéséért, még akkor is, ha valószínűleg nagyon kemény amerikai érdekcsoportokkal kellene ütközni emiatt, hiszen ez a nemzet megmaradása és a teljes, totális hiperinfláció elkerülése érdekében egy alapvető, kulcskérdés, csak ezt valahogy önök elhallgatják, még csak beszélni sem mernek arról, hogy olcsó magyar gázra is lenne lehetőség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti képviselő úr. Cseresnyés Péter, a Fidesz képviselőjének hozzászólása következik.

(19.00)

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is szeretnék Selmeczi Gabriella képviselőtársamhoz csatlakozni a tekintetben, hogy köszönöm azt a lehetőséget, hogy ezen a vitanapon sok mindent meg tudunk beszélni a foglalkoztatással, a bérekkel kapcsolatosan, és talán nyugodtan megállapíthatjuk, hogy az emberek életét meghatározó, fajsúlyos kérdésekről, területekről és témákról szól a mai vita.

Ennek a minősítésnek szerintem két alapvető oka van. Az egyik ok az, hogy a mindennapi életünket, biztonságérzetünket befolyásoló tényező az, hogy van-e munka, miképpen alakul a foglalkoztatás hazánkban, és az is nagyon-nagyon fontos kérdés, hogy az emberek mennyit keresnek a munkahelyükön. A másik ok pedig az, hogy a baloldali ellenzék oldaláról annyi megtévesztő információ, ígéretés jelent meg az elmúlt időszakban és itt a mai napon is, hogy érdemes tisztába tenni a bérekkel, foglalkoztatással, jövedelmi viszonyokkal, adókedvezményekkel, biztonsággal kapcsolatos kérdéseket és az azokkal kapcsolatos tényeket. Czomba Sándor, Dömötör Csaba államtitkár urak, Bánki Erik és Nacsá Lőrinc elnök úr ezt részletesen meg is tették, de érdemes néhány tényt megerősíteni, akár mindet is, amelyek e területen 2010 óta keletkeztek - igen, az önök részére, képviselőtársaim. Hogy megértsék, újra el kell mondani a valóságot, mert önök, baloldali politikusok nem látják vagy nem akarják látni, sőt tudatosan félre próbálják vezetni az embereket a tények elferdítésével vagy az ígéretésekkel.

Önök, elődeik, szövetségeseik 2010 után egy tönkretett gazdaságot hagytak az akkori Orbán-kormányra, azzal a nem titkolt céllal, hogy a romhalmazból - hangsúlyozom, amit önök hagytak itt - nem tud majd az akkori kormány építkezni, építeni. De tudtunk, összefogva az emberekkel, s látszik, hogy ez nagyon fáj önöknek, tisztelt baloldali képviselők. Csak egy példa, ami talán a legjobban zavarja önöket, és ami már többször elhangzott a Ház falai között a mai vita során: a foglalkoztatottak száma körülbelül egymillióval nőtt az elmúlt több mint tíz évben. Egy tudatos, a foglalkoztatás növelését segítő, a munkahelyteremtést és a családokat támogató gazdaságpolitikával sikerült ezt elérni, és emellett, a munkahelyek számának növekedésével párhuzamosan folyamatosan nőtték a bérek, körülbelül két és félszeresére az átlagbér tekintetében - ez többször elhangzott a mai nap folyamán -, bruttó vagy nettó összegükben, és nemcsak ebben, hanem a vásárlóértékük is több mint 70 százalékkal nőtt. Az önök idejében és az önök szövetségesei idejében ez mindössze 14 százalékos volt. Ezek tények, és ha tényekkel akar valaki vitatkozni, akkor azokat vagy elhallgatja, vagy hazudik; önök legtöbbször mind a két eszközt használják verbális vergődésükben.

Nézzünk néhány adatot, amelyek a jövedelmi viszonyok erősödését segítették, vagy magára a jövedelmi viszonyok erősödésére mutatnak rá! Ez is

többször elhangzott, de ismételni kell, hogy elfogadják és megértsék. A minimálbér 2002-ben 50 ezer forint volt. Önök nyolc év alatt 23 500 forinttal emelték, 73 500 forint volt 2010-ben, és most több mint 500 ezer forint (*sic!*) a minimálbér. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Miről beszélés?*) Az átlagbér 2002-ben 122 ezer volt, 2010-ben 202 ezer forint volt, manapság jóval 500 ezer forint felett van. Bocsánat, az előbb rosszul mondtam, a minimálbér 232 ezer forint volt.

És Dávid Ferenc felvetésére hadd reagáljak, mert ő azt próbálta elhítni, hogy ez a bérnövekedés a minimálbér tekintetében vagy az átlagbér tekintetében, ha euróban fejezzük ki, akkor szinte semmit sem jelent. Gyors számítást végeztem, Dávid képviselő úr: ha a minimálbért nézzük, abban az esetben körülbelül duplájára nőtt euróban kifejezve a minimálbér értéke 2010 és 2023 távlatában (*Rétvári Bence: Csak dollárban tud számolni!*); ha az átlagbért nézzük, akkor körülbelül 70 és 80 százalék közötti növekedést jelent ez, érdemes utánaszámolni.

Ez az eredmény köszönhető a munkahelyek létesítését támogató gazdaságpolitikának, amely komoly eredményeket hozott a vállalkozói szférával való együttműködésben. Csak egy adatot hadd mondjak a munkahelyteremtésről ízelítőként a kevés időre való tekintettel: 2010-ben, amikor önök átadták a kormányrudat, a 20-64 éves korosztály tekintetében 59 százalékos volt a foglalkoztatás, ez a Gyurcsány-korszak és az önök szocialista kormányzásának a korszaka volt; 2023-ban ugyanebben a korosztályban 80 százalék körüli a foglalkoztatás, valamivel meg is haladja a 80 százalékot. Ezek a tények.

És hogy ne tudják önök felhozni azt az önök által elcsépelet érvet, hogy az összeszerelő üzemek létesítésével sikerült elérni ezt, hadd hozzak ide egy olyan példát, amely a választóközteremből való! Nagykanizsán élek, Nagykanizsán a munkanélküliség több mint 12 százalékos volt 2010-ben; most, két év Covid-időszak után és az elhibázott brüsszeli szankciós politika után is az országos átlagon, 4 százalék körül van ez a munkanélküliségi mutató. Ezt úgy sikerült elérni, köszönhetően többek között az itt működő magyar kis- és mikrovállalkozásoknak, hogy ők kihasználták, kihasználják ma is az adóó fejlesztési, képzési, foglalkoztatási támogatásokat, így ma a városomban körülbelül 2 ezer fővel többen dolgoznak, mint 2010-ben. Több olyan helyi magyar vállalkozó van, aki mikrovállalkozását kisvállalkozássá fejlesztette, és most már többtucatnyi kollégával dolgoznak eredményesen, és további fejlesztéseken dolgoznak és gondolkodnak. És ha önök nem akadályoznák a nekünk járó EU-s pénzek folyamatos utalását, nem végeznének hazánkat és az itt élő embereket eláruló tevékenységet az EU Parlamentjében és intézményrendszerében, akkor még a mainál is több és jobb közös eredményt tudnánk felmutatni a foglalkoztatás és a bérnövekedés területén.

Azt hiszem, önöket, a baloldali DK-tól a Jobbikig tartó képviselőket az frusztrálja a legjobban, hogy az

eredményeket az önök - nevezzük egy enyhébb meghatározással így - csúsztatásai ellenére értik, érzik az emberek, és azt is tudja az emberek többsége, hogy ha önök lennének a kormányrúdnál, fogalmuk sem lenne önöknek arról, hogy mit kellene tenni a magyarokért, Magyarországért; ezt 1994 és 1998, valamint 2002 és 2010 között már alaposan bebizonyították önök. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés Péter képviselő úr. A következő hozzászóló Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselője.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az alternatívákkal és a megoldásokkal szeretném folytatni, tényleg csak röviden. Általánosságban a zöldátállás és a zöldfordulat az, ami szükségeltetik, és mindennek, ami zöld, mindennek, ami zöldmegoldás, komoly munkahelyteremtő hatása van, illetve béreket felemelő hatása van. *(Rétvári Bence: Kivéve az akkumulátorgyárakat!)* Hadd mondjak erre egy példát! Nyilván, ha, mondjuk, egy atomerőművet építünk, az elsősorban orosz mérnököknek, orosz beruházóknak teremt munkahelyet, ellenben ha próbálunk évente százezer lakóingatlant leszigetelni, ahhoz több tízezer pluszmunkaerőre van szükség.

Ha megújuló energiaforrásokban gondolkozunk, szélkerekek telepítésében, napelemek telepítésében, ahhoz nagyon sok dolgos kéz kell, mérnöki tudás kell, mérnöki munka kell, illetve szakmunka kell. És máris elérkezünk oda, hogy az alternatíva mindig az oktatásból indul ki. Nem tudnak egy országot mutatni nekem, amely bármiféle felzárkózást, növekedést, fejlődést tudott felmutatni anélkül, hogy először ne az oktatáshoz nyúltak volna - akár távol-keleti országokról beszélünk, akár skandináv országokról beszélünk -, ugyanis nem működik máshogy a dolog. Ha nem költenek az oktatásra sokat, sokkal, de sokkal többet GDP-arányosan, nemhogy magunkhoz képest, az európai uniós országok átlagához képest, akkor semmilyen fejlődés vagy felzárkózás innen nem indulhat ki.

Egy egyszerű példán keresztül szeretném bemutatni, hogy miért van így. Nézzük meg, mondjuk, az akkumulátorgyártás értékláncát! Itt azt a közgazdaságtani fogalmat kell segítségül hívnom, amit úgy hívnak, hogy mosolygörbe. Ebben a mosolygörbében hol van a mosoly? Hát, a két végén van. Ott van az elején, ami egy adott terméknek, szolgáltatásnak a kitalálását jelenti, ez a K+F tevékenység, az innováció, valaminek a megtervezése. Ehhez, ugye, komoly tudásra van szükség, és mindennél, ami komoly tudással jár, van pénz, itt van igazából a nagy profitnak az egyik része a cégek részéről, amiből mi is tudnánk profitálni. És ott van a másik vége, ami az értékesítés, a logisztika, ami a marketing; ehhez szintén nagy tudásra van szükség, amit egy fejlődő oktatási rendszer megtámogat.

Na most, az akkumulátorgyártás esetén mi a kettő között vagyunk, ugye, ez a mosolygörbe alja, itt

nem a mosoly van, hanem a sírás és a fájdalom: ez a termelés, a gyártás és összeszerelés, tehát az a fizikai tevékenység, ami a legkevesebb hozzáadott értékkel jár. Ha önök ebbe ruháznak be, ebbe ölik a száz- és ezermilliárdokat, akkor mindig is itt maradunk, akkor tíz év múlva, húsz év múlva és harminc év múlva is összeszerelni fogunk. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Na, ebből nem lesz semmiféle fejlődés és felzárkózás, hanem a zöldmegoldásból lenne. Köszönöm szépen.

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. Soron kívül szót adok a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrnak, 15 perces időkerete van.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a felszólalásomat a baloldal árnyék-miniszterelnökének, Dobrev Klárának a szavaival kezdjem, aki így értékelte a baloldal 2008-2009-es válságkezelését: „Sikerült megmenteni a bankokat, a gazdaságot, de nem sikerült megmenteni az embereket” - mondta Dobrev Klára.

Ez nem egy véletlen kiszólás volt, hanem meg is indokolta, hogy miért nem mentette meg akkor a baloldali kormány az embereket, miért vett el tőlük bért - hiszen a pedagógusoktól, a rendőröktől, a tűzoltóktól, az ápolóktól, az orvosoktól, a tanároktól és a szociális dolgozóktól elvett egyhavi, azaz 8 százalékos bért -, el is mondta ebben az interjúban, hogy „Az Európai Unió nem engedte meg az akkori kormánynak, hogy más politikát folytasson.” - ezt mondta Dobrev Klára. Nyilván első kézből értesült, hiszen ott-hon megbeszélték a férjével, Gyurcsány Ferencsel, hogy mit lehet, és mit nem. Azt mondja, hogy „Nem a magyar válságkezeléssel volt probléma egyedül, hanem az európaival.” - mondta Dobrev Klára.

Tehát a baloldal árnyék-miniszterelnöke elismeri, hogy kudarcos volt lényegében ez a válságkezelés 2008-2009-ben, mert az embereknek nem segítettek, csak a bankoknak. Sőt, minden ember megtapasztalta, ezért söpörte el 2010-ben az akkori baloldali kormányzatot a magyar választók egyértelmű többsége, hiszen egyharmad alá zsugorította a baloldalt úgy, hogy két másik pártot is behozott, a Jobbikot és az LMP-t, ennyire elsöpörte őket, mert valóban ez történt. Az emberekre nem figyeltek, a bérekre nem figyeltek, sem a munkahelyekre, hiszen engedték, hogy a gazdaság olyan lejtmenetbe menjen, hogy a munkanélküliség 11 százalék fölé szökjön; sem a bérekre, hiszen az emberektől, akik a közsférában dolgoztak, egyhavi bért elvettek. Ez a baloldal teljesítménye.

Lehet szépíteni, lehet most szép elméleti mondatokat mondani, nyilván, ha valaki egy szemináriumot tartana - bevezetés a közgazdaságtanba, vagy

bevezetés a munkahelyteremtésbe - valamelyik egyetemen vagy főiskolán, akkor lehet, hogy még szépen is hangzana és el is hinnék. De hát, a puding próbája az evés, ahogy ezt az angolok már évszázadok óta mondják, és bizony ennek a pudingnak a próbája az volt, amikor tömeges munkanélküliség lett, és mellette az emberek bére csökkent. Ez a baloldal kudarca. Lehet most sokféle dolgot mondani, de sajnos ez a gyakorlatban akkor így történt.

Nézzünk pár példát, hogy 2010 után, amikortól nem Brüsszel mondja meg, hogy mit kell tenni - mert ennek a mondatnak csak az egyik fele az, hogy a magyar emberek rosszul jártak a baloldal kormányzásában, a másik pedig az, hogy soha nem is fognak jól járni, mert mindig Brüsszel fogja megmondani a magyar baloldalnak, hogy mi történjen -, ma sem tesznek mást, mint Brüsszellel mondatják ki azt, amit itt a parlamentben is elmondanak, mint egy kis visszhang, itt meghallgatjuk egyik héten, három hét múlva pedig Brüsszemből halljuk vissza ugyanazt, hiszen ugyanazok mondják ugyanott. *(Kálmán Olga: Nyilván jobb Putyinnal kokettálni, nem?)* Tehát az esélye sincs meg. Egyrészt bizonyították, hogy nem értenek hozzá, másrészt feladták a szuverenitásukat. Aki dollárban kapja nyilván a kampánytámogatását, az utána nem fog kuruckodni, hanem szépen, illedelmes labancként belesimul abba a világba, ahonnan érkeztek a támogatásaik.

Mennyit keresett egy kezdő orvos - nézzük így a BM-hez tartozó területeket -, mennyit keresett egy kezdő orvos 2010-ben? *(Kálmán Olga: Szerintem a rubelről mesélj!)* A bruttó alaplábér 129 ezer forint. Mennyit keres most? A bruttó alaplábér nem 129 ezer forint, hanem 687 ezer forint.

Mennyit keresett egy húsz éve dolgozó orvos? 165 ezer forintot. Mennyit keres most 165 ezer forint helyett? Mindenki gondoljon egy számra! 1 millió 491 ezer forintot. Egy harminc éve dolgozó orvos mennyit keresett a kormányzásunk kezdetén? 225 ezer forintot. És most mennyit keres? 1 millió 794 ezer forintot.

És egy pályája vége felé járó orvos, akinek a legtöbb tapasztalata van, mennyit keresett a kormányzásunk kezdetén? A bruttó alaplábér - erre még, ugye, nyilván rájönnek mind a két esetben, az ügyeletért meg egyebekért a többletek -, az alaplábér akkor 262 ezer forint volt, most pedig 2 millió 380 ezer forint. Igen jelentős különbség van e kettő között.

A baloldal azzal foglalkozott, hogy vizitdíjat vezet be, meg a hálapénzt nem kéne büntetni. Mi kiveztük a hálapénzt, és radikálisan megemeltük a béreket. Ez a különbség a két kormányzat tevékenysége között, és mellette míg a baloldal 16 ezer egészségügyi dolgozót elbocsátott, addig a mi időnkben az egészségügyi dolgozók és az orvosok száma nem csökkent, hanem több ezerrel több orvos van most, mint volt 2010-ben, a kormányzásunk kezdetén.

Nézzük az ápolókat, ahol még bőven nem fejeztük be a béremelést, hiszen most júliusban és jövő évben is újabb érezhető béremelések lesznek. Egy felsőfokú

végzettségű kezdő ápoló a kormányzásunk kezdetén 126 ezer forintos bruttó bérrel indított - 126 ezer forint -, ez most 422 ezer forint.

Egy felsőfokú végzettségű és már húszéves gyakorlattal rendelkező ápoló a kormányzásunk kezdetén 149 ezer forintot keresett. Most 493 ezer forintot keres, erre fognak még rájönni a további emelések, úgy átlag 18 százalék most július 1-jétől, aztán jövőre az újabb emelés.

Egy középfokú végzettségű, tehát ennél alacsonyabb végzettségű egészségügyi szakdolgozó bruttó alaplábére 2010-ben, a kormányzásunk kezdetén 91 ezer forint volt, most 340 ezer forint. Egy húsz éve dolgozó középfokú, tehát szakközépiskolát végzett ápolónak volt 106 ezer forint az alaplábére 2010-ben, most 389 ezer forint.

Tehát amikor arról beszél a baloldal, hogy elüldözzük az egészségügyi dolgozókat, és a többi, és a többi *(Kálmán Olga: El! Az utolsó kapcsolja le a villanyt!)*, és hasonló mondatokat mondanak, egyrészt felhívom a figyelmüket, hogy a külföldi munkavállaláshoz engedélyt kérő orvosok száma radikálisan kevesebb mint harmadára csökkent, ezeket a bizonyítványokat meg kell kapják a külföldi munkavégzéshez, tehát érezhető mértékben csökkent is. Mellette 1000-ról 1500-ra nőtt az egyetemen végzett orvostanhallgatók száma, tehát másfélszeresére nőtt, akik végeztek. *(Kálmán Olga: Ók sincsenek már itt-hon!)* Ezek között vannak magyarok is, és vannak külföldiek is, mint ahogy 2010-ben is voltak magyarok is, és voltak külföldiek is. Tehát ebben nyilván benne vannak a külföldi hallgatók is, de azért mégiscsak másfélszeresére nőtt ez a szám.

Ehhez képest a baloldal azt tudja felmutatni, hogy elbocsátott 16 ezer dolgozót, és csökkentette a béruket, tisztelt képviselőtársaim. Ezért javasolnék néminemű óvatosságot, amikor ebben a tárgykörben megszólalnak.

Szociális dolgozók: tőlük is elvettek bért. 137 ezer forint volt bruttóban 2010-ben a szociális szférában az átlagbér, 137 ezer forint. Ez idén január 1-jétől 400 ezer forint környékén van. Tavaly 370 ezer, idén 400 ezer forint, amit ők keresnek. Ezen még sokat kell emelni, mindnyájan tudjuk, de ettől függetlenül messze-messze magasabb, mint amit a baloldal kínált ezeknek az embereknek. *(Kálmán Olga: Ebből fényesen megélhetnek! És mennyi az infláció?)*

De ha megnézzük a rendészeti béreket, itt is azt láthatjuk, hogy egy tisztnek, egy felsőfokú végzettségű tisztnek 140 százalékkal nőtt, egy tiszthelyettesnek középfokú végzettséggel, tíz év szolgálati idővel 113 százalékkal nőtt a fizetése az elmúlt években. Itt is jövőre már egy bejelentett újabb béremelés is lesz, hiszen bejelentettük, hogy mind az ápolóknak, mind a rendvédelmi dolgozóknak a következő évben béremelésük lesz.

Most nézzük a pedagógusokat! Talán az elmúlt hetekben, hónapokban róluk beszéltünk a legtöbbit. Egy pályakezdő bére 2010-ben 129 500 forint volt.

Ez idén már 391 ezer forint, és ezt szeretnénk minél magasabbra emelni, az EU-s forrásainkat is felhasználva. Ha egy húsz éve dolgozó egyetemi végzettségű pedagógus leadta a portfólióját, minősítette magát, pedagógus II. fokozatba került, akkor 2010-ben 172 ezer forintot keresett, most 442 ezer forintot keres.

Egy pályakezdő főiskolai végzettségű pedagógus gyakornok 122 ezer forintot keres, ehhez képest most 391 ezer forintot. Egy húsz éve dolgozó, főiskolai végzettségű, pedagógus II. fokozatban lévő tanár 149 ezer forintot keresett a kormányzásunk kezdetén. Most 397 ezer forintot keres, és erre jönne rá - hogyha végre a baloldal abbahagyná ezt a szégyenletes tevékenységét - az a soha nem látott mértékű EU-s forrás a magyar béremelésben, amiből, a 800 milliárd forintból a pedagógusok bérét érezhetően szeretnénk megemelni a következő években, hogy már idén is valahol 560 ezer forint környékén, jövőre 680 ezer forint környékén, aztán pedig 2025-ben 800 ezer forint környékén legyen a magyar pedagógusok bére.

Láthatólag ezeket az emeléseket úgy igyekeztünk megtenni, hogy a legtöbb ágazatban még a GDP emelkedésénél is magasabb összegű legyen az évek java részében a bérek emelkedése, hogy akik másokért dolgoznak, azok érezzék, hogy még nagyobb mértékben emelkedik a bérük, mint ahogy a gazdaság összességében növekszik.

(19.20)

Viszont amit a baloldal művel azon az egyetlen területen, ahol valamelyest van neki is ráhatása arra, hogy hogyan nőjenek a bérek - mert többségében, valljuk meg, mi viseljük ezért a felelősséget, mi adjuk a kormánytöbbséget 13. éve itt a parlamentben, mi viseljük a felelősséget az elfogadott költségvetésért és adótörvényekért -, nos, van egy apró rész a tortából, egy icipici szelet, ahol a baloldalnak is befolyása van. Hiszen itt, Magyarországon a magyar emberek úgy döntöttek, hogy negyedszer is a Fidesz-KDNP-nek adtak elsőpró többségű bizalmat, de Brüsszelben baloldali többség van, a baloldali gondolkodás van többségben, és ezt az egyetlen helyet használják arra, hogy a magyar béremeléseket megpróbálják megakadályozni, mert meg akarják büntetni a magyar embereket, mert bosszút állnak a magyar embereken, itt akarják megtorolni azt, hogy nem rájuk szavaztak. Ezért ami EU-s forrást vissza tudnak tartani, azt vissza is tartanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a magyar tárgyalódelegáció a múlt héten is kiutazott az Európai Bizottsághoz, hogy az új életpályatörvényről egyeztessen, mi mást hallott? Azt hallotta, amit itthon pár nappal korábban a baloldali politikusok elmondtak, szinte szó szerint, szinte ugyanabban a logikai sorrendben. *(Kálmán Olga: Azért, mert ez az igazság.)* Azt már az Európai Bizottság is elismerte, hogy nagyon széles körű egyeztetés volt az új pedagóguséletpálya-törvényről, hogy sok szervezettel és alaposan egyeztetett a kormány. *(Kálmán Olga: Kivel?)* Azt is

elismerte, hogy sok témakörben elfogadta a kormány a társadalmi partnerek javaslatait, és beépítette széles körben ezeket a módosító javaslatokat, de ettől függetlenül mást sem hallottunk, mint a magyar baloldalnak a teljesen valótlan érvelését.

Amikor például arról beszélnek, hogy csökken az autonómia a tantestületekben, nem veszik észre, hogy igazából a saját időszakukban az a szabályozás volt szinte betűre pontosan, amit most támadnak, amikor azt mondják, hogy bizonyos szabályzatokat nem a tantestület fogad el, hanem a fenntartók. *(Barkóczy Balázs: Csak nem voltak államosítva az iskolák!)* Az önöket persze nem zavarja, hogy a saját kormányzásuk nyolc éve alatt is a fenntartó fogadta el ezeket a szabályzatokat, mert csak kifejezetten a kormányt támadják mindennel, amivel csak gondolják, hogy lehet, és valamelyest ezt elfogadják bizonyos körökben önöknek.

És amit ma is láttunk „mutatványként”, előadás-ként a magyar baloldaltól, a bosszúnak és a magyar emberekkel szembeni megtorlásnak, a pedagógusokkal szembeni bosszúnak és megtorlásnak egy újabb csúcst, amikor kiállt a Momentum európai parlamenti képviselője és pártelnöke, és azt mondta, hogy nem elegendő az eddigi feltételek, szabjon Brüsszel még több feltételt, nehogy megérkezessenek Magyarországra az uniós források, és nehogy pedagógusbéremelésre tudjuk fordítani, mert látják, hogy a magyar kormány minden vállalását teljesítette, ami korábbi feltétel volt, azokat a feltételeket Magyarország teljesítette, június elsejével hatályba is lépnek ezek a feltételek. Ezért azt kéri Brüsszeltől, hogy találjon ki még feltételeket arra, hogy ne jöjjön meg a pedagógusok béremeléséhez szükséges forrás. *(Kálmán Olga: Hogy ne lophassátok el!)*

Mutassanak nekem még egy országot, ahol képviselők, európai képviselők, európai parlamenti képviselők és nemzeti parlamenti képviselők azt kéri Brüsszeltől, hogy mivel Magyarország minden feltételt láthatóan teljesített, ezért legyen újabb, ne érkezzen EU-s forrás sem a kisvállalkozásokhoz, sem civil szervezetekhez, sem a kormányzathoz, sem energetikára, sem másra, de főleg ezt kihegyezve a pedagógusbéremelésre.

Ezt a fajta szívtelenséget, a pedagógusokkal szembeni ilyen bosszúhadjáratot nem látott európai ország, mint amit a magyar baloldal azzal megtesz *(Kálmán Olga: Mint amit az Orbán-kormány csinál.)*, hogy újabb és újabb feltételeket követel. Nem azt mondja, hogy a magyar kormány, a magyar parlament teljesített minden eredeti vállalást, hanem azt követeli Brüsszeltől, hogy újabb és újabb feltételeket támasszon, nehogy egy fillér is ideérjen *(Zaj az ellenzéki padsorokban.)*, mert meg akarják büntetni a magyar embereket azért, mert nem őket választják.

Ez az út persze sikerhez nem fog vezetni, mert ahogy eddig sem vezetett, ezután sem fog vezetni. Az, hogy ők megpróbálják azzal a maradék hatalommal, ami megmaradt nekik, Brüsszelben elérni az ottani

baloldalnál, hogy ne érkezzenek meg a magyar pedagógusok béremeléséhez szükséges források, lehet, hogy az ő belső gőgjük és sértettségük miatt úgy gondolják, hogy kiegyenlítik a számlát, ha a magyar emberek nem szavaztak rájuk, akkor most jól pórul járnak, mert akkor nem lesznek EU-s források, és akkor megláthatják, hogy milyen rosszul jártak, hogy a Fidesz-KDNP-re szavaztak. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)*

De a magyar emberek azért ezen átlátnak, a saját országa ellen dolgozó politikust azért az emberek többsége megveti, mert szerintem először vagyunk magyarok, először vagyunk hálásak azoknak a pedagógusoknak, akik az óvodában, az általános iskolában meg a középiskolában minket is neveltek, meg a gyermekeinket is nevelik, és hálásak vagyunk nekik, és azt akarjuk, hogy jobb pénzt keressenek, jobban meg legyen becsülve anyagilag is a pályájuk, és utána lehet, hogy mi itt vitatkozunk bizonyos dolgokról, de amikor a gyermekeink nevelőiről van szó, akkor ezt nem akadályozni kéne a baloldalnak, hanem elősegíteni.

Sajnálatos, hogy a mai napon is a szegénységi bizonyítványát állította ki a magyar baloldal, mert kimentek ezek a momentumos politikusok, és ezt mondták, és senki, senki nem mondta a baloldaltól, hogy na, ez már sok, ezzel már ő sem ért egyet. Magyarul, önök is egyetértenek ezzel; ha a kormány teljesít 27 mérföldkövet, akkor legyen egy 28., de a magyar emberek ne jussanak hozzá forrásaikhoz. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most kétperces hozzászólások következnek; elsőként Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A nők és férfiak közötti fizetéskülönbség Európában igen jelentős eltéréseket mutat. 2021-ben a nők óránként átlagban 12,7 százalékkal kerestek kevesebbet, mint a férfiak. Néhány adat azok közül a tagállamok közül, ahol 20 százalék körüli ez a bérellő: Észtország, Ausztria, Németország, illetve Magyarország. Van olyan tagállam, amely már megszüntette a nemek közötti bérszakadékot, ilyen Luxemburg, és van számos olyan tagállam, ahol gyakorlatilag 5 százalék körüli ez a bérkülönbség, ilyen: Románia, Szlovénia, Lengyelország, Olaszország és Belgium.

Az adatok önmagukért beszélnek. A nők átlagosan többórányi fizetés nélküli munkát végeznek, mint a férfiak. A nők arányaiban több időt töltenek fizetetlen munkával, azaz sokkal többet foglalkoznak a házimunkával és a gyermekneveléssel, mint a férfiak. Sajnos, így a nőknek kevesebb idejük jut arra, hogy fizetett munkát végezzenek. Hozzávetőleg jelenleg a nők harmada dolgozik valamilyen részmunkaidőben, ha pedig a fizetetlen és a fizetett munkát is figyelembe vesszük, akkor a nők jóval többet dolgoznak hetente, mint a férfiak.

Az is tény, hogy a nők sokkal nagyobb eséllyel hagyják ott vagy szakítják meg a munkaerőpiaci karrierjüket a gondozói vagy egyéb családi kötelezettségek miatt, mint a férfiak, és az is megfigyelhető, hogy a nők pályaválasztását is nagyban befolyásolja az az elvárás, hogy alapvetően az ő feladatuk a gondozói vagy a családi kötelezettségek teljesítése.

Nagyon fontos az, hogy az Európai Parlament elfogadott egy olyan javaslatot, amelyet sajnálatos módon a magyar kormánypárti képviselők nem szavaztak meg, ez az, hogy hogyan lehet csökkenteni a fizetéskülönbségeket nők és férfiak között. Nyilvánvaló, van esély arra, hogy ez a bérellő bezáródjon, de ezt nyilvánvalóan tenni kell a magyar kormánynak is.

Az új szabályok a száz főnél több alkalmazottat foglalkoztató munkavállalókra nézve jelentenek kötelezettséget *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a fizetések átláthatósága, a munkavállalók teljesítményének értékelése és a nemi különbségtételek eltörlése kapcsán. Innen folytatom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő kétperces hozzászóló Kálmán Olga képviselő asszony, DK.

KÁLMÁN OLGA (DK): Köszönöm szépen. Érdeklődve hallgattam itt a fideszes képviselőket, államtitkárokat, az ő hozzászólásukat, ahogy sorolták, hogy itt minden mennyire jó, mennyire zseniális dolgokat csinált eddig az Orbán-kormány. S arra gondoltam, hogy egyszer végre hallgathatnának az önök nagy ideológusára, gondolkodójára, Orbán Viktor kedvenc strómanjára, és legyenek bátorak - így, ahogy a nagy gondolkodójuk szokta mondani: legyenek bátorak -, menjenek ki az emberek közé, ne kordonokkal körbevéve, menjenek ki az emberek közé, és mondják el nekik, hogy milyen jól keresnek, milyen jól élnek, mekkora a bőség, a gazdagság, milyen jól jártak a családok és mindenki, aki azt gondolja, hogy a gyereke, az unokája azért menekült külföldre dolgozni, merthogy így akarja kiteljesíteni magát, és nem az itteni, nem a kormány által ellehetetlenített jövőképe miatt, akkor az mind hazudik. Ezt magyarázzák meg az embereknek az utcán! Menjenek ki bátran! Hallgassanak Mészáros Lőrincire, aki egyébként most a költségvetésben, úgy olvasom, plusz 200 milliárdot fog kapni autópálya-üzemeltetésre.

Sokat emlegetik ezt az uniós pénzt, hogy a baloldal ne akadályozza meg, azt kérik tőlünk, hogy az uniós pénzek jöjjenek. Egyetlenegy dolgot kéne önöknek tenni: ne lopják el az uniós polgárok és a magyar adófizetők pénzét. Ne lopjanak! Csak ezt az egyet fogadják meg! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Selmeczi Gabriella, a Fidesz képviselő asszonya.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem sokkal ezelőtt Gyöngyösi

Márton képviselőtársunk azt találta mondani, hogy ez a mostani kormány méltó utódja a Rákosi- és a Szálasi-kormányoknak. Határozottan vissza kell hogy utasítsam ezt az állítást. Én nem tudom, hogy Gyöngyösi Mártont mi hajtja jobban, az Orbán-kormány és a fideszes képviselők iránti gyűlölet, vagy esetleg a guruló dollárok, de ez az állítás méltatlan a magyar parlamenthez. Köszönöm szépen. *(Cseresnyés Péter: Így van! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Rétvári Bence államtitkár úr következik.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gurmai képviselő asszonynak reagálnék a felszólalására. Szerintem ez nagyon fontos cél, amit ön elmondott, hogy a nők és a férfiak ugyanúgy keressenek, és nyilván az, hogy a nők sokszor édesanyaként több évet, hat-nyolc évet is akár otthon vannak a gyerekekkel, a karrierjükben egy kimaradó időszak, és ezt valahogy az államnak pótolnia kell, és ki kell ezt egyenlíteni, hiszen nagyon sokat tesznek tényleg a családokért, a gyerekekért, a gyerekevelésért, és fontos ezt kompenzálni. Mi ezért vezettük be a „Nők 40”-et, mint egyfajta kedvezményt, és ezért bízunk abban, hogy ezt a baloldal is támogatni tudja, de nem tudta támogatni, mert pontosan ezt a hátrányát tudja a nőknek a keresetek tekintetében kompenzálni, vagy abba beleszámítanak a gyermekneveléssel töltött évek. Vagy a családi típusú adókedvezmények, vagy a négygyermekes anyák szja-mentessége.

Ezek az adókedvezmények pont abban segítenek, az egész családi típusú adózás, hogy próbáljuk meg azoknak, akik gyesen voltak három évig, hat évig, nyolc évig, kiegyenlíteni, utána hasonló jövedelemmel induljanak, mert kevesebb adót kell fizetni. Kár, hogy ezeket nem támogatták önök.

Kálmán Olga, menjenek ki az emberek közé. Tisztelt Képviselő Asszony! Mi választókerületi elnökként aztán főleg ezt tesszük, az emberek között élünk, ezért hívnak önök minket populistának, mert önök az entellektüelek *(Közbeszólás a DK soraiból: Nem, nem ezért!)*, mi meg vagyunk a bugrisok. Önök, akik Európát ismerik, mi meg, akik bő gatyás, meg hasonló; ezek voltak a '90-es években a sértegetések, ezért populistáznak le minket *(Kálmán Olga: Nem ezért!)*, mert mi úgy élünk és úgy gondolkozunk, mint ahogy az emberek, és ez önöknek sokszor nem tetszik. *(Varga Zoltán: Nem ezt mondta, Bence!)*

Én Vácon láttam, akkora tömeg verődött össze, hogy Gyurcsány Ferenc szombat délután 3-kor érkezik, még 300 ingyenlángos is volt, hogy végül meg sem érkezett Gyurcsány Ferenc, mert, hogy is mondjam, elég szűkös volt az érdeklődő kör, ez már Gyurcsány Ferencnek is kevés volt. De azért Gyurcsány Ferencnek egy mondatára fölhívom a figyelmet, hogy

„nem kell hazudni, mi voltunk ott” *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, ezt mondta önöknek, lemaradt egy lemezzel. Gyurcsány mondta, most már beismerhetik, hogy önök akadályozzák az EU-s forrást. És hogy hogyan lenne a pedagógusbér-emelés lopás, ezt még mindig nem értem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Gelencsér Attila képviselő úr, Fidesz.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Furcsa egy kicsit az ellenzék által kezdeményezett politikai vitanapon végignézni az ellenzéki padosorokon. Kétharmaduk nincs itt, egyharmados kisebbségben vannak azok, akik jelen vannak, és mindezt úgy egyébként, hogy most kaptuk a kioktatást az emberekkel való találkozásról. *(Kálmán Olga: Jótanács volt!)* Mi többségünkben egyéni országgyűlési képviselők vagyunk, nem tudunk nem találkozni az emberekkel. A helyzet az, hogy ha nem tudná Kálmán Olga, segíték abban, hogy milyen az egyéni képviselői munka, az úgy néz ki, hogy körülbelül 800 és 1000 rendezvényt látogatunk meg egy ciklus alatt, vagyülünk el az emberek között, 2-3 órát töltünk egy egyszerű falunapon *(Kálmán Olga: Sikerül elvegyülni? Az jó!)*, és képzelje el, hogy ezeken az alkalmakon beszélgetünk az emberekkel.

Azonban, ha a Karmelita kolostor lökdösődésénél kérdezi meg az ott lévöket, hogy mi a véleményük az országról, akkor valóban beleragadhat egy buborékba, én ezt értem, hogy emiatt van egy farkasvakság *(Rétvári Bence: Őszödi vakság!)*, és a valódi valóságot nem látják. De aki 800 fogadóórát csinál végig negy év alatt, meg 800 rendezvényt, meg járja a választókerületét, ahol 60-80 ezer emberről és azoknak a napi gondjairól gondoskodik *(Kálmán Olga: Mikor volt boltban utoljára?)*, és ennek ellenére itt vagyunk a parlamentben az önök által kezdeményezett politikai vitanapon, amin önök meg nincsenek itt *(Varga Zoltán: Barokkos túlzás volt! - Kálmán Olga: Többen, mint ti most!)*, az meg azt mutatja, amiért vélhetően az ellenzékváltásra gondol a legtöbb ellenzéki szavazó, mert egyszerűen nem lehet önökre számítani, a dolgukat sem végzik el. Nemhogy jó ellenzéki munkát nem végeznek, hanem semmilyen munkát nem végeznek. Egyharmadnyian itt vannak. Kétharmad hol van? Mi van ma fontosabb, mint az önök által kezdeményezett politikai vitanap az önök számára? *(Kálmán Olga közbeszól.)* Szerintem önöknek most itt kellene lenniük, ez lenne a minimum, különösen a listás képviselőknek, akikről egyáltalán el sem tudom képzelni, hogy mi fontosabb dolguk van ma; még az egyénieket talán föl is tudnám menteni.

Értem én ezeket a vitában elhangzó dolgokat, próbálom megérteni az önök érvrendszerét, amikor is Magyarország minden rosszabb, de hát ezt unjuk már.

De az a helyzet, ha a nyugat-európai polgárt úgy őszintén megkérdeznék, amire nem egyszerű vállalkozni persze, nekem helyzetemből adódóan - de ez most itt kevésbé érdekes - sváb felmenők és németországi rokonok, osztrák testvértelepülés lakói, tehát számosan vannak, akikkel tudok beszélgetni. Ma az a helyzet, kedves baloldali képviselők, hogy az unokatestvérem, aki vezető ápolónő és a férje, aki katona Németországban, azt állítja nekem, hogy ha egyikőjük állást veszítene a gazdag és önök szerint minden szempontból jobb Németországban, akkor el kellene adják a házukat. Teljesen nyilvánvaló, hogy a gyermekeik - kettő gyermekük is van, két szép lányuk - nem tudnak olyan egzisztenciális színvonalon élni, mint amilyenek ők éltek, hanem egyre rosszabb a helyzet, generációról generációra. Ez volna önök szerint a fényes Nyugat, amit nekünk minden szempontból majmolnunk kellene. Az a baj, hogy az a korlátozott nyilvánosság, ami Nyugat-Európát jellemzi, ahol ezek a panaszáratok nem jönnek ki, de hát nemcsak a választókerület hiányzik, úgy látszik, a nyugat-európai polgárral való párbeszéd is hiányzik.

És akkor most rátérnék a hozzászólásom lényegére. Európában és Magyarországon is szankciós infláció van. Szankciós felárat kell fizetni az energiáért, ami megjelenik a szállítási költségekben és ezáltal az élelmiszerárakban is, és súlyosan negatív irányba befolyásolja a magyar családok mindennapjait. Ezért az áremelkedések ellenében bevezettük a hatósági árak rendszerét az alapvető élelmiszereknél, az árfigyelő rendszert, a kötelező akciózást, a rezsvédelmi intézkedések és a kamatstop segítségével pedig növeltük az elkölthető jövedelem arányát a nettó jövedelmeken belül, így segítve a fogyasztást és az életszínvonal megőrzését.

Továbbra is kiemelt célja a kormánynak a magyar családok védelme. Ezért 2022 januárjában döntöttünk arról, hogy árstopot vezetünk be egyes alapvető élelmiszerekre. 2022 februárjában életbe lépett az árszabályozás, olyan alapvető élelmiszerekre terjed ki, amelyek ára nem lehet magasabb a 2021. október 15-ei árnál. Idetartozik többek között a kristálycukor, a búzafinomliszt vagy a csirkemell.

2022 novemberében kibővítettük azon alapvető élelmiszerek körét, amelyekre árstop alkalmazandó, majd az élelmiszerárstopot '23. június 30-áig meghosszabbítottuk. Emellett folyamatosan keressük azokat az eszközöket, amelyekkel tovább csökkenthető az infláció. Ezért döntöttünk egy online árfigyelő adatbázis létrehozásáról. Az online árfigyelő szolgáltatás célja, hogy a lakosság számára elérhetővé váljon egy olyan adatbázis, amely lehetővé teszi a fogyasztói árak alakulásának átlátható módon történő összehasonlítását, valamint megakadályozza a túlárazást és egyúttal jelentősen fokozza a piaci versenyt a hazai kiskereskedelmi szektorban.

Az árfigyelő rendszer legkésőbb '23. június 30. napjáig készül el. Az árfigyelő rendszer egy mindenki számára hozzáférhető, nyilvános elektronikus adatbázis

lesz, melyben több mint hatvan termék kategóriában szereplő élelmiszeripari termékek napi eladási árait és törzsvásárlói árait lehet megtekinteni kereskedőnként és üzletenként. A szolgáltatás végső soron a fogyasztók érdekeivel összhangban hozzájárul a kiskereskedelmi szektorban a piaci verseny fokozásához, összességében pedig elősegíti, hogy az év végére egy számjegyre mérséklődjön az infláció.

A koronavírus-járvány, a háború és az elhibázott szankciók következtében előálló példátlan inflációs és pénzügyi környezetben a kamatok a lakosság és a vállalkozások számára is drasztikusan megnövekedtek.

(19.40)

Ebben a nehéz helyzetben meg kellett őrizni a háztartások és a vállalkozások pénzügyi stabilitását, a lakhatás biztonságát. Ezért a lakossági kamatstop '22. januári bevezetése mellett döntött a kormány. Később, '22 novemberében kiterjesztettük a vállalkozásokra, majd '23. május 11-én meghosszabbítottuk annak érdekében, hogy a háztartásokat és a hazai kis- és közepes vállalkozásokat is megvédjük a magas hozamkörnyezet negatív hatásaival szemben. Addig tartjuk fenn az intézkedést, ameddig a jegybanki alapkamat 10 százalék alá nem csökken. A lakossági kamatstop eddig már mintegy 350 ezer családot védett meg a magas kamatokkal szemben. Jelenleg az érintett ügyfelek, mintegy 300 ezer család kamatstoppal védett hitelállománya meghaladja az 1360 milliárd forintot. A kamatstop '22-ben 80 milliárddal, '23-ban további 60 milliárd forinttal segíti a családokat, azaz összesen 140 milliárd forintnyi terhet vesz le a családok válláról. Ami a vállalkozásokat illeti, a kvv-kra kiterjesztett kamatstop intézményének bevezetésekor 60, jelenleg pedig 28,5 ezer vállalkozás közel 1000 milliárd forintnyi hitelállománya esik ennek az intézkedésnek a hatálya alá. A cégek '22 novemberétől kezdődően '23. június végéig mintegy 80-85 milliárd forintot takaríthatnak meg. Ez jelentős mértékben járul hozzá, hogy a kvv-szektor megőrizze a stabilitását, teljesítőképességét és a foglalkoztatotti állományát.

A kamatstop meghosszabbítása '23 második felében a családok esetében további 60 milliárd, a vállalkozások számára 40-45 milliárd forintnyi megtakarítást eredményezhet, ennyivel kell ugyanis kevesebb törlesztési terhet fizetniük az intézkedésnek köszönhetően. Így összességében már közel 330 milliárd forinttal támogatjuk a családokat és a hazai kvv-kat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívül jelentkezett hozzászólásra Rétvári Bence államtitkár úr. Megadom a szót 9 perc tizen-egynéhány másodperces időkeretben.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A baloldal felvetette és érdemes ebből a szempontból megközelíteni: nyilván a fizetés összege az egyik szempont, de a másik a fizetés értéke, tehát ha a boltokba elmegyünk és vásárolunk, akkor mit jelent az a fizetés, amely bár számszerűen növekszik, de vajon többet vagy kevesebbet ér a boltokban.

2010-ben egyértelműen az volt az emberek érzése, hogy egyre kevesebbet tudnak a havi jövedelmükből a boltokban vásárolni, és e tekintetben 2013 volt a fordulat éve: 2013-ban indult el, hogy végre nőtt a kereskedelmi forgalom, elkezdtek nőni a bérek. Az embereknek láthatóan több pénzük volt, és ezért több pénzt is tudtak ott hagyni a boltokban, egyre többet tudtak vásárolni. Ez szépen emelkedett is évről évre, folyamatosan; olvastuk a számokat, hogy 12 hónapja, 24 hónapja, mióta emelkedik konstansan a kereskedelmi forgalom, és nem volt olyan hónap, amikor visszaesett volna, hanem szinte mindig emelkedett, mert az embereknek egyre több és több pénzük volt a boltokban vásárolni. Mellette pedig, emlékeznek, az infláció akkor szinte nulla volt; akkor éppen azzal támadtak minket, hogy direkt azt terveztük, hogy lesz infláció, aztán végül nem lett, és ez költségvetési trükközés. Most ennek az ellenkezőjével vádolnak minket, tehát mindennel és mindennek az ellenkezőjével is. Nos, tehát emelkedő pályán volt az országunk.

Nyilván a koronavírus-járvány egy kilengés volt ebből, a világ minden országában, de szépen végre, közel egy évtizede masszívan emelkedett az, hogy az emberek egyre többet tudtak vásárolni, egyre több mindenre jutott. Ha megnéztük a különböző Eurostat-kimutatásokat, látszott, hogy a rezsi- meg az alapvető kiadások mellett, mint élelmiszer, ruházat, egyre többet tudunk kultúrára, szórakozásra is fordítani. Látszott, hogy az emberek, hála istennek, többet engedhetnek meg maguknak. És egy dolog volt az, ami ezt keresztbe vágta: az pedig a háború kiobbánása és a szankciók bevezetése (*Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Az orbáni infláció!*), hiszen a háború előtt egy nappal már szankciókat vezetett be az Európai Unió. És itt kettőnk között láthatóan vita van, mert önök versenyt hirdetnek abban, hogy egy perc alatt ki tudja önök közül többször elmondani azt, hogy „orbáni infláció, orbáni infláció, orbáni infláció” (*Kálmán Olga: Mert az van!*), és ezt próbálják súlykolni. Csak, tisztelt képviselőtársaim, ameddig nem voltak szankciók, ameddig nem volt háború, ameddig nem volt energiaválság (*Varga Zoltán: Már akkor is volt orbáni infláció!*), addig hónapról hónapra, évről évre többet ért az emberek fizetése.

Megpróbálhatják önök bemagyarázni azt, hogy ez egy Magyarország-specifikus helyzet, hogy valóban mindenki arról beszél, hogy mi mennyivel kerül többre, pünkösdkor is, húsvétkor is, karácsonykor is, az előző karácsonyhoz képest az akkori bevásárlás mennyi volt, most mennyi, és ebben tényleg jelentős emelkedések vannak, amit mindenki tapasztal. Az ársapkás termékeken nem, és bízunk benne, hogy a

kötelező akciózás körébe tartozóknál pedig egy ellentétes folyamat indul el; láthatóan itt már nem 10, hanem 20-30 százalékos árcsökkentéseket jelentettek be a nagyobb hálózatok. (*Dr. Lukács László György: Kommunizmus...*) Ez nagyon biztatóan hangzik, hogy a kormánynak ez az intézkedése letörheti az árnövekedéseket. (*Közbeszólás az ellenzéki sorokból: Tiszta kommunista tempó.*) De az a lényeg, hogy ameddig nem volt háború, ameddig nem voltak szankciók, addig, hála istennek, itt emelkedést lehetett tapasztalni. Ezért, aki ezt objektíven nézi, lehet, hogy önöket hallgatja, és elmondják, tényleg lassan már három másodperc alatt háromszor, hogy „orbáni infláció”, de ettől még a valóság az, hogy amíg mi, magyarok jobban tudtuk a saját dolgainkat intézni, mert nem volt egy ekkora külső behatás, mint a szankciók, addig a bérek többet értek a boltokban. Mióta az Európai Unió szankciókat vezetett be, és ezzel minden megdrágult, mert minden energiaköltségekkel jár, azóta valóban érezhetően emelkednek az árak a boltokban. Tehát mondogathatják, és nyilván a DK törzsbázisa ezt önöknek visszhangozza is, de azért az objektivitáshoz ezt tegyük hozzá.

A másik, amikor önök arról beszéltek, hogy a Fidesz-KDNP politikájának a szegénységi bizonyítványa, hogy mennyi magyar van külföldön; ugye, 4,4 százalék az Eurostat szerint. Tudják, hogy Bukarestben hány százalékról beszélnek? 18,6. Nálunk 4,4 százalék, náluk 18,6 százalék; önök szoktak „bezzegromániázni”. Horvátországban 17,6; Portugáliában 10,6; Bulgáriában 10,3; Szlovákiában 5,3 százalék. Jóval magasabb - jóval magasabb! - a környező országokban azoknak az aránya, többszörösen, nemhogy 10 meg 20 százalékkal magasabb, többszöröse azoknak az aránya, akik külföldön dolgoznak, külföldön élnek! És ahogy önök is tudják, 2019-től kezdve pedig pozitív ez a szaldó, tehát huszonezerrel többen jöttek vissza, 21 250-nel többen jöttek vissza, mondjuk, 2021-ben, mint ahányan elmentek, és 2019 óta ez a folyamat már, hál' istennek, pozitív, visszafordult. Soha ilyen nem volt, képviselőtársaim, amióta Magyarország az Európai Unió tagja, azóta mindig többen mentek ki, mint amennyien visszajöttek, kivéve 2019 óta, mert ott volt egy fordulat. Önök szerint mélyponton volt Magyarország, a magyar gazdaság, mert önök szerint csak mélyponton van, de mégis, ugye, 2004-ben lettünk az Unió tagja, 2004. május 1-jén, attól kezdve mindig többen mentek ki, aztán '19 óta meg többen jönnek ide.

Vagy ha megnézzük, egy év alatt 2500 német telepedett le itt. Ha megnézik 2017-18-19-et, több német telepedett le Magyarországon, mint például kínai, pedig Kína mégiscsak egy népesebb ország, és úgy érezzük, ha az utcán járunk-kelünk, a különböző boltokban meg kínai éttermekben, mintha kínaiakból lenne több, pedig németek többen telepedtek ide. Hogy lehetne valós önöknek az az alapállítása, hogy innen mindenki menekül, amikor látjuk, hogy sok kínai él itt, de még németekből is többen telepednek ide, mint kínaiakból?

Mi úgy gondoljuk, hogy ez azért Európának egy nagyon jó része, ráadásul nekünk a hazánk, mi ezt

szeretjük, éppen ezért nem korholni szeretjük, hanem az erényt keressük benne. Önök persze mindenben csak a brüsszeli narratívát igyekeznek itthon is követni. De azért lássuk meg ezeket a számokat!

Nyilván nehéz helyzetben van minden ország a szankciók miatt. Reméljük, minél hamarabb elérjük azt, hogy végre fegyverszünet, béke legyen, visszatérjen az a világ, ami '13-tól a járványig, vagy inkább azt mondom, hogy a háború kirobbanásáig, egy évvel ezelőttig volt, amikor, hála istennek, a magyarok, ha többet dolgoztak, akkor jobban éltek. Önöknél hiába dolgoztak többet, rosszabbul éltek, mert fizetést csökkentettek és áfát emeltek. *(Kálmán Olga: Te is tudod, hogy ez nem igaz!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Bencze János képviselő úr, Jobbik.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Itt elhangzik a vitában több helyen, hogy a béreket kellene rendezni. Azért nézzük meg, hogy a rendszerváltás óta eltelt 33 évnek, amiből 17-ben a Fidesz kormányzott, mi a legnagyobb vesztese: a magyar agrárium és vele együtt a magyar vidék. Ott van a legnagyobb szükség a bérrendezésre, a magyar vidéken, hiszen azok a térségek, amelyek végleg lemaradtak a fejlesztésekből, kimaradt minden, az iparosítás, bármi, elvesztették az iparukat, a feldolgozóipart, ott istenigazából minimálbéren vagy éppen afölött dolgoznak az emberek.

Mit tudunk tenni? A feldolgozóipar fejlesztésére van szükség. Tehát ki merem jelenteni, ha kimaxolnánk az agrárbizniszt, ha a feldolgozás mellett beszállnánk az inputanyaggyártásba is, ez minden számítás szerint a GDP 20-25 százalékát tudná adni, ami megfelel az ipar teljesítményének. Ebből lehetne bért emelni, vidéki bérrendezést csinálni és béversenyt, hazai termékből, hazai GDP-ből, nem a kínai akkumulátorgyárak, nem az összeszerelő üzemek kamu GDP-jéből *(Rétvári Bence, nevetve: Kamu-GDP! Örület!)*, ami itt termelődik meg, de kiviszik az összeset.

(19.50)

Ez az egy megoldás van Magyarország számára, ez egy járható út: az agrártermékeinket megtermelni, ahogy önök ígérték, bórében értékesítve, feldolgozva, és akkor sokkal jobban járnánk vidéken emberben, megélhetésben és bérekben. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron kívül szót kér Panyi Miklós államtitkár úr.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Hallgathattuk a

baloldali képviselők nagyon vehemens hozzászólásait és felháborodott nyilatkozatait, de azért mégiscsak arcpirító és hiteltelen, hogy önök most úgy beszélnek itt béremelésről és az emberek, a magyar munkavállalók támogatásáról, hogy 2002 és 2010 között rendelkeztek kormányzati felelősséggel, és ezzel a felelősséggel nem éltek, az országot csődbe vitték, a magyar embereket és magyar munkavállalókat pedig magukra hagyták.

Azért kell a 2010 előtti viszonyokról beszélni *(Közbeszólás az ellenzéki padosorokból: Mert nem tudtok másról!)*, mert *(Barkóczy Balázs: Nem tudsz másról!)* az mégiscsak kiállít egy bizonyítványt az önök teljesítményéről. Mondhatnánk azt, hogy azóta a baloldal megújult, tabula rasa történt, tele vannak új arcokkal és politikusokkal, de mégiscsak az a helyzet, hogy ugyanaz az ember vezet a magyar baloldalt, aki 2010 előtt vezette az országot, és aki csődbe vitte az országot: Gyurcsány Ferenc. *(Zaj az ellenzéki padosorokból. - Varga Zoltán: És ugyanaz a Fidesz vezetője is! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Az is világos, hogy számos probléma gyökere, amellyel ma a magyar munkaerőpiacnak szembe kell néznie, a 2010 előtti rossz kormányzásból fakad.

De hogyan éltek önök a kormányzati felelősséggel 2010 előtt? Rekordszintű, majdnem 10 százalékos költségvetési hiány 2006-ban, nem volt válság, felfutó eladósodás a GDP 84 százalékáig 2010-ben. Nem volt olyan év az önök kormányzása alatt, amikor ne nőtt volna a munkanélküliség, 12 százalékra rúgott ez 2010-ben. 2007-re a növekedés leállt, devizahitel-válság, több százezer magyar család eladósodása, megszorítások, adóemelések, az „el lehet menni Magyarországról” politikája. Sereghajtók lettünk a régióban, roncsot hagytak hátra. Sokat hivatkoznak a régiós mutatókra és a régiós viszonyokra. Ha megnézzük, hogy 2002 és 2010 között milyen teljesítményt mutatott fel a magyar gazdaság GDP-növekedésben, azt látjuk, hogy ebben a nyolc évben a magyar gazdaság 14 százalékkal nőtt. Mennyit nőtt a lengyel gazdaság önök szerint? 40 százalékot; a román gazdaság 36 százalékot, Szlovákia több mint 50 százalékot.

Nem csoda, hogy összesen 23 500 forintot sikerült emelni a minimálbéren. Mennyire más lenne ennek a vitának is a dinamikája, ha nem 73 500 forintról kellett volna megindítani a magyar minimálbér növelését, hanem mondjuk, 100, 120 vagy akár 150 ezer forintról?! De nem tehetjük meg azért, mert önök itt egy roncsot hagytak maguk után. *(Kálmán Olga: Jaj, istenem!)* Világos, a tények makacs dolgok, képviselő asszony, ezek nemzetközi mutatók, meg lehet nézni. *(Kálmán Olga: Szerintem meg kormányozni kéne!)* 2010 és '22 között - ezek is tények - a magyar GDP változása 40 százalékos volt, a reálbérek pedig, ahogy ez szintén a vitában elhangzott, 70 százalékot nőttek. A GDP változását tekintve Magyarország a harmadik legjobb régiós eredményt érte el, 2010 előtt az utolsók voltunk.

Elhangzott többször a vitában a félmillió új munkavállaló kérdése a következő évekre. Ebben kialakult

egy vita. Itt is kénytelenek vagyunk visszamutatni a 2010 előtti időszakra. Miért vagyunk kénytelenek visszamutatni? *(Kálmán Olga: Mert nincs jobb!)* Nem, hanem a családpolitika miatt, az az ámokfutás, amit önök a családpolitikában végeztek, Selmeczi képviselő asszony erre többször utalt, odavezetett, hogy radikálisan bezuhant a magyar fertilitási ráta. Ez 1,2 és 1,35 közötti sávban mozgott, és 300 ezerrel több szülőképes korú nő volt, így született évente 93-98 ezer fő közötti gyermek. *(Varga Zoltán közbeszól.)* 300 ezerrel csökkent a szülőképes korú nők száma. Ez nagyon egyszerű matematika *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*, kedves képviselő úr. Ha 15-18 százalékkal kevesebb a szülőképes korú nő, akkor bizony nehéz jobb fertilitási mutatók mellett is magasabb gyerekszámot elérni. Ezen felesleges vitatkoznunk. Ebben a nyolc évben, ha nem zuhant volna be így a fertilitási ráta, évente 15-20 ezerrel több gyermek szülehetett volna. Ez az a 200 ezer gyermek, aki nem született meg. Ha van bűne ennek a 2002 és 2010 közötti kormányzásnak, akkor ez a bűne: 200 ezerrel kevesebben vagyunk Magyarországon. *(Varga Zoltán: A legkevesebb gyerek most születik!)* Ez a 200 ezer fő a magyar munkaerőpiacról hiányzik. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Javaslom a statisztikai adatokat, szívesen átküldöm, meg lehet nézni ezeket a korfadiagramokat. *(Barkóczy Balázs: Nem kell, tudjuk használni a KSH-adatokat!)* Egészen mások a számok, mint amiről önök beszélnek.

Szintén szóba került az elvándorlás kérdése, erre Rétvári államtitkár úr már részben reagált. Régiós összevetésben valóban Magyarországa a legalacsonyabb adat, amely arra vonatkozik, hogy hányan hagyták el az országot. A lengyel, a cseh és az osztrák adat is magasabb, mint a magyar. Csak jelezném, hogy nagymértékű elvándorlás volt szintén 2006 és 2010-11 között, valószínű, hogy ezek az emberek nem Orbán Viktor elől mentek el, hanem a Gyurcsány-féle „el lehet menni Magyarországról” korszak miatt próbáltak elmenni, valamint az itt hagyott devizahitelválság, a gazdasági ellehetetlenülés, a növekvő munkanélküliség, a növekvő energiaárak és rezsiköltségek miatt.

Lehet persze, hogy Dobrev Klára árnyékkormány meg fogja oldani a következő évek foglalkoztatáspolitikai kihívásait, mert ha önök kerülnek kormányra, akkor újra olyan állapotba kerül a magyar gazdaság, hogy újra munkanélküliségről és több száz ezer munkavállaló problémáiról kell beszélünk, nem pedig munkaerőhiányról. Tehát lehet, hogy az árnyékkormány ez valóban egy megoldási receptje. Ha ezeket a számokat összeadjuk, akkor már közelítünk ahhoz a számhoz, ami a magyar munkaerőpiacról a következő években vélhetően hiányozni fog.

De a tényeket ne vitassuk el! Az is többször elhangzott a vitában, hogy 2010 óta mi történt, talán ezeket önök sem vitatják el: egymillió új munkahely jött létre, a minimálbér háromszorosára emelkedett,

a munkát terhelő adók lefeleződtek, az szja lefeleződött, a családtámogatások mértéke háromszorosára emelkedett, rezsivédelmi rendszert hoztunk létre, minden magyar család részesül ebben, ezáltal az egy családra jutó rezszi miatti kiadások 14-ről 10 százalék alá csökkentek, és nagyon sokat léptünk előre, mint az itt is elhangzott, a különböző ágazati bérprogramok területén.

Ami a jövőt illeti: itt is elhangzott a vitában több olyan terület, amelyen a kormányzat dolgozik. Tovább kell haladni a bérfelzárkóztatás programján, erre vonatkozóan is több konkrétum elhangzott például Rétvári államtitkár úrtól. A családokat és a családtámogatási rendszereket meg kell erősíteni, és a rezsivédelmet is, hiszen egy erős családtámogatási rendszerrel garantálható az, hogy születnek gyerekek és minél nagyobb számban születnek gyerekek Magyarországon. *(Varga Zoltán: Csak nem születnek!)* A fiatalokat valóban itthon kell tartani, ezen dolgozunk. A 25 év alattiak szja-mentessége például egy ilyen eszköz, amely erre alkalmas. Szintén számukra széles körben elérhető a családtámogatási eszközök, mint a CSOK vagy a babaváró hitel, vagy éppen az újonnan bevezetett szja-mentesség a 30 év alatti édesanyák számára. Szintén dolgozni kell a hazatérést támogató kormányzati programon, az adminisztrációs területen való segítséssel.

A termelékenység-növelés a gazdaságban elhangzott. A képviselő úr a vidékfejlesztés kérdéséről és a vidék felzárkóztatásáról beszélt. Lehet látni, hogy hány olyan beruházás valósult meg az elmúlt időszakban, amely különösen olyan régiókat célt, ahol nagy munkaerőtöbblet volt még, és kelet-magyarországi, északkelet-magyarországi területeket célt meg. Ezen a vidékfelzárkóztatási beruházáspolitikán tovább kell menni.

Az inaktív munkaerő bevonásáról a munkaerőpiacra szintén szó volt, valamint a regionális munkaerőpiac bevonásáról és fejlesztéséről. Zárásképpen, mindezekre tekintettel, a foglalkoztatáspolitikai, válságkezelési tanácsok tekintetében kellő önkritikát és kellő szerezénységet kérek a képviselő hölgyektől és uraktól, és kérem szintén, hogy támogassák a kormánynak a munkahelyeket és családokat védő politikáját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Kétpercesek következnek. Elsőként Barkóczy Balázs képviselő úr, DK.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kevés az idő, pedig anynyi mindenre kéne reagálni. Panyi államtitkár úr is elmondta, de a többiek is; én a „2010 előtti kormányok” szóösszetételt ennyiszor még nem hallottam életemben, komolyan! Miért nem beszélnek a jelenről, államtitkár úr? Arról, ami felzabálja a béreket: a

27 százalékos rekordmagas áfakulcsról; az európai uniós átlagnál háromszor nagyobb, 26 százalékos inflációról, a 45 százalékos élelmiszerár-inflációról! Ha szóba került a Rákosi-kormány; utoljára Rákosiék alatt volt ekkor az élelmiszerár-infláció. Ezek zabálják fel a béreket államtitkár úr, nem a 2010 előtti kormányok.

Azt mondja Dömötör Csaba - hadd idézzem -, hogy brüsszeli bürokrátákra bízni a magyar bérrendezést hiba, majd ezt kiegészíti Rétvári Bence, hogy ennek a kormánynak nem Brüsszel mondja meg, hogy mi történjen. Mondják ők, miután letolnak minket, hogy nem vagyunk hajlandóak vitatkozni, aztán fogják magukat, és hazamennek. Tehát ezt mondják, miközben a pedagógusbérekkel kapcsolatban meg folyamatosan Brüsszelre mutogatnak? Hát, akkor kinek nem mondja meg Brüsszel, hogy mit kell csinálni? 77 százalékkal már most meg tudnák emelni a pedagógusbéreket, benne van a költségvetésben.

És könyörgöm, milyen családpolitikáról beszélnek önök, amikor 12 éve nem emelik a családi pótlékot? Egy év alatt 2, 7 százalékkal esett vissza a születések száma, 88 ezren születtek a tavalyi évben - soha ilyen kevesen a statisztika történetében -, és 31 százalékkal esett vissza egy év alatt a házasságkötések száma. Ez az önök családpolitikája. Szégyelljék magukat! *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, MSZP.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Hol lenne még teendő? Ha az EU minimálbéréit megnézzük, akkor Magyarország az utolsó előtti 578,74 százalékkal. A másik, ha megnézzük, hogy 2013-2023 között hol volt igazán jelentős minimálbér-emelkedés: Románia, Litvánia, Bulgária, Málta, Franciaország, Görögország; Magyarország sehol.

És még rosszabb a helyzet, ha megnézzük, hogy mennyi pénzt vihet haza a dolgozó a nettójából. A csehknél ez 89 százalék, tehát ott mindössze 11 százalékot vesz le a bruttó fizetésből az állam, a lengyeleknél ez bruttó 76,52 százalék, az elvonás tehát 23,48 százalék; a szlovákok a bruttójukból 81,37 százalékot kapnak, tehát itt az állam 18,63 százalékot von el. A magyarok, vagyis mi, kedves itt lévő képviselők, mi a bruttó fizetésünk mindössze 66,5 százalékát tehetjük zsebre, mivel az állam több mint a harmadát, összesen 33,5 százalékát elveszi a bruttó fizetésünknek. A románok vannak csak nálunk rosszabb helyzetben.

Magyarországon a minimálbér vagy a garantált bérminimum emelése közel egymillió munkavállalót érint. Ez azt jelenti, hogy egymillió dolgozó megélhetésének egy minimális szinten való biztosítása függ a döntéstől. Tizenkét év alatt több mint százszázalékos emelkedés történt, vagyis valóban a bruttó minimálbér több mint megduplázódott Magyarországon, de fontos azt is kiemelni, hogy míg 2010-ben egy minimálbére bejelentett dolgozó a bruttó fizetése 82 százalékát

kapta kézhez, 2022-ben a terhek levonása után már jóval kevesebbet, a bruttó bér 66,5 százaléka maradt az alkalmazott zsebében. Ha eltekintünk a 12 év alatt jelentkező inflációtól, akkor még 2010-ben 100 forintból 82 forintot vitt haza a magyar család, addig 2022-ben már csak 66,5 százalékot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló F. Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz.

F. KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Urak! Nagyon nehéz ilyenkor a végén felszólalni, mert azt, amivel készült az ember a felszólalásra, kicsit áthúzza az élet. Hiszen az ellenzéki pártok részéről olyan felvetések és megnyilvánulások történtek, amelyekre mindenképpen először reagálni kellene. Lehet, hogy titkot árulok el, de én Európai Unió-párti vagyok, és mindig fáj nekem az a statisztika, amit legutoljára látok, hogy a fiatalok egyre jobban ábrándulnak ki Magyarországon az Európai Unióból. És nem azért ábrándulnak ki az Európai Unióból, mert volt olyan párt, amely uniós zászlót égetett - spongyát rá, ez butaságnak tűnt akkor -, hanem azért ábrándult ki, mert az ellenzéki pártok politikusai, európai parlamenti képviselői hiteltelnek.

Idejönnek az Európai Parlamentből a magyar Országgyűlésbe, és előadnak egy olyan előadást, olyan történetet, aminek néhány évvel ezelőtt pont az ellenkezőjét mondták. *(Dr. Gurmai Zita közbeszól.)* Nem lehet tudni, és a fiatalok nem buták, okosak, az internet nem felejt, pontosan tudják, hogy néhány esztendővel ezelőtt az oroszok hívták meg a szakadár köztársaságokba választást megfigyelni, most pedig Putyint pincszik. Zászlót égettek néhány esztendővel ezelőtt, most pedig az Európai Unió leggyengébb paneljeit mondják fel. Tehát, ha uniópártiak, akkor ne hiteltelen politikusokat hozzanak ide az Európai Unióból. De ha mégis az a régi ellenzéki Jobbik van, aki az Unió ellen van, akkor azt kellene mondanom, hogy ügyes.

A másik dolog: itt elhangzott egy vita a minimálbérek euróban való számolásáról, és Dávid Ferenc és Cseresnyés Péter között zajlott egy kis vita, és őszintén meg kell mondanom, hogy Dávid Ferencsel értek egyet ebben a dologban, amennyiben a Kossuth rádió bemondta délben, hogy a matematika szabályai megváltoztak. Amennyiben nem, és nem prímszámokkal, hanem természetes számokkal számolunk, akkor Cseresnyés Péternek van igaza.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Parlament! Tudjuk azt, hogy a legnagyobb bércsökkenés az, amikor valaki elveszti a munkáját, amikor munkanélkülivé válik. Amikor több mint 10 százalék a munkanélküliség, és 2010 előtt 12 százalékos, extrém magas munkanélküliség volt. Nem a bérek csökkenése, hanem a munka elvesztése az igazán veszélyes, és az igazán komoly bércsökkenés. És megvolt a megoldás,

20 év alatt nem változik semmi. Bizonyára az idősebbek emlékeznek arra a szlogenre, hogy a baloldalnak milyen megoldása volt: több pénzt az embereknek, több pénzt az önkormányzatoknak!

Medgyessy Péter akkori miniszterelnök-jelölt ezzel a szlogennel nyerte meg a választást. A kasszát ki is ürítették, szétszórták a pénzt, utána széttették a karjaikat, és azt mondták, hogy működjön úgy a gazdaság, ahogy akar, tönkretették, eladósították az országot, eladták a közüzemeket, eladták az állami vállalatokat, és egy romot és csődöt hagytak maguk után. Megsarcolták az egyszerű beteg embereket vizitdíjjal. *(Dr. Komáromi Zoltán: 300 forinttal!)* Ezt érték el kormányzásuk idején, és most kritikát fogalmaznak meg. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokban.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Parlament! Rátérnék előre eltervezett mondanivalómra, amely a területi közigazgatásban foglalkoztatottak, kormánytisztviselők bérhelyzetéről szól. Tudjuk azt, hogy az elmúlt időszakban a Covid-járvány alatt nagyon nagy szükség volt a köztisztviselőkre. Erőn felül teljesítettek az egészségügyben, a tisztiorvosi szolgálatban, a népegészségügyben, és az eredmények mindenképpen pozitívak. A kormányzat megmutatja azt, hogy ezeknek a közszférában dolgozó tisztviselőknél a bérét hogyan rendezi.

Az elmúlt időszakban a kormányhivatali illetmények így változtak. Az állami tisztviselőkről szóló 2015. évi törvény - továbbiakban Áttv. - 2016. július 1-jén lépett hatályba. Először a járási hivatalokban dolgozók, mintegy 11 ezer fő felsőfokú végzettségű állami tisztviselő illetményét emelte meg. Az illetmények összességében átlagosan 34 százalékkal emelkedtek 2016. július 1. napjától. A járási hivatalokban mintegy 5000 fő érettségivel rendelkező ügyintéző és ügykezelő körében átlagosan több mint 50 százalékos illetményemelés valósult meg. A járásokban dolgozó vezetők, osztályvezetők, járási hivatalvezetők, járási hivatalvezető-helyettesek esetében az átlagos illetményemelés 14 százalékos volt.

Második lépésben, 2017. január 1-jétől a kormányhivatalok megyei szintjén foglalkoztatottak váltak állami tisztviselővé, így ettől az időponttól kezdve a teljes kormányhivatali állomány, több mint 36 ezer fő részesült illetményemelésben.

(20.10)

Az illetményemelés megyei szinten a foglalkoztatottak esetében differenciáltan 10 és 50 százalékgig terjedő mértékben történt meg. Az Áttv. szerinti illetmény megállapítása szerint a felsőfokú végzettségűek illetménye átlagosan 15 százalékkal, az érettségi végzettségű munkatársaké átlagosan 40 százalékkal emelkedett, a vezetők, osztályvezetők, főosztályvezető-helyettesek, főosztályvezetők esetében az átlagos illetményemelés pedig mintegy 10 százalékgal alakult. 2020-ban a kormány átlagosan 12,2 százalékgal illetményemelésre, valamint 200 ezer forint/fő

kafetéria-juttatás kifizetésére biztosított fedezetet, vagyis összességében a foglalkoztatottak jövedelme átlagosan 17,5 százalékkal emelkedett. 2022. év elején a kormány további átlagos 10 százalékos illetményemelés megvalósításához biztosított forrást a kormányhivatalok részére, és bízunk benne, hogy ebben az évben is tudnak bért emelni.

Mindannyian tudjuk, hogy addig kell nyújtózkodni, ameddig a takarónk ér. Abból lehet gazdálkodni, amit az ország megtermel, ez nem a kormány pénze, nem az Európai Unió pénze, ez az a pénz, amit ez az ország és mindannyian megtermelünk. Csak ezt lehet elkölteni. Ha nem jönnek Magyarországra beruházások, ha nincsenek Magyarországon munkahelyteremtő beruházások, nincs jövedelem, nincs munka, és ahogy említettem, a legnagyobb bércsökkenés az, ha valaki elveszti a munkáját. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor tanácsadója Parragh László már korábban is tett 11 milliós arany Rolexszel villogva lekezelő nyilatkozatot a magyar pedagógusokról. A minap egy tévényilatkozatban azt mondta, hogy ő nem próbálná ki, hogy milyen 300 ezerből megélni, ahogy azt a pedagógusok teszik. Sajnos az a helyzet, hogy nagyon sok korán kelő és keményen dolgozó, felelősségteljes munkát végző becsületes polgár van Magyarországon, aki még ennyit sem keres. De jelenleg egy egyetemi végzettséggel rendelkező, pedagógus II. fokozatot elnyert tanárember is csak húsz év szolgálati viszony után kapja meg a bruttó 442 ezer forintot, ami nincsen nettó 300 ezer sem. Ez kevesebb, kérem szépen, mint amit egy rosszul fizetett segédmunkás kap. Csak az a helyzet, hogy a segédmunkás adott esetben bontott téglával dolgozik, a tanárember pedig legféltebb kincseinkkel, gyermekeinkkel foglalkozik.

Nálunk messze a KSH által megállapított 582 ezer forintos bruttó fizetés alatt vannak a tanári keresetek, és az a helyzet, akkor ezt is el kell mondani, hogy a miniszterelnök által laboratóriumnak tekintett Ausztriában valahogy máshogy gondolkodnak. Ott a jóval magasabb átlagkeresetet 67 százalékkal meghaladják a tanári bérek. Nem csoda, ha Parragh Lászlóhoz hasonlóan egyre kevesebb tehetséges fiatal gondolkodik úgy, hogy ő nyomorogni szeretne ezekből a tanári bérekből, úgyhogy ott tartunk mára, hogy az érettségizett fiatalok közül gyakorlatilag egy kézen könnyedén meg lehet számolni, hogy hányan jelentkeznek, mondjuk, fizika, kémia szakos tanárnak, egy fő volt ez az idén. Ennek pedig egy eredménye lesz: ha nem lesz tanár, akkor nem lesz mérnök, nem lesz vegyész, nem lesz orvos, búcsút mondhatunk a XXI. századi versenyképes polgári Magyarországnak is.

A Jobbik-Konzervatívok álláspontja szerint tanár nélkül nincs jövő, Fidesz nélkül azonban van. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. A következő hozzászóló Balassa Péter képviselő úr, Jobbik.

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A szociális területéről szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel. Miniszterelnök úr 2021 október elején jelentette be, hogy az év elejétől átfogó bérrendezési program várható a közszférában. Akkor elhangzott, hogy 2022. január 1-jétől 20 százalékos fizetésemelésre számíthatnak a szociális ágazat dolgozói. Ez közel 90 ezer embert jelent, akik naponta 800 ezer emberen segítenek, aztán kiderült, hogy ez az emelés egyfelől a minimálbér, valamint a garantált bérminimum év eleji emeléséből, másrészt az ágazati bérpótlékból áll össze. Ezt az emelést azóta régen megette az infláció, sajnos önök cserben hagyták a szociális dolgozókat.

A területen a dolgozók döntő többsége, körülbelül 70-80 százaléka középiskolai végzettség birtokában végzi a munkáját, így a bérek a szociális ágazatban jellemzően továbbra is alig haladják meg az év elejével aktuálisan bruttó 260 ezer forintba emelt garantált bérminimumot. Ez méltatlanul alacsony. Olyan emberekről beszélünk, akik az ország legelesettebb embereiről gondoskodnak nap mint nap. Az ágazat dolgozói csalódottak és átverve érzik magukat, így nem csoda a jelentős munkaerőhiány, és lasszóval kell fogni a szociális munkásokat. A családsegítőknél legalább 15, azaz 15 százalékos a hiány, de vannak olyan bentlakásos intézmények, ahol 30-40 százalékos a létszámhiány.

Önök sajnos nem becsülik meg őket sem anyagi, sem erkölcsi értelemben, mert éhbérért dolgoznak. Az alacsony fizetés megélhetési bizonytalanságot jelent, ami megnehezíti a munkavégzést és a megfelelő színvonalú ellátást is. Egy áthidaló képzést kell csak elvégezniük, és máris külföldön folytathatják a munkájukat, dupla pénzért vagy tripla pénzért, jobb szakmai és munkavállalói körülmények között, nagyobb előre lépési lehetőségekkel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánkban emelés nélkül a szociális szféra az összeomlás szélén van. A munkavállalók és a szakszervezetek jó ideje követelnek egy 50 százalékos nagyságrendű ágazati bérrendezést. Ez teremtené méltó körülményeket, hogy a szociális szférában dolgozóknak ne kelljen hónap végén a filléreket számolgatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Sas Zoltán képviselő úr, Jobbik.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék

meg, hogy néhány gondolatot ejtsünk bérrendezés kapcsán az állam működésének, illetőleg a magyar emberek biztonságának alappilléret jelentő egyenruhásokról is. Konkrétan rendőrökről, katonákról, tűzoltókról vagy határvasdászokról beszéljünk nagyon röviden pár szót, hiszen az a helyzet, hogy ezek az emberek az életüket kockáztatják, hogy az életük árán is garantálják Magyarország biztonságát, viszont ezek az emberek Európát védve vagy Magyarország biztonságát biztosítva jóval kevesebbet keresnek, mint az Európai Unió nyugati tagállamaiban dolgozó kollégáik. És talán azt tudnánk mondani, hogy ez még a társadalmi, kulturális és gazdasági különbségekre visszavezethető, azonban azt mélysegesen felháborítóan és elfogadhatatlannak tartom, hogy ugyanezek a rendőrök, katonák, tűzoltók vagy határvasdászok jóval kevesebbet keresnek, mint egy multinacionális cégnek az árufeltöltői.

Azt gondolom, ez egy teljesen elfogadhatatlan és méltatlan helyzet, és az teljesen mindegy, hogy politikailag ki mit gondol az Európai Unióról, vagy mit gondolunk a magyar gazdaság megújításáról, de azt gondolom, hogy a magyar egyenruhások ennél sokkal többet érdemelnek. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Dudás Róbert képviselő úr, Jobbik.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánypartí Képviselő Hölgyek és Urak! Önök 2010-ben azt ígérték, hogy elindul végre a bérfelzárkóztatás. Megszüntetik azt az önök által is károsnak vélt túlburjánzó bürokráciát, ami működött, és normalizálják majd azt a helyzetet. És akkor nézzük meg röviden, hogy mi is történt, sok időm már sajnos erre nincs, de nézzük meg, hogy mi is történt!

Máfszszor annyi minisztérium van, mint ami 2010-ben, az önök kormányának, a második Orbán-kormányának a kezdetekor volt. Akkor 10 minisztérium volt, most van 15 minisztérium. Azt mondták, hogy elindulnak majd a bérfelzárkóztatások minden területen, így például a közigazgatás területén is. Volt akkor 106 tagja 2010-ben a kormánynak, a miniszterek, az államtitkárok és a helyettes államtitkárok tekintetében, hogy 2023-ban mennyi van, bele sem merek gondolni, mert nagyon nehéz lenne úgy nagyjából összeszámolni. Uniós összehasonlításban is jóval többet költenek GDP-arányosan a kormányzat fenntartására, mint bármely más európai uniós ország. Ez így jelen állás szerint egy pénzszivattyú.

Ezt az összeget, mint például a propagandára szánt több mint százmilliárd forintot, mint ahogy az 1500 milliárdos pluszadóbevétel sem a kormány működésére és bürokráciára kellene költeni, hanem például a pedagógusbérekre, az összeomló egészségügyre, illetve arra, hogy a magyarok 30 százaléka a létminimum alatt él. Kérem, ezt az összeget a jövőben ezekre a célokra fordítsák. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szólasra jelentkezett Fónagy János képviselő úr, Fidesz, de neki már csak 20 másodperc jutott.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Ebben a 20 másodpercben a sajnálatomat szeretném kifejezni, hogy az ellenzék, amely kezdeményezte a mai vitanapot, egyetlenegy percet sem szánt a munkabékre, ami tíz éve töretlenül megvan, ami önöknél soha nem volt meg. Nálunk biztonság van, munkabéke van, nyugalom van, működik a közszolgáltatás, jár a vonat, jár az autóbusz, és nem teszünk a tévémaci intonálásában cinikus megjegyzéseket a többiekre. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kedves Fónagy képviselő úr, közben kaptam az értesítést, hogy három percet átadtak a Fidesznek. Ha folytatni akarja, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Fidesz): Köszönöm. Akkor legyen szabad ezt a három percet a szakmára fordítani. 2016-ban a bértárgyalások eredményeként 300 állami vállalatnál hoztuk létre a hároméves bérmegállapodást, ami eredetileg 30 százalékos, évi 10 százalékos bérfelzárkóztatásokról. A végén a kumuláció következtében ez 36-37 százalék volt.

Már 2016-ban megfogalmazódott az az igény - ezt arra mondom, hogy az érdekegyeztetés nem működik -, hogy a bértárgyalások állandó fóruma az állami vállalatoknál a Közszolgáltató Vállalkozások Konzultációs Fóruma legyen. Ezt a fórumot 2018. február 12-én létrehoztuk. A bértárgyalások 2010-től a munkaadók és a munkavállalók között a Közszolgáltató Vállalkozások Konzultációs Fórumának keretei között történnek. A KVKF célja a köztulajdonban működő közszolgáltatások munkavállalóinak, munkáltatóinak és érdekképviseleteinek érdekegyeztetése, szükségyszerűen a kormány részvételével, hiszen állami vállalatok lévén a forrást ehhez a kormány biztosítja.

Az állami vállalatoknál 43 szakszervezet működött 2018-ban. A munkavállalói oldalról számos kisebb reprezentatív szakszervezetet magába foglaló három nagy szakszervezeti tömörülés a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája, a Magyar Szakszervezeti Szövetség és a Munkástanácsok Országos Szövetsége. A munkáltatói oldalt a Stratégiai és Közszolgáltató Társaságok Országos Szövetsége, leánykori nevén a STRATOSZ képviseli. A 2020-as bérmegállapodás már ezek között a keretek között jött létre, és itt átlagosan 10 százalékos keresetnövelésben állapodtak meg.

Zárómondatként, hogy az időkereten belül maradjak: 2023-ban, tehát idén a gazdaságfejlesztési miniszter mint a szociális párbeszédért felelős miniszter

kezdeményezte, hogy a közszolgáltató társaságok vezetői az érdekképviseletekkel a bértárgyalásokat vállalatonként folytassák le. Ez megtörtént. Ezek a bértárgyalások mindegyik nagy állami vállalatnál sikerrel zárultak, ezért a munkabéke az idén is maradéktalanul fennáll. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, ezért a politikai vitát lezárom.

Elsőként az előterjesztő képviselője, majd azt követően a kormány képviselője mondja el hozzászólását 20-20 perces időkeretben. Elsőként tehát az előterjesztő képviselőjében Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem szeretném hosszúra nyújtani a vitanap értékelését és az előterjesztő jogán a felszólalásomat. Köszönöm szépen azoknak, akik hozzászóltak és elmondták építő jellegű vagy akár destruktív kritikájukat. Ők mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy a bérekről, a magyarországi bérszínvonalról és arról, hogy mi is vár a magyar munkavállalókra, érdemi vitát tudtunk folytatni. Talán érdemes lenne megfontolni, hogy minden egyes ülészakában legyen egy ilyen, a bérekkel kapcsolatos vitanap, amikor megnézzük, hol tartunk, hol áll Magyarország európai viszonylatban, az országon belül milyen viszonyok vannak, és mit tudunk tenni ennek a fejlesztéséért, hiszen ezt szerintem mindannyian prioritásként kezeljük, üljünk akár a patkó jobb vagy bal oldalán, gondolkodjunk liberálisan vagy konzervatívan a gazdaságpolitikáról vagy az emberek helyzetéről.

Szeretnék még hozzátenni két dolgot, nem túl lépve az előterjesztői kereteket. A Jobbik-Konzervatívok elutasítja mindkét szélsőséget az Európai Unióval kapcsolatosan, tehát a szélsőségesen liberális, baloldali elképzelést, amely az európai egyesült államokban hisz, de azt is, amilyen irányba most a kormány megy, ami lényegében egy nagyon komoly Európai Unió-ellenes, európaiközösség-ellenes politika. Egyik sem helyes! A konzervatív gondolkodásban a szélsőségektől mentes gondolkodásnak kell állnia, nem lehet sem más nemzetek méltóságát, sem a saját embeink emberi méltóságát valamilyen vélt ideológiai halmaz miatt, akár baloldali, akár egy szélsőjobboldali álláspont miatt szimplán a háttérbe szorítani.

Ami pedig az uniós források hazahozatalával kapcsolatos kritikát illeti: szintén el kell mondani, hogy a Jobbik-Konzervatívok frakciója mindig megszavazta azokat a törvényjavaslatokat, amelyeket önköb behoztak, mert mi hiszünk abban, hogy az a magyar emberek pénze, mi segíteni szeretnénk abban, hogy ez hazataláljon, pontosan azért, hogy lehessen

ezzel a pedagógusoknak vagy az egészségügyi dolgozóknak bért fejleszteni. S azért ez mégiscsak minket illet, nem szívesen látnánk azt, hogy ezek a pénzek valamely más államhoz kerülnek vagy egyáltalán nem jutnak el a magyar emberekhez, még akkor is, ha nagyon sokszor kritikával illetjük annak a felhasználási módját; abban valóban van mit fejlődni.

De hogy összegezzük magát a vitanapot: világos, hogy egy ilyen kérdéssel sokkal többet kell majd foglalkoznunk. S az is világos, hogy ahogy kerülgettük a kását, egy dologban egyetérthetünk, hogy a normális bér lényegében olyan, mint Columbo felesége, senki se látta. A mai parlamenti vitán világossá vált, hogy senki nem tudott mondani egy olyan normális bért, amely a normális Magyarországnak az egyik ismérve lenne.

De világos az is, és a mai vitanap ezt bebizonyította - s ebben szerintem egyet kell értenünk -, hogy Magyarország biztonsága lényegében az Európai Unión belül van. Tehát azok a szirénhangok vagy azok a hangok, amelyek az Európai Unióból való távozásunkat vetítik előre, vagy ezt akarják és ezt próbálják Magyarországon elhitetni, erre készülnek elő, azok károsak. Magyarország biztonsága az európai biztonságot is jelenti, és Európa a biztonságunk.

Másrészt világossá vált az is, hogy mindannyian normális bért szeretnénk. Hozzáteszem, mi egyébként normális Magyarországot is úgy tudunk elképzelni, hogy normális bérek vannak. S az is világosan látszik, hogy nagyon sokan vagyunk, akik nem akkuállapot szeretnének Magyarországon építeni, hanem egy normális Magyarországot. Ha másban nem, ezekben legalább egyet tudunk érteni. Ez egy jó kiindulási pont.

Az előterjesztők nevében még egyszer szeretném megköszönni egyrészt azoknak, akik lehetővé tették, hogy a vitanap létrejöjjön, másrészt azoknak, akik a vitában részt vettek és gondolatokkal gyarapították a magyar bérekről, a bérfelzárkóztatásról szóló kérdést. Hozzáteszem, hogy a Jobbik-Konzervatívok elkötelezett az Európai Unióhoz való legjobb közeledéshez és a béreink legjobb közelítéséhez. Mi egy normális Magyarországon és normális bérekben hiszünk, ezért is kezdeményeztük a vitanapot, és folytatni fogjuk az elkövetkezendő időszakban is a magyar dolgozókért, a magyar emberekért folytatott kampányunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót a kormány képviselőjének Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ott folytatnám, ahol az előterjesztő Lukács László abbahagyta. Az egy abszolút korrek felvetés volt, amit az imént néhány mondatban megfogalmazott. Azt gondolom, hogy ebben döntő többségében mindannyian egyet tudunk érteni.

Kérem, engedjék meg - hiszen a bérekről szolt ez a dolog, és a kormányon belül hozzám tartozik ez a portfólió -, hogy egy kicsit részletesebben is beszéljek és tényeket mondjak a vitában elhangzottakkal kapcsolatban.

(20.30)

Az egyik tény: a reálkeresetek 2013 óta Magyarországon folyamatosan növekednek. Az elmúlt hét hónap történése az sajnos a magas infláció miatt, amikor ez a mondat nem igaz, de összességében a reálkeresetek folyamatosan növekedtek. 2022-ben - ami már, ugye, egy válsággal terhelt időszak kezdete - 2,5 százalékkal nőttek a reálkeresetek Magyarországon, ezt Európában egyedül Lengyelország és Bulgária tudja még elmondani, senki más.

A következő: ugye, a bérdinamika növekedéséhez az elmúlt időszakban a kormány is jelentősen hozzájárult. Szeretnék emlékeztetni a legutóbbi hatéves bértárgyalások kapcsán a megállapodásra, a hatéves megállapodásra, ez alatt a hat év alatt a szociális hozzájárulási adó mértéke 28,5 százalékról 13 százalékra csökkent. Minden egyes 1 százalék 400 milliárd forintot jelent a magyar költségvetésnek. Szeretném, ha ez mindenkinek a fejében benne lenne.

Hogyan történik a bértárgyalás? Itt, ugye, van olyan kolléga, akivel az elmúlt időszakban, az elmúlt években sokat dolgoztunk együtt. Ugye, nagyjából úgy néz ki, hogy megpróbáljuk belőni a jövő évre várható inflációt, a GDP-növekedést és esetlegesen a termelékenységnövekedést, és ebből a számból próbálunk kiindulni. Én azt gondolom, hogy az idei évi bértárgyaláson is, amit hál' istennek, viszonylag rövid idő alatt sikerült, ugye, tető alá hoznunk - nem volt azért az annyira egyszerű, mint amit az időfaktor egyébként mutatott -, azt gondolom, jól lőttük be ezt a 14 és 16 százalékos értéket, ami most a KSH adataiban folyamatosan visszaköszön, hiszen egyrészt egészen bizonyosan látszik, hogy ez a két számjegyjű dinamika egész évben megmarad.

A másik, ugye, ami egyértelműen látszik, hogy az átlagkereset is nagyjából ennek a 15 százaléknak a környékén - nyilván van, ahol 20 százalék fölött, van, ahol csak 8 százalék, de általánosságban ekörül, 15 százalék körül - növekszik. És ez miért fontos? Ha túllövünk, ha túlságosan magasra tesszük a mércét, és úgy áramoltatunk ki béreket, hogy nincs mögötte teljesítmény, akkor egy olyan ár-bér spirált indítunk meg, aminek beláthatatlan következményei vannak; ha alálövünk, akkor pedig a reálkereseteket fogjuk, ugye, gyakorlatilag a nulladik körben annullálni. Ez tehát egy nagyon-nagyon fontos dolog, és én azt gondolom, hogy ebben a partnerek felelősségteljesen jó döntést tudtak hozni.

Nem a bérdinamikáról van alapvetően szó, tisztelt képviselő hölgyek, urak, nem azzal, nem a két számjegyjű bérnövekedéssel van probléma, hanem a magas inflációval. Ezért van az, hogy a magyar kormány minden eszközt bevet annak érdekében, hogy

az inflációt visszacsorítsuk, és így próbáljuk a reálkereseteket szinten tartani vagy adott esetben, ha lehetőségünk van rá, akkor növelni. *(Kálmán Olga: És sikerül?!)*

Ami a magyar-EU-s bérek összehasonlítását illeti - és többször felhozták itt példaként Romániát, hogy negatív vagy pozitív, azt nem tudom, de példaként -, szeretném megjegyezni, hogy Romániában 1,2 millió ember van minimálbéren - 1,2 millió. 2018-ban a román kormány a tb-járuelékot egy adminisztratív eszközzel áttolta a munkáltatói oldalról a munkavállalói oldalra, ez egy 35 százalékos növekmény, nézzenek utána, tisztelt képviselő hölgyek, urak! Ezért van az, hogy Romániában a minimálberek drasztikusan, úgy tűnik, hogy drasztikusan növekedtek - ettől még a nettója egy fillérrel sem lett egyébként több. Magyarországon nagyjából 223 ezer ember van minimálbéren, és 740 ezer ember van garantált bérminimumon.

Amikor tehát a minimálberről vitatkozunk, akkor tiszteletteljesen azt javaslom mindannyiunknak, hogy ne a minimálbérrel foglalkozzunk alapvetően, hanem a garantált bérminimummal, hiszen a munkavállalók döntő többségét ez érinti, és hogyha azt fordítom vissza akár euróra, vagy még inkább - és önök is nagyon jól tudják, hogy érdemes mindig vásárlóerő-paritáson vizsgálódnunk, és egyébként nem egy pusztán matematikai modellel visszaosztani iksszel, és onnantól kezdve megvan ez a szám, és elkezdünk hasonlítani, hogy ki mit hogyan tud vásárolni - vásárlóerő-paritáson nézzük, és ha vásárlóerő-paritáson nézzük, akkor hét tagállam van, hét tagállam van az Unióban, amely rosszabb állapotban van, ha az átlagjövedelmeket nézzük, akkor pedig kilenc, képviselőtársaim. Javaslom, hogy ennek is nézzünk utána.

Ami a szociális párbeszédet, illetve annak hiányát illeti, ugye, itt Dávid Ferenc képviselő úr mondta, hogy látszattárgyalások zajlanak. Nagyon szomorúan hallottam, megmondom őszintén, hiszen mi, ugye, együtt is folytattunk ilyen bértárgyalásokat. Késhegyre menő viták zajlottak teljesen jogosan egyébként a munkáltatókat, munkavállalókat érintő nagyon fontos, nagyon komoly kérdések, nemcsak a minimálbér, hanem a munka törvénykönyve kapcsán - ugye, itt sorolhatnánk, ragozhatnánk, hogy mi mindenben mentünk keresztül az elmúlt 10-15 évben. Én nagyon bízom benne, hogy ezt a mondatot inkább a pártja, mintsem ön szerette volna ezt hangsúlyozni, mert én azt gondolom, igenis azt gondolom, hogy a VKF egy nagyon fontos és egy nagyon hasznos társadalmi fórum, ahol megfelelő vita után érdemben tudunk döntéseket hozni. Sőt, ugye, néhány, talán egy erős hónappal ezelőtt a VKF-en belül létrehoztunk egy újabb bizottságot, egy eseti bizottságot, amelynek az a feladata, hogy minden egyes parlament elé kerülő törvénymódosítást, -javaslatot nulladik körben tárgyaljon. Ugye, érzi, hogy milyen fontos szerepe van ennek a dolognak? Ugye, a korábbi időszakban ilyen deklaráltan ez nem történt meg, illetve nem mindig történt meg.

Apáti képviselő úr már nincs itt, de kénytelen vagyok azért két mondatban reagálni arra, hogy munkahelymegtartó és -teremtő támogatások lesznek-e, illetve mi várható. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ha a Covid idején ezek a támogatások nem lettek volna, amelyeket a magyar kormány elindított, előbb munkahelymegtartót, majd, ugye, a Covid után a munkahelyteremtőt, akkor nagyjából 300-350 ezer ember veszítette volna el a munkáját. Ez ilyen egyszerű fehéren-feketén. Ennyi embernek tudtunk segíteni. Ugye, a helyzet most azért bonyolultabb, mert a Covid idején volt egy eleje, és látszott nagyjából a vége, a mostani válságnak van eleje, de nem látjuk a végét. Most tehát felkészülni munkaerőpiaci eszközökkel arra, hogy hogyan tudjuk a problémákat kezelni, ez egy összetettebb, bonyolultabb feladat, de szeretném jelezni, hogy nem eszköztelen a kormány e tekintetben sem, már a következő időszakban is újabb munkahelyteremtő támogatásokról fogunk beszámolni akár fiatalokat, akár kis-, középvállalkozói szektort, akár másokat illetően.

Ugye, elhangzott itt, hogy hogyan tervezzük a hátrányos helyzetű régiók felzárkóztatását. Hát úgy, hogy oda visszük a beruházásokat, ahol a munkakéz rendelkezésre áll, ez ilyen egyszerű. Nem ilyen egyszerű, mert, ugye, küzdünk vele néhány évtizede, és nem sikerült ezt megoldanunk. Most, ugye, ezek a beruházások... - szerencsére most már ott tartunk, hogy a munkaerőhiány miatt a vállalkozásoknak az egyik legfontosabb ismérve, amikor egy beruházást oda telepítenek, ahová, hogy rendelkezésre áll-e megfelelő számú és minőségű munkaerő. Ennek köszönhetjük azt, hogy ezek a térségek is felkerülnek a beruházások térképére.

Ugye, Varga Ferenc képviselő úr itt a közfoglalkoztatással kapcsolatban jelezte, hogy 2010-ben mi volt a helyzet, és azóta hány százezer ember volt. Ugye, részese voltam annak idején ennek a történetnek. A képviselő úrnak azt üzenném, hogy 2010-ben bőven 10 százalék fölötti munkanélküliség mellett az volt az eldöntendő kérdés, hogy segítyt adjunk vagy munkát adjunk. Nagyon jól tudtuk, hogy az elsődleges munkaerőpiac nincs olyan állapotban, hogy több száz ezer embert képes felszívni, ezért átmenetileg - és annak idején is hangsúlyoztuk, hogy átmenetileg - közfoglalkoztatási formában próbálunk segíteni azoknak az embereknek, akik nem segílyen szeretnének élni. A csúcson nagyjából 300 ezer közfoglalkoztatott volt, most nagyjából 72 ezer az átlaglétszám.

Szeretném jelezni, ugye, lehet mondani azt, hogy ez a „Közfoglalkoztatásból a versenyszférába” program néhány száz embernek adott lehetőséget, de nem erre szeretném felhívni a figyelmet. A 300 ezer meg a 72 ezer közötti különbséggel mi történt? Tudja, mi történt? Elhelyezkedtek az elsődleges munkaerőpiacon, hiszen nem jelenhettek meg a munkanélküli-regiszterben sem, mert, ugye, látszik, hogy a számuk nem növekedett, mi több, lényegesen, 12 százalékról 3,9 százalékra csökkent. Ezek tehát tények, amelyekkel szerettem nem nagyon érdemes vitatkozni.

Gurmai Zita képviselő asszony a nők foglalkoztatását többször, több körben felhozta itt, nem mintha úgy tűnt volna, hogy érdeklí bárkinek a válasza. Csak üzeni szeretném akkor neki, hogy a női foglalkoztatottak tekintetében most Magyarországon 70 százalékos a nők foglalkoztatása, ez 5 százalékkal több, mint az EU-s átlag, és a munkanélküliség, a női munkanélküliség pedig fele az uniós átlagnak.

(20.40)

Az OECD szerint a családtámogatásokra a GDP 5 százalékát fordítja Magyarország, ezzel öt éve a második vagyunk az OECD-tagállamokon belül.

Hát, kímélem a tisztelt képviselőket itt. Lehetne még itt az összeszerelő üzem kapcsán is sok minderről beszélni. Egy dolgot szeretnék leszögezni. A magyar kormány gazdaságfejlesztési stratégiája három pilléren alapul: exportorientált, befektetésorientált, illetve magas hozzáadottérték-előállítási képességű legyen. (Varga Zoltán: Ezt látjuk...) Azért már, ha beszélnek, akkor három mondatot engedjen meg, képviselő úr. A beruházások mértéke csúcsot döntött, 2022-ben... (Varga Zoltán közbeszól.) megközelítette a 19 000 milliárd forintot, idén pedig újabb csúcsot döntve meg is fogja haladni a 20 000 milliárd forintot. Ezt jelenti hazánk befektetésorientált gazdasági fejlesztése.

Az összes beruházáson belül több mint 80 százalékot tett ki a belső beruházások aránya, ami a belföldi gazdasági szereplők általi beruházásokat jelenti, és egyértelműen a hazai gazdaság exportképességét javította. Itt már olyan jelentős eredmények láthatóak, amik önmagukban is cáfolják az összeszerelő üzem vádját. A bennünket általában kritikus szemmel néző IMF is elismeri, hogy a magyar ipar a német és dán iparral versenyezve a leginkább high-tech Európában. Magyarország a világ 14... (Varga Zoltán: Kínai akkugyárakról beszélünk!) Figyeljen! (Az elnök cseppet.) Magyarország 1,4 összpontszámmal a világ 14. leginkább exportképes gazdaságával rendelkezik az Observatory of Economic Complexity, tehát az OEC - tehát nem OECD, csak OEC - szerint.

Az exportált termékek esetében fontos kiemelni, hogy Magyarországon EU-s összehasonlításban is kiemelten magas a high-tech termékek részaránya a feldolgozóipari exporton belül, megelőzve ezzel a régiós versenytársainkat. Az FDI-beáramlásban is rekordévet tudhatunk magunk mögött: 2022-ben 2700, '23-ban várhatóan 4000 milliárdos lehet ennek az értéke. Nem folytatom tovább.

Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Ha nem lépünk, és a magyar gazdaság... - most a vendégmunkás-történetben nem szeretnék semmit újraindítani, de ha nem lépünk, akkor lemaradunk. Az a 4,7 millió ember, aki jelen pillanatban Magyarországon dolgozik, nem egy konstans, változhat. Egyszer csak azok a cégek, amik most belső égésű motorokat gyártanak és hajtóműveket gyártanak, ott egyszer csak a hajtóműsor megáll,

egyszer csak a belsőégésűmotor-sor megáll, és ott néhány ezer, mondhatni, tízezer, adott esetben akár száz-ezer ember is dolgozik. Velük mi lesz? Tehát addig a magyar gazdaság mit fog csinálni, mi fog történni? (Varga Zoltán: Kis- és közepes vállalkozásokkal...)

Tisztelt Hölgyek, Urak! A kis- és közepes vállalkozások nagyon fontos szerepet játszanak a magyar gazdaságban, a foglalkoztatásban különösen, sajnos a GDP szempontjából a hozzáadott értékben és más szempontból egy kicsit más a helyzet. De ugye, nem gondolják komolyan, hogy azt a több százezres munkaerőigényt, ami emiatt jelentkezne, képesek rövid időn belül abban a régióban, azon a területen, olyan mértékben fölszívni - egész biztosan nem.

A legfőbb célok a magyar kormány számára továbbra is az új munkahelyek teremtése, a meglévők megvédése, kiszámítható bérpolitika, folyamatos jövedelememelés és az életszínvonal emelése. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Czomba Sándor államtitkár úr. Ezzel ezt a napirendet lezártam.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, ezért a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, Fidesz: „Lendületben Veszprém és térsége” címmel. (Közbeszólás: Nincs itt!) Ovádi Péter jelen. Akkor megadom a szót, jelen van Jakab Péter független képviselő, aki „Városnézés helyett!” címmel mondja el napirend utáni felszólalását.

JAKAB PÉTER (független): Köszönöm a szót. Képviselőtársak! Önöknek tényleg elmentek otthonról? - most komolyan kérdezem. Magyarországon válság van. Az emberek egyre nehezebben tudnak megélni. Egyre kevesebbet tudnak vásárolni, mert nincs miből. A hús, a gyümölcs luxus, lassan a kenyér is az lesz. Erre önök mit csinálnak, hogy megfékezzék a drágulást? Mit? Csökkentik a városnéző buszok áfáját. Eszem megáll! Nem az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentik, hanem a városnéző buszokét, mert hogy önök szerint mostanában túlságosan sokba kerül várost nézni.

Képviselőtársak! Én tényleg igyekszem megérintő lenni önökkel, nyilván nincsenek képbem. A magyarok, legalábbis ott, mifelénk, Miskolcon, Borsodban mostanában, tudják, nem nagyon szoktak várost nézni. Enni viszont szeretnének, meg enni adni a családjaiknak, meg megtankolni az autót, meg kifizetni a számlát. Úgyhogy szedjék végre össze magukat, ne szórakozzanak itt nekem huszadrangú problémákkal, azt oldják meg, amit meg kell oldani! Fékezék meg a drágulást, és adjanak igazságos béreket meg igazságos nyugdíjakat!

Vagy netán Ráhelkének most van valamiféle buszos érdekeltsége, hogy ezt így hirtelen előre kellett venni a sorban? Csak mert a nemzet lánya mostanában

arról beszél, hogy őt a kedves papa, a drága miniszterelnök úr rendszeresen támogatja, és ő ezzel nagyon elégedett. Egyem a szívét! Hát persze, hogy elégedett, elhiszem, hogy elégedett. Csak az a probléma, hogy a kedves papának köszönhetően Ráhelkét az egész ország kénytelen támogatni, és ebből most már piszkosul elegünk van. Nekem Orbán Ráhel nem a lányom. Úgyhogy lesz szíves leszállni a lábamról meg a nép lábáról ő is meg a pereputty is. Mutassa meg végre a kis család, hogy hogyan kell boldogulni a nagybetűs életben közpénz nélkül, Mészárosossal az élen, aki most épp naponta 500 millió forintot tesz zsebre. Kimondani elképesztő: naponta 500 millió forintot! Csak azért, mert ő a miniszterelnök legjobb barátja; meg a bátrak legbátrabika, el ne felejtsem.

Igen, képviselőtársak, ez a baj ezzel az országgal. Itt, ha van kapcsolatod, akkor is előre jutsz, ha üres a fejed, ha nincs kapcsolatod, akkor meg diplomával a zsebedben is mehetsz a sor mellé rabszolgamunkát végezni rabszolgabéréért. De persze örülnék annak, hogy nincsenek óvodai nemátalakító műtétek, meg nincsenek melegek a Fideszben - mondjuk, azok éppen vannak, de nincs világháború, na. Hát, a miniszterelnök úr mostanában már világháborúval, sőt atomháborúval riogatja a jó népet. Úgy tűnik, hogy Brüsszel, Soros, az LMBTQ, a migránsok már nem elég veszélyesek, emelni kell a tétet, hadd rettegjen a magyar, ugye? Addig se foglalkozik a saját nyomorával, nem? Hát, ez az önök taktikája, nem más.

Hozzáteszem, hogy ez az önök egyik legnagyobb bűne is, hogy lassan úgy nő fel egy teljes nemzedék, egy teljes generáció ebben az országban, hogy itt mindig félni kell valakitől vagy valamitől, miközben egyébként a valóságban itt egyes-egyedül önöknek van félnivalója. Mert azért a rengeteg bűnért, amit 13 év alatt elkövettek a nemzet ellen, előbb vagy utóbb, de önök felelni fognak. A Nép Pártján Mozgalom pontosan azért küzd az új választásért, hogy ez minél hamarabb meg is történhessen.

Úgyhogy képviselőtársak, ne szórakozzunk itt tovább, oszlassuk fel a parlamentet, és legyen új választás Magyarországon! Várjuk az ellenzék támogatását. Igazságot a magyaroknak!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Barkóczy Balázs, a DK képviselője: „Igen a XV. kerületre, igen a fejlesztésekre!” címmel.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársak! A budapesti kerületek az elmúlt évtizedekben nem tapasztalt nehézségekkel néznek szembe napjainkban. Az orbáni büntetőpolitika ma már nemcsak a fejlesztéseket, de a mindennapi működésüket is veszélyezteti. Folyamatosan emelkedő szolidaritási hozzájárulás, elvont támogatások, a helyi bevételek magvát jelentő, felére visszavágott iparűzési adó, elvont gépjárműadó, megszüntetett parkolási bevételek, a pandémia alatt érdemi segítség

nélkül maradt helyi testületek és vállalkozások, és az önkormányzati vagyoni folyamatos állami kisajátítása, ez jellemzi a Fidesz elmúlt pár éves, a kerületeket sújtó büntetőpolitikáját.

Mindezt pedig tetézi a kontinensszerte rekorder, az uniós átlag háromszorosára duzzadt orbáni infláció, az energiaárak soha nem látott emelkedése, a korrupt orbáni rendszer miatt visszatartott uniós források hiánya. Ilyen helyzetben kell helytállniuk azoknak, akik Orbán Viktorral szemben nem Putyinnak és a NER-elit néhány rekordgyorsasággal megtollasodott oligarchájának vannak lekötözve, hanem valóban a kerületben élők érdekeit, lakóhelyük fejlődését szeretnék szolgálni.

A XV. kerület mégis igent mondott a fejlődésre, a közös tervek megvalósítására. Igent mondtunk a kerületi intézményekkel közös munkára, az összefogásra a helyi vállalkozásokkal, civil és egyházi szervezetekkel és kulturális szereplőkkel. Az itt lakók igent mondtak arra, hogy a jelen nehézségei ellenére is közösen fogják építeni a jövőt. Erről a munkáról szeretnék most és az elkövetkező hetekben röviden beszámolni, hogy közösen tudjunk igent mondani majd a folytatásra is.

(20.50)

Lássuk tehát a valódi eredményeket, amelyek mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy a XV. kerület élhetőbb, rendezettebb, zöldebb és jobb infrastruktúrával rendelkező hely legyen. Mindannyiunk örömeire - mintegy évtizedes adósságot törlesztve - a tavalyi évben teljes szakaszában elindult az Erdőkerülő utca és a Zsókavár utca felújítása. A megújult útszakaszokat a tervek szerint idén júliustól vehetik igénybe az itt lakók.

Sikerült elérnünk azt, hogy ma már alacsony padlós, akadálymentes és klimatizált CAF-villamosok is közlekednek a 69-es vonalán, ami elsősorban a babakocsival közlekedő kismamáknak, a ma már nehezebben mozgó időseknek és mozgássérült lakótársainknak jelent óriási segítséget.

Reményeink szerint mielőbb megvalósul majd az az 500 millió forintos kábelberuházás, amelynek eredményeképpen végleg modern villamoskocsikkal cserélhetjük majd fel a már régi és több szempontból elavult hannoveri villamosokat.

Szintén évtizedes adósságot törlesztettünk a kerületet Zuglóval összekötő Drégelyvár utcai felüljáró felújításával, amire hiába voltak meg már hosszú évek óta a műszaki megvalósítási tervek, az előző budapesti vezetés folyamatosan halasztgatta a munka megkezdését.

Teljesen új külső borítást kapott, és belülről is megújult az Újpalotai Vásárcsarnok, ahová a szomszédos kerületekből is előszeretettel járnak át vásárolni a budapesti lakosok.

A palotai 824 új lakás megépülésével folytatódott a városrész fokozatos beépítése, a kertvárosi környezet kialakítása.

Elkészült a Szilas-patak menti szennyvízfogyújtó csatorna, aminek köszönhetően értékesebbé válnak az ingatlanok; növekedett a beépíthetőség, valamint a jövőben új vállalkozások települhetnek majd a környékre.

Az elmúlt években közel 3 ezer méternyi útszakasz újult meg a kerületben, és több mint 300 új parkolóhelyet alakítottunk ki, ezzel is enyhítve a folyamatosan meglévő parkolási gondokat.

De komoly fejlesztések történtek a kerület sportéletében a tömegsport és a profi sport területén is, megújult a Szántó föld utcai labdarúgópálya, a Vasgolyó utcai sporttelep és a Budai II. László Stadion műfüves pályája, továbbá elkészült a több mint ezer méter hosszúságú, rekortán borítású Páskom parki futópálya.

A Budai II.-re egy kicsit visszatérve: a REAC júniusban fog osztályozót játszani, hogy feljebb jusson egy osztállyal. Innen is szurkolok nekik, és remélem, ezt majd személyesen is megtehetem a stadionban.

És hogy a kerületi gyerekekről se feledkezzünk meg: szebb lett a Kikötő Ifjúsági Sziget és környezete, ahol egy új, okoseszközökkel felszerelt digitális szoba várja a tanulni és játszani vágyó helyi fiatalokat.

Nemzedékek Parkja néven pedig létrejött egy kültéri fitneszgépekkel felszerelt, kikapcsolódásra alkalmas zöld park. Emellett tíz játszótér újult meg, és négy új kutyafuttató került átadásra az elmúlt években.

De menjünk tovább: elkészült az M3-as melletti zajvédő fal hiányzó szakasza. Az ennek környezetében található ingatlanokon pedig 200 darab nyílászáró cseréjét végezte el az önkormányzat.

600 négyzetméteren modern, új arculattal jött létre Rákospalota új közösségi tere, az Epres sori Pop-Up Park.

Úgy gondolom, a felsorolt fejlesztések önmagukért beszélnek. Mi Rákospalota, Pestújhely és Újpalota lakói a jövőben is igent fogunk mondani közös otthonunk fejlődésére, igent fogunk mondani a XV. kerületre. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczy képviselő úr. „Debrecen közösségi közlekedése csődben van. Ez Kósa átka.” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Talán ismerős lehet a cím, hiszen sokat, sokszor beszélünk már erről a kérdésről. Beszéltem én is itt a parlamentben is, de ami ennél lényegesebb, hogy ha valaki bármely debreceni buszmegállóban megáll bármely buszra várva, és - kapaszkodjanak meg - a hivatalos debreceni menetrend szerint lehet akár több óra hossza is ez a várakozás, akkor semmi másról nem fog hallani a buszra várakozó debreceni elképedt és dühös sorstársaktól, mint a halott városi, a halott debreceni közlekedésről, és persze közben megismerkedhet a magyar nyelv igen zaftos, hihetetlen sokszínűségével is, amivel illetik a polgármestert és nyilván a polgármesteri hivatalt is.

Én mégsem idézném őket, annyit mondanék talán, hogy dráma. Talán ez a legjobb szó a Kósa Lajos által gründolt, persze Orbán-közeli konzorcium működésére, amit 2008-ban hoztak létre, és bár 2008-ban úgy nyert... - nyert? Ha finoman szólva is nyérésnek lehet nevezni azt az irányított közbeszerzést, ahol az állami Volánt, amely addig végezte Debrecenben a szolgáltatást, jó fideszes szokás szerint nemes egyszerűséggel kizárták a pályázatból, azzal az ígérettel, hogy a debreceni közösségi közlekedést külső önkormányzati támogatás nélkül, tehát veszteség, veszteségkompenzáció nélkül, nyereségesen, kellő járatsűrűséggel, XXI. századi módon fogják majd működtetni. Ez volt az ígélet. Megvalósult belőle valami? Nem, semmi, hazudtak! Hazudtak ebben is, mint mindenben különben.

A most elfogadott új önkormányzati határozatban - a múlt héten ülésezett tudniillik a debreceni közgyűlés - ismét, mint évek óta, irdatlan mértékű, 7,4 milliárd forintos úgynevezett veszteségkompenzációt fizet majd Debrecen városa Orbán és Kósa csókósának, mindösszesen azért, hogy Debrecen lakosai az amúgy aranyáron megvehető menetjegyek, bérletek ellenértékéért, a haver által gyártott magas padlós, tehát dedikáltan városi közlekedésre alkalmatlan buszokra várjanak nap mint nap akár órákat is a hideg, szeles debreceni buszmegállókban. Na meg persze azért is, hogy az amúgy nem létező szolgáltatás, ami különben inkább tűnik debreceniként pénzszivattyúnak, mint valós közszolgáltatásnak, és ahonnan már a volt vezérigazgató is, a DKV volt vezérigazgatója is csak üvöltve menekült el, ne csődöljön be pénzügyileg is. Mondom, pénzügyileg ne csődöljön be, mert valójában a közösségi közlekedés Debrecen városában már rég nem működik, legalábbis úgy, ahogyan egy várost kiszolgáló közösségi közlekedésnek működnie kellene, úgy biztosan nem.

És ha mindez nem lenne elég: hát, önök is olvashatták, megjelent szinte minden hírportálon, hogy a villamosokat - és itt egy zárójelet nyitnék, mert emlékeztetnék rá, hogy a 2-es villamos építése igencsak botrányos volt Debrecenben, éveket csúszott a kivitelezés, és a debreceniek nyitott munkagödöröket kerülgettek télvíz idején, ugráltak rajta át, mindezt persze Kósa Lajosnak köszönhetően - hétvégére leállítják, ami nemhogy hungarikum, de Magyarországon belül is csodájára lehet járni, hiszen ez egy debreceni különlegesség. „Éljen a környezetvédelem!” címszóval, mondhatnánk, a polgármester szerint energiatakarékosági szempontból a villamosok helyett inkább járjanak hétvégén dízelbuszok. Hajrá, Debrecen!

Közben a szintén elektromos árammal töltött, persze mondanom sem kell, ugyanattól a gyártótól, a konzorciumi tagtól vásárolt, vett buszok, amelyeknek a kudarcs debreceni közösségi közlekedést is köszönhetjük, tehát ezek a tisztán elektromos buszok viszont futhatnak, ott nem számít a polgármesternek a drága elektromos áram, hiszen a NER kegyeltjének a pénztárcáját, Orbán haverjának a pénztárcáját a legfontosabb megtönni mindennél sokkal-sokkal fontosabb

szempont; minden más, esetleg a debreceni lakosok érdekeinek a védelme, a debreceni közösségi közlekedés működtetése sokdrangú kérdés és lényegtelen, nemcsak a polgármesternek, hanem úgy tűnik, a kormánynak is.

Tehát akkor foglaljuk össze, mi is történt! 7,4 milliárd forintot fizet az önkormányzat - és hasonlóan sokat fizetett tavaly, tavalyelőtt, és hozzá kell tegyem, hogy mindig, amióta ez a konzorcium van - a város egy nem működő szolgáltatásáért, csupán azért, hogy a NER egy huszadrangú kiskatonája jól érezze magát, továbbra is gátlástalanul tömni tudja a zsebét. Mindez egészen addig fog zajlani, amíg meg nem jelenik majd a Dobrev-kormány, és Debrecenben is el fogja zavarni, le fogja váltani a helytartókat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ráczné Földi Judit, a DK képviselő asszonya: „Fehérvári „Sportcsodák”” címmel.

RÁCZNÉ FÖLDI JUDIT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A kistestvér segített a nagytesónak, így sikerült a MOL Fehérvár FC-nek a labdarúgó-bajnokság élvonalában maradnia. A 12. leggazdagabb magyar, mellesleg Orbán Viktor nagyon jó barátja, Garancsi István tulajdonában álló futballklub elkerülte a legnagyobb szegényt, és nem esett ki az élvonalból. Jellemző azonban, hogy a mindent eldöntő mérkőzésen sem sikerült gólt szereznie, így aztán szurkolhatott annak, hogy a Puskás Akadémia győzzen a Budapest Honvéd ellen.

(21.00)

Megjegyzem, a klub célkitűzése eredetileg az volt, hogy bejusson az európai kupaselejtező körébe a bajnokságban elért helyezése alapján. Pedig a sikerekhez minden adott, ahogy mondani szokás, rendelkezésre áll pénz, paripa, fegyver. Nagyon sok pénzért új stadion épült, a stadionban azonban kevés a néző, 2022-ben átlagosan 3175 néző volt az NBI-es meccseken, a nemzetközi meccseken 6175 fő, vagyis a kihasználtság az 50 százalékot sem éri el. Az összes bevétel 2,3 százalékát adják a jegybevételek, ezért aztán támogatásokra, reklámszerződésekre van szükség. A szponzoroktól, reklámokból befolyó bevétel a 2021. évben 6,2 milliárd forint volt, a '22. évben pedig 5,3 milliárd forint. A jelentős visszaesést a megszűnt szponzori szerződéssel és gyengébb hazai szerepléssel indokolta a társaság.

Székesfehérvár városa is támogatta természetesen a klubot: 2015 és '21 között több mint 700 millió forintot kapott a Fehérvár FC Kft. A székesfehérvári klub a futballtámogatás listán a második legnagyobb összeget gyűjtötte be az évek alatt.

A DK évek óta harcol a taopénzek átláthatatlansága ellen. A kiesés elleni harcba besegítő Puskás Akadémia FC a futballtámogatási lista első helyezettje.

A két Fejér megyei klub összesen a taotámogatások közel 13 százalékát kapta meg úgy, hogy 2212 pályázó egyesület van. Vajon van-e ennek köze a miniszterelnök személyéhez? A választ önökre bízom. A tulajdonosnak persze ez még így is maximálisan megéri: a 2021. évben 1,6 milliárd forint nyereséget ért el, '22-ben csupán 127 millió forintot. A számok fényesen bizonyítják, hogy támogatások nélkül, piaci alapon ez a klub sem tudna nyereségesen működni. Látjuk, hogy a benn- vagy fennmaradás záloga a NER-körökhöz való kapcsolódás.

De látjuk, hogy a pénz, a mértéktelen támogatás önmagában azonban nagyon kevés. Hétről hétre láthattuk, hogy feneketlen zsákba kerülnek a futballba öntött milliók, milliárdok, ha ahhoz nem társul a klub iránti elkötelezettség, ha hiányzik a hozzáértés, ha a csapatnak nincsen igazi gazdája. A hozzá nem értést mutatja, hogy az elmúlt évben az egyesület 1,3 milliárd forintot fizetett ki határozott idejű munkaszerződések megszüntetésére, ennyibe kerültek ugyanis a kirúgások és az edzőmenesztesek. Ez az összeg nagyságrendileg a kecskeméti csapat éves költségvetése. A Kecskemét újoncként lett ezüstérmes, ahol a topfizetés nem éri el a 2 millió forintot; Székesfehérváron az átlagfizetés 5 millió forint felett van.

Az elmúlt hónapok gyászos szereplése ellenére sem érezte úgy Garancsi István, hogy szembe kellene néznie a székesfehérváriakkal, így továbbra sem tudhatják meg a fehérváriak, hogy mi történt a klubbal. Nem tudják a fehérváriak, hogy milyen szándékai vannak a további működésre vonatkozóan. Vagy a bennmaradással egy csapásra minden megoldódott?

Székesfehérvár az elmúlt hetekben a foci helyett röplabda- és kosármecset néz. A minimális költségvetéssel működő MÁV Előre csapata a férfi röplabda Extraliga döntőjének negyedik mérkőzésén a többszörös bajnok Kaposvár csapatától kapott ki. A pár-százmilliós költségvetéssel működő Arconic Alba Fehérvár férfi kosárlabdacsapat is a bajnoki címért játszott. Az ötmeccses párbajt végül nagy küzdelemben a hazai pálya előnyét élvező szombathelyi csapat nyerte. A csapatok példát mutattak a labdarúgóknak küzdeni tudásból és alázatból. A csapatok maximálisan kiszolgálták az értük szurkolókat. Itt is megragadva az alkalmat, köszönöm nagyszerű teljesítményüket, és gratulálok az elért eredményükhöz; bebizonyították, hogy bizony így is lehet.

Orbán Viktor kormánya a sportba is bevitte a politikát, a NER rendszerét, ennek következtében átláthatatlan viszonyok uralkodnak. A DK ezért elkötelezett abban, hogy átalakítsa a magyar versenysport és amatőrsport finanszírozási-támogatási rendszerét. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ráczné Földi Judit képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Mi történik itt?” címmel.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Számtalanszor feltesszük a kérdést, hogy mi történik itt a rendszerváltás után 33 évvel? Abban a 33 évben mi történt itt, amiből lassan több mint 17 évet már a Fidesz kormányzott Magyarországon, és bármi van a magyar vidéken, bárki tesz fel kérdést, hogy miért rossz, miért nincs, miért tűnt el, mindenki visszafelé mutogat, hol Brüsszelre, hol a baloldalra, hol az előző pártokra.

De tegyük fel a kérdést: mi történik itt, és mi fog itt még történni? Bármihez nyúlt a Fidesz ebben a ciklusban, az elmúlt 17 évben, és ebből főleg az utolsó 13-ban, az a magyar vidék számára katasztrófát hozott. 2010-ben azzal az ígérettel jutottak kormányzásra, hogy a magyar vidéket fogják fejleszteni, hiszen a Fidesz vidéki emberekből áll - Orbán Viktor is vidéki -, és mégse a vidéket fejlesztették. Eladták az országot az autógyáraknak, eladták az országot most már lassan a kínai akkugyáraknak, és a lemaradó vidékre nem jut semmi más, csak az elszegényedés, a munkanélküliség.

Vegyük szépen sorba! Eladhatatlanná váltak a magyar mezőgazdasági termékek. A magyar gazdálkodók, ahogy már említettem a mai nap során, a terményeiket az idei évben annyira áron alul tudják értékesíteni, hála a felfuttatott mezőgazdaságunknak - ezt tegyük erősen idézőjelbe -, hogy veszteségesé válnak. Ennek a nyakába még odarakták a fideszesek, önök, a hatósági földárát; felére, van, ahol egyharmadára levitték a föld árát hatóságilag. Amit egyszer már mondtam: ha a magyar gazda tisztességes áron próbálja eladni a földet, akkor bűnözőnek nyilvánítják. És eladhatatlanná vált a magyar méz, a magyar mézpiac megrekedt. Méhészcsoportok vannak teljesen rossz állapotban, anyagilag teljesen kiegészve, elfogyott az utolsó tartalék is.

Miért fontos ez a vidéki ember számára? Számtalanszor elmondtuk, egyetlenegy megoldás lehetséges: a feldolgozóipart fejleszteni, a feldolgozóiparra teremteni munkahelyeket, mert ez hozhat jólétet a magyar vidéknek. Ebből az elmúlt 13 évben semmi sem történt, abszolút semmi. Kamupályázatokkal, kamufelvezésekkel benyelték az uniós forrásokat, aminek meg is lett az eredménye: az Európai Unió kötelezettségzegési eljárást indított Magyarország ellen, magyarán szólva megbüntették az egész országot a fideszes oligarchák és korrupt politikusok miatt. Ők ellopták a pénzt, a vidéki emberek bűnhődnek, és egyre romlik az életszínvonaluk. Ezért nincs pénz vidéken, mert a Fidesz egyszer ellopta, most az Unió meg az egész országon veri el a port.

Mi lenne a megoldás? Nézzük végig! 2030-ban Magyarországnak nettó befizetővé kell válni, azaz annyit kell termelni, hogy az uniós kasszában befizetőként jelenjen meg, ne támogatottként. Hét évünk van rá, hogy helyrehozzuk ezt a helyzetet. Ha tovább tart ez a büntetés, nevezzük úgy, hogy a Fidesz által ránk szabadított uniós átok, akkor egy dolgot tehetünk, amiért a Jobbik-Konzervatívok küzdeni fog: a

maffiakormány miatt ne a lakosságot büntesse az Európai Unió. Nyiljanak meg olyan pályázati források direktben az Unióhoz, Brüsszelhez pályázva, amelyekre direktben tudnak Brüsszelben pályázni a magyar vállalkozások; direktben tudnak pályázni a magyar önkormányzatok; direktben tudnak pályázni a magyar civilek, és direktben tud pályázni a magyar agrárium is Brüsszelhez. Akkor a pénzeket kivettük a Fidesz-maffia kezéből, soha többet nem megy át a kezükön; a Fidesz lebüntetve marad; lebüntetve maradnak az oligarchák, Mészáros Lőrinc is, viszont a magyar vidék és a magyar emberek fejlődni tudnak, hiszen azokat a forrásokat, amelyeket onnét pályáznak meg az Európai Unióból, saját maguk tudják úgy felhasználni, hogy nem kell közbeiktatni a jelenlegi magyar kormány korrupt rendszerét. Nincsen visszaosztás, nincsen mutyi, tiszta pályázati rendszer lépne életbe, és tudna fejlődni a magyar vidék.

Lehetne feldolgozóiparunk, lehetnének munkahelyeink, hiszen a vidéki ember szorgalmas, a vidéki kisvárosokban élők is szorgalmasak, és szeretnék fejleszteni a saját környezetüket. Ezek a kérések érkeznek be hozzám folyamatosan a magyar gazdálkodóktól, a polgármesterektől, a vállalkozóktól, hogy ne minket büntessenek, ne mi legyünk büntetve, büntesék meg azokat, akik elkövették ezeket a bűnöket.

És hangsúlyozom, a Jobbik-Konzervatívok ezért fog harcolni az Európai Unióban is, hogy a magyar lakosság, az előbb felsoroltak, direktben tudjanak pályázni, direktben tudjanak forrásokhoz jutni, és meg tudják valósítani azt, hogy Magyarország az Európai Uniónak egy méltó tagállama legyen. Köszönöm.

(21.10)

ELNÖK: Köszönöm, Bencze János képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sas Zoltán, a Jobbik képviselője: „A Magyar Hősök Emlékünnepe” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SAS ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! 1917-ben döntöttek úgy az akkori törvényhozók, hogy május utolsó vasárnapján a magyar hősök emlékűnnepe tartjuk. Ez 1945-ig így is volt, utána a háborút követően erre egészen a rendszerváltásig nem volt lehetőség. Az 1917-es törvény szövege alapján azokról a magyar emberekről, legyenek katonák vagy civilek, akik életüket áldozták Magyarorszáért, emlékeztünk meg. A rendszerváltást követően mindenki szabadon megemlékezett ismét a magyar hősökről, 2001-ben pedig törvénymódosítás történt, amely egész pontosan úgy hangzik, hogy „akik vérüket ontották, életüket kockáztatták vagy áldozták Magyarorszáért”, őrölük emlékeztünk meg május utolsó vasárnapján.

Miért is fontos erről beszélnünk és ezekről az emberekről megemlékeznünk? Tisztelt Képviselőtársak! Azért nagyon fontos ez, mert ha ezek az emberek nem

ontják a vérüket, nem áldozzák az életüket, akkor mi itt, Magyarországon nem biztos, hogy egy magyar államban élhetnénk most, és a Kárpát-medencei magyarság megmaradása is kérdéses lehetne. Ezért is fontos, hogy mindig tisztában legyünk a múltunkkal, hiszen sokkal könnyebb úgy a jelenünkben kidolgozunk, hogy a jövőben egészen pontosan mit is tervezzünk, mit is szeretnénk tenni.

Nagyon fontos kérdés a hősiesség mellett - hiszen a nemzetközi biztonsági környezet folyamatosan romlik, és megmutatta az orosz-ukrán háború, hogy bizony-bizony, sajnálatos módon európai uniós vagy európai országok országhatára sincs kőbe vésve, egy-egy háborús konfliktus ezt jelentősen át tudja alakítani, és tudjuk, hogy minden egyes háború jelentős anyagi és személyi veszteséggel jár, így nagyon-nagyon bízunk benne, hogy hazánk ezt el fogja tudni kezelni -, hogy legyenek újra katonahőseink, legyenek olyan katonáink, akik kellő kiképzéssel és kellő fegyverzettel rendelkeznek ahhoz, hogy Magyarország biztonságát garantálni tudják.

Rendkívül fontos és szomorú esemény történt a tegnapi napon, Koszovóban a KFOR-misszióban, ami egy NATO-s misszió, szolgálatot teljesítő magyar katonákat rendkívül súlyos támadás ért. És most itt nem

annak a politikai vitának a lefolytatását szeretném eszközölni, hogy kinek van igaza, hanem csak egyszerűen arról szólnék, hogy magyar katonák ott szolgálatteljesítés közben helytálltak, és ennek során nagyságrendileg húsz katonánk sérült meg, akiket egyébként már hazahoztak. Azt gondolom, ez is a hősiességnek és a helytállásnak egy rendkívül fontos példája, úgyhogy ezúton is köszönöm nekik a Jobbik-Konzervatívok nevében a szolgálatot, jobbulást kívánva nekik.

Végezetül, bár egyesben már nem hallhatják, de minden egyes olyan magyar hősnak, aki az életét és vérét ontotta vagy áldozta Magyarorszáért, köszönöm az áldozatát, köszönöm, hogy itt, Magyarországon magyarként élhetünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Bence János tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sas Zoltán képviselő úr, bizottsági elnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészaká következő ülésére várhatóan 2023. június 12-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, nyugodalmas jó éjszakát kívánok. Az **ülést bezárom**.

(Az ülés 21 óra 13 perckor ért véget.)

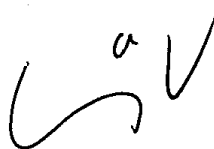
Dr. Aradszki András s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mihálffy Béla s. k.
jegyző

Dr. Vadai Ágnes s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)